

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΛΘ΄

Σάββατο 16 Ιουνίου 2018

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9243
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 15ο και 60ο Γυμνάσιο Αθήνας, μέλη από το ΚΑΠΗ Κερατσινίου Δραπετσώνας, παιδιά και συνοδοί από το Ορφανοτροφείο Θηλέων Θεσσαλονίκης "Η Μέλισσα" και μέλη από τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 7ου Δημοτικού Σχολείου Αλεξανδρούπολης, σελ. 9160, 9185, 9196
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και ψήφιση επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και εβδομήντα πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 9155 – 9231, 9236
4. Ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, σελ. 9231 - 9240
5. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ. 9231 - 9235
6. Ανακοινώνεται ότι κατόπιν του αποτελέσματος της διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας, η πρόταση δυσπιστίας των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας κατά της Κυβέρνησης απορρίπτεται, σελ. 9241
7. Ανακοινώνεται ότι ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος απέστειλε επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με την οποία δηλώνει ότι ο Βουλευτής Καμμένος Δημήτριος του Κωνσταντίνου, δεν ανήκει από σήμερα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα "Ανεξάρτητοι Έλληνες - Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία", σελ. 9241 - 9242
8. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9155, 9156, 9157, 9161, 9164, 9165, 9166, 9167, 9169, 9170, 9171, 9172, 9173, 9174, 9175, 9176, 9177, 9181, 9182, 9183, 9184, 9186, 9187, 9193, 9195, 9196, 9197, 9198, 9200, 9203, 9205, 9206, 9208, 9214, 9216, 9221, 9223, 9224, 9225, 9226, 9228, 9230, 9231, 9232
9. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 9200, 9225, 9226

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 9155 – 9197, 9197 - 9207, 9210 - 9231

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 9231 - 9243
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 9197 - 9197
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 9207 – 9210, 9231 - 9231

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της προτάσεως δυσπιστίας:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 9165, 9176, 9177, 9222, 9228
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 9161, 9168, 9178
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 9196, 9197
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ι. , σελ. 9182

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 9184
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 9196, 9203
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 9157, 9158
ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. , σελ. 9164, 9165
ΒΑΓΙΩΝΑΣ Γ. , σελ. 9187
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 9155, 9160
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 9183, 9197
ΒΡΑΝΤΖΑ Π. , σελ. 9201
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 9156, 9157, 9186, 9187
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 9212
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 9169, 9170
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. , σελ. 9184
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Σ. , σελ. 9207
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 9203
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 9166, 9167
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 9210, 9212
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 9175, 9176
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 9214, 9215, 9216, 9217
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 9174, 9175
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ. , σελ. 9190
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 9160, 9179, 9205
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 9162
ΚΑΣΤΟΡΗΣ Α. , σελ. 9180
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 9183, 9184, 9186, 9187, 9188
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 9161, 9190
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 9206
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 9160
ΚΟΜΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 9197
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 9189, 9190
ΚΟΤΖΙΑΣ Ν. , σελ. 9208, 9220, 9221, 9222, 9223, 9224, 9225, 9226
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 9199
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 9168
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 9161
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 9208, 9209, 9210
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 9201
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 9216, 9217, 9219
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 9225, 9226
ΜΠΑΛΛΗΣ Σ. , σελ. 9185
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 9202
ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 9198
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 9188, 9189
ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 9182, 9183
ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 9205
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 9168
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9166
ΡΑΠΤΗ Ε. , σελ. 9197, 9198
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 9191, 9193
ΣΗΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9187
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 9185, 9186
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 9159, 9160
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 9204
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. , σελ. 9161
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 9170, 9171

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 9158
 ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 9194, 9195, 9196
 ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 9174
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9181
 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. , σελ. 9163, 9164
 ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 9179
 ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 9219, 9226, 9227, 9228,
 9229, 9230
 ΦΩΚΑΣ Α. , σελ. 9207, 9208
 ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 9177, 9178
 ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 9172, 9196

ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 9141
 ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 9171
 ΘΕΩΝΑΣ Ι. , σελ. 9210
 ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 9187
 ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 9172, 9187, 9205, 9224
 ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 9214
 ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 9196
 ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 9219
 ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ Χ. , σελ. 9219, 9227
 ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 9164

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 9172, 9173, 9177, 9228
 ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 9161, 9178
 ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 9172, 9200
 ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 9232, 9241
 ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 9183, 9184, 9205
 ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 9197
 ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 9155, 9156, 9158, 9161,
 9164, 9165, 9166, 9167,
 9169, 9171, 9172, 9173,
 9174, 9175, 9176, 9177,
 9178, 9181, 9182, 9183,
 9184, 9186, 9187, 9193,
 9197, 9198, 9200, 9203,
 9205, 9206, 9214, 9216,
 9221, 9223, 9224, 9225,
 9226, 9230, 9231
 ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 9164, 9170, 9183
 ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. , σελ. 9174, 9195, 9196
 ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 9157
 ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 9167
 ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 9176
 ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 9183, 9186
 ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 9161
 ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 9197
 ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 9197, 9198
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 9172, 9173
 ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 9225
 ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 9175
 ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 9216, 9231
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 9224, 9225
 ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 9182, 9183, 9195
 ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 9173
 ΡΑΠΤΗ Ε. , σελ. 9197, 9198
 ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 9171, 9181
 ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 9167
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9161, 9173, 9183, 9230
 ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 9178, 9223
 ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 9166, 9172, 9173
 ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 9208, 9231

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 9200
 ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 9200
 ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 9225, 9226

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 9211, 9212
 ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 9228
 ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 9222, 9223, 9224
 ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 9165
 ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 9183, 9221
 ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 9214
 ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 9215, 9216

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΘ'

Σάββατο 16 Ιουνίου 2018

Αθήνα, σήμερα στις 16 Ιουνίου 2018, ημέρα Σάββατο και ώρα 9.51', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και εβδομήντα πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Να σας ενημερώσω ότι μετά τους τρεις πρώτους ομιλητές και αφού διαβάσω εγώ τους οκτώ πρώτους, θα σας πω για τη συνολική διαδικασία, για να είναι γνωστό και στην Αίθουσα και στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες και δημοσίως πώς θα πάει όλη η μέρα, ώστε να ξέρουμε το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα λειτουργήσουμε όλοι μας σήμερα.

Πρώτος ομιλητής για σήμερα θα είναι ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος. Οι επόμενοι είναι ο κ. Βρούτσος, η κ. Αυλωνίτου, ο κ. Κικίλιας, η κ. Σταμπουλή, ο κ. Κωνταντίνopoulos, η κ. Σταματάκη, και ο κ. Καρασμάνης. Θα σας παρακαλούσα να τηρούμε τον χρόνο.

Ορίστε, κύριε Βεσυρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα, οι επιλογές της Κυβέρνησης του κ. Τσίπρα είχαν βαρύ κόστος για τους πολίτες και την οικονομία. Από την Κυριακή, όμως, που αυτές οι επιλογές θα έχουν τεράστιο κόστος για τα εθνικά μας θέματα, είμαστε πλέον σε μια άλλη διάσταση, οριακή και κρίσιμη.

Η πρόταση δυσπιστίας που υπέβαλε η Νέα Δημοκρατία, κάνοντας χρήση του άρθρου 84 του Συντάγματος, καλεί όλους τους Βουλευτές να πάρουν θέση και η ψήφος των Βουλευτών το Σάββατο το βράδυ έχει ένα και μόνο νόημα, αν θα συναينέσουν στην απόφαση του κ. Τσίπρα να δεσμεύσει με την υπογραφή του μια ολόκληρη χώρα, να εκχωρήσει την ιστορική της ταυτότητα και να ανοίξει τις κερκόπορτες του αλυτρωτισμού και της αλλαγής των συνόρων. Αυτό είναι το διακύβευμα.

Η Νέα Δημοκρατία ανέβαλε αυτή την πρωτοβουλία, για να έρθει η συμφωνία στη Βουλή, να συζητηθεί στη Βουλή, όχι μόνο για να πάρουν όλοι θέση, αλλά και για να αναλάβουν τις ευθύνες

τους. Γιατί αν δεν είχε προχωρήσει σε αυτή την κίνηση η Νέα Δημοκρατία, ο κ. Τσίπρας είχε σχεδιάσει να υπογράψει μόνος του και να δεσμεύσει τη χώρα, χωρίς να έρθει το θέμα στη Βουλή.

Αν ήταν στο χέρι του κ. Τσίπρα, θα είχε απαγορεύσει και τα συλλαλητήρια, την ελεύθερη έκφραση των πολιτών. Βλέπετε για τον –εντός εισαγωγικών– «λαοπρόβλητο» Πρωθυπουργό, που αποφεύγει πλέον τους πολίτες και κινείται σε ένα προστατευμένο και αποστειρωμένο περιβάλλον, η ελεύθερη έκφραση των πολιτών είναι επιθυμητή μόνο όταν τον συμφέρει.

Όταν δεν τον συμφέρει, οι πολίτες που εκφράζουν την ανησυχία τους και το πατριωτικό τους αίσθημα στα συλλαλητήρια είναι όχλος. Και φυσικά ο κ. Τσίπρας δεν βρίσκει και κανέναν λόγο για να κάνει δημοψήφισμα, αφού το αποτέλεσμα ενός τέτοιου δημοψηφίσματος θα ήταν συντριπτικό εις βάρος του.

Προφανώς, όμως, είχε λόγους να κάνει το αλήστου μνήμης δημοψήφισμα πριν από τρία χρόνια, που οδήγησε στη διάλυση και στον αφελληνισμό του τραπεζικού συστήματος, στα capital control που ισχύουν μέχρι και σήμερα, σε μέτρα ύψους 14,5 δις σεκατομμυρίων ευρώ και στο πιο επώδυνο μνημόνιο.

Είναι χαρακτηριστικό, και εδώ ζητάμε μια επίσημη επιβεβαίωση ή διάψευση από την ελληνική Κυβέρνηση, ότι ο κ. Τσίπρας και ο κ. Κοτζιάς σχεδιάζουν να υπογράψουν τη συμφωνία στο έδαφος των Σκοπίων για να αποφύγουν την οργή και τη διαμαρτυρία των Ελλήνων πολιτών.

Από την άλλη πλευρά, η Κυβέρνηση κρατά μυστικό τον τόπο και την ώρα της υπογραφής της συμφωνίας. Αυτό και μόνο καταδεικνύει συμπεριφορά ενόχου που κρύβεται γιατί φοβάται. Για πόσο καιρό, όμως, πιστεύετε ότι θα κρύβεστε ακόμα;

Αναρωτιέμαι, οι συνάδελφοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας από τη Μακεδονία πώς θα μπορούν να βλέπουν στα μάτια τους πολίτες την επόμενη μέρα της υπογραφής μιας τέτοιας συμφωνίας. Είναι σαφές ότι ο κ. Κοτζιάς, έχοντας παραμερίσει τους έμπειρους διπλωματικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών και με την αλαζονεία που τον χαρακτηρίζει, δεν έχει συνειδητοποιήσει τους κινδύνους που υποκρύπτει αυτή η συμφωνία.

Προσωπικά εκφράζω έντονες αμφιβολίες και επιφυλάξεις για το αν αυτή η συμφωνία ελέγχθηκε, όπως έπρεπε, από νομικούς με γνώσεις του διεθνούς δικαίου, αλλά και υπηρεσιακά στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών. Είναι καινοφανές αυτό που δήλωσε ο κ. Κοτζιάς ότι άφησαν ελεύθερους τους Σκοπιανούς να αποφασίσουν οι ίδιοι την ονομασία. Με όλα αυτά που ακούμε, θα αρχίσουμε να αμφιβάλουμε και για το αν υπήρχε και η ελληνική συμμετοχή στο κείμενο της συμφωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το erga omnes απλά δεν υφίσταται. Στο τελικό κείμενο της συμφωνίας, που δόθηκε στα κόμματα της Βουλής, δεν υπάρχει το όνομα που έχει συμφωνηθεί

για το κράτος των Σκοπίων, το Severna Macedonia, όπως μας έλεγε μέχρι χθες ο κ. Τσίπρας. Αυτή είναι η αξιοπιστία του κυρίου Πρωθυπουργού.

Ελάχιστοι ενδιαφέρουν αυτά τον κ. Τσίπρα, αλλά και τη μικρή ομάδα των εθνομηδενιστών που έχει καταλάβει την καρέκλα της εξουσίας και θεωρεί ότι μπορεί να επιβάλει τη θέλησή της και τις μειοψηφικές της απόψεις σε όλους τους Έλληνες, γιατί απέναντί της αυτή τη στιγμή είναι όλοι οι Έλληνες. Για πρώτη φορά, όσα ψέματα και να λέτε με την υπογραφή σας θα αναγνωρίσετε μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα, δηλαδή την επιτομή του αλτρωτισμού. Το έλλειμμα ιστορικής γνώσης και εθνικής συνείδησης αυτών που διαπραγματεύτηκαν τους εμποδίζει να αντιληφθούν ότι η συγκεκριμένη αναγνώριση πέραν του ότι συνιστά ανεπίτρεπτη υποχώρηση, δεν έχει κανένα ιστορικό και πραγματικό υπόβαθρο.

Ουσιαστικά με την αναγνώριση της μακεδονικής εθνότητας διακαίοντε τον μακεδονισμό, το αλτρωτικό ιδεολόγημα της Μακεδονίας του Ίλιντεν. Σε πρακτικό επίπεδο τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι από τη στιγμή που αναγνωρίζεις τη μακεδονική εθνότητα, ακυρώνεται και το όνομα που εσείς παραχωρήσατε ως Βόρεια Μακεδονία, γιατί πολύ απλά οι πολίτες των Σκοπίων θα προσδιορίζονται ως Μακεδόνες.

Αυτή είναι η συμφωνία για την οποία είναι υπερήφανος ο κ. Τσίπρας, χωρίς να τον νοιάζει αν και πόσο υπερήφανοι είναι οι Έλληνες πολίτες με αυτά που προσπαθεί να τους επιβάλλει. Εκτός από το μορφωτικό έλλειμμα, όμως, και το έλλειμμα εθνικής συνείδησης, υπάρχει και η ανευθυνότητα που χαρακτηρίζει την Κυβέρνηση.

Το άρθρο 13 της συμφωνίας ουσιαστικά λέει ότι επειδή το κράτος των Σκοπίων είναι ένα περικλειστο κράτος, με την έννοια ότι δεν έχει πρόσβαση σε θάλασσα, μπορεί να διεκδικήσει πρόσβαση στη θάλασσα -υποτίθεται αρχικά για αλιευτικούς σκοπούς-, αλλά και με άλλους σκοπούς που μπορεί να ανακύψουν στο μέλλον. Και ποια είναι η πρόσβαση; Το Αιγαίο.

Μετά, λοιπόν, τη Μακεδονία σειρά παίρνει το Αιγαίο και αργότερα ίσως η Θράκη, όσο παραμένει αυτή η Κυβέρνηση στην εξουσία. Με το άρθρο 7 συνομολογείτε ότι κάθε χώρα θα ερμηνεύει τον όρο «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» κατά βούληση. Αυτό και μόνο ακυρώνει τις θριαμβολογίες της κυβερνητικής παράταξης ότι με αυτήν τη συμφωνία ξαναπαίρνουν πίσω τη Μακεδονία και την ιστορία της.

Όταν η κάθε χώρα, και στην προκειμένη περίπτωση το κράτος των Σκοπίων, μπορεί να ερμηνεύει την ιστορία της Μακεδονίας όπως αυτή νομίζει, με το άρθρο 7, αντιλαμβάνεται κανείς ότι οι κυβερνητικές θριαμβολογίες είναι εκτός τόπου και χρόνου. Μας λέτε, επίσης, ότι πρέπει να πανηγυρίζουμε γιατί οι Σκοπιοί θα αναγνωρίσουν ότι δεν έχουν σχέση με την αρχαία Ελλάδα, λες και όταν το ισχυρίζονταν, μπορούσαν να πείσουν κανέναν.

Στην πραγματικότητα, το αφήγημα το Σκοπίων όλα αυτά τα χρόνια ήταν ότι οι Μακεδόνες δεν είχαν καμμία σχέση με την αρχαία Ελλάδα. Και αυτό το αφήγημα έρχεται τώρα η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρας και το δικαιώνει, γιατί αυτό ουσιαστικά συνιστά το άρθρο 7.

Με το άρθρο 8, ο κ. Τσίπρας αποδέχεται ότι τα σχολικά βιβλία της Ελλάδας περιέχουν αλτρωτικές αναφορές και παραχαράσσουν την ιστορία, γιατί το άρθρο 8, παράγραφος 5, αναφέρει ότι θα συσταθεί Διεπιστημονική Επιτροπή η οποία θα εξετάσει τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας των δύο χωρών, ώστε να αρθούν αλτρωτικές αναφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όλα αυτά θα ψηφίσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι ψηφίσετε κατά της πρότασης δυσπιστίας και υπέρ της Κυβέρνησης. Οι στιγμές είναι κρίσιμες. Οι συνέπειες μιας οικονομικής κρίσης αντιμετωπίζονται, μπορούν να αμβλυνθούν. Οι συνέπειες, όμως, μιας εθνικής ήττας ούτε αντιμετωπίζονται ούτε αμβλύνονται.

Ο κ. Τσίπρας έχει καταστεί επικίνδυνος για τη χώρα και το έθνος. Γνωρίζοντας ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών είναι απέναντί του, περιφρονεί κάθε δημοκρατική διεξοδό και διαδικασία. Είναι ικανός για όλα, ακόμα και για να επιφέρει και

μία εθνική ήττα τεραστίου μεγέθους.

Όσοι στηρίζουν τις επιλογές του, όσοι δεν αποτρέψουν την υπογραφή αυτής της συμφωνίας θα είναι συνυπεύθυνοι και θα λογοδοτήσουν απέναντι στον λαό και στην ιστορία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Βεσυρόπουλε. Ήσασταν άψογος με τον χρόνο.

Παρακαλώ πολύ, τον λόγο έχει ο κ. Βρούτσης. Από εδώ και πέρα, θα πρέπει όλοι να είναι άψογοι, διότι κάποιοι τελευταίοι συνάδελφοι τελικά δεν θα μιλήσουν. Καλό θα είναι να μιλήσουμε όσοι μπορούμε περισσότεροι σήμερα.

Ορίστε, κύριε Βρούτση, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι κατανοούμε, νομίζω, την κρισιμότητα των στιγμών. Τη σημερινή μέρα βρισκόμαστε στην εξέλιξη μιας διαδικασίας, στο τέλος της οποίας θα κριθούν κρίσιμα εθνικά ζητήματα. Όλοι οι Βουλευτές ανεξαιρέτου κόμματος θα αναμετρηθούμε με την ψήφο μας το βράδυ, με την ιστορία και τις προσωπικές πολιτικές ευθύνες που έχει ο καθένας. Σήμερα το βράδυ πλέον κανένας δεν θα μπορέσει να κρυφτεί.

Και αναφέρομαι ειδικά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των ΑΝΕΛ, ο οποίος για ακόμα μια φορά με μια διπρόσωπη τακτική, όπως το έχουν κάνει κατ' επανάληψη όλο το προηγούμενο διάστημα, προσπαθούν να αλλοιώσουν το μήνυμα, να ξανακοροϊδέψουν τους πολίτες και λένε: «Εμείς είμαστε κατά της συμφωνίας».

Εδώ θα ήθελα να ανοίξω μια παρένθεση. Σήμερα το πρωί άκουσα Βουλευτή των ΑΝΕΛ στο «ΣΚΑΪ» και συγκλονίστηκε με το πάθος και την ένταση και την καταγραφή των επιχειρημάτων του εναντίον της συμφωνίας, εναντίον του κυβερνητικού του εταίρου, αλλά από την άλλη πλευρά μεριά λένε ότι θα ψηφίσουν. Γιατί άραγε; Νομίζουν ότι μπορούν να ξεφύγουν; Η ιστορία είναι καταγεγραμμένη.

Και ως Κυκλαδίτης και ως Αιγαίοπελαγίτης θυμάμαι έντονα στο μυαλό μου -δεν θα αναφερθώ στα προεκλογικά του 2014 και στις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ για το περίφημο ΦΠΑ, το οποίο το παραδώσατε σε συσκευασία δώρου- μετεκλογικά, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, τον κ. Καμμένο έξω από το Μαξίμου, ο οποίος με κλάματα έλεγε ότι είναι αδύνατον να παραχωρηθεί το ΦΠΑ του Αιγαίου και την άλλη μέρα πήγε και ψήφισε και χάθηκε αυτή η μεγάλη εθνική κατάκτηση του ΦΠΑ για τους νησιώτες Αιγαίοπελαγίτες.

Το ίδιο πάει να κάνει και σήμερα και ο κ. Καμμένος και η Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Νομίζω, όμως, ότι πλέον οι πολίτες έχουν καταλάβει. Δεν μπορεί να τους ξανακοροϊδέψει ο κ. Καμμένος, ούτε οι Βουλευτές του κ. Καμμένου. Θα αναμετρηθούν με την ιστορία και τις ευθύνες τους.

Σήμερα το βράδυ, για να το ξεκαθαρίσουμε, όσοι ψηφίσουν εναντίον της πρότασης δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας δίνουν εξουσιοδότηση στον κ. Τσίπρα και στον κ. Κοτζιά να πάνε στις Πρέσβεις να υπογράψουν, δίνουν το μελάνι στον κ. Κοτζιά και στον κ. Τσίπρα να υπογράψουν την επιζήμια αυτή εθνική συμφωνία. Αυτό είναι το διακύβευμα της σημερινής συζήτησης.

Ακούγονται και διάφορα άλλα. Η Νέα Δημοκρατία έκανε το εθνικό και δημοκρατικό της καθήκον με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτά τα εργαλεία της δίνει το πλαίσιο της δημοκρατικής διαδικασίας που απορρέει από τον Κανονισμό της Βουλής, να ασκήσει πρόταση δυσπιστίας. Και είδατε με τι υπεύθυνο τρόπο το διαχειριστήκαμε. Και το κάναμε τώρα σε ένα κρίσιμο εθνικό ζήτημα.

Πολλές φορές σε συζητήσεις με Έλληνες πολίτες πάρα πολλοί οι οποίοι ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ στις 25 Ιανουαρίου του 2015, μου λένε «μακάρι να υπήρχε το κουμπί του χρόνου», ώστε να γύριζαν τον χρόνο πίσω λίγο πριν ψηφίσουν στην κάλπη τον Ιανουάριο του 2015.

Διότι αυτά τα οποία συνέβησαν για τους Έλληνες πολίτες και τη χώρα μας από το 2015 μέχρι σήμερα είναι πράγματα τα οποία έφεραν τη χώρα πίσω, χάθηκαν ευκαιρίες, είχαν τίμημα οικονομικό, είχαν τίμημα για ανθρώπους οι οποίοι ζούσαν με μια μικρή σύνταξη -η κατάργηση του ΕΚΑΣ, το ΦΠΑ του Αιγαίου-, είχαν ζη-

τήματα τα οποία είχαν να κάνουν με την υπερφορολόγηση και έχουν να κάνουν με αυτά τα οποία ακούσαμε χθες από τον Πρόεδρο του ΕSM τον κ. Ρέγκλινγκ, ότι η επιτήρηση στη χώρα θα είναι μέχρι το 2059. Επίσης, έχουν να κάνουν με την παραχώρηση της εθνικής περιουσίας που θα είναι μέχρι το 2115. Όλα αυτά θα είχαν αποφευχθεί, αλλά εν πάση περιπτώσει ήταν αναστρέψιμα.

Τα ζητήματα, όμως, της εθνικής κυριαρχίας είναι μη αναστρέψιμα και αυτά συζητάμε σήμερα. Διότι η -σε εισαγωγικά- «συμφωνία» που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια διαδικασία που ακολουθήθηκε, που εμπεριέχει μέσα τα στοιχεία της συμπεριφοράς και της αντίληψης του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή αλαζονεία, περιφρόνηση των θεσμών, μια αντίληψη η οποία έχει να κάνει με ό,τι έχει δείξει ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι σήμερα για το πώς αντιλαμβάνεται τα ζητήματα εθνικής ευθύνης, αλλά και όλα τα θέματα των διαπραγματεύσεων που έκανε.

Και προσέξτε: Αυτή η συμφωνία η οποία δημιουργήθηκε και έρχεται σήμερα να συζητηθεί, επειδή το προκαλεί η Νέα Δημοκρατία με τη μορφή της πρότασης δυσπιστίας, περιέχει στο τέλος της ημέρας μια εθνική επιζήμια εξέλιξη που έχει να κάνει με την παραχώρηση της μακεδονικής ταυτότητας και την παραχώρηση της μακεδονικής γλώσσας στα Σκόπια.

Αλήθεια, εσείς κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πώς θα το ψηφίσετε αυτό και με ποια διαδικασία συμφωνήθηκε αυτό; Η Νέα Δημοκρατία έχει δείξει τον δρόμο και όχι μόνο η Νέα Δημοκρατία, το πολιτικό μας σύστημα ωρίμασε μετά το 1974 και έδειξε ότι στα ύψιστα εθνικά ζητήματα μπορούμε μονιασμένοι, συντονισμένοι, συνεννοημένοι να φτιάσουμε ένα εθνικό μέτωπο, όπως έγινε στο Βουκουρεστί το 2008 με το περίφημο και περήφανο βέτο που άσκησε η ελληνική δημοκρατία, ενωμένο όμως τότε το πολιτικό σύστημα.

Τι έκανε ο κ. Τσίπρας; Τι έκανε ο κ. Κοτζιάς; Ποιον ρώτησε; Ποιος Βουλευτής γνώριζε αυτήν τη συμφωνία; Κάλεσε ο κ. Τσίπρας, όπως είχε υποχρέωση, τους πολιτικούς αρχηγούς για να διαμορφώσει αυτό το εθνικό μέτωπο; Ζήτησε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να συγκαλέσει το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών για να φτιάσουμε ένα εθνικό μέτωπο, να συζητήσουμε τη συμφωνία, να δούμε τα αδύναμα σημεία; Και είναι σίγουρο -και αυτό ας το κρατήσουμε- η Νέα Δημοκρατία -το έχουμε πει, το λέει ο Κυριάκος Μητσοτάκης- θέλει συμφωνία. Θέλει να υπάρξει συμφωνία, αλλά όχι αυτή η επιζήμια συμφωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, με αυτό κλείνω.

Να κρατάμε στο μυαλό μας ότι αν είχε κρατηθεί η γραμμή του Βουκουρεστίου, υπό την έννοια της εθνικής συνεννόησης, σήμερα η συμφωνία που θα υπήρχε δεν θα είχε μέσα ούτε την παραχώρηση της μακεδονικής ταυτότητας ούτε την παραχώρηση της μακεδονικής γλώσσας. Θα ήταν μια καλύτερη συμφωνία που θα ωφελούσε τη χώρα και τους Έλληνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ελένη Αυλωνίτου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Το συνολικό πρόγραμμα πότε θα το πείτε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σιγά-σιγά. Έχετε αγωνία οι παρόντες; Οι απόντες και οι απουσίες να έχουν αγωνία.

Ορίστε, κυρία Αυλωνίτου, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι τώρα έχουν ακουστεί πολλές απόψεις μέσα σε αυτήν την Αίθουσα για την επικείμενη συμφωνία με τα Σκόπια, σχετικά με το ονοματολογικό της γείτονας χώρας.

Επιτρέψτε μου, όμως, να έχω μια διαφορετική προσέγγιση, να αναφερθώ σε κάποια ντοκουμέντα, σε κάποια στοιχεία που πολλοί μεν γνωρίζετε, αλλά τα προσπερνάτε. Είναι, όμως, πλήρως διαφωτιστικά για την ιστορική διαδρομή μιας υπόθεσης που έχει ταλανίσει τη χώρα εδώ και 26 χρόνια.

Διαβάζω, λοιπόν, από τα Πρακτικά της Βουλής το 1993. Στο

Βήμα είναι ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης: «Παρακολούθησα τη συζήτηση και πρέπει να σας πω με κάθε ειλικρίνεια ότι δεν είμαι ικανοποιημένος απ' αυτά που άκουσα. Άκουσα την μακρά φραστική απολογία του κ. Σαμαρά και θα ήθελα να πω ότι εάν ανατρέξουμε στο παρελθόν, κρίσιμη καμπή στο θέμα των Σκοπίων ήταν η 16η Δεκεμβρίου 1991. Δεν μπορούσε η Ελλάδα να σταματήσει την αναγνώριση της Κροατίας και της Σλοβενίας εκείνη την εποχή. Μπορούσε, όμως, αδιαμφισβήτητα να πετύχει πλήρη λύση του προβλήματος των Σκοπίων τότε. Καλύτερη στιγμή δεν μπορούσαμε να βρούμε. Υπήρχε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου η οποία έδινε οδηγίες στον Υπουργό Εξωτερικών και πριν ξεκινήσει από τις Ηνωμένες Πολιτείες που ήμασταν μαζί για να πάει στις Βρυξέλλες, του είπα: «Να αντιταχθείς στην Γερμανία. Εάν, όμως, δεν μπορέσεις να υποχωρήσει, να επιμείνεις στην άποψη της μη διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας. Κόιταξε τώρα που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη η Γερμανία, μπορείς να πετύχεις πλήρη ικανοποίηση των ελληνικών θέσεων στο θέμα των Σκοπίων». Και δεν το πέτυχε ο κ. Σαμαράς. Δεν τον κατηγορώ γιατί δεν το πέτυχε. Νέος ήταν, αδύναμος ήταν. Όμως ήταν ανάγκη από εκεί και πέρα να προχωρήσει εκεί που προχώρησε; Και θα πω και κάτι άλλο ακόμα. Δεν μου κάνει εντύπωση γιατί δεν έδωσε τη μάχη εκείνη, γιατί δεκατέσσερις μέρες πριν, στις 2 Δεκεμβρίου 1991, στο ίδιο το Συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών είχε δεχθεί κατά τη συζήτηση του κανονισμού να αναφερθεί η δημοκρατία αυτή με σκέτο το όνομα Μακεδονία και είχε απλώς διατυπώσει επιφύλαξη, αλλά είχε δεχθεί να μπει στο κείμενο ως Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Ο πρώην Υπουργός, λοιπόν, Αντώνης Σαμαράς ο οποίος όχι μόνο υπήρξε Μακεδονομάχος αλλά έριξε και την κυβέρνηση Μητσοτάκη με το επιχείρημα ότι ήταν υποχωρητική στο θέμα των Σκοπίων, άνοιξε τον δρόμο χωρίς επιστροφή και με πολλές πεripιπέτειες.

Στις 17 Ιανουαρίου 1993 ο Κυριάκος Μητσοτάκης δίνει συνέντευξη στον δημοσιογράφο Στέφανο Κασμάτη για το περιοδικό «Ε» της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας. Στην ερώτησή του δημοσιογράφου για το πώς κρίνει την έξαρση του εθνικισμού ή, κατά άλλους, του πατριωτισμού γύρω από το μακεδονικό, ο Κυριάκος Μητσοτάκης απαντάει: «Η δική μου εντύπωση -και το λέω με βαριά καρδιά- είναι ότι το μακεδονικό δεν μπορεί να είναι το πρώτο θέμα της εξωτερικής πολιτικής μας. Το μακεδονικό είναι σημαντικό όχι αυτό καθαυτό, αλλά για τη συμβολικότητά του. Δεν μπορώ να δω τη Δημοκρατία των Σκοπίων να αποτελεί ουσιαστικό γεωπολιτικό κίνδυνο για την Ελλάδα».

Σε επόμενη ερώτηση του δημοσιογράφου για τον ρόλο που έπαιξε ο παράγων κοινή γνώμη στη διαμόρφωση αυτής της πολιτικής, ο Κυριάκος Μητσοτάκης απαντάει: «Η ύπαρξη ενός ρεύματος εθνικισμού είναι περιοριστική για μια κυβέρνηση. Και τούτο, διότι γνωρίζει ότι οποιοδήποτε αποτέλεσμα διαφορετικό από εκείνο που προσδοκά η κοινή γνώμη, δεν θα γίνει αποδεκτό. Αυτό είναι προβληματικό, διότι η Ελλάδα ξεκινά διαπραγματευτικά με μια απόλυτη θέση. Η θέση αυτή μπορεί να γίνει τη στιγμή αυτή να γίνει αποδεκτή από την κοινότητα. Αλλά πρέπει να καταλάβει ο κόσμος ότι δεν γίνεται αποδεκτή χωρίς κόστος. Αποσπούμε τώρα κάτι που ίσως στο μέλλον να έχει μικρότερη σημασία από κάτι άλλο που τότε δεν θα μας δίνεται».

Είκοσι πέντε χρόνια μετά από τη θέση του Αρχηγού του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης επενδύει σε αυτόν τον εθνικισμό που άλλοτε καταδίκαιζε και που φαντάζε ως άρμα για την εξουσία. Όπως, όμως, και στα άλλα πεδία της πολιτικής που διαχειρίζεται, αποποιείται και καταστρέφει την μετριοπαθή και κεντροδεξιά παράδοση, που έχουν δημιουργήσει οι προκάτοχοί του και συγγενείς του ακόμα. Τι και εάν αγωνίστηκε η αδελφή του, Υπουργός των Εξωτερικών στην κυβέρνηση Καραμανλή, να μαζέψει τα ασυμμάζευτα σεβόμενη την παρακαταθήκη του πατέρα της;

Στις προσπάθειές της να καλυτερεύσει την τελική πρόταση του προκατόχου της κ. Μολυβιάτη, δηλαδή «Δημοκρατία της Μακεδονίας - Σκόπια», που είχε εκφραστεί ως τελική πρόταση της χώρας στις 27 Οκτωβρίου 2005, η κ. Μπακογιάννη ενημέρωσε τον Αμερικανό Πρόεδρο στις 4 Δεκεμβρίου 2007 ότι η κυβέρνηση Καραμανλή έχει λάβει μια τολμηρή πολιτική απόφαση να υπο-

στηρίζει ένα σύνθετο όνομα που περιλάμβανε τη λέξη Μακεδονία και κέρδισε τη συμφωνία του Κοινοβουλίου. Ενώ σε επόμενη συνάντησή της με τον ίδιο πρόεδρο στις 3 Μαρτίου 2008 ανέφερε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να δεχθεί Άνω Μακεδονία ή Νέα Μακεδονία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μάλιστα, ως Υπουργός, είχε δεχθεί εκείνη την εποχή μια ομάδα bloggers στο γραφείο της στο Υπουργείο Εξωτερικών όπου απαντώντας στο σχετικό θέμα απάντησε: «Το Νέα Μακεδονία είναι μερικός γεωγραφικός προσδιορισμός με την έννοια ότι η παλιά ήταν ολόκληρη και η νέα είναι ένα κομμάτι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν εξετάζουμε την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας στην Κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου. Σήμερα ζούμε και συμπάσχουμε σε ένα οικογενειακό δράμα που, δυστυχώς, ταλαιπωρεί τη χώρα σε διάρκεια χρόνου. Ζούμε το δράμα της οικογένειας Μητσοτάκη στον πόλεμο με τον μακεδονομάχο Αντώνη Σαμαρά, που δεν διστάζει όχι μόνο να φέρει τον Κυριάκο Μητσοτάκη αντιμέτωπο με την παρακαταθήκη του πατέρα του και τις προσαπαιτήσεις της αδελφής του κ. Ντόρας Μπακογιάννη για σύνθετη ονομασία, αλλά επιπλέον να οδηγήσει τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε θεσμικά αποπήματα ζητώντας από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να παραβιάσει κατάφωρα το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κυρία Αυλωνίτη.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Καλά ξεπερδέματα στην οικογένεια και στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Όσο για τον ελληνικό λαό, αυτός μπορεί να ανενίζει το μέλλον με αισιοδοξία. Με τη σημερινή Κυβέρνηση η χώρα τελειώνει με τα μνημόνια, προχωράει στον δρόμο της ανάπτυξης και ανοίγει δρόμους στα Βαλκάνια να παίξει τον ρόλο που της αξίζει, αφήνοντας τους εθνικισμούς και αλυτρωτισμούς να δίνουν τη θέση τους στην πρόοδο, τη συνεργασία και τη συνανάπτυξη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κυρία Αυλωνίτη.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει η κ. Σταμπουλή και επειδή στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υπουργός κ. Σταθάκης, μετά, για να κρατάμε το θέσμιο, θα είναι ο κ. Κικίλιας. Ήταν αντίστροφα, γι' αυτό σας ενημερώνω, για να είναι Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μετά τον Υπουργό.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση το Κοινοβούλιο να υπερψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας κατά την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, για να πέσει το στυλό από τα χέρια αυτών που πάνε να υπογράψουν τη συμφωνία με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Το γεγονός ότι αν υπερψηφιστεί η πρόταση δυσπιστίας ταυτόχρονα πέφτει το στυλό και από τα χέρια αυτών που θα κλείσουν την τελευταία αξιολόγηση και θα συμφωνήσουν ρυθμίσεις για το χρέος, αυτών που θα συνεχίσουν να μειώνουν την ανεργία αυξάνοντας τις θέσεις πλήρους απασχόλησης και να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να διαπραγματευτούν και να κερδίσουν σημαντική αύξηση του κατώτερου μισθού, αυτών που θα ανοίξουν νέες θέσεις σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, θα συνεχίσουν να λειτουργούν Κέντρα Κοινότητας και προγράμματα ένταξης, αυτών που θα διοργανώσουν την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και θα συνεχίσουν να στηρίζουν το ΕΣΥ, αυτών που θα αναδιοργανώσουν τις παραγωγικές διαδικασίες και τις συνεταιριστικές δομές στην ύπαιθρο, αυτών που θα συνεχίσουν τη στήριξη της υγιούς επιχειρηματικότητας παράλληλα με την κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία και με στόχο τη δίκαιη ανάπτυξη, δεν πτοεί τους υπερπατριώτες.

Αντίθετα η πιθανότητα να μην πέσουν τα στυλό από τα χέρια αυτών που θα στείλουν στον εισαγγελέα τις υποθέσεις που διε-

ρευνηθήκαν σε αυτήν τη Βουλή, μάλλον τους τρομάζει περισσότερο από όλους τους αλυτρωτισμούς της υψηλίου.

Γιατί, αλήθεια, να πέσει το στυλό από τα χέρια αυτών που θα υπογράψουν τη συμφωνία, που εξασφαλίζει ότι η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, για τους διεθνείς οργανισμούς και για εμάς, αλλά Δημοκρατία της Μακεδονίας σκέτο για πάνω από εκατόν σαράντα χώρες θα μετονομαστεί σε Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας έναντι όλων;

Όσοι αντιτίθενται στη συμφωνία γιατί η Μακεδονία είναι μία, η δική μας, ξεχνούν ότι στη σύγχρονη διπλωματία και στο διεθνές δίκαιο, από τον 19^ο αιώνα, κανείς με τον όρο Μακεδονία δεν αναφέρεται ούτε στο βασίλειο του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου γύρω από τον Αλιάκμονα και τον Αξίο, ούτε στο βυζαντινό θέμα από την Αδριανούπολη μέχρι το Δυρράχιο, αλλά, όπως προσδιορίστηκε στο Συνέδριο του Βερολίνου το 1878, στο πολύ συγκεκριμένα οριοθετημένο διοικητικό κομμάτι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που απάρτιζαν οι τρεις περιφέρειες-βιλαέτια Θεσσαλονίκης, Μοναστηρίου και Κοσόβου.

Αυτό το κομμάτι γης μοιράστηκαν το 1913 με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου στο τέλος των Βαλκανικών Πολέμων, η Ελλάδα παίρνοντας το μεγαλύτερο μέρος, η Σερβία και η Βουλγαρία μικρότερα και 1% η Αλβανία, πράγμα που μπορούμε να το γνωρίζουμε μόνο μετά από μέτρηση μιας σαφώς προσδιορισμένης περιοχής, με τα μέσα των αρχών του 20^{ου} αιώνα και όχι χάρη στους βηματιστές του Μεγαλέξανδρου, όπως γράφτηκε στο διαδίκτυο από ευφάνταστους ημιμαθείς.

Για ελληνική Μακεδονία, βουλγαρική Μακεδονία και σερβική Μακεδονία μιλούσαν οι σχολικές γεωγραφίες στην Ελλάδα της δεκαετίας του '50 και του '60, προφανώς γιατί η ορολογία αυτή δεν έθιγε τον πατριωτισμό κανενός, ενώ ο όρος Ομόσπονδη Σοσιαλιστική Δημοκρατία, για παράδειγμα, έθιγε τον αντικομμουνισμό πολλών.

Βόρεια Μακεδονία, λοιπόν, συμφωνούν οι δύο κυβερνήσεις να λέγεται η γειτονική χώρα, γεωγραφικός προσδιορισμός που την ξεχωρίζει από τη δική μας, την ελληνική Μακεδονία, όπως ξεχωρίζουν όχι μόνο η Βόρεια από τη Νότια Κορέα, αλλά και η Καρινθία από την Άνω Καρινθία, το Νότιο Τιρόλο από το Δυτικό και το Ανατολικό Τιρόλο και η Μογγολία από την εσωτερική Μογγολία.

Και επειδή αυτή η χώρα, όπως και κάθε χώρα, έχει πολίτες όχι άλαλους ούτε αμνησιακούς, συμφωνούν οι δύο κυβερνήσεις ότι η εθνικότητα-ιθαγένεια σημαίνει το ίδιο εδώ και πολλά χρόνια, το ίδιο σημαίνει και η υπηκοότητα, μόνο που υπηκόους έχουν οι βασιλιάδες και η γλώσσα αυτών των πολιτών θα έχουν όνομα που αντιστοιχεί στο όνομα της χώρας τους και δεν θα συγχέεται με τη δική μας χώρα και τη δική μας ιστορία.

Και μια και μιλάμε για ιστορία, έχει κανείς αντίρρηση ότι πρέπει να διδάσκεται και στις δύο χώρες με τον ίδιο σεβασμό στην αλήθεια; Ή αγνοεί κανείς ότι οι επιτροπές για τη διαμόρφωση σχολικών βιβλίων ιστορίας κοινής αποδοχής με άλλες χώρες έχουν φτιαχτεί και στη χώρα μας και αφού πολλές φορές με βάση είτε διακριτικές συμφωνίες είτε οδηγίες διεθνών οργανισμών;

Όσο για την άποψη ότι σε μία διαπραγμάτευση μόλις βρεθεί καλοπροαίρετος συνομιλητής οι απαιτήσεις μας πρέπει να ανεβαίνουν -ακούστηκε-, δεν ξέρω αν κάνει το πνεύμα του Μακιαβέλλι να είναι περήφανο για τους επιγόνους του ή να ντρέπεται για τις κακές απομιμήσεις.

Πρόκειται, λοιπόν, για μία καλή συμφωνία που διαπνέεται από αμοιβαίο σεβασμό στα δικαιώματα των δύο λαών και από την οποία βγαίνουν κερδισμένες οι δύο χώρες, ενώ διευκολύνονται σημαντικά οι οικονομικές δραστηριότητες της βόρειας Ελλάδας. Γι' αυτό και επαινείται από τους σοβαρότερους αναλυτές του παγκόσμιου Τύπου.

Όσον αφορά την αντιιμπεριαλιστική ένσταση για τα παράπλευρα οφέλη που θα κερδίσει το ΝΑΤΟ από τη συμφωνία, κοιτάξτε, και η ναυμαχία του Ναυαρίνου πραγματοποιήθηκε από τρεις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της εποχής, γιατί τους ήταν χρήσιμο ένα προτεκτοράτο, μέσα από το οποίο θα διείσδυαν στην Ανατολική Μεσόγειο και την Οθωμανική Αυτοκρατορία γενικότερα.

Δεν πιστεύω κάποιο μέλος του Κοινοβουλίου να υποστηρίζει ότι η ναυμαχία δεν έπρεπε να είχε γίνει, η ελληνική επανάσταση

δεν έπρεπε να είχε υποστηριχθεί με αυτόν τον τρόπο και το πρώτο, έστω αδύναμο και εξαρτημένο, ελληνικό κράτος δεν έπρεπε να είχε ιδρυθεί. Και δεν χρειάζεται να έχει ξεσκολίσει τον μαρξισμό-λενινισμό, για να το κατανοήσει κανείς αυτό. Κοινός νους χρειάζεται.

Κάθε ευφυές μέλος του Κοινοβουλίου, λοιπόν, που θα συμμετάσχει σήμερα το βράδυ στην ψηφοφορία, αντιλαμβάνεται ότι δεν ισχύει κανένας από τους λόγους που επικαλείται η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην πρόταση δυσπιστίας της. Απομένει στον καθένα και στην κάθε μία να κάνει πράξη αυτό που αντιλαμβάνεται, καταψηφίζοντας την εν λόγω πρόταση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Σταμπούλη.

Καλώ στο Βήμα τον Υπουργό κ. Σταθάκη για δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, καταστατική μορφή ύπαρξης του σύγχρονου κόσμου είναι το εθνικό κράτος. Από το 1789 και μετά η μοναδική καθολική μορφή με την οποία υπάρχουμε στον σύγχρονο κόσμο είναι το εθνικό κράτος. Την επαύριον της Γαλλικής Επανάστασης, λοιπόν, φτιάχτηκε το κράτος μοντέλο, η Γαλλία, και αυτό ακολούθησαν όλοι σε όλον τον κόσμο και αυτό είναι το διακύβευμα της σημερινής μας συζήτησης.

Επιτρέψτε μου να πω ότι ο τρόπος με τον οποίο κατασκευάζονται τα εθνικά κράτη είναι πανομοιότυπος. Για να φτιάξεις εθνικό κράτος, θέλεις φιλόλογους, ιστορικούς, πολεμιστές και διπλωμάτες.

Φιλόλογους, πρώτα απ' όλα. Εμείς είμαστε το παράδειγμα. Το 1824 ένας Έλληνας στο Άμστερνταμ, εν μέσω της ελληνικής επανάστασης, θεωρεί ότι πρέπει να φτιάξουμε μια νέα ελληνική γλώσσα, ο Αδαμάντιος Κοραής, διότι χωρίς τη νέα ελληνική γλώσσα δεν θα μπορούσαμε να απαλλαγούμε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία και να γίνουμε κοινωνοί των ιδεών της Γαλλικής Επανάστασης. Φτιάχνει κατεπειγόντως μια γλώσσα, με συντακτικό, γραμματική και λεξιλόγιο.

Την ίδια εποχή, τέσσερα χρόνια μετά, δυο Βούλγαροι φιλόλογοι, που μιλούν άπαιστα ελληνικά, ο ένας από τη Σμύρνη και ο άλλος στη Σόφια, αλληλογραφούν στα ελληνικά για το πώς θα είναι η νέα βουλγαρική γλώσσα. Η βουλγαρική γλώσσα είναι η πιο παλιά σλαβική γλώσσα, όπως ξέρετε, και λένε να έχει μέχρι τριάντα δυο γράμματα το αλφάβητο, όχι είκοσι οκτώ και ο Κοραής είπε αυτόν τον κανόνα να τον ενσωματώσουμε ή όχι. Και φτιάχτηκε η βουλγαρική γλώσσα.

Το 1850 οι Σέρβοι και οι Κροάτες φιλόλογοι και συγγραφείς συναντιούνται στη Βιέννη και κατά πολιτική επιλογή, επειδή θέλουν να ενωθούν οι δυο χώρες, κατασκευάζουν μια καινούργια γλώσσα, τα σερβοκροατικά. Ολόδια γλώσσα, γραμμένη με δυο διαφορετικά αλφάβητα. Λατινικό οι Κροάτες και κυριλλικό οι Σέρβοι. Ίδια γλώσσα, αυτή που μιλούν σήμερα στη Σερβία, στην Κροατία, στη Βοσνία και στο Μαυροβούνιο.

Άρα η γλώσσα έχει βάρος. Και στο γλωσσικό ζήτημα το οποίο τίθεται με τόση έμφαση από τη Νέα Δημοκρατία –και έκανε ένα απόπημα ο κ. Χατζηδάκης– υπήρχε ένα θέμα. Βουλγαρική γλώσσα έχουμε, σερβοκροατικά έχουμε, αλβανικά βεβαίως, που είναι ιστορική γλώσσα, ρουμανικά με λατινικό αλφάβητο, γιατί θεωρούν τους εαυτούς αρχαίους Ρωμαίους.

Υπήρχε ένα θέμα. Αυτή η γλώσσα που μιλούν οι Σλαβομακεδόνες είναι βουλγαρικά ή είναι σλαβομακεδονικό ιδίωμα; Εκατόν πενήντα χρόνια η πάγια θέση της Ελλάδας είναι ότι δεν είναι βουλγαρικά και είναι σλαβομακεδονική γλώσσα. Γιατί; Γιατί οτιδήποτε άλλο θεωρείται ότι ήταν προέκταση. Άρα είναι η γλώσσα. Το ένα θέμα, λοιπόν, είναι αυτό.

Τούτου δοθέντος, λόγω της πάγιας θέσης μας, η σλαβομακεδονική γλώσσα δεν τέθηκε ποτέ στη διαπραγμάτευση από την Ελλάδα, γιατί επί εκατόν πενήντα χρόνια υποστηρίζαμε ότι είναι ιδιαίτερη γλώσσα.

Ιστορικούς χρειαζόμαστε, για να φτιάξουμε ένα κράτος. Διότι, για να φτιάξεις ένα κράτος και να το διεκδικήσεις, πρέπει να

φτιάξεις ένα ιστορικό αφήγημα: τη συνέχεια του ελληνικού έθνους από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, ο Παπαρρηγόπουλος κ.λπ.. Όλοι οι γείτονές μας έκαναν αφηγήματα. Οι γείτονες που συζητάμε το παράκαναν. Ενώ ήρθαν τον όγδοο αιώνα, έφτιαξαν ένα ιστορικό αφήγημα που μας πάει στον Βουκεφάλα και στον Μέγα Αλέξανδρο.

Δικαίως, λοιπόν, η Ελλάδα λέει «παιδιά, εντάξει, να δεχθούμε ότι όλα τα ιστορικά αφηγήματα έχουν προβλήματα, αλλά εσείς το παρακάνετε». Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Πάνε και οι ιστορικοί.

Το τρίτο πράγμα που χρειάζεσαι είναι σύνορα. Πού θα τραβήξω τη γραμμή του εθνικού κράτους; Συνήθως το έλυνε ο πόλεμος. Πριν όμως από τον πόλεμο, όλοι έφτιαξαν μεγάλους χάρτες. Μεγάλη Βουλγαρία, Μεγάλη Αλβανία, Μεγάλη Ελλάδα, Μεγάλη Σερβία με καπιτίς παραπάνω. Η Σία Αναγνωστοπούλου είπε, όμως, κάτι πολύ σοβαρό: «Αυτά λύθηκαν, όπως λύθηκαν, με πολέμους, με διπλωματία, με, με κ.λπ., με διεθνείς συνθήκες και οποιoσδήποτε βάζει θέμα αναθεωρητισμού είναι εκτός τόπου και χρόνου.

Έχουν μια σημασία όμως τα σύνορα, διότι δεν είναι μόνο να οριοθετησώ τα σύνορα. Είναι και να πω εάν έχω μειονότητες εκτός συνόρων. Αλυτρωτισμός, δηλαδή. Γι' αυτό και ήταν σωστή η ελληνική θέση ότι για να σας αναγνωρίσουμε, δεν θέλουμε καμιά αλυτρωτική αναφορά σε μειονότητες εκτός συνόρων σας.

Ανακεφαλαιώνω μέχρι στιγμής. Γλώσσα, ιστορικό αφήγημα, σύνορα και ύπαρξη μειονοτήτων. Η Ελλάδα, αφού διαλύεται η Γιουγκοσλαβία, η Σοβιετική Ένωση –επαναλαμβάνω, έχουν διαλυθεί όλα, έμεινε μόνο το εθνικό κράτος, διακόσια κράτη είναι ο κόσμος– σωστά έβαλε τρία θέματα:

Πρώτον, την ιστορία. Το αφήγημα πρέπει να έχει όρια. Δεν μπορεί να θίγει την αρχαία ελληνική ιστορία.

Δεύτερον, δεν μπορεί να αναγνωρίζεται η ύπαρξη μειονοτήτων εκτός συνόρων σας, που εγείρει θέματα αλυτρωτισμού. Σωστή θέση. Άρα στο Σύμφωνό σας που έχετε τρία αμφιλεγόμενα άρθρα να τα πούμε.

Και τρίτο θέμα, σύνθετη ονομασία. Δεν μπορούμε να αφαιρέσουμε εντελώς το Μακεδονία. Δεν υπήρξε ποτέ αυτή η θέση. Να είναι σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό. Αυτές ήταν οι πάγιες ελληνικές θέσεις.

Η Νέα Δημοκρατία κάνει λάθος να λέει ότι στις θέσεις της διαπραγμάτευσης υπήρχε η γλώσσα. Ποτέ δεν υπήρξε η γλώσσα στο πακέτο διαπραγμάτευσης, ακριβώς επειδή υπήρχε μια σιωπηλή αποδοχή και πάγια θέση των εκατόν πενήντα χρόνων ότι η σλαβομακεδονική γλώσσα είναι υπαρκτή. Και δεν θέλουμε να γίνει βουλγάρικη. Και εκπλήσσομαι που ο κ. Μπαμπινιώτης, ένας τόσο έγκυρος επιστήμονας, μας λέει το αυτονόητο: Ότι είναι βουλγαροσέρβικα.

Σλαβική γλώσσα είναι προφανώς, νοτιοανατολικής συνάφειας, όπως λέει και η Ιστορία των βαλκανικών γλωσσών της Οξφόρδης, πιο συγγενική με τη βουλγάρικη. Δεν χαρακτηρίζονται με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Για να υπεκφύγει αυτό το γνωστό θέμα ο κ. Χατζηδάκης μας είπε να την πούμε βορειομακεδονική.

Τελειώνουμε από το γλωσσικό ζήτημα και μπαίνουμε στο τελευταίο κομμάτι, της ύπαρξης εθνικών κρατών. Για να υπάρξει ένα εθνικό κράτος, πρέπει να το αναγνωρίσει η εκάστοτε διεθνής κοινότητα: μεγάλες δυνάμεις, μικρές δυνάμεις, διεθνείς οργανισμοί, διεθνείς θεσμοί. Και να πούνε «υπάρχετε».

Και εκεί, στο θέμα αυτό, επιτρέψτε μου να πω ότι τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια με σωστές ελληνικές θέσεις, επαναλαμβάνω, διαπραγματευόμαστε αυτό το θέμα. Και το ερώτημα είναι: Γιατί δεν επιλύεται;

Η γνώμη μου είναι πάρα πολύ απλή. Είχαμε μια ευκαιρία όταν οι δύο πολιτικές ηγεσίες, Μητσοτάκης και Γκλιγκόροφ, ήταν έτοιμοι να συζητήσουν αυτά τα τρία επίμαχα θέματα και να βρουν λύση. Μετά, η άλλη πλευρά δεν έκανε καμμία υποχώρηση. Δίνω απόλυτο άλλοθι στο ότι η Ελλάδα δεν μπορούσε να υποχωρήσει. Διότι και στο θέμα του ιστορικού αφηγήματος γεμίζανε αγάλματα και Βουκεφάλες και στο θέμα του αλυτρωτισμού δεν συζητούσαν να αλλάξουν το σύμφωνό τους και στο θέμα της σύνθετης ονομασίας ήταν αρκετά.

Τι άλλαξε σήμερα; Δύο πράγματα άλλαξαν: Πρώτον, η γειτο-

νική μας χώρα απαλλάχθηκε από αυτή την εθνικιστική ηγεσία. Η εθνικιστική ηγεσία είχε και ένα άλλοθι. Έλεγε: «Δεν πειράζει, αφήστε το άλλο. Αφού μας αναγνωρίζουν διεθνώς οι χώρες, θα αναγκαστούν να υποχωρήσουν». Αυτή ήταν η στρατηγική τους. Και από πέντε είχαν φτάσει στο εκατόν σαράντα εννιά μετά από είκοσι πέντε χρόνια.

Σήμερα, η συγκυρία άλλαξε για δύο λόγους: Πρώτον, άλλαξε η πολιτική ηγεσία από εκεί και έρχεται και λέει: «Είμαι έτοιμη να τα συζητήσω, δεν θέλω τον Βουκεφάλα, μου αρκεί ο όγδοος αιώνας και μετά, δεν θέλω αλυτρωτισμούς, θα αλλάξω το σύνταγμα μου και παίρνω και μια σύνθετη ονομασία».

Αν ήσασταν κυβέρνηση, τι θα κάνατε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Εθνότητα και γλώσσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Τι θα κάνατε; Συγκυρία απλή. Τι θα κάνατε; Θα κλωτσούσατε την ευκαιρία;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είπαμε εκατό φορές τι θα κάναμε. Δεν το ακούσατε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Πιο ήρεμος και πιο ήπιος από τον Υπουργό υπάρχει; Αλίμονο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δεύτερη συγκυρία: Η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και όλες τις περιπέτειες, ήταν ο τελευταίος πόλεμος από το 1950 στην Ευρώπη. Καταλάγιασε όλο αυτό μετά το 1992 κ.λπ.. Σήμερα συγκροτείται ένας ενιαίος ευρωπαϊκός βαλκανικός χώρος. Άνοιξε η διαδικασία. Πάμε να μετατρέψουμε τον βαλκανικό χώρο σε έναν ενιαίο ευρωπαϊκό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Υπουργέ, ένα λεπτό παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κλείνω σε ένα λεπτό ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αυτή είναι μια πρόκληση για εμάς. Μια πρόκληση για τη χώρα μας. Είναι πρόκληση στην οποία πρέπει να απαντήσουμε. Μόνο θετικά μπορούμε να απαντήσουμε. Επώθησαν όλα τα επιχειρήματα, νομικά, οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά: Ένας ενιαίος ευρωπαϊκός χώρος στα Βαλκάνια με ελεύθερη μετακίνηση ανθρώπων, εμπορευμάτων, ιδεών, αντιλήψεων.

Σε αυτές τις δύο προκλήσεις δεν μπορούμε παρά να απαντήσουμε μόνο θετικά. Και τα τρία θέματα που αποτελούν την πάγια διπλωματική στρατηγική της χώρας λύθηκαν. Δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω. Δεν μπορούμε να προσθέσουμε θέματα στο τραπέζι που δεν υπάρχουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Σταθάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Καλοκαιρινό Εργαστήριο Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες από το 15^ο και 60^ο Γυμνάσιο Αθήνας.

Η Βουλή σας υποδέχεται.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ πολύ, τον λόγο έχει ο κ. Κικιλίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είχε ενδιαφέρον να σας ακούσουμε. Θα σας απαντήσω στο τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ιωάννης Καποδίστριας μαρτυρείται ότι κάποτε είπε: «Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλέψει εις την καρδίαν μας μόνο το αίσθημα το ελληνικόν».

Δυστυχώς, εσείς, η συμμαχία των προθύμων, έχετε ήδη αποφασίσει ή σκέφτεστε να χαρίσετε στους γείτονές μας μια τόσο κακή συμφωνία. Θα σας συμβούλευα να στοχαστείτε τα παραπάνω λόγια του Καποδίστρια και αυτό, γιατί αυτή η συμφωνία δημιουργεί πιθανόν τέτοια δεδομένα και τετελεσμένα που πολύ

δύσκολα στο μέλλον θα μπορούν να αναστραφούν ή να ανακληθούν. «Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλέψει εις την καρδίαν μας μόνο το αίσθημα το ελληνικόν».

Είναι γνωστό ότι σε όλη τη διάρκεια της πολύχρονης διαμάχης μας με τους Σκοπιανούς η χώρα μας πιέστηκε από τον διεθνή παράγοντα να παραχωρήσει στους βόρειους γείτονές ονόματα, σύμβολα, ταυτότητες, ιδιότητες που ανέκαθεν ήταν συνδεδεμένα με το ελληνικό έθνος. Όπως είναι εύκολα κατανοητό σε κάθε λογικό και έμπειρο άνθρωπο, τα δικά μας συμφέροντα δεν εναρμονίζονται συχνά με αυτά του ξένου παράγοντα και αυτό ισχύει για όλες τις χώρες σε όλο το εύρος των διεθνών σχέσεων. Καθένας κοιτάζει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του.

Εσείς πρόθυμα και αστόχαστα έχετε αποφασίσει να εξυπηρετήσετε τα συμφέροντα των Σκοπιανών και όσων έχουν κοινά συμφέροντα με αυτούς. Πολύ απλά, ενώ υποψιάζεστε το μέγεθος της ζημιάς που μπορείτε να δημιουργήσετε στη χώρα μας στα χρόνια που πρόκειται να έρθουν, βάζετε πάνω από όλα, δυστυχώς, την παραμονή σας στην εξουσία και δεν έχετε τον παραμικρό δισταγμό να παραστήσετε τα καλά παιδιά -γιατί περί αυτού πρόκειται- ελπίζοντας στη στήριξη του διεθνούς παράγοντα για να παραμείνετε στην εξουσία.

Αναλογιζόμενος, όμως, τις τελευταίες μέρες το τι κάνετε και το τι παραχωρείτε στους Σκοπιανούς, ομολογώ ότι δεν ένιωσα να εκπλήσσομαι. Είναι σκληρό που το λέω, όμως είναι η αλήθεια. Τα είχατε πει και στο παρελθόν.

Εκπλήσσομαι, όμως, με το κόμματι του λεγόμενου πατριωτικού ΠΑΣΟΚ -τι ειρωνεία στις μέρες μας!- που έχει προσχωρήσει στον ΣΥΡΙΖΑ.

Εσείς, κυρίες και κύριοι, οι πασοκογενείς, πώς αποδέχεστε τα περί μακεδονικής ταυτότητας και γλώσσας, όταν τη δεκαετία του 1990 είχατε αγωνιστεί στο πλευρό του Ανδρέα Παπανδρέου ακριβώς για να μην υποχωρήσουμε σε αυτά;

Όσο για εσάς, κυρίες και κύριοι των Ανεξάρτητων Ελλήνων, θα σας πρότεινα να μετονομάσετε το κόμμα σας, αν συνεχίσετε να υπάρχουνε για πολύ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Δεν έχετε, κύριοι των Ανεξάρτητων Ελλήνων, καμμία σχέση με την ανεξαρτησία ούτε με τον ελληνισμό. Είστε ανελλήνιστοι, που θα έλεγε και ο Καβάφης.

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, σας καλώ να αναλογιστείτε το βάρος της ευθύνης που προτίθεστε να σηκώσετε ως πρόσωπα και ως Έλληνες Βουλευτές. Να σας θυμίσω ότι το χρέος σας είναι προς την πατρίδα και όχι προς τον Αρχηγό σας και προτού υπερψηφίσετε την εθνικά επιζήμια συμφωνία που φέρνουν ο κ. Τσίπρας και ο κ. Κοτζιάς, να θυμηθείτε τα λόγια του Γιάννη Ρίτσου: «Ετούτος εδώ ο λαός δεν γονατίζει, παρά μονάχα μπροστά στους νεκρούς του». Και οι νεκροί Έλληνες στα μακεδονικά χώματα σας κοιτούν με οργή.

Κύριε Υπουργέ, άκουσα με ενδιαφέρον -και μ' αυτό κλείνω την ανάλυσή σας περί θέματος γλώσσας ή μη και την ιστορική αναδρομή την οποία κάνατε. Είχε ενδιαφέρον. Ιστορικά δεν στέκει πουθενά, αλλά είχε ενδιαφέρον.

Θα ήθελα, όμως, να σας πω ότι και με βάση πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τα οποία βλέπω σήμερα, φέρεται η διευθύντρια του Νομικού Γραφείου του Πρωθυπουργού -και ίσως θα πρέπει να συζητήσετε μαζί της- ως μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου τότε το 2009, η κ. Θάνου, να τα έχει απορρίψει, όπως και ο Άρειος Πάγος. Το ντοκουμέντο της απόφασης λέει ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος και γλώσσα και κάποιος καλλιεργούν τον αλυτρωτισμό με χαλκευμένα στοιχεία.

Θα σας έλεγα, λοιπόν, πρώτα να βρείτε άκρη με το Νομικό Γραφείο του Πρωθυπουργού, μεταξύ σας, με τους εταίρους σας, με τα δεκανίκια σας και με τους συναδέλφους σας που κάθονται στα ίδια έδρανα με σας, οι οποίοι πριν από λίγα χρόνια μιλούσαν ξεκάθαρα για κράτος με τη συνταγματική του ονομασία, δηλαδή «Δημοκρατία της Μακεδονίας» για τα Σκόπια και μετά να έρθετε να μας κάνετε εδώ πέρα κήρυγμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι θέλετε να πείτε, κύριε Υπουργέ; Νομοτεχνική βελτίωση δεν υπάρχει επί της μορφής.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα τον λόγο, αν δεν υπήρχε στην ομιλία του κυρίου Βουλευτού η βαριά κατηγορία που απήθυσεν στην ελληνική Κυβέρνηση, στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των Α-ΝΕΛ και στους άλλους, ότι εξυπηρετούμε τα συμφέροντα των Σκοπιανών και των ξένων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αμοιβαία δεν είναι η συμφωνία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Είναι η συγκεκριμένη τοποθέτηση αυτή που ρίχνει νερό στον μύλο αυτού που κάλυψε παλιότερα τη χώρα –δηλαδή, αυτό που είπε και η κ. Μπακογιάννη εχθές– την πατριδοκαπηλία και τον λαϊκισμό. Για δεύτερη φορά, δυστυχώς, σγκώνετε και ενισχύετε το κύμα το οποίο καλύπτει αυτή τη στιγμή, ευτυχώς όχι τη χώρα, αλλά τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κύριε Αμανατίδη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κικιλία, διευκρινίστε το, διότι πράγματι άλλοι λένε ότι είναι μία συμφωνία «win-win», άλλοι λένε ότι είναι έτσι, αλλά αλλιώς. Όμως το να λέμε ότι ο ένας εξυπηρετεί τα συμφέροντα του άλλου, αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι σωστό. Είστε έμπειρος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι είμαι ένας μετριοπαθής πολιτικός και μετράω και τα λόγια μου. Απορώ γιατί ενίσταται ο κύριος Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεν χρειάζεται να απολογείστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Εγώ νομίζω ότι τα πράγματα είναι πάρα πολύ καθαρά: μακεδονική ταυτότητα και μακεδονική γλώσσα και άρα μακεδονική εθνότητα και Βόρεια Μακεδονία, άρα η εθνότητα ανήκει ο' αυτούς. Συνεπώς η «Νότια Μακεδονία», που εσείς πάτε να πείτε ότι υπάρχει και είναι στην Ελλάδα, είναι διεκδικήσιμη από τη «Βόρεια Μακεδονία».

Λέω, λοιπόν, ότι είναι μία επιζήμια συμφωνία και αυτή η συμφωνία είναι ενάντια στα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Είναι τόσο καθαρό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αυτό είναι πολιτική άποψη, Διευκρινίστηκε και καταγράφηκε.

Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνου Πούλος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σε όλους.

Ακούω πάντα με προσοχή τον συμπαθή και ήπιο, όπως είπε ο κύριος Πρόεδρος, Υπουργό κ. Σταθάκη.

Κύριε Σταθάκη, θίξατε πραγματικά ένα θέμα συγκυρίας και ρωτήσατε τη Νέα Δημοκρατία –με την οποία έχετε γενικά τις ίδιες απόψεις, δεν ξέρω γιατί διαφωνείτε σε μερικά πράγματα– αν θα το ψήφιζε, αν ήταν Κυβέρνηση.

Και σας ρωτώ: Το 2010 θα το ψηφίζατε το μνημόνιο, εάν ήσταν Κυβέρνηση; Ξέρετε η συγκυρία είναι δύσκολο πράγμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα το ψήφιζε, αλλά τροποποιημένο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ελάτε, κύριοι συνάδελφοι, μην κάνετε πινγκ πονγκ οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μεταξύ σας.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θέλουμε να υπάρξει συμφωνία. Μίλησε και η Πρόεδρος μας και όλοι μας. Υπήρχαν προϋποθέσεις. Υπήρχε μια καλή ευκαιρία. Αναλύσαμε, όμως, πολύ καθαρά σε ποια θέματα είναι κακή η συμφωνία και γιατί δεν θα συναινέσουμε στο λάθος, δεν θα συναινέσουμε σε μία συμφωνία που είναι απέναντι στα εθνικά συμφέροντα.

Είναι πολύ ξεκάθαρο γιατί το κάνετε αυτό. Εμείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα οι μεν ρωτάει τους άλλους αν εξυπηρετούν τα συμφέροντα των Σκοπιανών και κάποιοι έλεγαν, όταν ψηφίζαμε τα μνημόνια, αν

εξυπηρετούμε τη Μέρκελ, μου φαίνεται ότι μοιάζετε. Αν θέλετε εθνική συνεννόηση, αν θέλετε να πάμε μπροστά, δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε με αυτόν τον τρόπο. Δεν μπορούμε να ξαναγυρίσουμε στις πλατείες των «αγανακτισμένων», που έλεγαν ότι «η χούντα δεν τελείωσε το '73».

Κύριοι, αυτό που άρχισε η Νέα Δημοκρατία το τερματίζετε εσείς. Και ξέρετε κάτι; Το λέω και στην Κυβέρνηση, το λέω σε όλους, το λέω και στους Σοσιαλιστές της Ευρώπης: Εμείς το «όχι» δεν το κάνουμε «ναι»! Και αν θέλετε να τους ρωτήσετε, να τους πείτε, πριν έρθουν για να κάνουν συστάσεις στο Κίνημα Αλλαγής, στη Δημοκρατική Συμπαράταξη, να κάνουν συστάσεις πρώτα στους εταίρους τους στη Γερμανία, που συγκυβερνούν με τη Μέρκελ. Γι' αυτό τώρα που σας αρέσει να σας χειροκροτεί η κ. Μέρκελ, να μιλούν για σας οι εφημερίδες, να ξέρετε ότι ο λογαριασμός θα έρθει. Και θα έρθει σύντομα στις εκλογές.

Δεν έφυγε το πατριωτικό ΠΑΣΟΚ, κύριε Κικιλία, και πήγε στον ΣΥΡΙΖΑ. Κάνετε μεγάλο λάθος. Πατριώτης είναι αυτός που μένει στα δύσκολα. Πατριώτης είναι αυτός που δεν φοβάται να χάσει τη θέση του, ακόμα και αν πάει στο 4%. Αυτοί που πήγαν, είτε σε εσάς είτε στον ΣΥΡΙΖΑ, είναι το «ΠΑΣΟΚ της καρέκλας». Να το ξέρετε! Το ξέρει ο ελληνικός λαός.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ. Δεν το λέει για σας.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν αφορά τους πολίτες. Αυτό αφορά τα στελέχη.

Και σήμερα είμαστε εδώ εμείς, μετά από την ιστορική απόφαση της παράταξής μας να μην στηρίξουμε τη λάθος συμφωνία, για να στείλουμε ένα μήνυμα: Μετατρέψτε όποια συμφωνία θέλετε σε ψήφο εμπιστοσύνης. Εμείς δεν πρόκειται να στηρίξουμε και να δώσουμε στήριξη σε εσάς.

Στέλνουμε, επίσης, ένα μήνυμα σε όλους: Ο αυτόνομος λόγος και ρόλος μας δεν σταματά στο να μην δώσουμε σε εσάς ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά ότι την επόμενη μέρα θα είμαστε η Προοδευτική Παράταξη και δεν θα είμαστε απλώς μία «τσόντα» δίπλα σε οποιοδήποτε άλλο Κόμμα.

Σας το λέμε, για να το θυμάστε: Όπως όλοι περιμένατε ότι θα συμφωνήσουμε, να ξέρουν και αυτοί, τα νέα «παπαγαλάκια», που προφητεύουν για την επόμενη μέρα νέες κυβερνήσεις, ότι αυτό δεν θα συμβεί με εμάς.

Ο αυτόνομος ρόλος αφορά όλους μας, και πρωτίστως εμάς. Υπάρχουν πολλές επιλογές τα τελευταία χρόνια. Υπήρξαν οι επιλογές να μείνεις στην παράταξη σου να δώσεις τη μάχη, να κάνεις λάθη, αλλά να μην προδώσεις έστω και αυτούς τους λίγους που σε στήριξαν, αυτούς που ήρθαν μετά από πολύ καιρό να πουν –όπως ο κ. Χουλιαράκης– ότι «κάνανε ό,τι κάνανε κι »σείς».

Θέλω να απευθυνθώ στα στελέχη μας, σε όλους μας, και να τους πω ότι υπάρχουν πολλές επιλογές. Χαίρομαι που είναι και ο κ. Κουβέλης εδώ. Εγώ πάντα όταν μιλάω, μιλάω πολύ καθαρά και δημόσια. Μπορεί να διαφωνεί κάποιος, αλλά πάντα λέω την άποψή μου. Ο κ. Κουβέλης ήταν σύμβολο της Ανανεωτικής Αριστεράς. Ήταν ένας από τους ανθρώπους που η προηγούμενη Συγκυβέρνηση του πρότεινε να γίνει Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Ο ίδιος επέλεξε να γίνει Αναπληρωτής Υπουργός στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ του κ. Τσίπρα και του κ. Καμμένου.

Οι πολίτες κρίνουν με το παράδειγμά μας, με το παράδειγμα του καθενός. Θέλω να ξέρετε ότι το δικό μας παράδειγμα είναι η αυτόνομη Προοδευτική Παράταξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ πολύ την κ. Ελένη Σταματάκη να έρθει στο Βήμα. Ύστερα είναι ο κ. Καρασμάνης.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώντας, θα ήθελα κι εγώ από την πλευρά μου –να μην το ξεχνάμε– να καταδικάσω τις αισχρές εμπρηστικές δηλώσεις, την προτροπή σε εκτροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, τον ακραίο φασιστικό λόγο, που ακούστηκε μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου από τον Βουλευτή της Χρυσής Αυγής, αλλά και τα χει-

ροκροτήματα που ακολούθησαν από τα υπόλοιπα μέλη της νεοφασιστικής αυτής οργάνωσης.

Συμφωνώ με την πολύ σωστή απόφαση που πάρθηκε μετά από την πρωτοβουλία και την πρόταση του Προέδρου της Βουλής για ομαδική αποπομπή τους από την κοινοβουλευτική διαδικασία. Τα ακραία αυτά στοιχεία θα πρέπει στο εξής να απομονωθούν από την πλειοψηφία των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και να μην επιτρέψουμε να ακουστούν ξανά τέτοιες ακραίες φωνές μέσα στο ναό της δημοκρατίας, που είναι το Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πέρασαν τρία χρόνια από τότε που παραλάβαμε τη χώρα στα πρόθυρα της κατάρρευσης, με ποσοστό ανεργίας που άγγιζε το 25% και στους νέους το 40% και ένα κοινωνικό κράτος ισοπεδωμένο, μία χώρα που βρισκόταν σε ανθρωπιστική κρίση. Οι συνθήκες δεν ήταν εύκολες, ούτε οι αποφάσεις. Κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε μία πολλαπλή κρίση, οικονομική, ανθρωπιστική, πολιτική.

Με σκληρή δουλειά τα τρία αυτά χρόνια εμείς αναστηλώσαμε το κοινωνικό κράτος, που είχαν διαλύσει οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Θεσμοθετήσαμε τον νόμο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Αυξήσαμε τις δαπάνες για την προστασία της οικογένειας. Εξορθολογήσαμε την απόδοση των επιδομάτων και εκσυγχρονίσαμε τη διοίκηση. Εξασφαλίσαμε την πρόσβαση στην ιατρική περίθαλψη σε όλους τους πολίτες.

Κληθήκαμε να διαχειριστούμε μία δύσκολη κατάσταση με κλειστά τα βόρεια σύνορά μας και μεγάλο αριθμό προσφύγων στη χώρα μας. Ωστόσο η χώρα μας αποτέλεσε παράδειγμα αλληλεγγύης για όλη την Ευρώπη. Η χώρα μας έπαιξε τον ρόλο του θεματοφύλακα των αξιών της αλληλεγγύης, της ειρήνης, της συνεργασίας, όταν καμία άλλη χώρα δεν έχει ακόμα αναλάβει τις ευθύνες της στο προσφυγικό. Τα τρία αυτά χρόνια πιάνουμε τους στόχους και μάλιστα με υπεραπόδοση.

Και τώρα είμαστε έτοιμοι, επιτέλους, να βγούμε από τη στενή επιτροπεία και να πετύχουμε μία συμφωνία για το χρέος. Έκλεισε ένα μεγάλο επώδυνο κεφάλαιο και άνοιξε ο δρόμος για την ανάπτυξη και την έξοδο της χώρας από τη μακροχρόνια επιτροπεία.

Αυτό δεν αρέσει στη Νέα Δημοκρατία. Δεν σας αρέσει, κυρίες και κύριοι, ότι τον Αύγουστο τελειώνουμε με τα προγράμματα στήριξης, τα μνημόνια και τις επιτροπείες. Η Νέα Δημοκρατία ήλπιζε σε μια αριστερή παρένθεση. Έχουν περάσει τρία χρόνια και ακόμα περιμένει να κλείσει αυτή η παρένθεση και θα περιμένει αρκετά χρόνια ακόμα. Ζητήσατε και ξαναζητήσατε εκλογές. Δεν σας βγήκε. Σήμερα δεν βρίσκετε τι να πείτε για να κάνετε αντιπολίτευση. Δεν σας βγαίνουν οι αριθμοί, δεν σας αρέσουν οι εξελίξεις και πέφτετε στο επίπεδο ενός επικίνδυνου εθνικισμού, ενός παραληρήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα χρόνια, πήραμε δύσκολες αποφάσεις και τις στηρίξαμε. Ήρθε η ώρα να αναμετρηθούμε με μεγάλα χρονίζοντα ιστορικά προβλήματα.

Τώρα είναι μια ιστορική ευκαιρία και να επιλύσουμε ένα πρόβλημα που χρονίζει πάρα πολλά χρόνια. Δεν θα αναφερθώ στο ιστορικό του, το έχουμε αναλύσει ήδη και οι Υπουργοί και αρκετοί συνάδελφοι. Θα πω μόνον το εξής, είκοσι πέντε τώρα χρόνια στρωθοκαμψίζουμε, είκοσι πέντε χρόνια τώρα η γείτονα χώρα έχει αναγνωριστεί από εκατόν σαράντα χώρες με το όνομα «Μακεδονία». Και μόνο εμείς την αποκαλούμε «Σκόπια» στο εσωτερικό μας και στο εξωτερικό την αποκαλούμε FYROM, αυτό το διφορούμενο Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Το ψελλίζαμε, σβήνοντας το τελευταίο γράμμα, το «Μ», που σήμαινε «Μακεδονία».

Όλοι μας ρωτούσαν και ιδιαίτερα στις διεθνείς επαφές τι εννοούμε. Το είπα πολύ καλά ο κύριος Υπουργός προχθές. Όλοι μας ρωτούν τι εννοούμε και στο τέλος κουνούν το κεφάλι με σύνεση. «Α, εννοείται το «Μακεδονία»».

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να λυθεί αυτό το πρόβλημα με σκληρή διαπραγμάτευση, με επίμονη δουλειά, με διαβουλεύσεις, με πιεστικά και παλινδρομίες φτάσαμε στο τέλος.

Ένα τέτοιο πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν λύνεται με παραλήρηματα. Ο εθνικισμός θρέφει εθνικισμό και στην άλλη μεριά και το πρόβλημα διαιωνίζεται και δεν λύνεται. Χρει-

άζεται συνεργασία και αλληλεγγύη. Η χώρα μας είναι μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα και είναι έτοιμη να ξεπεράσει τα προβλήματα του παρελθόντος. Είναι έτοιμη να πατήσει σε καινούριες βάσεις. Η συμφωνία δεν είναι κακή. Εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε φτιάξει ένα αφήγημα κακό, καταστροφικό, φοβικό.

Και ο Υπουργός και οι άλλοι συνάδελφοι αναφέρθηκαν και στα ιστορικά στοιχεία και στα σημεία της διαπραγματεύσεως και στο τι πετύχαμε και τι κατοχυρώσαμε για τα ιστορικά και εθνικά μας σύμβολα, τα οποία τόσα χρόνια, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας δεν τα υπερασπίστηκαν, δεν τα θωράκισαν, τα άφησαν να γίνουν τσέρκουλα. Τώρα που τα κατοχυρώνουμε και τα παίρνουμε πίσω, τα θυμηθήκατε και μας λοιδορείτε.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, θα έπρεπε να συζητάμε για τους τρόπους με τους οποίους θα αναπτυχθεί η οικονομία μας, για τις νέες πιο στέρεες βάσεις πάνω στις οποίες θέλουμε να χτίσουμε, να μιλήσουμε για συγκλίσεις και συναινέσεις, να αναζητήσουμε τρόπους να ζήσουμε ομαλά και ειρηνικά μαζί με τους γείτονές μας και να μην υπάρχει τίποτα που να μας χωρίζει, αντί να επινοούμε προδοσίες, να αποδείξουμε ότι είμαστε ένα κράτος, μια χώρα εγγυητής της ειρήνης και της σταθερότητας στην περιοχή των Βαλκανίων, ένα κράτος ασφαλές με την ιστορία μας, τη γλώσσα μας, τα σύμβολά μας και αυτήν την ιστορία δεν την εκχωρούμε, δεν την διαπραγματευόμαστε, την τιμάμε όπως τιμάμε και την ιστορία των άλλων λαών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Σταματάκη.

Παρακαλώ πολύ τον συνάδελφο κ. Καρασμάνη να έρθει στο Βήμα.

Ύστερα είναι η κ. Τριανταφύλλου, ο κ. Βαρδάκης και η Υπουργός κ. Αχτσιόγλου. Μετά την Υπουργό θα μιλήσει ο κ. Πλακωτάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία εικοσιπεντάωρα στο εθνικό Κοινοβούλιο αλλά και σε ολόκληρη τη χώρα ρίχνει βαριά σκιά η εθνικά απαράδεκτη συμφωνία με τους βόρειους γείτονές μας που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός, μια συμφωνία που έχει αφήσει εμβρόντητους τους Έλληνες μέσα και έξω από την χώρα, που επιχειρεί να εμφανίσει ως λύση την ταπεινωτική αποδοχή της δήθεν μακεδονικής ταυτότητας με το σλαβικό κρατίδιο, την ανιστόρητη συναίνεση μιας ελληνικής κυβέρνησης στην αναγνώριση της δήθεν μακεδονικής ως επίσημης γλώσσας του και την εξωφρενική επισημοποίηση από ελληνικής πλευράς του προσδιορισμού των κατοίκων του ως Μακεδόνων, μια συμφωνία που όχι μόνο δεν διασφαλίζει τα εθνικά μας συμφέροντα, αλλά αντιθέτως διαγράφει με μια μονοκονδυλιά και με κάποιες αόριστες, θολές και άνευ ουδεμίας ουσιαστικής αξίας υποσημειώσεις όλες τις κόκκινες γραμμές και προχωρεί στην εκχώρηση για πρώτη φορά από ελληνική κυβέρνηση εκείνων ακριβώς που συνηθίζουν και συντηρούν τον εδώ και δεκαετίες ανιστόρητο και επικίνδυνο αλυτρωτισμό τους.

Χωράει ελληνικός νους ότι με αυτήν τη συμφωνία Έλληνες τολμούν και συναινούν να απαλειφθούν από τα δικά μας χωρικά βιβλία κείμενα αλυτρωτισμού σε βάρος των Σκοπιανών; Ποια είναι αυτά αλήθεια τα δήθεν αλυτρωτικά κείμενα; Τι είναι αυτό που δήθεν διεκδικούμε από τους Σκοπιανούς και δεν έχουμε πληροφορηθεί ποτέ; Θα απαλείψουμε, δηλαδή, τους ήρωες του Μακεδονικού Αγώνα;

Ποιος Έλληνας και ποιος εξ υμών των εκπροσώπων του λαού μας μπορεί ποτέ να αποδεχθεί μια τέτοια λεόντεια αντεθνική συμφωνία σε βάρος της ιστορίας μας, της χώρας, του ελληνισμού;

Ποιος τολμά να προσυπογράψει την αναγνώριση μιας Βόρειας Μακεδονίας στα σύνορά μας απεμπολώντας, παραχαράσσοντας ή και παραγράφοντας μια ιστορία χιλιετηρίδων, που όπως και ο εθνάρχης Καραμανλής είχε πει: «Η Μακεδονία είναι μια και αυτή είναι ελληνική».

Συγχωρέστε μου την ιδιαίτερη ευαισθησία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί αισθάνομαι προσηπτικά έντονα προβληματι-

σμένος. Προέρχομαι από την γενέτειρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Στην Πέλλα γεννήθηκα, μεγάλωσα, ανδρώθηκα, περπατώντας ανάμεσα σε μνημεία μάρτυρας μια ιστορία που κανείς δεν δικαιούται ή μπορεί να παραχαράξει.

Ως Υπουργός με το καλημέρα, με το που πάτησα το πόδι μου στα ευρωπαϊκή fora στους είκοσι οκτώ ομολόγους μου εκτός ημερήσιας διάταξης, όπως και στον Αμερικανό Υπουργό αυτό τους είπα ότι είμαι από την Πέλλα, την πατρίδα του Μέγα Αλέξανδρου, την μητρόπολη του ελληνισμού και παρουσίασα όλα τα αποδεικτικά στοιχεία για την αδιαμφισβήτητη ελληνικότητα της.

Αλλά και πέρα από το βαθύτατα πληγωμένο φρόνημα του λαού μας, που κλιμακώνει τις αντιδράσεις αγανάκτησης και οργής μήπως ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών είχαν ή έχουν καμμία συνταγματική νομιμότητα να συνάψουν και πολύ περισσότερο να υπογράψουν μια εθνικής κρίσιμότητας συμφωνία, την οποία έχουν απορρίψει εκ προοιμίου και απορρίπτουν δημόσια οι κυβερνητικοί εταίροι τους;

Από πού αντλούν την εξουσία να την επισημοποιήσουν με ανεξήγητη προεμύρια, με διαδικασίες fast track και με πανηγυρικές τελετές αύριο στις Πρέσπες; Θα τους εκχωρήσει η Βουλή των Ελλήνων το δικαίωμα να κόβουν, να ράβουν, να προσαρμόζουν στα μέτρα τους και στην εμμονή τους στις κυβερνητικές καρέκλες το Σύνταγμα της χώρας μας;

Κάποιοι συνάδελφοι επικαλούνται τον Κώστα Καραμανλή. Θα πρέπει να ξέρουν και να έχουν υπ' όψιν τους ότι εάν ψηφίσουν «όχι» σε αυτήν την πρόταση είναι σαν να ακυρώνουν το βέτο στο Βουκουρέστι το 2008.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, ψηφίσατε το τρίτο και το τέταρτο μνημόνιο, υποθηκεύσατε τη δημόσια περιουσία για εκατό χρόνια μετατρέποντας τη χώρα σε ένα προτεκτοράτο των δανειστών, πετσοκόψατε συντάξεις, μισθούς, αφορολόγητο, καταργήσατε το ΕΚΑΣ, την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο, διπλασιάσατε, τριπλασιάσατε φορολογικούς και ασφαλιστικούς συντελεστές και όχι μόνο. Τα κάνατε μαντάρα με τα αγροτικά.

Αυτά μπορούν να διορθωθούν, μπορούν να αποκατασταθούν στην πορεία του χρόνου. Εκείνο που ποτέ δεν θα σας συγχωρήσει ο ελληνικός λαός είναι αν με την ψήφο σας σήμερα νομιμοποιήσετε αυτό το αντεθνικό εξάμβλωμα που αποκαλείται συμφωνία και λύση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλείστε να πείτε το μεγάλο «ναι» ή το μεγάλο «όχι». Αν ψηφίστε «όχι» στην πρόταση δυσπιστίας θα σημαίνει ξεκάθαρα ότι εγκρίνετε την ανιστόρητη και επικίνδυνη για τα εθνικά μας συμφέροντα συμφωνία με το αμετανόητα αλυτρωτικό κρατίδιο των Σλάβων γειτόνων μας. Αν αυτό συμβεί, προσέξτε, θα έχετε δημιουργήσει νομικές δεσμεύσεις και συνέπειες για τη χώρα.

Πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι δεν θα υπάρξει επιστροφή. Και να σας το πω διαφορετικά, θα πρέπει να σηκωθούμε λίγο πιο πάνω από τα μικροκομικά μας συμφέροντα, τις μικροκομματικές αντιλήψεις μας και θα πρέπει να αντιληφθείτε ότι στην πολιτική δεν υπάρχει γομολάστιχα για να μπορεί να διαγράψει λάθη και ευθύνες. Αναλογιστείτε λοιπόν, την εθνική σας ευθύνη. Από αύριο να έχετε ανοίξει τελεσίδικα και διπλάτα για τους Σκοπιανούς τις πόρτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO και θα έχετε εκχωρήσει συνειδητά την εθνικότητα Μακεδόνες στους Σκοπιανούς και την ταυτότητα μακεδονική στη σλαβική γλώσσα και προέλευσή τους. Κοντός ψαλμός αλληλουία.

Σήμερα θα δούμε, αν και ποιοι μπορούν ή τολμούν να παίξουν «εν ου παικτοίς» με την ιστορία χιλιάδων χρόνων και με την εθνική μας υπόσταση.

Ευχαριστώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μαρία Τριανταφύλλου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Κατά την άποψή μου είναι σίγουρα μια σπασμωδική κίνηση,

μια κίνηση αδιεξόδου ή πρόταση δυσπιστίας. Προσπαθείτε να διαχάσετε τους ΑΝΕΛ και την Κυβέρνηση για να ενώσετε το κόμμα σας. Εξυπνάδες μπορούμε να λέμε κι εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι και μάλιστα χωρίς λογογράφους.

Θέλετε να τσεκάρετε -ακούστηκε και αυτό- την ειλικρίνεια των ΑΝΕΛ. Αν δηλαδή οι ΑΝΕΛ είναι εντάξει στις προεκλογικές και τις προγραμματικές τους διατυπώσεις.

Πάντως, έχει μεγάλη σημασία μια συζήτηση περί ανιστόρητων. Θα ξεκινήσω με την ομιλία του κ. Τασούλα που είχε ένα ενδιαφέρον χθες το βράδυ αργά. Τι είπε; Είπε ότι το μακεδονικό είναι τμήμα, πράγματι συνδέεται το ανατολικό ζήτημα, με τους αλυτρωτισμούς του σλαβισμού, με την ανάγκη να βγουν οι Σλάβοι στο Αιγαίο, τον ρόλο της Ρωσίας κ.λπ.. Μίλησε για τα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου, την ανάγκη για τη διατήρηση καλών σχέσεων που είχε η Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου με τη Γιουγκοσλαβία ως αντίβαρο ως ένα βαθμό στο πρόβλημα των σχέσεων με την Τουρκία και το Κυπριακό βέβαια, όπου υπήρχε εστιασμένη όλη η προσοχή της Ελλάδας εκείνη την εποχή. Βέβαια, εγώ θα πρέπει να προσθέσω και τον ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών που πριμοδοτούσαν τον Τίτο, την κυβέρνηση της Γιουγκοσλαβίας τότε ακριβώς γιατί υπήρχε αντιπαράθεση με τη Σοβιετική Ένωση.

Προσπάθησε να εξηγήσει χθες ο κ. Τασούλας τις πράγματι διαφορετικές συνθήκες κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου που δικαιολογούσαν -δεν θα πω εκχωρούσαν- που ανέχονταν το όνομα Μακεδονία, γιατί έτσι ονομαζόταν η διπλανή χώρα «Δημοκρατία της Μακεδονίας» ως ομόσπονδο κράτος της Γιουγκοσλαβίας. Οι αλυτρωτισμοί, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν είτε το κράτος είναι ομόσπονδο είτε δεν είναι. Απλά λογικά πράγματα. Ανέχονταν λοιπόν το όνομα της «Μακεδονίας» και συνυπέγραφαν συνθήκες με τη Γιουγκοσλαβία και τα ομόσπονδα κράτη της, όπως ας πούμε η μεθοριακή συμφωνία του 1959 ή η συμφωνία κυρίων, όπως έχει μείνει στην ιστορία, ανάμεσα στον Ευάγγελο Αβέρωφ και τον Κώστα Πόποβιτς, μια συμφωνία η οποία είχε βέβαια οικονομικό, τεχνικό ενδιαφέρον. Οπωσδήποτε, όμως, εξέφραζε τις συγκλίνουσες προσδοκίες των δύο χωρών να αποφυγούν οτιδήποτε θα διατάρασσε το καλό διπλωματικό κλίμα. Και προσέξτε, υπογράφεται το 1962 όταν έχουν διαταραχθεί οι σχέσεις Ελλάδας Γιουγκοσλαβίας εκείνη την εποχή, ακριβώς λόγω του ζητήματος της Κούβας. Υπήρχε μια ψύχρανση δηλαδή των δύο.

Αλλά για την Ελλάδα δεν ήταν μόνο αυτό. Είχε αποφασιστεί -και προσέξτε το αυτό, όταν μιλάμε για ενημέρωση- διαχρονικά η απουσία οποιασδήποτε ενημέρωσης ή διαλόγου για αυτό που ονομάζουμε μακεδονικό ζήτημα, για το ομόσπονδο κράτος, για το όνομά του.

Βλέπετε, η μεθοριακή συμφωνία του 1959 είχε προϊδέσει για το εκλογικό τίμημα που έφερε η προσπάθεια για ελληνογιουγκοσλαβική προσέγγιση. Και ο Ευάγγελος Αβέρωφ -ακούστηκε πολύ αυτές τις μέρες, θα ακουστεί ακόμα μια φορά από εμένα- έλεγε ότι οι αντιδράσεις που προκαλούσε η συγκινησιακή πλευρά του μακεδονικού εξακολουθούν να δημιουργούν πολύ σκληρά πολιτικά στοιχεία. Και εξηγούμαι. Υπήρχε αποσιώπηση ακόμα από τους ίδιους τους κυβερνώντες. Δεν εννοώ ότι οι ειδικές υπηρεσίες ή το Υπουργείο Εξωτερικών δεν γνώριζαν. Δεν σημαίνει, όμως, ότι υπήρχε αδράνεια. Και πράγματι, ακούστηκε ότι έγινε μια σειρά από διαβήματα όταν χρειάζονταν. Για πολλά χρόνια έως τη δεκαετία του '90, υπήρχε λοιπόν αποσιώπηση και εξαιτίας του κόστους.

Στη δεκαετία του '90 αυτό που είπαν κάποιοι συνάδελφοι εδώ, αυτό που λέμε «λαϊκή διπλωματία», αποτυπώνεται με τα συλλαλητήρια εκείνης της εποχής. Συμπίπτει τόσο με τη ρευστότητα της εποχής λόγω των αλλαγών στη δεκαετία του '90 -ενώ τα δεδομένα διεθνώς- όσο και με την εγχώρια πολιτική κρίση της εποχής. Και στοχεύει να πετύχει την κοινωνική συνοχή -με όποιον τρόπο την πέτυχε, ανόμοια ήταν τα στοιχεία μεταξύ τους, που συνενυθύνονταν- κόντρα στη βαθιά κρίση αντιπροσωπευτικότητας εκείνης της εποχής.

Γιατί τα λέω όλα αυτά; Τα λέω για να υποστηρίξω ότι διαχρονικά υπήρχε από εσάς καιροσκοπική χρησιμοποίηση της ελληνικής κοινής γνώμης. Διαχρονικά υπήρχε τεράστια διάσταση ανά-

μεσα σε αυτό που έκαναν οι ελληνικές κυβερνήσεις και σε αυτό που πίστευαν οι πολίτες.

Στη δεκαετία του '90 -και κυρίως αυτό αποτυπώνεται το 1992 στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών- τέθηκαν μαξιμαλιστικά αιτήματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κάντε μας λίγο μάθημα.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Κύριε Στύλιο, είμαι σίγουρη ότι εάν ήταν εδώ ο κ. Τασούλας που του αρέσει η ιστορία, θα άκουγε με προσοχή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μίλησε χθες, ας τον ακούγατε.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Τον άκουσα πολύ προσεκτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μην κάνετε παρεμβάσεις και ιδιαίτερα σε γυναίκες συναδέλφους. Το έχω ξαναπεί. Έχει τη σημασία του αυτό.

Ιστορία από το πρωί ακούσαμε και από εδώ και από εκεί.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Λέω, λοιπόν, ότι τη δεκαετία του '90 τέθηκαν μαξιμαλιστικά αιτήματα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Κύριε Γεωργαντά, σταματήστε να μιλάτε! Να σέβεστε αυτόν που βρίσκεται στο Βήμα! Τέλος.]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Δεν πειράζει. Να φύγετε, εάν δεν μπορείτε να ακούτε την ιστορική αλήθεια. Να φύγετε από την Αίθουσα εάν δεν μπορείτε να ακούτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Τριανταφύλλου, δεν διευθύνετε εσείς τη διαδικασία. Παρακαλώ. Μην εξεγείρεστε.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Τέθηκαν, λοιπόν, μαξιμαλιστικά αιτήματα για καιροσκοπισμό. Και ενώ ήταν άλλη η κρατούσα διπλωματική τάση ως το 1992, δηλαδή, υπέγραφαν συμφωνίες με το εθνικά ετερογενές κρατικό μόρφωμα της γείτονας χώρας, έλεγαν άλλα στον κόσμο.

Το 2008 -και θέλω να είμαι ειλικρινής- υπάρχει αποδέσμευση απ' αυτό που λέμε λαϊκή διπλωματία. Στο Βουκουρέστι από εσάς, από τη δική σας κυβέρνηση -γιατί θέλω να είμαι ειλικρινής- αναθεωρήθηκε πλήρως αυτό που ονομάζουμε λαϊκή διπλωματία. Και ήταν πραγματικά η πλέον οργανωμένη τοποθέτηση της ελληνικής πλευράς και δημιούργησε ένα πλαίσιο διάλογου. Και είναι μια εθνική γραμμή έως σήμερα. Βλέπετε, λοιπόν, ότι τα λέω όλα.

Προσέξτε τώρα. Θα μπορούσα να μιλήσω, αλλά δεν έχω χρόνο, για το πώς δημιουργήθηκαν τα Βαλκανικά κράτη και μετά την Οθωμανική Αυτοκρατορία και κυρίως μετά το 1991. Θα σταθώ, όμως, μόνο σε ένα σημείο. Ποιο είναι αυτό το σημείο; Μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας δημιουργήθηκαν κράτη - προτεκτοράτα. Δημιουργήθηκαν κράτη λαθρεμπορών και ναρκωτικών και διαφθορά παντού. Και υπάρχει μία προσπάθεια να αλλάξει η σημερινή κατάσταση.

Προσέξτε, ακούστηκαν διάφορα πράγματα πατριδοκαπηλίας, εθνοκαπηλίας όλα από την πλευρά σας, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως του κ. Τασούλα που ανέφερα πριν, άσχετα από τις διαφωνίες μας.

Τι θέλω να πω σήμερα τελειώνοντας; Δεν θα πω τίποτα για τη συμφωνία γιατί ακούστηκαν πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, έχετε μισό λεπτό ακόμα.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναδεικνύεται σήμερα η μικρότητα της πολιτικής μας ζωής και αναδεικνύεται από εσάς. Αναδεικνύεται ότι τα πολιτικά κόμματα, τα δικά σας πολιτικά κόμματα, είναι μονάχα μηχανισμοί αναπαραγωγής της κοινοβουλευτικής δύναμης και των εσόδων από αυτήν. Κινούνται στη βάση των στενών τους συμφερόντων και με τυχοδιωκτικούς και δημαγωγικούς όρους.

Και βέβαια η μεγάλη μας διαφορά είναι ότι η Κυβέρνηση αυτή αποδεικνύει ότι τολμά να παράξει πολιτική. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά. Και όσο προχωράει η εμπειρία της αριστερής διακυβέρνησης φαίνεται όλο και πιο πολύ αυτό σε κάθε μέτωπο.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι η προσέγγιση των δύο χωρών μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα για διαμελισμένα έθνη και λαούς του σύγχρονου κόσμου, που το μόνο που κερδίζουν από αυτό είναι στη καλύτερη περίπτωση, όταν διαμελίζονται δηλαδή, πε-

ρισσότερους ψήφους στην Eurovision και στη χειρότερη ανθρωπιστική βοήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, Μαρία.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Μισό δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

Μπορούν οι ηγεσίες των εθνών, μικρότερων ή μεγαλύτερων, να έρθουν σε συνεννόηση ώστε να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των λαών και όχι των ιμπεριαλιστών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει η Υπουργός κ. Αχτσιόγλου. Παρακαλώ για την τήρηση του χρόνου.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με απόλυτη συναίσθηση και της ιστορικότητας που έχει αυτή η συμφωνία, αλλά και της ευαισθησίας που μπορεί να έχει μια μεγάλη μερίδα των πολιτών στο ζήτημα καθώς και εγώ τα τριάντα από τα τριάντα τρία χρόνια της ζωής μου τα έζησα στη βόρεια Ελλάδα, νομίζω ότι πρέπει να δούμε ορισμένα γεγονότα κατάματα και ξεκάθαρα.

Το πρώτο: Το 1993 η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας γίνεται δεκτή στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών με την προσωρινή αυτή ονομασία μέχρι να βρεθεί μία συμφωνημένη λύση με την Ελλάδα. Νομίζω ότι όποιος δεν στρουθοκαμηλίζει βλέπει ότι ο όρος «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας» περιλαμβάνει απόφια τη λέξη Μακεδονία.

Δεύτερον, το 2008 η τότε ελληνική κυβέρνηση στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ θέτει αυτό που εν συνεχεία αποτελεί και απετέλεσε την πάγια εθνική γραμμή, την πάγια γραμμή των ελληνικών κυβερνήσεων στο ζήτημα ότι, δηλαδή, θα πρέπει για τη λύση να υπάρξει σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes έναντι όλων. Αυτή ήταν η πάγια εθνική γραμμή που χαραχτηκε από το 2008 και η οποία υποστηρίχθηκε στη συνέχεια από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις.

Αυτή η νέα εθνική θέση, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων, είναι φαρδιά - πλατιά γραμμένη στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών επί όλων των κυβερνήσεων και είναι χαρακτηριστικό ότι αυτή η θέση δεν άλλαξε ούτε επί της Πρωθυπουργίας του κ. Σαμαρά το 2012 με 2014. Αναφέρεται στις προγραμματικές δηλώσεις όλων των κυβερνήσεων από το 1996 και μετά ενώ είναι δεκάδες και οι αναφορές ηγετικών στελεχών της συντηρητικής παράταξης στην εθνική αυτή γραμμή.

Μέχρι σήμερα, και αυτό είναι το τρίτο στοιχείο που νομίζω ότι πρέπει να βλέπουμε επίσης κατάματα και ξεκάθαρα, περισσότερα από εκατόν σαράντα κράτη μεταξύ των οποίων η Κίνα, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ρωσία αναγνωρίζουν την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία με την ονομασία «Μακεδονία» σκέτο. Αυτά είναι τρία νομίζω βασικά δεδομένα που πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας και εν συνεχεία να δούμε με καθαρά μάτια τη συμφωνία, προκειμένου να δούμε κατά πόσο αυτή η συμφωνία -και αυτό νομίζω πως είναι το μόνο ερώτημα το οποίο πρέπει αυτήν τη στιγμή να απαντούμε με ειλικρίνεια- βελτιώνει την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα αυτήν τη στιγμή, αν βελτιώνει το status quo, την υπάρχουσα κατάσταση και αν σέβεται την πάγια εθνική θέση. Αυτά τα στοιχεία πρέπει να ερευνούμε, προκειμένου να κρίνουμε εάν είναι μια καλή συμφωνία ή όχι.

Και εξηγούμε σύντομα: νομίζω ότι αυτή η συμφωνία βελτιώνει κατά πολύ τη θέση στην οποία βρίσκεται η χώρα αυτή τη στιγμή, το υπάρχον status quo, ενώ συγχρόνως σέβεται απολύτως την εθνική γραμμή.

Η συμφωνία ανταποκρίνεται απολύτως στην εθνική γραμμή, διότι μιλάει για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και για χρήση έναντι όλων, erga omnes. Μάλιστα, αυτό το erga omnes ήταν κάτι που στο παρελθόν δεν είχε γίνει αποδεκτό σε καμία περίπτωση ως βάση συζήτησης από την άλλη πλευρά.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι με την κύρωση της συμφωνίας οι γείτονές μας όχι μόνο θα χρησιμοποιούν το συμφωνηθέν όνομα στις διεθνείς τους σχέσεις, στα διεθνή φόρα, αλλά και στο εσωτερικό της χώρας.

Δεύτερον, η συμφωνία δεν τηρεί απλώς την εθνική γραμμή – σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων-, αλλά βαίνει και πέραν αυτής υπέρ των εθνικών συμφερόντων. Δηλαδή, ανεβάζει τον πήχη ακόμα παραπάνω. Γιατί; Διότι προβλέπει ότι η γειτονική χώρα θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να προβεί σε συνταγματική αναθεώρηση, προκειμένου αυτή η συμφωνία να τεθεί σε ισχύ.

Το ζήτημα αυτό της συνταγματικής αναθεώρησης αποτελεί ένα μείζον ζήτημα το οποίο δεν τίθεται από τις προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις και δεν υπήρχε στον χάρτη αυτό και από αυτή τη στιγμή γίνεται απολύτως αποδεκτό από την άλλη πλευρά και νομίζω πως αποτελεί αναμφίβολα ένα κομβικό σημείο. Δηλαδή, η γείτονα χώρα θα πρέπει να αλλάξει το Σύνταγμά της, για να συμπεριλάβει με σαφή τρόπο τη νέα ονομασία. Και άρα, και οι εκατόν σαράντα χώρες που πλέον αναγνωρίζουν αυτή τη στιγμή την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας ως Μακεδονία σκέτο, στο εξής θα πρέπει να την αναγνωρίζουν με τη νέα της ονομασία «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας».

Τρίτον -και αυτό νομίζω στα πολύ σημαντικά της συμφωνίας που δείχνει πόσο ανεβάζει τον πήχη σε σχέση με την πάγια εθνική γραμμή που είχε χαραχθεί από το 2008- είναι το τέλος του αλυτρωτισμού, το οποίο επιβεβαιώνεται με τον πλέον επίσημο τρόπο, καθώς η γείτονα χώρα θα πρέπει στη συνταγματική της αναθεώρηση να απαλείψει εντελώς από το Σύνταγμά της οποιαδήποτε αναφορά θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί με τέτοιο τρόπο.

Αυτά, λοιπόν, είναι τα βασικά στοιχεία της συμφωνίας. Είναι μια συμφωνία που σέβεται τις αξίες και την αξιοπρέπεια των δύο λαών και ταυτόχρονα αίρει οποιαδήποτε προσπάθεια οικειοποίησης της ιστορίας μας και νομίζω ότι όποιος έχει ανοικτά αυτιά και απροκατάληπτη διάθεση, μπορεί πάρα πολύ καθαρά να δει γιατί αυτή η συμφωνία βελτιώνει την κατάσταση για τη χώρα μας από αυτό που ισχύει σήμερα, αλλά και από αυτό που είχε χαρακτηριστεί ως πάγια εθνική γραμμή.

Συγχρόνως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ίδια η επίτευξη της συμφωνίας, το γεγονός δηλαδή ότι επιλύεται ένα χρόνιο πρόβλημα, το οποίο ταλάνιζε και τη χώρα μας και τις σχέσεις των δύο χωρών και το οποίο είχε τοξικές αναθυμιάσεις στα Βαλκάνια συνολικά, διαμορφώνει μια νέα σελίδα για την επωφελή συνεργασία των δυο λαών και θεμελιώνει τον ρόλο της Ελλάδας ως πυλώνα σταθερότητας στα Βαλκάνια. Θα ανοίξει εμπορικούς δρόμους από τα λιμάνια μας προς την Ευρώπη και θα δώσει στις ελληνικές επιχειρήσεις ένα νέο πεδίο δράσης.

Σαφέστατα, λοιπόν, νομίζω ότι μπορεί κανείς να δει γιατί με τη συμφωνία αυτή η χώρα έρχεται σε καλύτερη θέση σε σχέση με τα σημερινά δεδομένα. Οτιδήποτε άλλο νομίζω ότι μπαίνει πια στον κόσμο των επιθυμιών, όχι στον κόσμο της πραγματικότητας και ως τέτοιο μπορεί να είναι ευπρόσδεκτο, αλλά να κατανοούμε ότι είναι τέτοιο, ότι είναι επιθυμίες οι οποίες μπορούν να εκφράζονται από οποιονδήποτε και είναι καλοδεχούμενες. Ή όπως πολύ καλά έχει πει η κ. Μπακογιάννη -νομίζω- μιλώντας για το ζήτημα και σχολιάζοντας θέσεις των στελεχών της παράταξης της, όπου δεν θα θέλανε να υπάρχει ο όρος «Μακεδονία» μέσα, «κι εγώ θα ήθελα να είμαι η Σίντι Κρόφορντ, αλλά δεν είμαι». Νομίζω ότι ήταν με πολύ εύστοχο τρόπο τοποθετημένο το τι συνιστά επιθυμία και τι συνιστά πραγματική κατάσταση.

Θα ήθελα όμως να πω στον ελάχιστο χρόνο που έχω και μερικά νομικά πράγματα. Δεν βλέπω τον κ. Βορίδη εδώ, αλλά άκουσα τον κ. Βορίδη να λέει ορισμένα πράγματα, νομικά στοιχεία, δύο φορές με πάρα πολύ έντονο τρόπο, τα οποία μάλιστα τα υποστήριζε και ως αυταπόδεικτες αλήθειες. Αυτό έγινε δύο φορές, μια στη συζήτηση για τα προαπαιτούμενα και μια προχθές το βράδυ, αν δεν κάνω λάθος, και τα οποία πρέπει να απαντηθούν.

Τι λέει ο κ. Βορίδης; Ο κ. Βορίδης λέει ότι η συμφωνία με μόνη την υπογραφή της από τους Υπουργούς Εξωτερικών παράγει έννομα αποτελέσματα και δεσμεύει διεθνώς τη χώρα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Στο εξωτερικό.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ναι, ναι. Και δεσμεύει διεθνώς τη χώρα στο εξωτερικό. Παράγει έννομα

αποτελέσματα, λοιπόν, στο εξωτερικό.

Γιατί το λέει αυτό ο κ. Βορίδης; Ο κ. Βορίδης το λέει αυτό προκειμένου, νομίζω, να πιέσει τον κ. Καμμένο στην υπάρχουσα πρόταση μομφής και να του πει περίπου ότι είναι τώρα η ώρα που πρέπει να απαντήσει για αυτό το ζήτημα και όχι αργότερα. Άρα, λέει ο κ. Βορίδης ότι όλα αυτά τα βήματα τα οποία προβλέπονται εκτός της συμφωνίας που θα πρέπει να λάβουν χώρα, δηλαδή κύρωση της συμφωνίας στο Κοινοβούλιο της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, συνταγματική αναθεώρηση στη γείτονα χώρα, δημοψήφισμα ή όχι ανάλογα με το τι θέλει και κύρωση της συμφωνίας στο δικό μας Κοινοβούλιο, δεν έχουν καμμία ιδιαίτερη σημασία σε σχέση με τις έννομες συνέπειες αυτής της συμφωνίας στο εξωτερικό.

Τι ισχύει, όμως, πραγματικά; Κατανοώ, όπως καταλάβατε, την πολιτική σκοπιμότητα του επιχειρήματος του κ. Βορίδη, αλλά δεν μπορούμε να ξεχνάμε και βασικές αρχές του δικαίου ή εκτός εάν δεν το κάνει εσκεμμένα, νομίζω ότι θα πρέπει να «ξεσκονίσει» λίγο τις γνώσεις του στο Διεθνές Δίκαιο.

Η Σύμβαση της Βιέννης του '69, η οποία ορίζει ακριβώς το Δίκαιο των Διεθνών Συνθηκών, προβλέπει τα εξής: Διεθνής σύμβαση που προβλέπει διαδικασία κύρωσης καθίσταται διεθνώς δεσμευτική μόνο από την κύρωσή της σε διεθνές επίπεδο.

Δεύτερον, η σύμβαση μπορεί να περιέχει επιπλέον βήματα, προκειμένου να τεθεί σε ισχύ, όσα βήματα τα κράτη θέλουν. Τα κράτη, δηλαδή, μπορούν ελεύθερα να αποφασίσουν ότι θέλουν μια σειρά από πράξεις να προηγηθούν, προκειμένου η σύμβαση να τεθεί σε ισχύ και να παράγει έννομα αποτελέσματα. Άρα, όσα βήματα θέλουν μπορούν τα κράτη να θέσουν, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η σύμβαση δεν θα ξεκινήσει να παράγει τα έννομα αποτελέσματά της, προτού και τα δύο μέρη εκπληρώσουν όλα τα βήματα που απαιτεί η μεταξύ τους συμφωνία. Το ίδιο προβλέπει και το Σύνταγμα της χώρας μας στο άρθρο 28, αυτό που λέει ρητά ότι οι διεθνείς συμβάσεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ελληνικού δικαίου από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέσή τους σε ισχύ, σύμφωνα με τους όρους της καθεμιάς.

Άρα, απ' αυτά προκύπτει ότι η μόνη υπογραφή διεθνούς σύμβασης προ της κύρωσής της και της θέσής της σε ισχύ, καθόλου δεν δεσμεύει τα μέρη, ούτε δημιουργεί διεθνή ευθύνη σε περίπτωση μη τήρησης των συμφωνηθέντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συμβαίνουν αυτά στην παρούσα συμφωνία; Συμβαίνουν. Η ίδια η συμφωνία προβλέπει βήματα που πρέπει να τηρηθούν, προκειμένου να τεθεί σε ισχύ και να παράξει έννομα αποτελέσματα και διεθνώς. Προβλέπει ότι θα πρέπει να επικυρωθεί στο Κοινοβούλιο της γείτονας χώρας, θα πρέπει εν συνεχεία να γίνει συνταγματική αναθεώρηση στη γείτονα χώρα, εν συνεχεία να έρθει στο Εθνικό Κοινοβούλιο και εν συνεχεία να γνωστοποιηθεί η σειρά αυτή η οποία έχει ολοκληρωθεί, η αλληλουχία αυτών των πράξεων, στον θεματοφύλακα της συμφωνίας, τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ. Μόνο τότε, λέει ξεκάθαρα η συμφωνία στο άρθρο 20 -διαβάστε την- παράγει έννομα αποτελέσματα και δεσμεύει τη χώρα μας διεθνώς.

Αυτά, για να ξέρουμε για τί μιλάμε, γιατί σ' αυτή την Αίθουσα νομικά γνωρίζουμε και άλλοι άνθρωποι και δεν είναι, νομίζω, σωστό στο όνομα μιας πολιτικής σκοπιμότητας να παρουσιάζουμε ως αυταπόδεικτες αλήθειες δικαϊκές αρχές που παρερμηνεύονται και διαστρεβλώνονται διαρκώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσος): Ευχαριστώ πολύ.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Αλληλεγγύης): Αυτά, κύριε Πρόεδρε, για να σεβαστώ τον χρόνο για τους υπόλοιπους ομιλητές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσος): Είναι καλό που και νέοι συνάδελφοι προστρέχουν με τις νομικές τους γνώσεις, τα διεθνή τους διπλώματα, στη συζήτηση που εξελίσσεται, για να μην ζούμε αναμεταξύ μας το ποιο είναι οι γίγαντες της νομικής ή της μηχανικής ή της φιλοσοφικής σκέψης. Καλό είναι αυτό, πολύ καλό.

Ο κ. Πλακωτάκης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σας κρύβω ότι κάθε φορά που η Κυβέρνηση ολοκληρώνει μια διαπραγμάτευση και ακούω τον κ. Τσίπρα να μας παρουσιάζει με κομπασμό τα σπουδαία αποτελέσματα της κάθε συμφωνίας του, κρύος ιδρώτας με «λούζει».

Ο ελληνικός λαός δε, ακούγοντας τον Πρωθυπουργό της χώρας να επαναλαμβάνει μονότονα μετά από κάθε διαπραγμάτευση ότι έδωσε σκληρή μάχη και πως δεν υπέκυψε σε εκβιασμούς, είμαι βέβαιος ότι πρέπει να αισθάνεται ταραχή, εάν όχι τρόμο. Γιατί, ακούγοντας οι Έλληνες πολίτες τα χλιοειπωμένα λόγια, αλλά και τα ίδια ψέματα των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ κατανοεί ότι τελικά τις συνέπειες της αλόγιστης πολιτικής τους θα πληρώσουν οι ίδιοι και τα παιδιά τους τα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά γινόμαστε θεατές στο ίδιο έργο. Το καλοκαίρι του 2015, ο κ. Τσίπρας μετά από ένα θρίλερ δεκαεπτά ωρών και μιας σκληρής μάχης με τους τροϊκανούς μάς έφερε μια καταπληκτική συμφωνία, που επιβάρυνε όμως τελικά τον ελληνικό λαό με 86 επιπλέον δισεκατομμύρια ευρώ.

Μόλις πριν από δύο ημέρες ο κ. Τσίπρας πανηγύρισε επίσης την έξοδο της χώρας μας από τα μνημόνια. Και βάφτισε το νομοσχέδιο για τα προαπαιτούμενα ως το διαβατήριο των Ελλήνων για τον παράδεισο.

Μα καλά, κύριοι της Κυβέρνησης, ίχνος ευθιξίας δεν έχετε; Σε ποιους νομίζετε τελικά ότι απευθύνεστε; Σε ιθαγενείς;

Έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο επίμαχο θέμα της συμφωνίας για το σκοπιανό, όπου η μισή Κυβέρνηση – διότι οι ΑΝΕΛ το παίζουν αντάρτες και ακολουθούν άλλη ρότα-πανηγυρίζει για την εθνική της επιτυχία.

Το ερώτημα όμως είναι, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί πανηγυρίζετε; Διότι μετά από έξι μήνες μυστικής διπλωματίας, σφοδρών κατηγοριών προς όλους όσους τόλμησαν να εκδηλώσουν το εθνικό τους αίσθημα στα συλλαλητήρια και τελικά στοχοποιήθηκαν ως εθνολαϊκιστές, μισαλλόδοξοι, πατριδοκάπηλοι, φέρατε μια συμφωνία που αποτελεί ταφόπλακα για την ελληνικότητα της Μακεδονίας μας;

Κυρίες Τσίπρα, τόσο εσείς όσο και ο Υπουργός των Εξωτερικών, ο κ. Κοτζιάς, αναφέρατε ότι επιτύχατε έναν έντιμο συμβιβασμό. Θα αγνοείτε μάλλον ότι προϋπόθεση για έναν έντιμο συμβιβασμό είναι η αμοιβαία υποχώρηση όλων των μερών, ώστε να βρεθεί μια ενδιάμεση λύση όπου τα οφέλη και οι ζημιές τελικά να είναι περίπου ίδιες για όλους.

Με αυτή τη συμφωνία που φέρατε, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, οι Σκοπιανοί δεν φαίνεται να παραχωρούν τίποτα συγκεκριμένο και απτό.

Κυρίες Τσίπρα και κύριε Κοτζιά, παραχωρήσατε τα πάντα στον κ. Ζάεφ. Και ως αντάλλαγμα τι λάβατε τελικά; Υποσχέσεις. Η διαπραγματευτική ισχύς της Ελλάδας εξανεμίστηκε. Δώσατε το πρώτο φως στο Σκόπια να εισέλθουν στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και λάβατε αόριστες χρονικά υποσχέσεις για αναθεώρηση του σκοπιανού Συντάγματος και τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στη γείτονα χώρα.

Και το κυρίαρχο ερώτημα που πλανάται στον ελληνικό λαό είναι: Γιατί; Γιατί, κύριε Τσίπρα, είχατε τέτοια πρεμούρα να κλείσει το θέμα της ονοματοδοσίας των Σκοπίων; Εκτός από τη διαπραγματευτική ισχύ, σε αυτή τη διαπραγμάτευση ο χρόνος ήταν με το μέρος της Ελλάδας. Τα Σκόπια είχαν θέμα επιβίωσης και όχι η Ελλάδα. Τα Σκόπια επιζητούσαν διακαώς την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι η Ελλάδα.

Τι είναι αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, που σας ανάγκασε να ακολουθήσετε αυτή την παθητική και εθνικά επιζήμια στάση; Μήπως οι δεσμεύσεις σας, κύριε Τσίπρα, σε σημαντικούς διεθνείς παίκτες και εξωγενείς παράγοντες; Μιλήστε ξεκάθαρα στον ελληνικό λαό. Για μία φορά στη ζωή σας πείτε μας την αλήθεια: Τι συμφωνήσατε στο παρασκήνιο και σε τι δεσμεύσατε τη χώρα μας και τον ελληνικό λαό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία που μας παρουσίασε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μία κακή συμφωνία, μία κακή συμφωνία για την Ελλάδα, η οποία εκχωρεί τη μακεδονική γλώσσα, τη μακεδονική εθνότητα στους Σκοπιανούς. Το όνομα «Severna Macedon-

ja» επίσης θα ισχύει μόνο για τις διμερείς σχέσεις της Ελλάδας με τα Σκόπια, ενώ για τις σχέσεις των Σκοπίων με όλες τις υπόλοιπες χώρες θα ισχύει το «North Macedonia». Επιπλέον, όπως ακούσαμε και από το διάγγελμα του κ. Ζάεφ, οι πολίτες της FYROM θα αποκαλούν τους εαυτούς τους «Μακεδόνες», όπως βέβαια και όλος ο υπόλοιπος κόσμος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή το 2008 πριν διαπραγματευθεί με την κυβέρνηση των Σκοπίων, τι έκανε; Ενημέρωσε τα μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής, ενημέρωσε τους πολιτικούς Αρχηγούς, ενημέρωσε τους συμμάχους μας στο ΝΑΤΟ, συγκάλεσε συζήτηση στην Ολομέλεια και βέβαια, μετέβη μία ενιαία εθνική γραμμή στο Βουκουρέστι, με αποτέλεσμα να επιτύχει ένα ιστορικό «όχι». Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ανέλαβε την ευθύνη μιας διαπραγμάτευσης για ένα κρίσιμο εθνικό θέμα με διχαστικό και καιροσκοπικό τρόπο, όπως βεβαίως μας έχει συνηθίσει ο Πρωθυπουργός, ακολουθώντας την προσφιλή του τακτική με όλα τα θέματα της επικαιρότητας, τις διαπραγματεύσεις των μνημονίων, τα ελληνοτουρκικά, το μεταναστευτικό, την εγκληματικότητα και βέβαια, την παραβατικότητα των ακτιβιστικών ομάδων, που χαιδεύει.

Η λογική των στελεχών της Κυβέρνησης είναι καιροσκοπική και επιδιώκει μικροπολιτικά οφέλη. Στην εξωτερική, όμως, πολιτική δεν χωρούν ούτε καιροσκοπισμοί ούτε βεβαίως τακτικισμοί, οι οποίοι τελικά μπορεί να αποβούν μοιραίοι και εθνικά επιζήμιοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ανοχή λεπτού, κύριε Πλακωτάκη. Σε ένα λεπτό να ολοκληρώσετε, γιατί αλλιώς τα λεπτά θα γίνουν οκτώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Κατά τη διαπραγμάτευση κρίσιμων εθνικών θεμάτων, η Κυβέρνηση πρέπει να είναι ενωμένη και με ενιαία εθνική γραμμή. Αυτή η φαρσοκωμωδία της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι άκρως επικίνδυνη για τη χώρα και βεβαίως, για τα εξωτερικά μας ζητήματα. Για τον λόγο αυτό πρέπει να λάβει τέλος άμεσα.

Στη σημερινή κρίσιμη και ασταθή περίοδο, όπου συντελούνται κοσμογονικές αλλαγές στη γειτονία μας, απαιτείται εθνική συνείδηση και ενιαία εθνική στρατηγική. Η σημερινή Κυβέρνηση δεν μπορεί να εξασφαλίσει αυτές τις προϋποθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία που μας έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εξυπηρετεί τα ζωτικά εθνικά συμφέροντα της Ελλάδας. Ο ελληνικός λαός και οι Μακεδόνες ακόμη περισσότερο είναι υπερέμφανοι για την καταγωγή τους και την ιστορία τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Πλακωτάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η συμφωνία αυτή δημιουργεί εθνικούς κινδύνους για το μέλλον και πληγώνει την εθνική ευαισθησία και το φρόνημα του ελληνικού λαού και των απανταχού Μακεδόνων.

Για τον λόγο αυτό, σας καλώ να υπερψηφίσετε την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας κατά της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

Τον λόγο θα πάρει η κ. Θελερίτη, ύστερα, ενώ ήταν ο κ. Σταμάτης, θα μιλήσει ο κ. Παρασκευόπουλος, διότι θα μιλήσει η Υπουργός κ. Γεροβασίλη για να είναι ο κ. Σταμάτης αμέσως μετά την Υπουργό.

Ορίστε, κυρία Θελερίτη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχάς, χαίρετιζω την καταδίκη του φασισμού και των πατριδοκάπηλων, που εκφράστηκαν και προτάθηκε από τον Πρόεδρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με συγχωρείτε, κυρία Θελερίτη.

Έκανα λάθος. Ήταν ο κ. Κουτσούμπας. Οπότε μετά από εσάς θα μιλήσει ο κ. Κουτσούμπας. Δεν παίζει κανέναν ρόλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Όχι και δεν παίζει κανέναν

ρόλο ο κ. Κουτσούμπας!

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Θέλετε να κατέβω, κύριε Πρόεδρε; Δεν έχω κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Όχι. Μα, τι λέτε; Αλίμονο! **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ:** Εμείς θέλουμε να κατέβει η Κυβέρνηση, όχι εσείς!

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αυτή η επιθυμία σας δεν νομίζω ότι μπορεί να εκφραστεί. Λυπάμαι!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Παρακαλώ, συνεχίστε, κυρία Θελερίτη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Συνεχίζω. Εκφράστηκε και από την ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας του Κοινοβουλίου για τη στέρεση του δικαιώματος της συζήτησης και της συμμετοχής της ναζιστικής Χρυσής Αυγής στη σημερινή συζήτηση -αλλά όχι μόνο αυτό και την καταδίκη της- η οποία έχει ένα συγκεκριμένο πολιτικό σχέδιο: Την αποσταθεροποίηση και την υπονόμευση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Το ότι είμαι ευγενική δεν σημαίνει ότι δεν θέλω λίγη ησυχία για να μιλήσω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόηση.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση υποβάλλει πρόταση δυσπιστίας στην Κυβέρνηση, που σε χρόνο μικρότερο από μια κυβερνητική θητεία βγάζει την χώρα από τον εφιάλτη των μνημονίων στον οποίον έριξαν οι συγκεκριμένες κυβερνήσεις που ευθύνονται για την κατάρρευσή της. Σε χρόνο μικρότερο από μια πλήρη κυβερνητική θητεία αλλάζει την εικόνα της Ελλάδας και επιχειρεί να δημιουργήσει εκ του μηδενός μια νέα χώρα, βασισμένη σε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο ανάπτυξης. Σε χρόνο μικρότερο από μια πλήρη κυβερνητική θητεία αλλάζει την εικόνα της Ελλάδας στο εξωτερικό και επανακτά την αξιοπιστία του διεθνούς εταιρου, όπως αποδεικνύουν και οι επισκέψεις όλων των κορυφαίων ξένων ηγετών στη χώρα μας εδώ και τρία χρόνια.

Σε χρόνο, λοιπόν, μικρότερο από μια πλήρη κυβερνητική θητεία κλείνει ένα εθνικό θέμα χωρίς να διασείει να συγκρουστεί με τις εθνικές της φαντασιώσεις, διότι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επί εικοσιπέντε και πλέον χρόνια η Ελλάδα ζούσε σε μια φαντασίωση. Ενώ όλα τα κράτη του κόσμου ανεξαιρέτως είχαν αναγνωρίσει την ονομασία «Μακεδονία» για το κράτος των Σκοπίων, στην Ελλάδα η εθνική μας και συλλογική μας εμμονή και η άρνηση των κυβερνήσεων της δεκαετίας του 1990 και του 2000 να υποχωρήσουν στο ισχυρό εθνικιστικό ρεύμα που διέρρεε και διαρρέει την κοινωνία μας, εμπόδιζαν οποιαδήποτε προοπτική λύσης.

Ας δούμε, όμως, τι συνέβαινε μέχρι σήμερα. Όλοι όσοι έχουν ταξιδέψει στο εξωτερικό γνωρίζουν καλά πως η χρήση του όρου «Μακεδονία» είχε παγιωθεί. Παρά το γεγονός ότι επισήμως η χώρα για τα διεθνή fora είχε την ονομασία FYROM, σε όλες τις διεθνείς εμπορικές εκθέσεις και σε όλα τα συνέδρια, σε όλες τις αθλητικές οργανώσεις, τα Σκόπια αναγνωρίζονταν κανονικά με το όνομα «Μακεδονία». Σε δεκάδες περιπτώσεις, οι ελληνικές αντιπροσωπείες -αποστολές, ομάδες- αποχωρούσαν διαμαρτυρόμενες για ό,τι συνέβαινε.

Την ίδια ώρα, οι επίσημες αναφορές των κυβερνήσεων των Σκοπίων έκαναν λόγο για «μακεδονικές μειονότητες», εξέπεμπαν μηνύματα αλυτρωτισμού, έφτιαχναν σημαίες με τον Ήλιο της Βεργίνας, ονόμαζαν δρόμους και αεροδρόμια με αναφορές στην ελληνική ιστορική Μακεδονία. Με δυο λόγια, στο όνομα μιας φαντασίωσης αφήναμε ένα μέτωπο στα εθνικά μας θέματα ανοιχτό, με ό,τι κινδύνους αυτό συνεπαγόταν για την αστάθεια στην περιοχή.

Χρειάστηκε να έρθει η συγκυρία όπου δύο κυβερνήσεις, αυτές των δύο χωρών, οι οποίες είχαν διαρρήξει κάθε σχέση με τον εθνικισμό, να δουν μία ευκαιρία να κλείσει αυτή η πληγή. Η διαπραγμάτευση κράτησε μήνες. Κατέληξε σε μία συμφωνία που αν υλοποιηθεί, θα αποτελέσει τον θεμέλιο λίθο για την οικοδόμηση μιας νέας εποχής για τις διμερείς σχέσεις και για τα Βαλκάνια.

Είναι καλή ή κακή αυτή η συμφωνία; Επειδή επιχειρηματολόγησαν οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσές μου με ακαταμάχητα, κατά τη γνώμη μου, επιχειρήματα και με τις απόψεις που κατέθεσαν για την ιστορική, νομική, πολιτισμική, δικαιωματική και πο-

λιτική διάσταση του ζητήματος, εγώ θα αναφερθώ στις απόψεις μιας σειράς ακαδημαϊκών για το αν είναι καλή ή κακή αυτή η συμφωνία.

Αντώνης Λιάκος, Ομότιμος Καθηγητής Νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών: «Αυτή η συμφωνία είναι ιστορική και τερματίζει ένα πρόβλημα είκοσι επτά χρόνων. Αν πάει καλά ως το τέλος, θα είναι ένα από τα λίγα επιτεύγματα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, αναφορικά με τα εθνικά θέματα, σημαντικό όσο και η είσοδος της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δείχνει ικανότητα, ψυχραιμία και καθαρή ματιά. Και εγώ αμφέβαλα αν θα ολοκληρωνόταν, αλλά πρέπει να τους το πιστώσουμε οι της απέναντι όχθης. Ψυχραιμία και να γιορτάσουμε μαζί».

Δημήτρης Χριστόπουλος, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου: «Το όνομα ενός κράτους μπορεί οριακά να γίνει αντικείμενο διπλωματικής διαπραγμάτευσης, ακόμα και αν αυτό δεν εΐθισται στις διεθνείς σχέσεις. Το όνομα ενός έθνους, η ταυτότητα δηλαδή ενός λαού, το πώς αισθάνεται το «ανήκειν» του, δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης, διότι δεν είναι ζήτημα κανόνων, αλλά ζήτημα συνείδησης. Θεωρώ, λοιπόν, ότι η συμφωνία βρίσκει μία βιώσιμη τομή που αξίζει. Η Αθήνα κερδίζει την ονομασία με γεωγραφικό επιθετικό προσδιορισμό έναντι όλων και τα Σκόπια κρατούν την αξιοπρέπεια της ταυτότητας του λαού της χώρας τους».

Αθηνά Σκουλαρίκη, Λέκτορας του Τμήματος Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης: «Σχεδόν τριάντα χρόνια μετά την κρίση της δεκαετίας του 1990 πώς έχουμε καταλάβει για το μακεδονικό; Αν η Ελλάδα επικαλείται την ιστορική αλήθεια, το έλλειμμα πληροφόρησης χαρακτήριζε εξ αρχής την ελληνική στάση στο ζήτημα αυτό και κυρίως ως προς τις εξελίξεις στη νεώτερη εποχή, την εποχή των εθνικών κινημάτων, των πολιτικών και πολεμικών συγκρούσεων του 20^{ου} αιώνα. Αυτό το έλλειμμα οφειλόταν στην πολιτική της αποσιώπησης του ανύπαρκτου ζητήματος που ακολουθούσε το ελληνικό κράτος σε όλη τη μετεμφυλιακή περίοδο. Αυτό αφ' ετέρου είχε σχέση με τις στρεβλές εντυπώσεις που καλλιεργούσαν οι πρωτοστατούντες στην κινητοποίηση για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Μία από τις πηγές παρεξήγησης μεταξύ των δύο χωρών είναι και η διαφορά στο πώς ορίζουμε γεωγραφικά τη Μακεδονία».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε, λόγω και της καθυστέρησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Θα σας δώσω ένα λεπτό ακριβώς. Τίποτα παραπάνω.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: «Η Ελλάδα ορίζεται με αναφορά στην αρχαία Μακεδονία θεωρώντας πως αυτή συμπίπτει με τη σύγχρονη ελληνική Μακεδονία».

Κι εδώ πραγματικά δεν θα επεκταθώ λόγω της έλλειψης χρόνου. Αναφέρθηκε η συναδέλφισσα Σία Αναγνωστοπούλου πάρα πολύ εκτενώς στην τοποθέτησή της. Θα κρατήσω μόνο το τελευταίο μέρος αυτού του άρθρου που λέει ότι η σημερινή Κυβέρνηση υπό τον Ζάεφ δεν είναι ευκαιριακά μόνο μετριοπαθής, όπως λέγεται εδώ. Επικράτησε μέσα από τη σύγκρουση με τις αντιδημοκρατικές πρακτικές, τον εθνικισμό και την αρχαιοπληκτη ρητορεία της προηγούμενης Κυβέρνησης. Μπορεί και θέλει να λύσει τη διαφορά με την Ελλάδα, αρκεί οι αδιάλλακτοι εκατέρωθεν να μην τορπιλίσουν πάλι την οποία λύση.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι έφτασε επιτέλους η ιστορική στιγμή και στο πλαίσιο της παρούσας συζήτησής μας δίνεται αυτή η ευκαιρία να δούμε με κριτική ματιά τον πολιτικό αυταρχισμό που γεννήθηκε τα προηγούμενα χρόνια και την επανομιμοποίηση μιας νεόκοπης εθνικοφροσύνης. Να απομακρυνθούμε από την εξωφρενική εθνικιστική αδιαλλαξία που έχει σε τεράστιο βαθμό την ευθύνη για τις εθνικιστικές φωνές και συμπεριφορές που ενισχύθηκαν για κάποιο διάστημα και επικράτησαν στην απέναντι πλευρά και τις είδαμε εδώ αυτό το διήμερο. Να απομακρυνθούμε από τον διχασμό και τις ναζιστικές απόψεις που στοχεύουν στην υπονόμευση της δημοκρατίας.

Ας συσπειρωθούμε ξανά, ως δημοκρατικές δυνάμεις και ως πολίτες, με στόχο την ειρηνική συνύπαρξη με τους γειτονικούς

λαούς και τις γειτονικές μας χώρες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ): Ευχαριστούμε. Παρακαλώ, ο συνάδελφος κ. Κουτσομπάς έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνω σε αυτό το Βήμα, απευθυνόμενους στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Δεν φιλοδοξώ να σας πείσω να αλλάξετε γνώμη. Όμως, θεωρώ ότι έχω κοινοβουλευτική υποχρέωση, όχι απλώς να εκφράσω την άποψή μου, αλλά να σας πω με έναν διαφορετικό τρόπο εκείνα τα σημεία στα οποία κατά την ταπεινή πολιτική μου άποψη πιστεύω ότι λαθεύετε.

Η άσκηση του συνταγματικά κατοχυρωμένου και προβλεπόμενου στον Κανονισμό της Βουλής δικαιώματος της καταθέσεως προτάσεως δυσπιστίας από την πλευρά της Αντιπολίτευσης δεν αποτελεί μόνο μια κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη, αλλά και μια επιβεβλημένη πολιτική και ηθική υποχρέωση απέναντι στον ελληνικό λαό και απέναντι στο Σώμα της Βουλής. Διότι με αυτή την πράξη δεν ενημερώνουμε απλώς το Σώμα και τον ελληνικό λαό.

Το κυριότερο σημείο στο οποίο, κατά την πρώτη παρατήρησή μου, κάνετε λάθος είναι ότι θεωρείτε πως η πρόταση δυσπιστίας έχει ως επιδιωκόμενο σκοπό την πτώση της Κυβέρνησης.

Απ' ό,τι άκουσα τουλάχιστον και από τον κύριο Αντιπρόεδρο, αλλά και από τους άλλους, ο σκοπός της πρότασης δυσπιστίας δεν είναι αυτού καθ αυτού η πτώση της Κυβέρνησης, αλλά να σας πείσουμε είτε να μην υπογράψετε τη συμφωνία είτε να την αποσύρετε. Αυτό το λέω, απευθυνόμενος και προς τους ΑΝΕΛ. Αυτός είναι ο σκοπός. Δεν μας ενδιαφέρει σε αυτή τη δεδομένη φάση να πέσει η Κυβέρνηση. Είχαμε άλλους τρόπους και άλλους λόγους να φέρουμε, αν θέλαμε, πρόταση δυσπιστίας.

Όμως, επειδή το θέμα είναι μείζον και εθνικό, θα έπρεπε να σκεφτείτε τον προβληματισμό που υπάρχει στην κοινωνία και αυτό που τους λέμε κάθε φορά από αυτό εδώ το Βήμα, που όλοι θέλουμε να δείξουμε τους καλούς, ότι εθνικά μονιάζουμε. Είναι κοινός τόπος ότι στα μείζονα εθνικά θέματα πρέπει να υπάρχει ομοψυχία, πρέπει να υπάρχει ομοφωνία ή κατά το δυνατόν πλειοψηφία σε μεγάλο εύρος. Οι πολίτες μας ρωτάνε: «Γιατί δεν συμφωνείτε σε αυτό το θέμα;». Να δούμε, λοιπόν, γιατί δεν συμφωνούμε.

Πρώτον, γιατί θεωρώ ότι ήταν λάθος ο όλος χειρισμός, υπό την εξής έννοια. Θεωρείτε και θεωρούσατε πάντα το ζήτημα αυτό -και κράτησα τόσο την τοποθέτηση του κυρίου Πρωθυπουργού, αλλά και των λοιπών στελεχών σας- ότι το Σκοπιανό ζήτημα αποτελούσε μια πολιτική εκκρεμότητα, δηλαδή ότι ήταν για την Ελλάδα μια άλλη πολιτική πράξη. Αυτό ήταν το πρώτο λάθος. Δεν αποτελεί πολιτική εκκρεμότητα, διότι αν ήταν πολιτική εκκρεμότητα, όπως θα σας είπαν και οι κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε κι εμείς με κάποιον τρόπο να τη λύσουμε. Επειδή αποτελούσε μείζον εθνικό θέμα δεν λύθηκε μέχρι τώρα.

Και τι κάνετε; Δημιουργήσατε, λοιπόν, μια δυσπιστία τόσο μέσα στα μέλη του Κοινοβουλίου, αλλά και στην κοινωνία και τώρα υπάρχει αδυναμία άρσης αυτής της δυσπιστίας, ως προς την έλλειψη υπευθυνότητας στον χειρισμό του όλου θέματος και τις συνέπειες τις οποίες επιφέρει αυτή η συμφωνία.

Και γιατί κάνετε πάλι το δεύτερο λάθος; Μέσα σε ποιο πολιτικό περιβάλλον και με ποια νομιμοποίηση; Τι εννοούμε πολιτικό περιβάλλον; Θα θυμίσω μόνο μια φράση. Αυτό που είχαν πει τότε, διαρκούντος του πολέμου, ότι δεν διαπραγματεύεσαι με το κεφάλι στο στόμα της τίγριως. Αυτό κάνατε εσείς. Μια χώρα αδύναμη, όπως είμαστε ακόμα τώρα, χωρίς να έχουμε λόγο να βιαζόμαστε για την επίλυση -άλλοι καίγονταν- εσείς πήγατε να διαπραγματευτείτε και να το λύσετε σώνει και καλά.

Και μιλήσατε για πολιτική νομιμοποίηση. Θα σας δώσω μια άλλη εξήγηση ως προς το γιατί δεν έχετε νομιμοποίηση. Διότι νομίζω ότι παραβιάζεται η συνταγματική τάξη. Και ποια είναι αυτή; Όταν μια Κυβέρνηση στηρίζεται και από άλλο ένα κόμμα, το οποίο είναι άκρως αντίθετο με αυτή τη θέση, νομίζω ότι έχουμε μια σαφή παραβίαση της συνταγματικής τάξης, καθώς αυτή η θέση, η συμφωνία δε στηρίζεται από την ίδια την Κυβέρνηση. Τελεία και παύλα.

Από εκεί και πέρα, υπάρχει, λοιπόν, ετεροβαρής συμφωνία ή

όχι; Εγώ δεν θα ήθελα να είμαι άδικος, γιατί υπάρχουν πολλοί νομικοί που θα πουν ότι δεν είναι ετεροβαρής. Υπάρχουν και για το άλλο μέρος πράγματι κάποια πράγματα. Θα μπορούσα να σας πω, επειδή βλέπω και καθηγητές του συνταγματικού δικαίου της Νομικής Σχολής, ότι αποτελεί, κατά τη δική μου ταπεινή νομική άποψη και πολιτική, από την πλευρά των Σκοπίων υπό σχετική δικαιοπραξία -κύριε καθηγητά, βλέπω ότι με παρακολουθείτε- και από τη δική μας αποτελεί εκπονητική και υποσχετική, αν θέλετε, με μικρότερο ρόλο με δικαίωμα προσδοκίας, χωρίς να έχουμε καν το δικαίωμα υπαναχωρήσεως. Αυτό θα το βρούμε μπροστά μας. Αυτό θα το θερίσουμε και οι επόμενες γενιές, στις οποίες θα έχουμε να δώσουμε λόγο, θα μας κατηγορήσουν γι' αυτό.

Ποιο ήταν το άλλο λάθος που κάνατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το άλλο λάθος το οποίο κάνατε είναι ότι εσείς, ως Κυβέρνηση, δεν τηρήσατε αυτό που επέβαλε η κοινοβουλευτική τάξη και η πολιτική τάξη, αυτό δηλαδή που έκαναν όλες οι κυβερνήσεις όλα τα προηγούμενα χρονιά, διότι εκεί απεμπολήσατε ένα ισχυρό χαρτί που θα είχατε στα χέρια σας: να είχατε φωνάξει την αντιπολίτευση, τους Αρχηγούς των άλλων κομμάτων, να είχατε ενημερώσει τη Βουλή, να είχατε χαράξει μια εθνική γραμμή.

Χάσατε, λοιπόν, αυτό το ατού που είχατε και φέρατε μόνοι σας μια συμφωνία και θέλετε αυτή τη συμφωνία να τη στηρίξει σύσσωμος ο ελληνικός λαός. Αυτό είναι το δεύτερο λάθος το οποίο θα δημιουργήσει προβλήματα.

Και τι επιτυγχάνετε με αυτό; Θα είμαι συνοπτικός. Παραδίδετε τα ισχυρότερα διπλωματικά μας χαρτιά, δεσμεύετε τη χώρα και την επόμενη κυβέρνηση και δημιουργείτε γκρίζες ζώνες σχετικά με τα θέματα της γλώσσας, τις εθνότητας και του *erga omnes*.

Υπάρχει ένας μεγάλος πολιτικός οδικός χάρτης, αμφιβάλλω αν μπορεί να τηρηθεί από την πλευρά των Σκοπίων, αλλά ένα είναι σίγουρο ότι στην κοινωνία υπάρχει ένας προβληματισμός: αν πραγματικά θέλετε να λυθεί το θέμα ή προσπαθείτε να κερδίσετε χρόνο και προσπαθείτε, αν θέλετε, στη μη λύση αυτού για να το χρεωθεί η επόμενη κυβέρνηση.

Όμως, παραγνωρίζετε το εξής, το οποίο δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε, ότι αυτή η συμφωνία, με την υπογραφή της, δημιουργεί έννομες συνέπειες μη αναστρέψιμες και δεν υπάρχουν οι κατάλληλες ασφαλιστικές δικλίδες που να το αποτρέψουν στο μέλλον.

Και κλείνω με το εξής: Από αυτό το Βήμα ποτέ δεν προσπάθησα να λαϊκίσω, αλλά θα σας ρωτήσω κάτι. Αλήθεια, το τραγούδι, αυτό που μαθαίναμε στο δημοτικό και στον στρατό, κύριε Υπουργέ, «Μακεδονία ξακουστή του Αλεξάνδρου χώρα», θα αποτελεί αλυτρωτική πράξη ή θα το οικειοποιηθούν οι Μακεδόνες των Σκοπίων;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Προφανώς όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ ο κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, άκουσα με πολλή προσοχή τον προηγούμενο ομιλητή τον κ. Κουτσομπά να αναρωτιέται μεταξύ άλλων, όπως και οι προηγούμενοι ομιλητές, ποιος βιάζεται, ποιος έχει την προέμηση -είπε ένας από τους ομιλητές- να αλλάξει η σημερινή κατάσταση.

Χρειάζεται, λοιπόν, θα θυμόμαστε ότι η σημερινή κατάσταση ήταν αυτή με βάση την οποία εκατόν σαράντα εννέα χώρες στον κόσμο ονόμαζαν Μακεδονία την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και όπου πάρα πολλοί λαοί και πληθυσμοί και πολιτισμοί δεν ήξεραν καν ότι υπάρχει Μακεδονία η οποία δεν είναι σλαβική. Αυτό που σας λέω είναι εμπειρία μου.

Πριν από μία εικοσαετία περίπου φίλοι Μακεδόνες, οι οποίοι ζούσαν στην Αυστραλία, μου έλεγαν ότι δυστυχώς διαπιστώνουμε ότι και Αγγλοσάξονες ακούνε για Μακεδονία και πιστεύουν ότι είμαστε Σλάβοι. Δεν έχουν ακούσει το ενδεχόμενο να υπάρχει μια Μακεδονία ελληνική.

Αυτό τελικά θέτει ένα γενικότερο πρόβλημα: Περισσότερη σημασία έχουν οι λέξεις ή τα πράγματα; Φιλοσοφικό είναι το ερώτημα, αλλά να πω ότι δεν μπαίνει ως διάζευξη, γιατί σημασία

έχουν και οι λέξεις και τα πράγματα. Μπαίνει ως έμφαση.

Τι έχει περισσότερη σημασία για τον Έλληνα, για τον Μακεδόνα; Πώς σε γνωρίζω; Μήπως σε γνωρίζω από την όψη και από την κόψη και όχι από το όνομα;

Τι έχει περισσότερη σημασία το χρώμα που φιλάει ο μετανάστης την ώρα της παλιννόστησης ή το όνομα της περιοχής ή του τόπου; Τι είναι αυτό τελικά που κάνει τον Έλληνα Έλληνα και τον Μακεδόνα Μακεδόνα, τον Πελοποννήσιο Πελοποννήσιο;

Η απάντηση για όλο τον κόσμο νομίζω ότι οδηγεί στη δημοκρατία. Οι περισσότεροι αναγνωρίζουν τον ελληνικό πολιτισμό, αναγνωρίζουν την μοναδικότητα του Έλληνα και όσων κατοικούν σε αυτόν τον χώρο και των Μακεδόνων, χάρη στο γεγονός ότι αυτός ο τόπος είναι το λίκνο της δημοκρατίας και έδωσε στη γη τις αξίες της δημοκρατίας, όπως είναι και ο διάλογος.

Και το λέω αυτό και τονίζω τον διάλογο, γιατί είναι πολύ χαρακτηριστικό σε αυτήν την Αίθουσα ότι κάποιοι σέβονται τις απόψεις και επιχειρηματολογούν για το σωστό ή για το λάθος. Κάποιοι άλλοι δεν το κάνουν και περιορίζονται στις εξυβριστικές εκφράσεις του τύπου «πουλημένοι, προδότες, κ.λπ.» και στον διχαστικό λόγο.

Θα μου πείτε ότι ο ελληνισμός και η Μακεδονία και όλοι οι άλλοι οι σημερινοί χώροι της πατρίδας μας συνδέονται με τη δημοκρατία στην αρχαιότητα. Τώρα υπάρχουν και άλλα πράγματα. Τώρα κάποια άλλα πράγματα κάνουν τον Μακεδόνα Μακεδόνα ή τον Έλληνα Έλληνα.

Ας δούμε, λοιπόν, και τα άλλα πράγματα. Προτείνω να πάμε λίγο σε μια συστατική στιγμή του νεότερου ελληνισμού, στο Σύνταγμα της Τροιζήνας. Θα μπορούσαμε να πάμε στο Σύνταγμα της Επιδαύρου ή θα μπορούσαμε να πάμε στο Σύνταγμα του Άστρους, αλλά το Σύνταγμα της Τροιζήνας είναι πιο επεξεργασμένο, έρχεται μετά και νομίζω ότι μπορούμε να το προσέξουμε.

Γιατί χρειάζεται να το προσέξουμε; Γιατί στο Σύνταγμα αυτό αναφέρεται ποιοι είναι Έλληνες και μεταξύ άλλων ορίζεται: «Όσοι από τους υπό τον οθωμανικόν ζυγόν πιστεύοντες εις Χριστόν ήλθαν και θα έλθουν εις την ελληνικήν επικράτεια διά να συναγωνισθώσιν ή να κατοικήσωσιν εις αυτήν».

Δεν ενδιαφέρει η καταγωγή, δεν ενδιαφέρουν τα ονόματα, δεν ενδιαφέρουν οι ετικέτες, οι ταμπέλες. Ενδιαφέρει ότι ο άλλος ήρθε σε αυτόν τον τόπο και ήρθε να πολεμήσει γι' αυτόν τον τόπο. Αυτός είναι ο Έλληνας.

Και παρακάτω: Έλληνες είναι -αυτή είναι η προμετωπίδα- «όσοι αυτόχθονες και μη -και πάλι δεν είναι η καταγωγή αυτή που ενδιαφέρει- και οι τούτων απόγονοι πολιτογραφηθέντες εις ξένας επικρατείας προ της δημοσιεύσεως του παρόντος Συντάγματος έλθωσιν εις την ελληνικήν επικράτειαν και ορκισθώσιν τον ελληνικόν όρκον. Όσοι ξένοι έλθωσι και πολιτογραφηθώσιν». Και ξένοι ακόμα! Αυτοί είναι Έλληνες.

Και δεν είναι μόνο τα Συντάγματα της επαναστατικής περιόδου που εκφράζουν τον ελληνισμό. Εμείς εντάσσουμε στον ελληνικό πολιτισμό, στην ελληνική παράδοση και τον Ρήγα, που ενδιαφερόταν για τα ονόματα. Βεβαίως ο Ρήγας πάνω από όλα, όμως, έβλεπε μια ουσία, έβλεπε την ανάγκη να υπάρξει στα Βαλκάνια μια συνομοσπονδία από λαούς οι οποίοι έχουν ένα φρόνημα δημοκρατικό, ένα φρόνημα ελευθεριών.

Μετά από όλα αυτά φτάσαμε σήμερα κυριολεκτικά στην παραμονή -είμαστε στην προηγούμενη μέρα- μιας συμφωνίας η οποία φαίνεται ότι θα έχει μεγάλη σημασία για το όνομα «Μακεδονία».

Αυτή η συμφωνία προσθέτει δύναμη στους Μακεδόνες ή αφαιρεί; Μα, ως θυμηθούμε ότι έτσι μας ονόμαζε όλη η γη προηγουμένως. Ας προσέξουμε ότι για πρώτη φορά τώρα οι γείτονές μας υποχρεώνονται πια να αναγνωρίζουν ότι δεν είναι αυτοί οι Μακεδόνες, αλλά είναι μόνο οι Βόρειοι Μακεδόνες, υποχρεώνονται να αναγνωρίζουν ότι η Πέλλα είναι ελληνική, ότι ο Αλέξανδρος στην Πέλλα γεννιέται, ότι το σήμα της Βεργίνας δεν έχει καμμία σχέση με τους Σλάβους.

Όλα αυτά από εκείνους δεν ήταν μέχρι σήμερα αναγνωρισμένα. Για πρώτη φορά με τη σύμβαση αυτή υποχρεώνονται να αναγνωρίσουν την ελληνικότητα της Μακεδονίας και να πουν «και εμείς είμαστε κάποιοι άλλοι λίγο παραπάνω, είμαστε βόρειοι» και να αναγνωρίσουν και τις ιδιαιτερότητες ακόμη της

δικής τους γλώσσας σε σχέση με αυτήν την οποία διεκδικούσαν ως δική τους.

Άκουσα με σεβασμό τον συνάδελφο που μιλούσε για την Πέλλα, γιατί είναι από εκεί και για την αγάπη του γι' αυτήν. Μα, χάρη στη συμφωνία αυτή αναγνωρίζεται πια ότι η Πέλλα ανήκει στον ελληνικό πολιτισμό ακραιφνώς.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι με τη συμφωνία αυτή ξεκινά μια πολύ καλύτερη μέρα, όπου η χώρα μας θα είναι πολύ ισχυρότερη σε ό,τι αφορά τα βόρεια σύνορά της, αλλά επιπλέον θα έχει κι έναν πολιτισμό και ονόματα τα οποία θα σέβεται όλη η οικουμένη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Παρασκευόπουλε.

Θα μιλήσει τώρα η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Όλγα Γεροβασίλη και ύστερα ο κ. Δημήτριος Σταμάτης από τη Νέα Δημοκρατία. Ύστερα θα σας ανακοινώσω τη γενική διευθέτηση της σημερινής συζήτησης με πρόσωπα, πράγματα και ώρες, για να ξέρετε όλοι και όλες τι θα κάνουμε. Να είμαστε καλά.

Ορίστε, κυρία Γεροβασίλη, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς η ελληνική γλώσσα είναι πάρα πολύ πλούσια, αυτό το ξέρουμε όλοι. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούν να αλλοιώνονται λέξεις ή να οικειοποιούνται λέξεις με έναν άλλο τρόπο, τρόπο που προσδίδει τη σημασία που βολεύει κατά περίπτωση, αποκρύπτοντας ή υπερτονίζοντας έτσι κατά το δοκούν δεδομένα, πολιτικές στάσεις και γεγονότα, αντικαθιστώντας δηλαδή την ιστορική γνώση με ανιστόρητα συχνά εθνικιστικά αφηγήματα, την πραγματικότητα με εμπόριο πατριδοκαπηλίας και τα επιχειρήματα με αφοριστικές οπαδικές κραυγές. Και όλη αυτήν την επικίνδυνη, αμοραλιστική σοφιστεία να τη βαφτίζουν κάποιοι υπεύθυνη εθνική στάση.

Και να θυμίσω ότι η ονομασία που είχε μέχρι σήμερα η γειτονική μας χώρα -δηλαδή οι ηγέτες της συντηρητικής παράταξης συμφώνησαν εκπροσωπώντας τη χώρα μας σε διμερή και σε μεγαλύτερα διεθνή όργανα- δηλαδή το Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, κατέληξε εδώ και είκοσι οχτώ χρόνια. Και φυσικά εκείνες τις εποχές η Αριστερά δεν έπαιζε κανέναν ρόλο ούτε στη διπλωματία ούτε στις κυβερνητικές επιλογές. Φαντάζομαι ότι αυτό είναι αυτονόητο.

Οι πολιτικοί χειρισμοί και οι διενθείς συμφωνίες της Νέας Δημοκρατίας, οι αδυναμίες και οι αδράνειες, κυρίες και κύριοι, που σήμερα μέμφεστε τη δική μας Κυβέρνηση, είναι όλα αυτά που μέχρι τώρα σε μεγάλο βαθμό συντηρούσαν τον αλυτρωτισμό μερίδας των γειτόνων μας.

Η δική σας εθνική διπλωματία και η εξωτερική πολιτική είναι αυτά που οδήγησαν μέχρι τώρα στο γεγονός ότι, όπως ειπώθηκε πολλές φορές, πάνω από εκατόν σαράντα κράτη σε διμερές επίπεδο έχουν αναγνωρίσει το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Και ενώ όλα αυτά συντελούνταν στην παγκόσμια κοινότητα, αυτή η πραγματικότητα σας ήταν γνωστή, στρουθοκαμηλισμός η αντίδραση, μπας και δεν καταλάβαινε κάποιος ότι το Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας με τα αρχικά εμπειρείχε το Μακεδονία και στην ικανοποίηση εγχώριου ακροατηρίου, αναφέροντας στο εσωτερικό της χώρας μας τη γείτονα χώρα με το όνομα της πρωτεύουσας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν χώρες που παίρνουν το όνομα από την πρωτεύουσα δηλαδή μπορούμε να πούμε την Ιταλία Ρώμη ή την Ελλάδα Αθήνα; Και βεβαίως, ξεχνώντας και αποκρύπτοντας ότι από το 1913 διαμοιράστηκε η περιοχή, η Ελλάδα πήρε το 50% της περιοχής που οριζόταν ως Μακεδονία, η Βουλγαρία το 10%, η Αλβανία μικρό ποσοστό και περίπου το υπόλοιπο 40% η Γιουγκοσλαβία. Και βεβαίως, αυτό τα εκατόν πέντε τελευταία χρόνια δεν έχει αμφισβητηθεί ποτέ και πώς θα ήταν δυνατόν;

Στ' αλήθεια, λοιπόν, αποκρύπτεται ότι η στάση για το μακεδονικό ήταν να αποκρύπτετε διαρκώς τα ιστορικά στοιχεία και να

χρησιμοποιείτε όσες ιστορικές περιόδους από την αρχαιότητα μέχρι τη σύγχρονη Ελλάδα βολεύουν το συγκεκριμένο αφήγημα. Επίσης, να χρησιμοποιείτε κατά το δοκούν τις διεθνείς συνθήκες και βεβαίως να κλείνετε το μάτι στην ενεργοποίηση της πατριδοκαπηλίας και του θυμικού.

Τα έχετε καταφέρει τόσο καλά. Έχετε υπηρετήσει τόσο καλά τα εθνικά μας συμφέροντα, ώστε σήμερα όλη αυτή η Ευρώπη να χαιρετίζει την επίτευξη, επιτέλους, της συμφωνίας. Να μιλάει για επίλυση ενός μακροχρόνιου προβλήματος, καταφανώς να αναγνωρίζεται η ενίσχυση της γεωπολιτικής θέσης της χώρας και τα διεθνή μέσα να αναφέρουν πως η «Μακεδονία» αλλάζει όνομα και Σύνταγμα. Αυτό θα το πω δύο φορές: Η «Μακεδονία» αλλάζει όνομα και Σύνταγμα.

Είδα και ένα ενδιαφέρον σχόλιο σήμερα από το «FOCUS» Παρομοιάζει τον κ. Μητσοτάκη με τον κ. Όρμπαν. Αυτό να το προσέξετε.

Κυρίες και κύριοι, η συμφωνία αυτή προσπαθεί τελικά να περνώσει τη δική σας επιτυχία, που συμπυκνώνεται στο αναγνωρισμένο μέχρι σήμερα «Μακεδονία». Και είναι μια συμφωνία, που δεν παρεκκλίνει καθόλου από την εθνική γραμμή για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*.

Επιπλέον, δημιουργεί την υποχρέωση της γείτονος να προχωρήσει σε συνταγματική αναθεώρηση, βάζοντας έτσι κατ' αρχάς θεσμικό τέλος στον αλυτρωτισμό και την αναπαραγωγή του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας, αυτές είναι αλήθειες, που προσπαθείτε και να θολώσετε και να κρύψετε και να κάνετε να ξεχαστούν με πολλούς τρόπους και βεβαίως με τον λεονταρισμό της πρότασης μομφής.

Νομίζω, όμως, ότι δεν ήταν αυτή η πραγματική ουσία, ότι δεν μας μέμφεστε γι' αυτό -το γράφατε βέβαια και στο κείμενο της μομφής- αλλά στα αλήθεια βρήκατε μια ευκαιρία να κάνετε την μομφή, επειδή δεν αντέχετε άλλο εκτός εξουσίας. Είχατε φανταστεί, είχατε πειστεί για την αριστερή παρένθεση. Αντ' αυτού σήμερα είμαστε σε μία ιδιαίτερη στιγμή, να δίνεται λύση από τη δική μας Κυβέρνηση στο τρίπτυχο «μνημόνια, χρέος και μακεδονικό».

Δίνουμε λύσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τα αφήνουμε οριστικά πίσω μας. Όποιος θέλει μπορεί να παραμείνει και πίσω, χωρίς τη λύση. Και επειδή είμαστε ήδη στο επόμενο βήμα, στη γρήγορη υλοποίηση της παραγωγικής ανασυγκρότησης και της κοινωνικής ευημερίας, αλλά και της δίκαιης ανάπτυξης, δεν αντέχετε ούτε τη διαδρομή ούτε τις επιτυχίες αυτής της Κυβέρνησης. Δεν ανέχετε να κερδίζουμε έδαφος, αυτό που επί των ημερών σας χάσαμε στην παγκόσμια κοινότητα και δεν αντέχετε να μας επαίνούν διεθνώς.

Επί δύομισι χρόνια, νομίζω, έχετε κάνει μόνο μία επένδυση – αυτό νομίζω ότι το ξέρετε καλά, γιατί επί των ημερών σας δεν έγιναν επενδύσεις- αυτή στη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, στην άγνοια, στο φόβο, στη ρηχή συλλογική μνήμη και τώρα στα ταπεινά έντοκα της πατριδοκαπηλίας και του εθνικισμού. Και αυτό να το προσέξετε. Είναι επικίνδυνο.

Το μείγμα εθνικισμού στην εξωτερική πολιτική και ακραίου νεοφιλελευθερισμού στην εσωτερική είναι παραπάνω από επικίνδυνο και τροφοδοτεί τον λαϊκισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συμφωνία είναι μια ακόμη ευκαιρία να πούμε και άλλα πράγματα με το όνομά τους. Γιατί η Νέα Δημοκρατία, αδικώντας εν πολλοίς και την πολιτική της παράδοση, όλο το τελευταίο διάστημα πολιτεύεται με μομφές παντού καθημερινώς.

Και επειδή –θα μου επιτρέψετε- σε αυτόν τον διάλογο και τις προηγούμενες δύο μέρες άκουσα πολλά και για τη διαδικασία και για τον τομέα της δικής μου ευθύνης, θυμίζω ότι μας κατηγορήσαν και αυτές τις μέρες για κομματικούς στρατούς, ορδές μετακλητών, διόγκωση του κράτους, εκτόξευση δαπανών, εμμοτικά και ατεκμηρίωτα, φυσικά.

Εμείς ξέρετε τι έχουμε κάνει. Έχουμε αποκαταστήσει τις αδικίες που δημιουργήσατε. Έχουμε αποκαταστήσει την εργασιακή ειρήνη και ασφάλεια στο δημόσιο. Θυμίζω τους πυροσβέστες, θυμίζω τους εργαζόμενους στην καθαριότητα, θυμίζω τις προσλήψεις στην υγεία. Εξορθολογίζουμε δομές υπηρεσιών ανθρώπινου δυναμικού. Χρησιμοποιείτε εσκεμμένα –γι' αυτό λέω ότι το

κάνετε συνειδητά- λαθεμένα στοιχεία.

Δηλαδή το ελληνικό δημόσιο από το 2015 μέχρι και σήμερα έχει μειωθεί συνολικά κατά δέκα χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους. Αυτό δεν λέγεται διόγκωση, λέγεται μείωση.

Βεβαίως, κανένας δεν κάνει τον κόπο να δει το σύστημα απογραφής. Όλη η αντιπολίτευση στηρίζεται σε στοιχεία τα οποία διάφορες φυλλάδες διακινούν και διάφοροι υπάλληλοι, και από το δικό μου Υπουργείο, που βρίσκονται αποσπασμένοι σε διάφορα κόμματα και έχουν να πατήσουν καμιά εικοσαριά χρόνια στη δουλειά, εμφανίζουν στοιχεία.

Την απογραφή, βεβαίως, δεν την ξέρετε, διότι και τους μετακλητούς τους αποκρύψατε πάντα από το σύστημα απογραφής, έτσι ώστε σήμερα να μιλάτε για αύξηση μετακλητών από τη δική μας Κυβέρνηση, που στα αλήθεια είναι ότι είναι η πρώτη και μοναδική καταγραφή. Επί της ουσίας δεν έχουμε ούτε τους μισούς από όσους είχατε σε όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησης.

Δεν θα προχωρήσω πολύ σε αυτό. Θα θυμίσω, όμως, και το εξής, που είναι βασικό, ότι τον Δεκέμβριο του 2014, εξαιτίας της επερχόμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, σε ένα βράδυ ο κ. Μητσοτάκης όρισε διά αναθέσεως όλους τους διευθυντές σε όλη τη δημόσια διοίκηση. Αυτό λέγεται αξιοκρατική επιλογή, φαντάζομαι, για εσάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Αυτούς, όμως, τους ανθρώπους -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- αυτή η Κυβέρνηση δεν τους έδωσε ποτέ από τις θέσεις τους διότι δεν είμαστε ρεβανσιστές. Είναι ακόμα και σήμερα και για κάθε θέση που κρίνεται, γιατί έχουμε ξεκινήσει κρίσεις και ολοκληρώνονται, μπαίνει ο επόμενος όχι με ανάθεση αλλά με κρίση. Και αυτό συμβαίνει πρώτη φορά στην ελληνική δημόσια διοίκηση.

Με όλες αυτές τις διαστρεβλώσεις και πολλά άλλα προσπαθήσατε να τορπιλίσετε και την πρώτη αξιολόγηση και την δεύτερη και την τρίτη και την τέταρτη. Στην τέταρτη με αυτό το ευφυές περί γενικών γραμμάτων και πώς ο ΣΥΡΙΖΑ τοποθετεί τους δικούς του ανθρώπους. Βεβαίως, αυτούς τοποθετούσατε τόσα χρόνια, τους δικούς σας ανθρώπους γραμματείς Υπουργείων. Αν θέλαμε να διατηρήσουμε το κομματικό κράτος, δεν θα το αλλάζαμε, θα μας βόλευε πάρα πολύ. Αλλά δεν μπορώ να το ακούω και να ακούω και αυτές τις δυο μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, βγαίνω από το θέμα αλλά ειπώθηκαν σε αυτόν τον διάλογο και είμαι υποχρεωμένη να απαντήσω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Στις 29 Ιουνίου έχουμε επερώτηση. Θα γελάσουμε πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει. Θα πάρετε την απάντηση, όταν είναι έτοιμη η κυρία Υπουργός.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αλλά μέχρι τότε τον διάλογο κάποιων με συγκεκριμένο φυλλάδιο και αναπαραγωγή ψευδών στοιχείων οφείλω να τον απαντήσω εδώ. Γιατί κάποιος σας πιστεύουν κιόλας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Η χώρα, λοιπόν, θα περπατήσει με τις δυνάμεις της προόδου. Οι δυνάμεις της συντήρησης θα μένουν πίσω σταθερά. Και αυτές οι πατριωτικές λογικές και πολιτικές αυτές θα αναβαθμίσουν και τον γεωπολιτικό ρόλο της χώρας μας διεθνώς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

Καλώ στο Βήμα τον συνάδελφο κ. Σταμάτη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το πρωί υπάρχει δημοσιευμένη στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» μια αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου, που αφορά σε μη αναγνώριση εκ μέρους του ανώτατου ελληνικού δικαστηρίου της ύπαρξης μακεδονικής εθνότητας και μακεδονικής γλώσσας. Δύο, δηλαδή, από αυτά τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη συμφωνία, που

σκοπεύει να υπογράψει αύριο ο κύριος Πρωθυπουργός με τον κ. Ζάεφ.

Πέρασαν ώρες πολλές από το πρωί και δεν υπάρχει καμμία επίσημη κυβερνητική τοποθέτηση. Αυτή η απόφαση είναι δεσμευτική, είναι αμετάκλητη απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου. Μπορεί, νομιμοποιείται ο οποιοσδήποτε, ακόμη και ο Πρωθυπουργός, να την γράψει στα παλιά του τα παπούτσια; Αν όχι, τι συζητάμε σήμερα;

Η Κυβέρνηση έπρεπε ή έστω τώρα οφείλει να πάρει αμέσως θέση. Εμένα δεν με ενδιαφέρει αν η κ. Θάνου είναι στο γραφείο του κυρίου Πρωθυπουργού. Περί άλλων τυρβάει και άλλα την απασχολούν. Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι η απόφαση του Αρείου Πάγου.

Έρχομαι στο θέμα. Δεν θα σας απασχολήσω με το περιεχόμενο της συμφωνίας. Έχει γίνει εκτενής συζήτηση και νομίζω ότι είναι κατανοητό το περιεχόμενο αυτό, κυρίως στη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, εντός και εκτός Ελλάδος. Σε αυτούς δηλαδή τους ανθρώπους που ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά και πολλά στελέχη του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ δεν δίστασαν να χαρακτηρίσουν ακραίους εθνικιστές ή γραφικούς.

Και διερωτώμαι εύλογα, κύριοι Υπουργοί, -γιατί έθεσε και η κ. Γεροβασίλη το ίδιο ζήτημα- το εξής: Κυρία Γεροβασίλη, ο κ. Καμμένος και οι Υπουργοί, που προέρχονται από τους ΑΝΕΛ, που χθες ωρύνονταν εναντίον της σύμβασης και έκαναν πολύ σκληρότερος χαρακτηρισμούς από αυτούς που χρησιμοποιήθηκαν από τα άλλα κόμματα μέσα στην Αίθουσα, τον κ. Καμμένο και τους Υπουργούς αυτούς σε ποια κατηγορία τους εντάσσετε; Στους ακραίους εθνικιστές ή στους γραφικούς; Γιατί είναι δίπλα σας. Κάθονται δίπλα σας. Με αυτούς συκυβερνάτε. Εκεί δεν λέτε κουβέντα. Δεν ξέρω πώς τους χαρακτηρίζετε. Προφανέστατα, όποιον χαρακτηρισμό και αν δώσετε μπροστά έχετε τον επιθετικό προσδιορισμό «χρήσιμοι». Χρήσιμοι για την παραμονή σας στην Κυβέρνηση.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της διαπραγμάτευσης. Προσπαθώ να είμαι όσο το δυνατόν πιο σύντομος. Για ποια διαπραγμάτευση μιλάμε; Το μυστικό αλισβερίσι, που έκανε ο κ. Κοτζιάς με τον κ. Δημητρώφ μήνες ολόκληρους και στη συνέχεια ο κύριος Πρωθυπουργός με τον Ζάεφ; Αυτό εννοείτε διαπραγμάτευση; Αυτό εννοείτε ορθή πολιτική συμπεριφορά για ένα μείζον εθνικό θέμα; Έτσι έρχεστε να ζητήσετε και να αποσπάσετε από τα κόμματα της αντιπολίτευσης τη συναίνεσή τους;

Ο κ. Κοτζιάς, μάλιστα, φιλάρεσκα και γεμάτος αλαζονεία μάς ανακοίνωσε ότι μέχρι να πάει στις θερινές του διακοπές, θα έχει κλείσει και το θέμα της Αλβανίας. Δεν ξέρω, δικό σας θέμα είναι και του κ. Τσίπρα. Εγώ, αν ήμουν Πρωθυπουργός, θα τον είχα αποπέμψει εκείνη την ώρα. Διότι δεν είναι καθήκον και αρμοδιότητα του Υπουργού Εξωτερικών να λέει «θα κλείσω εγώ μέχρι τις διακοπές μου το θέμα με την Αλβανία». Κα βεβαίως, το πώς κλείνει ο κ. Κοτζιάς τα θέματα, το είδαμε. Δεν ήταν ο Υπουργός Εξωτερικών όταν συμβούλευε ή άκουσε από τον κ. Τσίπρα την προτεινόμενη ονομασία 'Ιλντεν'.

Ακούσατε προφανώς όλοι σας ότι ο κ. Ζάεφ πριν από πέντε μέρες δήλωσε ότι είχε συμφωνήσει με τον κύριο Πρωθυπουργό στο όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας του 'Ιλντεν». Μπορεί να μας απαντήσει, λοιπόν, αυτός ο πολυμαθής έμπειρος και ικανότατος αρχηγός της εξωτερικής μας πολιτικής -ακόμη και τώρα- ποια είναι η γνώμη του και, αν έκανε εκεί λάθος, με ποια εχέγγυα μπορούμε εμείς να τον εμπιστευτούμε στα υπόλοιπα;

Πέραν αυτού, διαπραγμάτευση. Ποιοι διαπραγματεύτηκαν για να υπερασπιστούν την ελληνικότητα της Μακεδονίας; Εσείς; Μα, οι μισοί τουλάχιστον από εσάς, δημόσια έχετε πείσει και έχετε δηλώσει ότι πρέπει να τους δώσουμε σκέτο το όνομα «Μακεδονία». Είναι σαν να βάζουμε τον προπονητή του Ολυμπιακού να διαιτητεύει έναν αγώνα Παναθηναϊκού-Ολυμπιακού και περιμένουμε να δούμε το αποτέλεσμα

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ο Σαμαράς το έδωσε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Θα τα ακούσετε όλα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ να κάνετε ησυχία.

Ένα λεπτό, έχετε κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Προσέξτε, επειδή έχω ένα λεπτό, παραβλέπω όλα τα υπόλοιπα και θα καταλήξω στην επιτυχία αυτής της συμφωνίας.

Πανηγυρίζετε για την επιτυχία αυτής της συμφωνίας. Πανηγυρίζετε για την επιτυχία, επικαλούμενοι συνεχώς τα επαινετικά σχόλια των ξένων κυβερνήσεων και του ξένου Τύπου. Μάλιστα. Ποιοι; Εσείς. Κρίμα στις σόλες των παπουτσιών που καταναλώσατε, για να κάνετε πορείες έξω από την Αμερικανική Πρεσβεία και να λέτε: «Φονιάδες των λαών»! Κρίμα στις σόλες των παπουτσιών τόσα χρόνια!

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Αυτά κάνετε εσείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εμείς δεν χρειαζόμαστε, πιστοποιητικά δεν παίρνουμε από κανένα. Εσείς ζητάτε και παίρνετε πιστοποιητικά, αλλά πληρώνοντας βαρύ εθνικό τίμημα.

Ας έρθουμε στο ίδιο το περιεχόμενο της συμφωνίας. Γιατί συμφωνούν οι ξένοι μαζί μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Σταμάτη, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα σας διακόψω σε ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Νομίζετε ότι τους ενδιαφέρει το όνομα; Και Άνω Αλάσκα να το βαφτίζαμε, θα το δέχονταν. Δεν είναι το πρόβλημα των ξένων αυτό, ούτε του ΝΑΤΟ ούτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πρόβλημα είναι να μπουν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ και να αρχίσουν οι ενταξιακές διαδικασίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και η συμφωνία αυτή, που είναι πολύπλοκη και εξελίσσεται από τώρα, από τέσσερις μήνες μέχρι δέκα χρόνια, δεν είναι βεβαίως κατάληξη και ούτε τους απασχολεί. Ένα πράγμα τους ενδιαφέρει η είσοδος στο ΝΑΤΟ και η έναρξη διαπραγματεύσεων ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και εμείς πληρώνουμε το βαρύ τίμημα της επίτευξης αυτών των στόχων. Γιατί αυτή η συμφωνία έχει έννομες συνέπειες.

Άκουσα την κυρία Υπουργό πριν από λίγο, την κ. Αχτσιόγλου να λέει: Μα, δεν διαμορφώνονται έννομες συνέπειες, εάν δεν πληρούνται κάθε φορά κάποιοι από τους όρους της συμφωνίας.

Κάνετε λάθος. Από την υπογραφή της συμφωνίας υπάρχουν έννομες συνέπειες και από την υπογραφή σίγουρα υπάρχουν πολιτικές συνέπειες. Δηλαδή, άντε να πείτε μετά, αφού δεν ολοκληρωθεί και δεν τερματιστεί η συμφωνία, στο ΝΑΤΟ και στα Ηνωμένα Έθνη να τους βγάλουν απ' έξω.

Εξαπατάτε συνειδητά τον κόσμο και ουσιαστικά αυτή η συμφωνία δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ο φερετζές για την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πούμε όλη τη διαδικασία, για να δούμε πώς θα πάει σήμερα.

Στην αρχή είχαμε μια αψιμαχία, όπως θυμάστε προ δημέρου, για το πώς ακριβώς θα γίνει η διαδικασία, μετά και από κάποιες κατά πλειοψηφία αποφάσεις της Διάσκεψης των Προέδρων. Η συζήτηση εξελίχθηκε σε τριήμερη συζήτηση και θέλω να πω, χωρίς καμμία διάθεση να παρελθοντολογήσω, ότι οι συζητήσεις που γίνονται πλέον, όταν λέμε διήμερες ή τριήμερες είναι no stop, δηλαδή είναι χωρίς το μεσημέρι. Μη θυμάστε παλιές διαδικασίες που ήταν πενήνήμερες, εν συνόλω σαράντα ώρες ή τριάντα εξή. Αντιλαμβάνεστε τι εννοώ. Άρα, όλοι μαζί συναινετικά κάνουμε διαδικασίες επίπονες. Καθόμαστε και όταν λέμε δύο μέρες, είναι δύο μέρες ολόκληρες. Όταν λέμε τρεις μέρες, είναι τρεις μέρες.

Έχει εξελιχθεί μια άνετη συζήτηση. Από τον κατάλογο έχουν μιλήσει εκατόν δεκαπέντε συνάδελφοι. Έχουν μιλήσει εννιά συνάδελφοι στην αρχή, δυο εισηγητές, όλοι οι Κοινοβουλευτικοί, ένας Αρχηγός κόμματος, ο κ. Κουτσούμπας, οκτώ-εννέα Υπουργοί. Έχει γίνει μια άνετη συζήτηση. Μένουν να μιλήσουν οι Αρχηγοί, οι επικεφαλής των κομμάτων, εκτός βεβαίως της Χρυσής Αυγής, που εξαιρέθηκε του καταλόγου. Θα έρθουν το βράδυ για την ψηφοφορία. Δεν μπορεί κανείς να τους εξαιρέσει, προφα-

νώς, από την ψηφοφορία επί της προτάσεων δυσπιστίας.

Επίσης, είναι να μιλήσουν ακόμα τρεις Υπουργοί, συν τον κ. Κοτζιά, που θα μιλήσει από τους τελευταίους, δηλαδή στη φάση που θα μιλήσουν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ο Πρωθυπουργός. Έχουμε κρατήσει τους χρόνους. Μένουν αρκετοί συνάδελφοι. Γνωρίζετε πως η λίστα ήταν περίπου εκατόν εξήντα-εκατόν εβδομήντα, ενώ έχουν μιλήσει εκατόν δεκαπέντε.

Η πρόταση είναι η εξής: Και ήμουν πάρα πολύ σαφής, διότι θα μιλήσει και ο κ. Σαμαράς, που δεν ήταν στη λίστα. Προφανώς, ως πρώην Πρωθυπουργός, έχει τον λόγο, δεν το συζητάμε. Θα τον έχει τον λόγο. Η πρόταση είναι να μιλήσουν τριάντα πέντε συνάδελφοι, δηλαδή σχεδόν όλοι, και ο κ. Σαμαράς τριάντα έξι. Αλλά οι τριάντα πέντε συνάδελφοι θα μιλήσουν από πέντε λεπτά και όχι από επτά λεπτά.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αφήστε το όχι τώρα. Κύριε Αναστασιάδη, μπορεί να κοπεί και όλος ο κατάλογος. Σε λίγο θα πάρει απόφαση η Βουλή. Αφήστε τα όχι. Σας παρακαλώ πολύ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Προχθές δεν μιλήσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αναστασιάδη, μην εξεγείρεστε, σας παρακαλώ. Έγινε μια άνετη συζήτηση, όπου πολλοί συνάδελφοι μίλησαν επτά, οκτώ, εννιά, δέκα λεπτά. Έγιναν αντεγκλήσεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Να μην το αφήνατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ωραία. Είπατε αυτό που είχατε να πείτε. Τώρα ακούστε εμένα γι' αυτά που θα πω.

Παρακαλώ, μην αντιδικείτε. Αντιλαμβάνεστε ότι γίνεται μια προσπάθεια κατ' οικονομίαν. Έχουμε φύγει προφανώς από το κατ' αρχάς όριο που είχαμε πει για τη λήξη της συζήτησης.

Κύριε Λοβέρδο, παρακαλώ. Θα φτάσουμε μέχρι τον κ. Κουτσούκο, μην το ψάχνετε. Δεν θα γινόταν διαφορετικά. Δεν σας κάνουμε χάρη, κύριε Κουτσούκο, προς Θεού.

Επιτρέψτε μου να σας πω, κύριοι συνάδελφοι: Η ψηφοφορία θα γίνει με τον παραδοσιακό, με τον κλασικό τρόπο, επειδή πρόκειται περί πρότασης μομφής. Θα ξεκινήσει στις 18.30' και θα πάει μέχρι τις 19.15' περίπου. Αυτό είναι η οικονομία αυτής της συζήτησης, επαναλαμβάνω, έτσι ώστε και κατ' ελάχιστον, συνάδελφοι οι οποίοι θέλουν από σήμερα και όχι αύριο να πάνε όπου είναι να πάνε, θα πάνε. Επαναλαμβάνω, όμως, ότι θα απορροφηθεί το 95% του καταλόγου. Δεν αναφέρομαι στους συναδέλφους που δεν θα απορροφηθούν. Δηλαδή, όλοι οι κύκλοι που έχουν συμμετοχή έστω και δύο κομμάτων -αντιλαμβάνεστε τι λέω- θα έχουν κλείσει. Θα μείνουν στο τέλος απλώς πολύ λίγοι συνάδελφοι, που είναι από την πλευρά ενός κόμματος. Θα μπορούσε να ήταν είτε από εδώ είτε από εκεί.

Θα παρακαλούσα πολύ για την έγκριση αυτής της πρότασης, για τα πεντάλεπτα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Το αν μπορώ να κόψω ή αν δεν μπορώ να κόψω, κύριε Κυριαζίδη, μπορεί να σταματήσει και εδώ η διαδικασία και να ξεκινήσουν οι Αρχηγοί με απόφαση της Βουλής. Δεν θα φτάσουμε εκεί. Προχωρήσαμε συναινετικά. Έκατσα προχθές έξι ώρες και θα καθίσω σήμερα εννιά ώρες για να μιλήσετε όλοι. Αφήστε το λευπολόγημα και τη μιζέρια. Σας παρακαλώ! Τη βλέπετε τη διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Χατζηδάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με την πρότασή σας. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί χθες πήγαμε -ήμουν εδώ- μέχρι τις 1.30' και μέχρι τις 2.00 και απόψε πρέπει οπωσδήποτε να τελειώσουμε στις 18.30'.

Έχω κάνει υπολογισμούς. Θέλω να τους ακούσει όλη η Αίθουσα: Έχουμε ακόμα περίπου σαράντα Βουλευτές. Επί επτά λεπτά ο καθένας, είναι πέντε ώρες. Έχουμε έξι Αρχηγούς κομμάτων, είναι τρεις ώρες. Βάζω τριάντα λεπτά στον καθένα. Οι Υπουργοί είναι μία ώρα. Είπατε ότι θα μιλήσουν τρεις-τέσσερις Υπουργοί. Είναι μία ώρα. Όλο αυτό, αν το λογαριάσετε, μας πηγαίνει στις 21.00' με 21.30'.

Όταν κάναμε τη συζήτηση την πρώτη μέρα, όταν ξεκινούσαμε εδώ, εσείς ο ίδιος -και υπάρχουν τα Πρακτικά- μας είχατε αφήσει με την εντύπωση, όλους νομίζω, ότι θα υπήρχε η σχετική άνεση του χρόνου μετά από την αντίδραση που υπήρχε από την πλευρά μας. Και -δεν ξέρω αν κάνω σωστά- δεν αποδίδω κακοπιστία σε μια κατ' ιδίαν συζήτηση που κάναμε χθες. Εγώ τουλάχιστον έμεινα με την εντύπωση ότι θα πάμε στις 21.00' με 21.30'.

Κύριε Πρόεδρε, από τους σαράντα Βουλευτές που είναι να μιλήσουν, αυτή την ώρα -τους μέτρησα- οι μισοί σχεδόν είναι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι θέλουν να μιλήσουν όλοι. Και έχουν δικαίωμα να μιλήσουν όλοι. Και υπάρχει ο χρόνος να μιλήσουν όλοι, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για ποιον λόγο να γίνεται αυτή η έμμεση λογοκρισία; Δεν νομίζω ότι περιποιεί τιμή σε κανέναν σε αυτή την Αίθουσα να επιμένουμε σε αυτή τη λογική και να παζαρεύουμε τις ώρες. Δεν σας ζητάω κάποια μεταμεσονύχτια συζήτηση.

Ζητάω αντί να τελειώσουμε στις 18.30' να έχουμε όλη την άνεση χρόνου να μιλήσουν οι συνάδελφοι και να φτάσουμε μέχρι τις 21.00' - 21.30', κύριε Πρόεδρε. Αυτό ζητώ και νομίζω ότι είναι απολύτως λογικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, κύριε Λοβέρδο, θέλετε να πείτε και εσείς την άποψή σας; Σας ακούμε και θα πάω ύστερα τη δική μου άποψη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είχα την πραγματική χαρά, κύριε Πρόεδρε, να παρακολουθήσω σχεδόν το 90% των ομιλητών που πήραν τον λόγο. Είναι μια πάρα πολύ σοβαρή συζήτηση. Αφαιρώ αυτό που αφαιρέσαμε όλοι μαζί, τις εγκληματικές συμπεριφορές και τις λέξεις. Κρατώ όλο το υπόλοιπο.

Δόθηκε η ευκαιρία για ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα της εξωτερικής πολιτικής να ακουστούν και όχι μόνο να ακουστούν, αλλά να διαπιστώσουμε και τα όρια του πολιτικού συστήματος και τις εσωτερικές του διαρθρώσεις. Είναι πάρα πολύ σημαντικές οι μέρες και οι ώρες αυτές. Κάνετε μια υποχώρηση την πρώτη μέρα και πήγαμε μέχρι στιγμής κανονικά.

Αν διαβάσουμε το άρθρο 142 περί δυσπιστίας του Κανονισμού -συγγνώμη για λίγα νομικά- λέει ότι το αργότερο η ψηφοφορία διεξάγεται τα μεσάνυχτα της τρίτης μέρας. Το αργότερο, άρα μπορεί να πάει και νωρίτερα. Δεν έχετε, όμως και τη διακριτική ευχέρεια να πείτε στην Πλειοψηφία να πει κάτι το αντίθετο χωρίς εξήγηση.

Πρέπει να μας πείτε γιατί να κοπούν, λόγου χάρη, τα δύο λεπτά των ομιλητών. Πρέπει να μας πείτε γιατί να κοπούν οκτώ ομιλητές. Αν δεν υπάρχει σαφής εξήγηση εκ μέρους σας, μετά μιλάμε με πλειοψηφίες και μειοψηφίες χωρίς αιτιολογία. Δεν είναι έτσι, όμως.

Πάντως, ακόμη και αν αυτό είναι μέσα στο μυαλό σας, αυτές τις τρεις μέρες δεν το δείξατε. Άρα, χωρίς να μας πείτε για ποιον λόγο πρέπει να κάνουμε αυτή την υποχώρηση στο να τελειώσει όπως ξεκίνησε και διεξήχθη αυτή η συζήτηση, εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Επιφυλασσόμαστε μήπως αυτό που ίσως εκ παραλείψεως δεν είπατε είναι τόσο χρήσιμο που θα μας κάνει να αλλάξουμε γνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Λοιπόν, είμαι αρκετά έμπειρος για να μην κάνω μια επικοινωνιακή συζήτηση γι' αυτό το ζήτημα. Είναι σαφέστατο το ότι εξαντλήσαμε όλα τα περιθώρια για να γίνει μια εξαιρετικά άνετη συζήτηση, με non stop διαδικασίες μέχρι τη 1.30' με επτάλεπτα, οκτάλεπτα, εννιάλεπτα και είχα παρακαλέσει εξ αρχής -και το είχαμε συζητήσει και στη Διάσκεψη των Προέδρων- ότι θέλουμε την τελευταία μέρα να υπάρχει μια άνεση και να τελειώναμε, αν είναι δυνατόν, ακόμη και το μεσημέρι ή το απόγευμα.

Δεν θα σας πω αυτό που περιμένατε να ακούσετε για να το δώσετε να γραφτεί στα sites, διότι αυτό σας ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή. Είμαι σαφής και θέλω να μην αντιδικήσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το λέτε για εμένα αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Συνεννοούμαστε. Το λέω για τη συζήτηση η οποία μόλις έγινε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Δεν υπάρχει, λοιπόν, δυνατότητα να πάμε με non stop διαδικασία, με όλους να μιλούν για όλα, τόσες ώρες.

Σας θυμίζω ότι η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία τουλάχιστον στην παρούσα Βουλή έχει γίνει πολλές φορές, καταναλώνει περίπου υπερδιπλάσια ώρα από αυτή την οποία στο χαρτί έχουμε. Μην κάνετε πως δεν το καταλαβαίνετε. Μαζί το έχουμε ανεχθεί, υποστεί, ενδεχομένως και αποθεώσει κάποιες φορές. Εγώ σίγουρα το έχω επιτρέψει. Έχετε δει τους χρόνους.

Το γνωρίζετε και αφού το γνωρίζετε, κάνετε αυτή την πρόταση. Δεν είναι έτσι. Ξέρετε πολύ καλά πως οι χρόνοι, παραδείγματος χάριν, όλων ενδεχομένων των Αρχηγών ή και του Υπουργού Εξωτερικών, που όλοι θα θέλουμε να ακούσουμε, θα είναι διαφορετικοί εν τοις πράγμασι από αυτούς τους οποίους έχουμε και γι' αυτό προσπαθούμε να υπάρχει μια εξοικονόμηση της συζήτησης.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ και εφόσον ακολουθήσαμε όλη αυτή τη διαδικασία με τη συναίνεση όλων μας, ακριβώς για να γίνει άνετη η συζήτηση μέχρι τη 1.30' και δεν το κλείναμε στις 22.00' ή δεν κάναμε διαλείμματα το μεσημέρι, αυτή την εξοικονόμηση που κάναμε τις προηγούμενες μέρες σήμερα να την αξιοποιήσουμε για να τελειώσουμε περίπου κατά τις 19.15' με 19.30' τη διαδικασία της ψηφοφορίας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που θα μιλάμε με πεντάλεπτα. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι στο πεντάλεπτο μπορούμε να πούμε τα πάντα. Δεν λέω μόνο γι' αυτούς που είναι στο Ευρωκοινοβούλιο, που οι άνθρωποι περιορίζονται πάρα πολύ, αλλά γνωρίζετε και μεταξύ σας.

Θα σας παρακαλούσα πολύ, λοιπόν, με ανοχή τουλάχιστον – εγώ θα απαιτούσα και συναίνεση, αλλά τι σημασία έχει τι απαιτώ εγώ – και των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, να επικυρωθεί αυτή η πρόταση από τη Βουλή, έτσι ώστε από εδώ και πέρα.

Είδατε ότι και σήμερα κρατιούνταν οι χρόνοι και κάνουμε κάθε τι έτσι ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι, δηλαδή σχεδόν όλοι. Δεν υπάρχει πρόβλημα. Αντιληφθείτε το.

Αν δε, κύριε Χατζηδάκη, επιμένετε να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και αυτό είναι το πρόβλημά σας, αυτό θα προσπαθήσουμε να το λύσουμε, αν σας αρκεί. Το λέω, επειδή καταλαβαίνω. Όμως, αυτό αφήστε το στο Προεδρείο να το λύσει με απόφαση για τα ωράρια, η οποία θα κοινοποιηθεί κιόλας, διότι θέλουν να ξέρουν και τα κανάλια και τα ραδιόφωνα, κ.λπ.. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι μία απόφαση μεταξύ μας να πούμε: «Άντε κι ό,τι ώρα τελειώσουμε, φεύγουμε». Να έχουμε όλοι μας ένα «κοντρόλ» στη διαδικασία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως το βάλατε, συμφωνώ. Δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση. Το βάζετε πολύ λογικά.

Παραμένει, όμως, ένα ερώτημα, στο οποίο είπατε ότι δεν απαντάτε, για να μη δώσετε βάση σε επικοινωνιακές απόπειρες και κάτι τέτοια. Όταν οι ώρες που και εσείς έχετε στο μυαλό σας, κατά την πρώτη πρότασή σας, ότι θα μας χρειαστούν, συμπίπτουν με κινητοποιήσεις, κ.λπ. –για τις οποίες εμείς ούτε καλούμε κανέναν ούτε τίποτα–, τότε για ποιον λόγο είχατε σκοπό να μειώσετε τους χρόνους; Να μας το εξηγήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν αντιληφθήκατε. Θα συνέπιπταν με τις ώρες που λέτε, αν κρατιόνταν τα επτάλεπτα και μιλούσαμε με μεγαλύτερη άνεση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Συμπίπτουν ούτως ή άλλως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν συμπίπτουν, διότι θα πάμε μέχρι τις 18.30' κρατώντας τα πεντάλεπτα και μόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άρα, αυτό ήταν το πρόβλημά σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ε, βέβαια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό ήταν το πρόβλημά σας, να μη συμπίεστε με τις κινητοποιήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Το γιατί και πώς θα το δούμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατ' αρχάς, θέλατε κάτι να αποφύγετε, αλλά το είπατε. Το ομολογήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι είπα ακριβώς; Για να ακούσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ό,τι είπατε. Και είναι γραμμένο και στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ότι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεύτερον, είστε για πρώτη φορά αυτό το τριήμερο πραγματικά ακατανόητος. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Άλλοι μίλησαν εννέα και δέκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μέσα στη Βουλή μου λέτε: «Άλλοι μίλησαν εννέα και δέκα λεπτά»; Και δεκαπέντε και δώδεκα και οκτώ λεπτά! Πρώτη φορά είναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Εσείς δίνετε την ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αθανασίου, σήμερα στις 19.30' η ώρα η Βουλή θα τελειώσει. Με ψηφοφορία θα έχει τελειώσει. Και έγινε εξαιρετική διαδικασία. Εάν θέλετε στιδήστε άλλο, να το πείτε ευθέως.

Ορίστε, κύριε Χατζηδάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ούτε θέλω ούτε μπορώ να επιβάλω τη γνώμη μου στη Βουλή. Θέλω να θυμίσω, όμως, στο Σώμα ότι στην προηγούμενη πρόταση δυσπιστίας που έγινε επί κυβερνήσεως Σαμαρά και έγινε από τον ΣΥΡΙΖΑ, η ψηφοφορία διεξήχθη την τρίτη ημέρα στις δώδεκα τα μεσάνυχτα. Αυτό το οποίο ζητήσα είναι να έχουμε τα ίδια δικαιώματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Χατζηδάκη, δεν αντιδicoύμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: ...με τον ΣΥΡΙΖΑ, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν Αντιπολίτευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Χατζηδάκη, βάλτε το σύνολο των ωρών. Αυτό σας έβαλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Αφήστε με να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Βάλτε το σύνολο των ωρών των δύο διαδικασιών. Δεν καταλάβατε τι σας είπα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Αφήστε με να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Και τώρα πάμε να φύγουμε και να έρθουμε στις 21.00' η ώρα και να τελειώσουμε στη 1.00'! Δεν καταλαβαίνετε τι λέω τόσο ώρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Δεν αμφισβητώ την εντιμότητά σας, αλλά η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει μόνο να είναι τίμια, αλλά και να φαίνεται.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Από την ώρα που υπάρχουν συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν, από την ώρα που υπάρχει προηγούμενο από το 1974, ποιος είναι ο λόγος που θέλετε, ντε και καλά, να γίνει η ψηφοφορία στις 18.30'; Χαλάει ο κόσμος για δυο-τρεις ώρες, κύριε Πρόεδρε; Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Χατζηδάκη, απορώ πώς επανέρχεστε στα επιχειρήματα τα προ τριημέρου, όταν σας είπα ότι αν από το 1974 μέχρι τώρα καλέσουμε τις Υπηρεσίες να σας πουν πόσες ώρες γίνονταν οι διαδικασίες και πόσοι μιλούσαν, θα βλέπατε πως αυτή η διαδικασία είναι υποδειγματική. Αφήστε με. Σας έδωσα μία διέξοδο σε σχέση με το επιχειρήμά σας. Η ουσία, λοιπόν, είναι αυτή. Δεν υπάρχει καμμία ανισοτιμία σε σχέση με την προηγούμενη πρόταση μομφής, διότι τώρα και τις τρεις ημέρες κάναμε πλήρεις διαδικασίες. Εχθές ήμασταν εδώ από το πρωί μέχρι το βράδυ και πήγαμε μέχρι 1.30'.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Ξυδάκη, θέλετε κάτι να πείτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Μην αναφέρεστε στην περίοδο από το 1974 και μετά. Έχω άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Χάνουμε ώρα τώρα. Δεν το λέω για σας.

Κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο μέρες φύγαμε στις 2.30' τα μεσάνυχτα. Όλοι οι συνάδελφοι γνωρίζουν –και οι εμπειρότεροι εμού πολύ καλύτερα– ότι από κάποιο σημείο και έπειτα παρατηρούνται εκφυλιστικά φαινόμενα. Οι συνάδελφοι ανεβαίνουν στο Βήμα, είναι κουρασμένοι, περιμένουν. Ουδείς μίλησε λιγότερα από εννέα ή δέκα λεπτά. Όλοι έχουν να πουν κάτι

και έγινε μία υπερ-χρήση του χρόνου. Έχουν ακουστεί πολλές απόψεις, ένας πλούτος επιχειρημάτων πολιτικών και επιχειρημάτων εξωτερικής πολιτικής και κραυγές, οι οποίες αμαύρωσαν εν μέρει τη διαδικασία, αφήνοντάς μας τώρα να βγούμε σε ένα ξέ-φωτο την τρίτη ημέρα.

Ο ελληνικός λαός μας παρακολουθεί. Έχει ένα στοιχείο θεατρικότητας η κοινοβουλευτική διαδικασία και ορθώς έχει. Δεν είναι όμως μόνον αυτό. Έχουμε να μπορούμε στις μεγάλες αφηγήσεις των Αρχηγών των Κομμάτων, τις μεγάλες θέσεις. Μας παρακολουθεί ο κόσμος με προσοχή και νομίζω ότι του οφείλουμε, την τρίτη ημέρα μέχρι το απόγευμα, μέχρι το βράδυ, όπως το είχαμε πει από την πρώτη ημέρα, να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία.

Αν θέλουν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, όπως ο είπατε, ας λάβουν τον λόγο όλοι για να πουν τις απόψεις τους. Δεν νομίζω ότι έχουμε κάνει καμμία παραβίαση αυτού που αρχικά συμφωνήθηκε. Μάλιστα μάλλον είμαστε και πιο γενναιόδωροι προς τους εαυτούς μας συνολικά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Να προχωρήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι, να προχωρήσουμε, κύριε Γιακουμάτο.

Θέλουν να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, διότι εσείς κάνατε την πρόταση δυσπιστίας. Το αποδέχομαι. Θα μιλήσετε όλοι. Βεβαίως θα μιλήσετε όπως και άλλοι συνάδελφοι για πέντε λεπτά ο καθένας από εδώ και πέρα. Το τεχνικό ζήτημα, το πώς θα βγει το ωράριο που σας είπα. Αφήστε να το λύσουν οι υπόλοιποι. Επ' αυτού φαντάζομαι ότι δεν έχετε άποψη. Έτσι δεν είναι. Καταλάβετε. Συνεννοηθήκαμε. Θα πάμε μια χαρά. Εντάξει, ήρθαν οι παρεξηγήσεις.

Τον λόγο έχει ο κ. Τζελέπης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τη συμφωνία της Ελλάδας με τη γειτονική χώρα, τα Σκόπια και ακούω εδώ αν αυτή η συμφωνία είναι καλή ή κακή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο είναι αν αυτή η συμφωνία υπερασπίζεται τα εθνικά συμφέροντα ή όχι. Εγώ λέω ότι η συμφωνία αυτή δεν διασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα.

Υποδείξεις δε εμείς, ως Κίνημα Αλλαγής, δεν δεχόμαστε. Άκουσα Υπουργό να λέει από το Βήμα της Βουλής ότι το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα πήρε θέση. Θα ήθελα να θυμίσω ότι το ΠΑΣΟΚ σε όλη του τη διαδρομή είχε πολύ ψηλά τη σημαία των εθνικών συμφερόντων. Συνεχίζουμε αυτήν την πορεία ως Δημοκρατική Συμπαράταξη με την Πρόεδρό μας, την κ. Γεννηματά και υπερασπιζόμαστε και πάλι σήμερα τα συμφέροντα της Ελλάδας. Κρατάμε ψηλά τις αρχές της δημοκρατίας, της ανεξαρτησίας και της αξιοπρέπειας. Σεβόμαστε τις αρχές της συνεργασίας. Σε καμμία, όμως, περίπτωση δεν θα γίνουμε ενεργό μέλος άλλων συμφερόντων στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια. Πρόθυμοις γι' αυτές τις υποδείξεις ίσως βρουν σε αυτούς που καλούν, έστω και ως λαθρεπιβάτες - παρατηρητές κάθε φορά.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στη συμφωνία. Πρώτον, είναι μια συμφωνία που έγινε χωρίς καμμία εθνική συνεννόηση. Είναι μια συμφωνία εν κρυπτώ και, αν δεν γινόταν αυτή η συζήτηση σήμερα, ο ελληνικός λαός δεν θα γνώριζε το θέμα. Είναι μια συμφωνία ιστορική για τη χώρα μας πολύ σοβαρής και πολύ μεγάλης πολιτικής, ιστορικής, γεωπολιτικής και γεωστρατηγικής σημασίας για τη χώρα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν θα συζητούσαμε σήμερα εδώ για οποιαδήποτε συμφωνία, εάν δεν υπήρχε η ενδιάμεση συμφωνία του ΠΑΣΟΚ με τον Ανδρέα Παπανδρέου το 1995. Σήμερα, συζητάμε αν θα έχουμε μια συμφωνία που θα διασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα της χώρας. Τήρησε τότε αυτή τη συμφωνία η FYROM; Όχι, σε όλη αυτή την πορεία, σε αυτά τα είκοσι χρόνια, καταστράφηκε το γράμμα και το πνεύμα αυτής της συμφωνίας.

Τι κάνατε εσείς τώρα; Αντιστρέψατε τους όρους που μέχρι τώρα διαπραγματευόταν η χώρα. Μέχρι τώρα διαπραγματευόταν η χώρα το ονοματολογικό. Συζητήσατε εσείς καθόλου για το όνομα της γειτονικής χώρας; Καθόλου. Μάλιστα, αρχικά, του δώσατε την εθνικότητα και τη γλώσσα. Εθνικότητα, ιθαγένεια: «Μα-

κεδόνες». Γλώσσα: «μακεδονική». Και μετέπειτα τους δώσατε την ευκαιρία να διαλέξουν το όνομα.

Θα ήθελα εδώ να αναφερθώ, επίσης, σε ένα έγγραφο από το 2008, στο οποίο είναι ο σκληρός σας ιδεολογικός πυρήνας. Το υπογράφουν διακόσια στελέχη σας. Λέτε ότι δεν διακυβεύεται το εθνικό συμφέρον, αν δώσουμε τη συνταγματική ονομασία, που είχε η γειτονική χώρα, δηλαδή «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και ότι «Η απειλή για την ειρήνη και την πολιτική συμβίωση είναι στην πραγματικότητα η φονική μηχανή που λέγεται ΝΑΤΟ».

Το υπογράφουν διακόσια στελέχη. Μεταξύ αυτών είναι και πάρα πολλοί Υπουργοί όπως η κ. Αχτζιόγλου, ο κ. Γαβρόγλου, ο Υπουργός Οικονομικών κ. Τσακαλώτος και πολλοί άλλοι.

Παρακαλώ το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Τζελέπης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αρα, δεν διαπραγματευτήκατε το όνομα. Παράλληλα, τους δώσατε τρία ονόματα για να διαλέξουν τον προσδιορισμό μπροστά από το «Μακεδονία». Τους λέγατε κιόλας να διαλέξουν. Και τι διάλεξαν; Διάλεξαν το «Βόρεια Μακεδονία».

Κοιτάξετε να δείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο γεωγραφικός προσδιορισμός του τύπου «Βόρεια» σε άμεση αντιδιαστολή με το υπονοούμενο «Νότια» είναι απολύτως απαράδεκτος και απορριπτός. Γιατί η διεθνής εμπειρία αποδεικνύει ότι τέτοιοι προσδιορισμοί έχουν χρησιμοποιηθεί για να περιγράψουν διαιρέσεις χωρών με ομοεθνείς κατοίκους, όπως στις περιπτώσεις της Κορέας και του Βιετνάμ ή όπως στην περίπτωση της Γερμανίας με τη χρήση ανατολική και δυτική. Είναι απολύτως σαφές ότι στις περιπτώσεις αυτές υπήρξε διαίρεση μιας χώρας και μιας εθνότητας κάτω από μια ιστορική συγκυρία και αφήνουν ανοιχτή την προοπτική επανένωσης.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω, επίσης, ότι ο κ. Ζάεφ ο κ. Δημητρόφ, επέμεναν να διατηρήσουν και πήραν το συμφέρον - κάτι το οποίο πιο μπροστά δεν ζητούσαν, το «Μακεδόνες» στην ιθαγένεια και τη μακεδονική γλώσσα, γιατί ακριβώς αυτό κρατά ζωντανό το εθνικό ιδεολόγημά τους, τον μακεδονισμό, ένα ιδεολόγημα που αμφισβητεί στην καρδιά του ότι ο Μακεδόνας είναι Έλληνας.

Τελειώνοντας, σε αυτόν τον λίγο χρόνο, θα ήθελα να πω ότι στη σημερινή πολύ ιστορική συνεδρίαση γράφεται ιστορία για τη χώρα. Σε αυτήν την πορεία προχωράτε μόνοι σας, με μια συμφωνία που διχάζει τον ελληνικό λαό, με δική σας ευθύνη που ταπεινώνει τους πολίτες μας και μάλιστα σε μια περίοδο δοκιμασίας των κοινωνικών και οικονομικών αντοχών τους.

Οδηγείτε, δυστυχώς, τον ελληνικό λαό σε εθνική κατάθλιψη. Έχετε πραγματικά γίνει οι «κουασιμόδοι» της πολιτικής, κύριοι της συγκυβέρνησης, εκχωρώντας όρους συνδεδεμένους με την μακραιών ιστορία των Ελλήνων. Αυτό είναι κάτι που ως Βουλευτής της βόρειου Ελλάδας και του Νομού Σερρών δεν μπορώ να ανεχτώ, επειδή εκχωρείτε τη δική μας ιστορική και εθνική ταυτότητα εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης κομματικής σκοπιμότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Καραγιάννης έχει τον λόγο και ύστερα ο κ. Καλαφάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λόγοι ιστορικοί, πολιτιστικοί, γεωπολιτικοί και οικονομικοί επιβάλλουν τη χάραξη εξωστρεφούς εθνικής στρατηγικής στον χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Η ενίσχυση και η εμβάθυνση των διμερών σχέσεων, που αναβαθμίζουν τη διεθνή θέση της χώρας, είναι αυτονόητο ζητούμενο, αλλά ταυτόχρονα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα χρόνια προβλήματα και εκκρεμότητες.

Ένα από αυτά είναι το επίδοκο της σημερινής μας συζήτησης. Η θετική στάση της χώρας μας για είσοδο των βαλκανικών χωρών στην ευρωπαϊκή οικογένεια, οι διεθνείς πρωτοβουλίες των τελευταίων χρόνων και τα μνημόνια συνεργασίας του Υπουργείου Εξωτερικών με τα αντίστοιχα των χωρών της Νοτιοανατο-

λικής Ευρώπης ενισχύουν τη θέση μας και θεμελιώνουν αμοιβαίες σχέσεις εμπιστοσύνης και καλής γειτονίας.

Τα Βαλκάνια αποτελούσαν πάντα το ιστορικό βάθος του Ελληνισμού και της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Σήμερα δραστηριοποιούνται στις χώρες των Βαλκανίων χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις. Ειδικότερα, στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας οκτώ επιχειρήσεις ελληνικών συμφερόντων περιλαμβάνονται στον κατάλογο των διακοσίων μεγαλύτερων επιχειρήσεων της γείτονας χώρας, σύμφωνα με το περιοδικό «CAPITAL», με κύκλο εργασιών που αντιστοιχεί στο 7% του συνόλου.

Από τις αρχές του 2000 η Ελλάδα βρισκόταν στην πρώτη θέση από πλευράς ξένων επενδύσεων στη FYROM. Οι ελληνικές επενδύσεις δημιούργησαν τριάντα χιλιάδες θέσεις εργασίας και υπερβαίνουν σήμερα το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ.

Το εμπόριο μεταξύ των δύο χωρών το 2016 ανήλθε στα 800 εκατομμύρια ευρώ και οι εξαγωγές μας ξεπερνούν τα 600. Ο πετρελαϊκός τομέας, η τσιμεντοβιομηχανία, η καπνοβιομηχανία, τα τρόφιμα και τα ποτά, τα έτοιμα ενδύματα, τα μάρμαρα, οι αλυσίδες λιανημπορίου και ο τραπεζικός τομέας ηγεμονεύονται από επιχειρήσεις ελληνικών συμφερόντων. Ειδικό, όμως, βάρος αποκτούν και τα τρέχοντα ενεργειακά project που καθιστούν τη χώρα μας παράγοντα-κλειδί για τον ενεργειακό εφοδιασμό του γειτονικού κράτους, αλλά και της ευρύτερης περιοχής.

Η σταθερότητα του γειτονικού μας κράτους, η φιλία και η στενή συνεργασία έχουν, όπως γίνεται κατανοητό από τα παραπάνω, κεφαλαιώδη σημασία για τη χώρα μας που βρίσκεται στην πεντάδα των εμπορικών εταίρων και ξένων επενδυτών της FYROM.

Τα πράγματα θα ήταν ενδεχόμενα καλύτερα για εμάς εάν δεν υπήρχε το πρόβλημα με το όνομα, ένα μεγάλο ζήτημα που έχει χρονίσει δραματικά και αδικαιολόγητα και βρισκόταν τελματωμένο, κάτι που εξυτηρητούσε πολλαπλά συμφέροντα άλλων χωρών, κυρίως της Τουρκίας, και υπονόμει τα δικά μας.

Η Τουρκία τα τελευταία χρόνια έχει επενδύσει σημαντικά ποσά σε πολλές χώρες των Βαλκανίων, ασκώντας σε βάθος τη στρατηγική του νεοοθωμανισμού με σημαία το Ισλάμ. Στη FYROM οι επενδύσεις της στράφηκαν κυρίως σε υποδομές, υγεία, εκπαίδευση και αγροτικό τομέα.

Η παρούσα συμφωνία εξυπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα εθνικά μας συμφέροντα, ενισχύει και εμβαθύνει τη συνεργασία σε όλους τους τομείς, όπως είναι η γεωργία, η άμυνα, η ενέργεια, το περιβάλλον, η βιομηχανία, ο τουρισμός, η εκπαίδευση, η υγεία και η διασυννοριακή συνεργασία. Το παράδειγμα Ελλάδας-Βουλγαρίας, κυρίως στην ανάπτυξη κοινών δικτύων, είναι ενδεικτικό των πετυχημένων δράσεων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι δύο χώρες αποτελούν στα Βαλκάνια παράδειγμα φιλικών σχέσεων, που βασίζονται στις κοινές ευρωπαϊκές αρχές και αξίες. Ας αναλογιστούμε τις αρνητικές συνέπειες του εμπάργκο της δεκαετίας του 1990, τις παλινωδίες και τα λάθη του Προγράμματος Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων, την οπισθοχώρηση της εξωστρέφειας και τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης που μας οδήγησαν σε πλήρη απομόνωση και οικονομικό μαρασμό.

Πόσες ευκαιρίες έχουμε απωλέσει με δικά μας λάθη και παραλείψεις στο ζωτικό για εμάς χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης; Το βλέπουμε σήμερα ευδιάκριτα μέσω του μακροπεριφερειακού προγράμματος «ADRIATICA».

Δεν δικαιούται κανείς σήμερα, που βγαίνουμε από την οκταετή κρίση και την αυστηρή επιτροπεία, να βάζει εμπόδια στην εξωστρεφή πορεία της χώρας και την ανάπτυξη. Εξωστρέφεια και ανάπτυξη είναι έννοιες αλληλένδετες και συμπληρωματικές. Πώς θα στηρίξουμε την εξωστρέφεια χωρίς ισχυρές διμερείς και πολυμερείς σχέσεις, χωρίς σεβασμό στους διεθνείς κανόνες, χωρίς αμοιβαίες υποχρεώσεις και συμβιβασμούς, χωρίς φιλικές σχέσεις με τους άλλους λαούς, ιδίως τους γείτονές μας;

Το ερώτημα δεν είναι ρητορικό. Είναι ο πυρήνας της σύγχρονης πατριωτικής σκέψης μακριά από εθνικιστικές υστερίες, αλλοπρόσαλλες πολιτικές. Είναι η υπεύθυνη στάση μιας δημοκρατικής χώρας που σκέφτεται και αγωνιά για το μέλλον των παιδιών της.

Θα ήταν παράλειψή μου στο σημείο αυτό να μην αναφερθώ στη μεγάλη συμβολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου σε ό,τι αφορά την εκκλησία της FYROM, που αποκήρυξε τον τίτλο της σχισματικής εκκλησίας της «Μακεδονίας» επιστρέφοντας τον παλαιότερο, αυτόν της Αρχιεπισκοπής Αχρίδας.

Η παρούσα συμφωνία ολοκληρώνει τα αναγκαία βήματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, ο χρόνος σας έχει τελειώσει, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: ...μεταξύ δύο χωρών που δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα. Και όπως τα παλιά γεφύρια ένωναν λαούς, πολιτισμούς και θρησκείες σε όλα τα Βαλκάνια, έτσι και τώρα η εν λόγω συμφωνία συνθέτει ενωτικά και δημιουργικά.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ποιος θα πάρει τον λόγο μετά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μετά είναι ο κ. Μπαλλής και ο κ. Καστόρης, αλλά θα δούμε ποιοι είναι και πόσοι είναι ανάλογα με το ποιους φωνάζω.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καλαφάτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Πρόεδρε, εκ των προτέρων για την καλή διάθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που επιστρέφω στη Θεσσαλονίκη ακούω τη φωνή του πιλότου να μας καλωσορίζει στο αεροδρόμιο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ». Εκείνη τη στιγμή νιώθω ότι επιστρέφω στο σπίτι μου, στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, στη Θεσσαλονίκη, στην πόλη που φιλοξενεί το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, στην πρωτεύουσα της Μακεδονίας.

Και διερωτώμαι: Θα έχω αύριο το δικαίωμα να χρησιμοποιώ τα επωνυμία αυτά; Θα μπορούν αύριο οι τοπικοί παραγωγοί να χρησιμοποιούν μακεδονικές ονομασίες για τα προϊόντα τους;

Το άρθρο 1 της συμφωνίας Τσίπρα - Καμμένου λέει ότι η διευθέτηση των εμπορικών ονομασιών, των επωνυμιών και σημάτων θα γίνει από διεθνή ομάδα ειδικών. Και ρωτώ σε ποιους θα δώσουμε το δικαίωμα να αποφασίσουν για εμάς; Τι άλλο θα παραχωρήσουμε στους Σκοπιανούς; Θα τουςβάλουμε και κληρονόμους στην ιστορία μας; Γιατί;

Δυστυχώς, όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Το άρθρο 8 της συμφωνίας λέει ότι θα συγκροτηθεί επιτροπή που θα εξετάσει όχι μόνο τα βιβλία των γειτόνων μας, αλλά και τα δικά μας για αλυτρωτικές αναφορές. Αποδέχεται ότι και η Ελλάδα πρέπει να ελεγχθεί για πιθανή αλυτρωτική προπαγάνδα. Και αυτό δεν είναι απλά αδιανόητο, είναι ανόητο.

Διότι τι άραγε μπορεί να βγάλει ο έλεγχος αυτός; Ότι πρέπει να καταργήσουμε το «Μακεδονία Ξακουστή», ότι πρέπει να ξεγράψουμε κάποιο κομμάτι της ιστορίας μας; Μήπως να κλείσουμε και τον αρχαιολογικό χώρο των Αιγών ή της Βεργίνας για να μην προκαλούμε;

Όχι, λοιπόν. Θα το πω, όπως το άκουγα από τον Κώστα Καραμανλή: Η ιστορία δεν διαγράφεται, δεν παραγράφεται και δεν ξαναγράφεται. Θα το πω και όπως το ξεκαθάρισε ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Η παρακαταθήκη της Μακεδονίας είναι ελληνική και η παρακαταθήκη αυτή είναι αδιαπραγμάτευτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση λέει ότι η συμφωνία ανταποκρίνεται στην εθνική γραμμή για μια ονομασία που θα ισχύσει για όλες τις χρήσεις εντός και εκτός του γειτονικού κράτους. Ψεύδεται και το ξέρει. Δεν θα ισχύει το erga omnes και δεν θα λυθούν άμεσα όλα τα ζητήματα.

Πρώτον, διότι οι εμπορικές ονομασίες, οι επωνυμίες και τα σύμβολα παραπέμπονται σε διεθνή ομάδα. Δεύτερον, διότι θα συγκροτηθεί και άλλη επιτροπή που θα εξετάσει τα βιβλία ιστορίας των δύο χωρών, προκειμένου να αρθούν οι όποιες αλυτρωτικές αναφορές. Τρίτον, διότι όπως αναφέρεται κάθε χώρα θα ερμηνεύει τον όρο «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» κατά βούληση. Και τέταρτον, αλλά σοβαρότερο, διότι η σύνθετη ονομασία δεν θα καλύπτει τις πιο σημαντικές χρήσεις, που είναι η ταυτότητα και η γλώσσα. Και όλα αυτά αποτελούν τον μαύρο πυρήνα της συμφωνίας.

Για πρώτη φορά μια ελληνική Κυβέρνηση αποδέχεται τις αξιώσεις των Σκοπιανών να αποκαλούνται «Μακεδόνες», να έχουν μα-

κεδονική ταυτότητα και να ονομάζουν τη γλώσσα τους μακεδονική. Για πρώτη φορά ο Πρωθυπουργός της γείτονος πανηγυρίζει πως έχει μια συμφωνία που διαφυλάττει τη «μακεδονική» εθνική και πολιτισμική ταυτότητα. Και όταν αυτά τα λέει ο πιο μετριοπαθής των γειτόνων μας, τι θα πουν αύριο τα ακραία στοιχεία τους; Αν διαθέτουν με τη βούλα της Ελλάδος το δικαίωμα όχι μόνο να αυτοπροσδιορίζονται, αλλά και να λέγονται από τη διεθνή κοινότητα «Μακεδόνες», αν αναγνωρίζεται με δική μας συγκατάθεση ότι μιλούν μακεδονική γλώσσα, αν δηλώνεται ακόμα κι από εμάς ότι έχουν μακεδονική ταυτότητα, αν βάζουμε τα βιβλία μας στην κρίση τους, αν παραδίδουμε ελληνικές επωνυμίες σε διεθνή επιτροπή, ένα είναι περισσότερο από βέβαιο: ότι η σύνθετη ονομασία θα αφορά αποκλειστικά και μόνο το κράτος και όχι τον λαό, ότι δεν θα αντιμετωπιστεί αλλά θα απελευθερωθεί το ζήτημα του αλυτρωτισμού, ότι εκεί που μας χρωστάγανε θα ζητήσουνε αύριο και το αμπέλι και οι άνεμοι που σπέρνετε σήμερα θα γίνουν αύριο θύελλα. Και αυτό είναι ανεύθυνο, είναι απαράδεκτο, είναι επικίνδυνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Εξωτερικών να κατηγορούν τις προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις τη μία ότι κράτησαν για δεκαετίες άλυτο το ζήτημα και από την άλλη ότι έκαναν μεγάλες υποχωρήσεις. Αντιφάσκουν και εκθέτουν άδικα τη χώρα. Προσποιούνται ταυτόχρονα ότι δεν κατάλαβαν πως την αρνητική πορεία των πραγμάτων την άλλαξε η απόφαση του Βουκουρεστίου, που διεκδικήσε και πέτυχε με προσωπικό κόστος ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής με Υπουργό Εξωτερικών τη Ντόρα Μπακογιάννη και Υπουργό Εθνικής Άμυνας τον Βαγγέλη Μείμαρράκη.

Ας καταλάβουν επιτέλους ότι χωρίς την απόφαση εκείνη η υπόθεση θα είχε χαθεί. Τα Σκόπια θα ήταν στο ΝΑΤΟ με το όνομα «Μακεδονία» και η Ελλάδα θα υποτασσόταν στα τετελεσμένα. Εκείνη η απόφαση αντέστρεψε την κατεύθυνση των πιέσεων και δημιούργησε μια ευνοϊκή για εμάς συγκυρία που δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν θέλησε να αξιοποιήσει. Η Νέα Δημοκρατία τόλμησε το μεγάλο όχι. Εσείς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, δεν θελήσατε, δεν αντέξατε, δεν μπορέσατε. Ζυγιστήκατε, μετρηθήκατε και βρεθήκατε ελλιπείς. Δεν μας εκπλήσσετε όμως. Αυτοί ήσαν και αυτοί είστε.

Γι' αυτό, λοιπόν, αντί να επικαλείστε τη στάση Καραμανλή και ταυτόχρονα να την εγκυκαλείπετε, κάντε το αυτονόητο. Συμπεριφερθείτε δηλαδή ανάλογα, ακούστε και τι σας είπε σήμερα ο Αχιλλέας Καραμανλής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Ευχαριστώ πολύ για τη συνεννόηση.

Λέτε κάποιοι από εσάς ότι διαφωνείτε και ότι θα καταψηφίσετε τη συμφωνία όταν θα έρθει στη Βουλή για κύρωση. Θα είναι πολύ αργά και το ξέρετε, διότι θα έχουν δημιουργηθεί τετελεσμένα. Διότι η ένταξη του ΝΑΤΟ θα δρομολογηθεί πριν την κύρωση από εμάς και τότε ποιος θα μπορεί να ανακόψει την πορεία τους; Και τι θα γίνει αν η Βουλή των Ελλήνων αρνηθεί την κύρωση της συμφωνίας; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η συμφωνία που ανοίγει τον δρόμο των Σκοπιανών προς το ΝΑΤΟ βάζει το κάρτο μπροστά από το άλογο;

Σας το λέμε ξεκάθαρα ότι παραδίδετε το μόνο όπλο που έχει σήμερα η χώρα μας. Οι ισχυρισμοί της συγκυβέρνησης δεν είναι αυταπάτη, είναι απάτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τελειώνετε, όμως, κύριε συνάδελφε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ολοκληρώνω, ένα λεπτό κύριε Πρόεδρε.

Κλειώνω, κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Χθες ήμουν μέχρι τις 2.00' η ώρα εδώ και έβλεπα συναδέλφους που είχαν επτά λεπτά να μιλάνε δώδεκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν υπάρχει θέμα, κύριε συνάδελφε. Συνεχίστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ο Πρόεδρος του κόμματος, κ. Μητσοτάκης, επεσήμανε από την πρώτη στιγμή ότι με δεδομένες

τις δημόσιες αντιρρήσεις του κ. Καμμένου, ο κ. Τσίπρας δεν είχε την απαιτούμενη νομιμοποίηση για την υπογραφή μιας τέτοιας συμφωνίας. Σας είπαμε ότι έχει υποχρέωση πριν προχωρήσει στην υπογραφή να έρθει εδώ στη Βουλή, όπως έκανε το καλοκαίρι του 2015, και να ζητήσει σχετική εξουσιοδότηση. Δεν το έκανε. Δεν είχαμε άλλο δρόμο, παρά να καταθέσουμε πρόταση δυσπιστίας και το κάναμε, τώρα, όπως επιβάλει η δημοκρατία. Η ευθύνη της απόφασης ανήκει σε όλους εμάς και έχουμε υποχρέωση να πάρουμε όλοι ξεκάθαρη θέση και να πούμε «ναι» στην πρόταση δυσπιστίας, να πούμε «ναι» στους Έλληνες που απαιτούν να σταματήσουμε το έγκλημα πριν παράξει μη αναστρέψιμες συνέπειες, να πούμε «ναι» στους Έλληνες που ζητούν να μην αφήσουμε την Κυβέρνηση να γίνει ντελιβεράς ξένων αξιώσεων κόντρα στα συμφέροντα του ελληνισμού, να πούμε «ναι» στους πολίτες που απαιτούν, να βάλουμε φραγμό στο σφετερισμό της ιστορίας μας, στις ανιστόρητες διεκδικήσεις του γείτονά μας και τη λεόντειο συμφωνία που έχουμε μπροστά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Καλαφάτη, αν ήξερα ότι θα πείτε ως ατάκα το «ντελιβεράς των ξένων συμφερόντων», θα σας είχα κόψει πιο νωρίς. Έτσι το λέω τώρα. Καθ' υπερβολή λέγονται κάποια πράγματα.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαράλαμπος Αθανασίου από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν θα πάτε στα επτά λεπτά εσείς, κύριε Αθανασίου. Δεν είστε Μακεδών. Είστε στα πέντε λεπτά. Έτσι έπρεπε και ο κ. Καλαφάτης.

Όμως, πριν ξεκινήσετε την ομιλία σας, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», δεκαοκτώ μέλη από το ΚΑΠΗ Κερασινίου-Δραπετσώνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει, να είστε καλά!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Αθανασίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιοριστώ στη συμφωνία και θα προσπαθήσω με ανάλυση των διατάξεών της να καταδείξω γιατί αυτή είναι προβληματική και τελικά θα αποβεί σε βάρος της πατρίδας μας με τις άμεσες συνέπειές της.

Τα προβλήματα που ανακύπτουν από τη συμφωνία αναδεικνύονται ήδη από το άρθρο 1 αυτής. Εκεί ορίζεται ότι η παρούσα συμφωνία είναι τελική. Η επικύρωση, δηλαδή, από τα κοινοβούλια των δύο χωρών δεν μπορεί να αποκλίνει από το κείμενό της ως προς τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της, δηλαδή, τις ουσιώδεις ρυθμίσεις.

Έτσι μόνο η υπογραφή της σύμβασης από την Κυβέρνηση και ανεξάρτητα από το εάν θα κυρωθεί από την ελληνική Βουλή, θα δεσμεύει τη χώρα στο εξωτερικό σε μια οιονεί κατάσταση διεθνούς ευθύνης, ανεξάρτητα εάν δεν είναι ταυτόσημη η θέση των δύο κομμάτων, που στηρίζουν την Κυβέρνηση. Διότι η Κυβέρνηση στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες έχει το τεκμήριο ότι απολαμβάνει της εμπιστοσύνης της Βουλής.

Με το ίδιο άρθρο 1 αναζωπυρώνεται ο αλυτρωτισμός της γείτονος χώρας. Πρώτον, καθιερώνεται –αναφέρομαι στην παράγραφο 3 του άρθρου 1- ως επίσημο όνομα ο ελληνικός όρος «Μακεδονία» ως «Βόρεια Μακεδονία». Δεύτερον, αναγνωρίζεται με το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 1 ότι η ιθαγένεια των Σκοπιανών είναι η «μακεδονική».

Προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι το οποίο δεν γίνεται αντιληπτό. Τι σημαίνει ιθαγένεια; Η λέξη είναι σύνθετη. Παράγεται από το ρήμα ιθύω, που σημαίνει «προέρχομαι κατευθείαν» και το ουσιαστικό γένος, δηλαδή, καταγωγή. Προέρχομαι, δηλαδή, ευθέως από το γένος. Ο ιθαγενής είναι ο γνήσιος προς συγκεκριμένο γένος, εν προκειμένω προς το γένος των Μακεδόνων. Η ιθαγένεια, δηλαδή, είναι ένα φυσικό γεγονός που δείχνει τη φυλή, τη φυλετική προέλευση. Δεν είναι νομικό γεγονός, όπως είναι η υπηκοότητα.

Τρίτον, γίνεται δεκτό στην παράγραφο 3, εδάφιο γ' του αρ-

θρου 1 ότι η επίσημη γλώσσα των Σκοπίων είναι η «μακεδονική», δηλαδή, η γλώσσα της ιθαγένειας, όπως ανέπτυξα πιο πάνω.

Δείτε τώρα τι σύγχυση ή τι ερμηνευτικά προβλήματα – αν θέλετε– μπορούν να δημιουργηθούν με το πραγματικό νόημα των λέξεων «μακεδονική ιθαγένεια» «μακεδονική γλώσσα». Αντιλήφθηκαν οι συμβαλλόμενοι Ελλάδα και Σκόπια και περισσότερο η ελληνική πλευρά ότι οι λέξεις «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» θα τους δημιουργήσουν εσωτερικό πρόβλημα. Και παραπέμπουν τη διευκρίνιση των όρων αυτών σε αόριστες προϋποθέσεις του άρθρου 7 της σύμβασης. Προσέξτε, η συμφωνία χρησιμοποιεί τη λέξη «όρος» για να προσδιορίσει τις λέξεις «Μακεδονία» και «Μακεδόνας». Οι όροι σημαίνουν ρήτρα, προϋπόθεση και όχι έννοια με περιεχόμενο και νόημα.

Ακούστε τι λέει το άρθρο αναφορικά με τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας». Καθορίζει, δηλαδή, ποια είναι τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των όρων αυτών, όσον αφορά στην Ελλάδα και όσον αφορά στα Σκόπια. Τα χαρακτηριστικά που θα τα κάνει διακριτά για τις δύο χώρες –ανατρέχω για να μην τα διαβάζω λόγω χρόνου, στις παραγράφους 2, 3 και 4 του άρθρου 3– είναι η περιοχή, δηλαδή, η επικράτεια, ο πληθυσμός, η ιστορία, η κληρονομιά. Λέει, όμως, ότι αυτά είναι διακριτά για κάθε χώρα.

Ανακύπτει το ερώτημα: Πότε, πώς και από ποιον θα γίνει η διάκριση; Επειδή γνωρίζουν οι συντάκτες της συμφωνίας ότι αυτό είναι όχι απλά δύσκολο, αλλά αδύνατο να γίνει, το παραπέμπουν σε επιτροπή εμπειρογνομόνων, για να επιλύσει τις αναφυόμενες διαφορές με βάση αρχαιολογικά και ιστορικά ευρήματα, ερμηνεύοντας επιστημονικά τα ιστορικά γεγονότα. Έτσι ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 8. Να μην σας τη διαβάσω. Η παράγραφος 8 είναι γνωστή και εξηγεί με ποιον τρόπο γίνεται η όλη διαδικασία.

Δηλαδή, θα αναθεωρήσουμε την ιστορία μας; Και αν ανακύπτουν βασικές ιστορικές διαφορές, τι θα γίνεται; Θα διαιωνίζεται η κατάσταση; Μα, το κακό θα έχει γίνει. Η συμφωνία θα ισχύσει και θα παράγει αποτελέσματα άμεσα στο εξωτερικό και αργότερα στο εσωτερικό της χώρας.

Και τι θα γίνει αν τα Σκόπια δεν συμμορφωθούν με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 8 και δεν αλλάξουν κάποιο σύμβολο ή όταν αργότερα επαναφέρουν σε δημόσιες χρήσεις τα σύμβολά τους; Και αν οι Σκοπιανοί, ενόψει των όσων αναφέρονται στο άρθρο 8, ισχυριστούν ότι παραβιάζεται η ιστορία και ο πολιτισμός τους, ποιος θα δώσει τη λύση; Δεν προβλέπεται στη σύμβαση καμμία κύρωση, απλά θα τρέχουμε σε διεθνή δικαστήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βέβαια, στις τελικές διατάξεις της συμφωνίας, ξέρετε τι ορίζεται στο άρθρο 24; Το άρθρο 24 λέει ότι η παράγραφος 5 του άρθρου 8 θα έχει προσωρινή εφαρμογή και δεν θα δεσμεύει οποιοδήποτε από τα μέρη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχετε μισό λεπτό ακόμα, κύριε Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, αφήστε με.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, δεν θα σας αφήσω. Έχετε μέχρι το έκτο λεπτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι, αλλά αν είναι έτσι, πρώτον, θα έχουμε ήδη διεθνείς δεσμεύσεις. Δεν θα τις αναφέρω, τις είπτε και χθες ο κ. Βορίδης. Τα λέω να τα ακούει και η κ. Αχτσιόγλου.

Βεβαίως, διαβάζω και το τελευταίο εδάφιο που λέει ότι η επιτροπή, δηλαδή αυτή των εμπειρογνομόνων, μπορεί να παρακολουθεί την εφαρμογή και να παραπέμπει στο άρθρο 12. Τι μας λέει το άρθρο 12, στο οποίο παραπέμπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το άρθρο 12 καθιερώνει ένα Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας, το οποίο θα συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο για την εφαρμογή της συμφωνίας.

Βλέπετε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ανεξάρτητα από τον αλυτρωτισμό που υφίσταται, όπως ανέπτυξα, η συμφωνία είναι προχειρογραμμένη και θα δημιουργήσει πλείστα ερμηνευτικά προβλήματα και έτσι, τελικά, θα αποβεί το όλο εγχείρημα εις βάρος της χώρας μας. Απευθύνομαι ειδικά σε εσάς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δεν αξίζει να ασχοληθεί κάποιος με

τους ουραγούς σας των ΑΝΕΛ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ. Έχουμε τελειώσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μα, λέτε «οι ουραγοί» και χάνουμε χρόνο; Εντάξει, πείτε αυτό που θέλετε να πείτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: ...οι οποίοι έχουν άλλοθι με το επιχείρημα «όχι» στη συμφωνία, «ναι» στην Κυβέρνηση. Αν ήταν έτσι, ας πίεζαν τον κ. Τσίπρα να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Τότε θα αρκούσε πλειοψηφία του ενός δευτέρου των παρόντων, με εκατόν είκοσι Βουλευτές ως κατώτερο αριθμό.

Προσέξτε, γιατί η ιστορία κάθε χώρας δεν προσφέρεται για ιδεολογικούς βερμπαλισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αθανασίου, θα σας κλείσω το μικρόφωνο. Θέλω λίγο σεβασμό και από εσάς. Τα βασικά σας επιχειρήματα, που ήταν τα τελευταία, έχετε την εμπειρία να τα πείτε πρώτα. Σας παρακαλώ πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όσον αφορά στα υπόλοιπα, καταθέτω την απόφαση του Αρείου Πάγου, που σας λύνει όλα τα προβλήματα. Διαβάστε τη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε. Να είστε καλά.

Τώρα θα μιλήσει ο κ. Φωτήλας από τη Νέα Δημοκρατία, ύστερα ο Υπουργός κ. Τσακαλώτος και ύστερα ο κ. Καραόγλου της Νέας Δημοκρατίας, για να τηρηθεί το ένας-ένας.

Ορίστε, κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την ομιλία αποκαθιστώντας μια τεράστια αδικία. Όπου σταθούν και όπου βρεθούν οι κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης ισχυρίζονται ότι δήθεν ανέλαβαν μία υπόθεση ήδη χαμένη, εξαιτίας της κακής, υποτίθεται, διαπραγμάτευσης όλων των προηγούμενων, και κατάφεραν δήθεν αυτοί να την κερδίσουν. Εκτός του ότι αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα, αποτελεί μία τεράστια αδικία απέναντι σε αυτούς που μέχρι σήμερα έδωσαν μάχες με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και όχι μικροπολιτικές σκοπιμότητες, αναλαμβάνοντας το πολιτικό κόστος. Και είναι ψέμα, γιατί αυτοί που διαπραγματεύτηκαν μέχρι σήμερα κατάφεραν πολλά και σημαντικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε πολλές χώρες που για να αποφασίσουν για την ονομασία τους πρέπει υποχρεωτικά να συμφωνήσουν οι γείτονές τους; Εγώ δεν γνωρίζω. Αυτή είναι μια τεράστια επιτυχία όσων διαπραγματεύτηκαν μέχρι σήμερα ότι, δηλαδή, με τα επιχειρήματά τους έπεισαν τη διεθνή κοινότητα και μας αναγνωρίστηκε το έννομο συμφέρον και το δικαίωμα να έχουμε τον τελευταίο λόγο σχετικά με την ονομασία των γειτόνων μας.

Και ας τους αποκαλούν, όπως θέλουν. Όχι οι εκατόν σαράντα, χίλιες σαράντα χώρες. Αν δεν τους αναγνωρίσουμε εμείς, NATO και Ευρώπη, δεν έχει. Αυτά για την ιστορία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να το παίξω έξυπνος ή να πω ότι εγώ το ήξερα, αν και η αλήθεια είναι ότι το είχα προβλέψει και το είχα πει δημοσίως. Όμως, διερωτώμαι: Υπάρχει έστω και ένας Βουλευτής –και δεν μιλάω για τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, για όλους τους άλλους Βουλευτές του δημοκρατικού τόξου– που να πίστευε ότι πραγματικά αυτή η διαπραγματευτική ομάδα μπορούσε να φέρει μια καλή συμφωνία; Εγώ προσωπικά δεν είχα την παραμικρή αμφιβολία ότι όποια συμφωνία και να έφερναν, θα ήταν μία κακή συμφωνία. Δεν ήμουν σίγουρος για το πόσο κακή θα μπορούσε να είναι, αλλά και αυτό το κατάλαβα πριν από λίγες ημέρες, όταν άκουσα ότι ο κ. Τσίπρας τηλεφώνησε στον Κυριάκο Μητσοτάκη να τον ρωτήσει πώς του φαίνεται το «Μακεδονία του Ίλιντεν». Εκεί κατάλαβα ότι τα πράγματα είναι πραγματικά σκούρα και δυστυχώς επιβεβαιώθηκαν. Όμως, η αλήθεια είναι ότι ήταν εμφανές για συγκεκριμένους λόγους που θα αναφέρω ότι δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά.

Πρώτον, είχαμε ήδη δείγματα γραφής της διαπραγματευτικής

σας ικανότητας. Την προηγούμενη φορά που διαπραγματεύτηκαν χρέωσαν την χώρα και τους πολίτες πάνω από 100 δισεκατομμύρια και τότε έλεγαν ότι τους πιέζουν και οι δανειστές. Τώρα, ποιοι τους πιέζουν;

Δεύτερον, διαπραγματεύονται άνθρωποι που δημοσίως έχουν δηλώσει ότι δεν έχουν κανένα συνειδησιακό πρόβλημα να αναγνωρίσουν τα Σκόπια ως Μακεδονία σκέτο και διαδήλωναν το 2008 στο Βουκουρέστι υπέρ της αναγνώρισης της μακεδονικής εθνότητας και γλώσσας των Σκοπίων. Συνεπώς, τι να περιμένουμε από μία μάχη που αυτός που πρέπει να την κερδίσει, δεν την πιστεύει, δεν την θεωρεί δίκαιη;

Τρίτον, από την αρχή αυτή η διαπραγμάτευση ήταν λάθος. Η Νέα Δημοκρατία το είπε από την πρώτη στιγμή. Πρώτα να επιλυθούν όλα τα απαραίτητα θέματα και τελευταίο στη συζήτηση να είναι το θέμα του ονόματος. Η πρώτη βασική και απαραίτητη προϋπόθεση για να συνεχίσουμε την οποιαδήποτε συνομιλία, είναι να συμφωνήσουμε και να διασφαλίσουμε με τους γείτονές μας ένα απλό πράγμα: ότι δεν υφίσταται μακεδονικό έθνος. Πρώτα αυτό, μετά όλα τ' άλλα.

Το επόμενο ποιο είναι; Να συμφωνήσουμε ότι όποιο και αν θα είναι το όνομα που θα επιλέξουμε, θα ισχύει απέναντι σε όλους. Και τέλος, θα πάμε να μιλήσουμε για το όνομα. Τι έκανε αυτή η Κυβέρνηση; Τα ακριβώς αντίθετα. Για να καταλήξουμε πού; Να τα δώσουμε όλα. Και Μακεδονία και εθνότητα και γλώσσα και χωρίς εργα ομπες. Αναρωτιέμαι: εμείς τι κερδίσαμε τελικά;

Τέταρτον, το κερασάκι στην τούρτα ήταν όταν ακούσαμε για τη Μακεδονία του Ίλιντεν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις η απέναντι πλευρά θεωρεί ότι υπάρχει χώρος για να προτείνει το «Μακεδονία του Ίλιντεν», που όπως είπε ο Κυριάκος Μητσοτάκης σωστά, είναι το εργα ομπας του αλτρωτισμού, τότε αναρωτιέται καθένας «μα, τι είδους διαπραγμάτευση γίνεται;».

Όταν δεν βλέπεις ότι η πρόταση αυτή αντί να απορριφθεί επιτόπου λέγοντάς τους «μάλιστα θα το πω στη λαϊκή» «την τελευταία πρώτη» και αντιθέτως φτάνουμε στο σημείο ο Πρωθυπουργός να τηλεφωνεί στον Κυριάκο Μητσοτάκη για να τον ρωτήσει: «Κυριάκο, πώς σου φαίνεται το «Μακεδονία του Ίλιντεν»;», τότε εκεί πραγματικά καταλαβαίνεις τι διαπραγμάτευση γίνεται και τι πρέπει να περιμένεις ότι θα φέρουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καταλάβετε πόσο ακραίο είναι, κύριε Βορίδη, το «Μακεδονία του Ίλιντεν», είναι σαν να πηγαίναμε εμείς και να τους λέγαμε «κύριοι, έχουμε πρόταση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πράγματι, διότι έχετε πει τέσσερις φορές το ίδιο επιχείρημα.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Απλά, κύριε Πρόεδρε, ξέρετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τα είπατε θεατρικά και ωραία.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαστε Βουλευτές δύο ταχυτήτων. Οι χθεσinoί μιλούσαν 11 λεπτά και οι σημερινοί θα μιλάνε 5 λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Και τριών και τεσσάρων, κύριε Φωτήλα. Τόσα χρόνια είσατε εδώ και γνωρίζετε. Άλλοτε έτσι, άλλοτε αλλιώς.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Σκεφθείτε, κύριε Βορίδη, να πηγαίναμε εμείς και να τους λέγαμε «Έχουμε πρόταση: σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό δίπλα στη Μακεδονία». Θα μας έπαιρναν σοβαρά; Εμείς, όμως τους πήραμε. Γιατί τόσο ακραίο είναι το Ίλιντεν. Τους πήραμε στα σοβαρά και το συζητήσαμε.

Τώρα, μας λέει ο κ. Καμμένος –και θα κλείσω– ότι δεν στηρίζει τη συμφωνία, αλλά στηρίζει την Κυβέρνηση. Όμως, κύριε Υπουργέ, εδώ δεν πρόκειται για ένα ευαίσθητο κοινωνικό ζήτημα. Εδώ πρόκειται για ένα μείζον εθνικό θέμα και δεν μπορείτε να το προσπερνάτε, όπως κάνατε μέχρι σήμερα ως δευτερεύον.

Αλήθεια, εάν δεν ήταν Υπουργός ο κ. Καμμένος και ήταν ένας απλός Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, υπήρχε περίπτωση να δώσετε την εξουσιοδότηση στον Πρωθυπουργό να πάει αύριο στις Πρέσβεις να ψηφίσει αυτό το πράγμα; Ούτε μία στο εκατομμύριο! Για να καταλάβουν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, έχετε τελειώσει.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Έχουν όλοι οι πολίτες καταλάβει πόσο σημαντική είναι η υπουργική καρέκλα. Στον αξιακό πίνακα του κ. Καμμένου, στην κορυφή βρίσκεται η υπουργική καρέκλα. Είστε θλιβερός, Ξεπουλάτε τα πάντα για λίγους παραπάνω μήνες εξουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Τελειώνω, λέγοντας τούτο. Τα πράγματα είναι απλά. Σήμερα αναμετριάμαστε με τη συνειδήσή μας. Όποιος Βουλευτής πιστεύει ότι αυτή η συμφωνία, που θα υπογραφεί την Κυριακή στις Πρέσβεις, υπονομεύει τα εθνικά μας συμφέροντα έχει σήμερα τη δυνατότητα να την ανατρέψει. Εάν δεν το κάνει, απλώς τη στηρίζει και δίνει την εξουσιοδότηση στον κ. Τσίπρα να δεσμεύσει τη χώρα σε μια κακή συμφωνία.

Τέλος, όσον αφορά...

Κρίμα στις σόλες των παπουτσιών τόσα χρόνια!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ. Τρεις φορές είπατε «τέλος». Παρακαλώ πολύ!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Τέλος, ένα δευτερόλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Φωτήλα, όχι, δεν γίνεται!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Όσον αφορά στους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης –και δεν εννοώ τους ΑΝΕΛ ούτε του ΣΥΡΙΖΑ– να ξέρουν ότι αν τυχόν δεν ψηφίσουν την πρόταση, απλώς δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε όλοι έμπειροι και έμπειρες, ώστε να μπορούμε σ' αυτόν τον χρόνο να πούμε αυτά που έχουμε να πούμε. Προηγουμένως παρενέβην στον αγαπητό κ. Φωτήλα, διότι είπε τρεις φορές για το τηλέφωνο του Ίλιντεν παραστατικά, θεατρικά. Ήταν ο μισός σας χρόνος. Με αυτήν την έννοια σας το είπα, για να συνηνεοούμε. Ας μαζεύουμε τα επιχειρήματα στη σειρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αμανατίδη, δεν θα κάνουμε συζήτηση επί του Ίλιντεν τώρα, μεσημεριάτικα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν θέλω να πω γι' αυτά που είπε ο κ. Φωτήλας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι θέλετε ακριβώς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Είναι η τελευταία παρέμβαση που θα κάνω, γιατί θα αδικήσω ανθρώπους, οι οποίοι νομίζω ότι αδικούνται άδικα. Δεν έχει καμμία σχέση με τις τοποθετήσεις. Επιτρέψτε μου για ένα λεπτό. Δεν θα μιλήσω περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Η τοποθέτησή μου έχει σχέση με αυτό που έχει ειπωθεί και ακούω από τοποθετήσεις, σε σχέση με τη μυστική διπλωματία και ότι κανείς δεν διαπραγματεύτηκε.

Για πρώτη φορά, εδώ και έξι-επτά μήνες, με εμπλοκή όλων των υπηρεσιών του Υπουργείου Εξωτερικών, του Νομικού Συμβουλίου, επιστημόνων και καθηγητών έχει γίνει μια συντεταγμένη διαπραγμάτευση. Το λέω αυτό, για να μην αδικείτε το διπλωματικό σώμα, τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών και όλους όσοι ενεπλάκησαν και από το Γραφείο του Πρωθυπουργού σ' αυτές τις διαπραγματεύσεις. Θα περίμενα περισσότερο σεβασμό στους ανθρώπους, οι οποίοι πραγματικά έδωσαν και τον χρόνο τους και την εμπειρία τους και τη γνώση τους πάνω σ' αυτό.

Το τελευταίο είναι το εξής. Μη χρησιμοποιείτε επιχειρήματα, τα οποία μπορούν να σας γυρίσουν μούμερανγκ. Δείτε τι είπε ο κ. Γκρουέφσκι. «Το 2009, όταν μας έδιναν μια καλύτερη συμφωνία, δεν την πήραμε». Όπως και την επιχειρηματολογία του, του αντίστοιχου από εκεί, που λέει ότι ο χρόνος είναι με το μέρος της FYROM και κακώς κάνετε συμφωνία. Λέτε ακριβώς τα ίδια

επιχειρήματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

Κύριε Τσακαλώτο, έχετε τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«What do they know of England that only England know?». Τι ξέρουν αυτοί για την Αγγλία, που μόνο την Αγγλία ξέρουν; Είναι ένας στίχος από τον Ουίλιαμ Μπλέικ, από τους πιο διάσημους στίχους στη βρετανική ποίηση, που ουσιαστικά ένας άνθρωπος που αγάπησε τη Βρετανία, την Αγγλία, μέσα από τα ποιήματα και τους πίνακές του, λέει ότι για να ξέρεις τη χώρα σου, πρέπει να ξέρεις και άλλες χώρες και άλλες κουλτούρες και άλλες παραδόσεις και άλλες ιστορίες και να μπορείς να μπεις στα παπούτσια των άλλων.

Η τραγωδία είναι ότι οι σύγχρονοι Βρετανοί έχασαν αυτό το ρητό, αυτόν τον στίχο και γι' αυτό έχουν μπροστά το Brexit και νομίζουν ότι με την ιστορία τους, τη βασίλισσα Ελισσάβετ Α', τον Νέλσον, τον Γουέλινγκτον, την αυτοκρατορία με τις φανέλες που φορούν οι ποδοσφαιρόφιλοι υπέρ της Αγγλίας, με τους δύο παγκόσμιους πολέμους και με ένα παγκόσμιο κύπελο, με αυτά μπορούν να αντιμετωπίσουν το μέλλον. Η ψευδαίσθηση μεγάλιου, που μπορεί να αναλύσει το παρελθόν με έναν τρόπο, αλλά δεν έχει τίποτα να πει για το παρόν και για το μέλλον. Τίποτα.

Και η Βρετανία αντιμετωπίζει μια κρίση οικονομική, κοινωνική, περιφερειακή. Ξαναμπάνει το θέμα της Ιρλανδίας, που είχαμε τελειώσει με αυτό για πολλά χρόνια.

Γιατί έχασαν και αυτό που είπε ο Τζορτζ Μπέρναρντ Σο, ότι βάρβαρος είναι αυτός που νομίζει ότι οι παραδόσεις της φυλής και του νησιού του είναι και νόμοι της φύσης. Είναι, όμως, πολύ δύσκολο πράγμα να είσαι βάρβαρος σε μια κοινωνία και μια οικονομία που είναι τόσο αβέβαιη.

Κι όμως, από την αρχαία Ελλάδα μέχρι και τη σύγχρονη σκέψη μέσω του σκωτσέζικου διαφωτισμού υπάρχει τεράστια παράδοση, φιλοσοφική, λογοτεχνική, που μπαίνουμε στα παπούτσια των άλλων. Το αρχαίο θέατρο στην Ελλάδα δεν ήταν μόνο θέατρο –και συγγνώμη, Λυδία, αν μπαίνω στα χωράφια σου– όπου πήγαιναν και έβλεπαν, αλλά ήταν ένα κοινωνικό γεγονός, ένας δημόσιος χώρος. Μέσα από τους «Πέρσες» του Αισχύλου άκουγαν οι άνθρωποι που είχαν πολεμήσει πριν από πέντε, δέκα χρόνια –και ο συγγραφέας και αυτοί που το άκουγαν– για τους Πέρσες σαν ήρωες, σαν ανθρώπους, για τους οποίους πρέπει να έχουμε θαυμασμό.

Μήπως οι σύγχρονοι Έλληνες το έχουν ξεχάσει αυτό, όταν η πλειοψηφία του ΣτΕ λέει ότι η ορθοδοξία είναι τόσο ευάλωτη που, αν ακούσουν για μια άλλη θρησκεία, θα χάσουν την πίστη τους; Μήπως οι σύγχρονοι Έλληνες πρέπει να επιστρέψουν σε αυτό; Μήπως πρέπει, όμως, και να ακούσουν τους Σκωτσέζους του διαφωτισμού που μίλησαν για συμπάθεια, που μίλησαν για ενσυναίσθηση; Γιατί όλοι ξέρουν –και ειδικά από αυτή την πτέρυγα– για τον Άνταμ Σμιθ, που λέει για τον «Πλούτο των Εθνών». Αλλά έχουν ξεχάσει το άλλο βιβλίο του, που είναι «Η Θεωρία των Ηθικών Συναισθημάτων», όπου λέει ότι καμμία κοινωνία δεν μπορεί να λειτουργήσει και καμμία χώρα δεν μπορεί να ζήσει, αν δεν μπαίνει στα παπούτσια των άλλων για να καταλάβει.

Ξέρουμε κάτι για τη FYROM και τη Βόρεια Μακεδονία; Ξέρουμε; Έχουμε μελετήσει ποιο είναι το κατά κεφαλήν εισόδημά τους αυτήν τη στιγμή ή τουλάχιστον την τελευταία χρονιά που έχω εγώ στοιχεία, το 2016; Ξέρουμε ότι είναι 4.600 το κατά κεφαλήν εισόδημα, όταν το δικό μας τον ίδιο χρόνο ήταν 17.400, τέσσερις φορές παραπάνω; Ξέρετε πόσο είναι το ΑΕΠ της FYROM; Είναι 10 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, πολύ λιγότερο από το buffer, το μαξιλάρι που θα προσπαθήσουμε να έχουμε στις 21 Ιουνίου. Είναι 10 δισεκατομμύρια. Γι' αυτή τη χώρα μιλάμε. Δεν μιλάμε για άλλη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και ξέρουμε αυτά που ανέλυσε τόσο καλά ο κ. Ξυδάκης χθες για τα τεράστια προβλήματα αυτής της χώρας; Τις διαφορές μεταξύ Αλβανών και Σλάβων; Τους πολέμους που έχουν περάσει; Τις επιθέσεις που έχουν; Τις προσπάθειες της Τουρκίας να συ-
 κεεί μέσα; Τα έχουμε αναλύσει αυτά; Είναι μέρος αυτής της συ-

ζήτησης;

Εγώ ξέρω από την εγκυκλοπαίδεια του Ελευθερουδάκη του παππού μου, που είναι της δεκαετίας του 1920, ότι υπάρχει ένας χάρτης της Ελλάδας και των βορείων γειτόνων μας. Και υπάρχει μια πολύ μεγάλη λέξη «Μακεδονία», που αρχίζει από την Ελλάδα και πάει μέχρι κάτω. Δεν μπορώ να καταλάβω η γλώσσα η μακεδονική, που προέρχεται από την οικογένεια των σλαβικών γλωσσών, πώς είναι δυνατόν, όπως ακούσαμε σε αυτή την Αίθουσα, τη δεκαετία του 1950 να υπάρχει, μετά να μην υπάρχει, μετά τη δεκαετία του 1970 να υπάρξει ξανά και τώρα η συγκυρία να λέει ότι δεν υπάρχει αυτή η γλώσσα. Δηλαδή, στα διαλείμματα που δεν υπάρχει –γιατί η πολιτική συγκυρία στην Ελλάδα δεν είναι κατάλληλη– αυτοί οι άνθρωποι πηγαίνουν σε κάποιο μοναστήρι όπου έχουν πάρει όρκο σιωπής μέχρι να ξαναγίνουν οι ελληνικές συγκυρίες και να μπορούν να μιλήσουν; Τι ακριβώς λέτε γι' αυτή τη χώρα;

Όμως, η πολιτική είναι σημαντική. Και η συγκυρία είναι σημαντική. Αλλά είναι μια συγκυρία που στην Ευρώπη έχουμε τα σύννεφα του εθνικισμού και του πολέμου που τα έχουμε στα Βαλκάνια, όπου η Ελλάδα προσπαθεί να είναι μέρος της λύσης και όχι μέρος του προβλήματος. Έχετε διαβάσει την αρθρογραφία παγκοσμίως, ότι η Ευρώπη μπορεί να μπει ξανά σε συνθήκες Βαϊμάρης, αν δεν αντιμετωπίσουμε τη φτώχεια, αν δεν αντιμετωπίσουμε τις περιφερειακές ανισότητες, αν δεν προσπαθήσουμε να έχουμε μια σχέση συνανάπτυξης, αλληλεγγύης, συνεργασίας, όπως ανέλυσαν και ο κ. Δραγασάκης και ο κ. Σταθάκης;

Δεν σας φοβίζει η κατάσταση στη Γερμανία, όπου δύο δεξιά κόμματα τσακώνονται για τους μετανάστες; Δεν σας φοβίζει ότι η ιταλική χώρα δεν θέλει να δεχτεί ένα πλοίο από την Αφρική; Δεν σας ανησυχεί το Brexit; Δεν σας ανησυχεί τίποτα, ότι μπορεί να καταρρεύσει η Ευρωζώνη και δεν θα γυρίσουμε σε εθνικά κράτη με δικαιοσύνη, αλλά θα γυρίσουμε στη δεκαετία του 1930 και στους εθνικισμούς και σε αυτά που ζήσαμε πριν από εξήντα και εβδομήντα χρόνια;

Εγώ λέω η Ελλάδα να είναι μέρος της λύσης και όχι του προβλήματος. Δεν θα επαναλάβω ότι η Ελλάδα στην Ευρώπη προσπαθεί ακριβώς να είναι μέρος της λύσης, με τις συζητήσεις και τις παρεμβάσεις μας για το μέλλον της Ευρωζώνης.

Δεν θα πω ξανά αυτά που είπα για το δικό μας, το ελληνικό πρόγραμμα, ότι προσπαθεί να φέρει σταθερότητα στην Ελλάδα, στη χώρα. Εξάλλου, δεν είναι ανάγκη να τα επαναλαμβάνω εγώ. Χθες ακούσατε από τον Ντομπρόβσκι, ακούσατε από τον Κλάους Ρέγκλιν ότι δεν υπάρχει νέο πρόγραμμα, δεν υπάρχουν καινούργιες συνθήκες και όροι, δεν υπάρχουν υποθήκες. Ό,τι λέγαμε εμείς το ακούσατε από τα πιο επίσημα χείλια.

Όλα αυτά που είπα ήταν μια υποσημείωση σε αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός στην ΕΡΤ ότι θέλουμε μια λύση που σέβεται τις αξίες του άλλου. Δεν είναι επιβολή, όπως ακούω ότι θέλετε να λέτε εσείς. Είναι συμφωνία. Προσβλέπει στη συνεργασία και την ανάπτυξη. Καταλαβαίνει αυτό που είπε ο Μπίσμαρκ, ότι οποιαδήποτε κρίση δεν λυθεί με τρόπο που όλοι καταλαβαίνουν τον εαυτό τους, απλώς δεν έχει λυθεί η κρίση.

Και τελειώνω με αυτό που άρχισα: Τι ξέρουν για την Ελλάδα αυτοί που μόνο για την Ελλάδα ξέρουν;

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καρασόγλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Μακεδόνας και βορειοελλαδίτης Βουλευτής, πιστεύω ακράδαντα πως ήρθε η ώρα σ' αυτήν την Αίθουσα να μετρηθούμε όλοι μας και παράλληλα, να αναμετρηθούμε με την ιστορία και τη συνειδήσή μας. Ήρθε η ώρα ο καθένας και η καθεμία από μας να αναλογιστούμε το χρέος που μας αναλογεί απέναντι στην πατρίδα και να επιλέξουμε αν θα γίνουμε οι χρήσιμοι υποτακτικοί των γκριζών και περιέργων εποχών που βιώνουμε ή αν θα σεβαστούμε τον όρκο που δώσαμε, ως μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας, υπηρετώντας με την ψήφο μας το εθνικό συμφέρον, χωρίς αλλά και αστερίσκους.

Η πρόταση μομφής που καταθέσαμε ως Νέα Δημοκρατία απο-

τελεί ευθύνη και χρέος μας απέναντι στην πατρίδα για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι πως μ' αυτήν την κοινοβουλευτική διαδικασία μάς δίνεται η μοναδική ευκαιρία να συζητήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα για το Σκοπιανό, δεδομένου ότι μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση ασκούσε μυστική διπλωματία και κρατούσε στο σκοτάδι τα πολιτικά κόμματα από τη Βουλή των Ελλήνων.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι, ως παράταξη ευθύνης, οφείλουμε να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να αποτρέψουμε μια κακή συμφωνία ή, για να ακριβολογώ, μια εγκληματική συμφωνία, μια μη αποδεκτή εθνική υποχώρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Καταψήφιση της ψήφισης μομφής σημαίνει στην ουσία εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας, της μίας και μοναδικής ελληνικής Μακεδονίας. Ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σημαίνει στην ουσία ψήφος εμπιστοσύνης στις καρέκλες σας, ψήφος που σας καθιστά αυτόματα υπόλογους απέναντι σε εκατομμύρια Μακεδόνες, σε εκατομμύρια βορειοελλαδίτες, σε εκατομμύρια Έλληνες, οι οποίοι παρακολουθούν με αγωνία αυτήν τη διαδικασία, περιμένοντας από εμάς να διαφυλάξουμε δικά μας αδιαπραγμάτευτα εθνικά κεφάλαια.

Διότι δώσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα χέρια με τον Ζάεφ χωρίς να ρωτήσετε τον ελληνικό λαό. Είναι πολιτικά παράλογο, αλλά και θεσμική ακροβασία να πιστεύει ο Πρωθυπουργός πως έχει την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής, επειδή αυτήν την εγκληματική συμφωνία θα την υπερψηφίσει και το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, τη στιγμή που παράλληλα δηλώνει πως διαφωνεί στην ουσία του.

Και αυτό, γιατί η αριθμητική πλειοψηφία της Βουλής δεν εκφράζει τη δημοψηφισματική πλειοψηφία, διότι δεν χωρά καμμία αμφιβολία πως η συζήτηση που βρίσκεται σε εξέλιξη έχει έναν δημοψηφισματικό χαρακτήρα. Τα πράγματα είναι πολύ απλά και ήρθε η ώρα ο κ. Καμμένος να αποκαλυφθεί. Και με τον χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα δεν γίνεται. Και πατριώτης και συγκυβερνήτης μίας Κυβέρνησης που ξεπουλά τη Μακεδονία μας, δεν γίνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι των ΑΝΕΛ -που βεβαίως κρύβεστε γιατί δεν βρίσκεται κάποιος στην Ολομέλεια- ήρθε η ώρα να πέσουν οι μάσκες. Τα ψέματα τελείωσαν. Τώρα θα αποκαλυφθείτε. Θα αποκαλυφθεί αν έχετε αρχές, αξίες και ιδανικά ή αν το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να διατηρηθείτε στην εξουσία και στις καρέκλες σας. Ας μην κρύβεστε, λοιπόν, πίσω από τους λεκτικούς φερτζόδες τύπου «Severna Makedonija».

Όπως επίσης, είναι αστείο να υποστηρίζετε ότι με τη συγκεκριμένη συμφωνία απαλείφονται αλτρωτικές αναφορές στο Σύνταγμα των Σκοπίων, όταν αποδέχαστε το βασικό όχημα του αλτρωτισμού τους που είναι το όνομα, η εθνότητα και η γλώσσα.

Δυστυχώς, καθίσατε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με όρους ανατολίτικου παζαριού και δεν ξεκινήσατε από καμμία θέση αρχής, η οποία θα αντανάκλα τις εθνικές κόκκινες γραμμές.

Γι' αυτό σας καλώ, αγαπητοί συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, έστω και τώρα, την ύστατη ώρα, να αναλογιστείτε το βάρος της ευθύνης και να θυμάστε ότι η ιστορία της Μακεδονίας μας δεν ξεπουλιέται με μία υπογραφή. Άλλωστε, όλοι μας ξέρουμε ότι στον γενετικό κώδικα, στο DNA του Έλληνα, οι λέξεις «πατριωτισμός» και «αξιοπρέπεια» είναι ταυτόσημες έννοιες.

Υπακούστε, λοιπόν, στους ηθικούς νόμους της πατρίδας και όχι στους νόμους του προσωπικού συμφέροντος και μη σπεύσετε να παρερμηνεύσετε τη λέξη «πατριωτισμός» που χρησιμοποίησα πριν από μερικά δευτερόλεπτα. «Πατριωτισμός» είναι να ενώνεις και όχι να διχάζεις τους Έλληνες. «Πατριωτισμός» σημαίνει δημοκρατία. «Πατριωτισμός» είναι η τιμή και η πίστη στους αγώνες των προγόνων μας, για να είναι σήμερα η ελευθερία μας αντρεωμένη. «Πατριωτισμός» σημαίνει να γνωρίζεις το πρώτο μάθημα δημοκρατίας που είναι να ακούς και να σέβεσαι τη γνώμη των άλλων, πόσω μάλλον, όταν είναι η συντριπτική πλειοψηφία ενός ολόκληρου λαού έχει βροντοφωνάξει ότι η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική. «Πατριωτισμός» είναι να εργάζεσαι για την ανάπτυξη και ευημερία του λαού σου και σε οικονομικό επίπεδο.

Κλείνοντας -διότι, δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος δεν επαρκεί- νομίζω ότι σήμερα είναι επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε να θυμηθούμε τους στίχους του μεγάλου μας ποιητή Κωστή Παλαμά «Χρωστάμε σ' όσους ήρθαν, πέρασαν, θα 'ρθουν, θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καραόγλου.

Παρακαλώ πολύ τον κ. Καστόρη να λάβει τον λόγο και αμέσως ύστερα ακολουθεί ο κ. Τραγάκης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με σεβασμό στον χρόνο των υπόλοιπων ομιλητών και μετά από μία τόσο εξαντλητική συζήτηση -σχεδόν εκατόν πενήντα συνάδελφοι έχουν μιλήσει μέχρι αυτήν τη στιγμή- εγώ παραλείπω όλο αυτό το κομμάτι για την ιστορία, τον πολιτισμό, αλλά και τη γλώσσα της δικής μου ιδιαίτερης πατρίδας της Μακεδονίας και θα μιλήσω μόνο για την ουσία της πρότασης δυσπιστίας που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία.

Ακούστε, κύριε Σταμάτη, μία απάντηση. Σε σας αφιερώω την ομιλία μου. Ανησυχείτε για όλον αυτόν τον κόσμο που είναι στα συλλαλητήρια, που μας βλέπει, που διαμαρτύρεται κ.λπ.. Αυτό περίπου είπατε στην ομιλία σας για τον κόσμο που διαμαρτύρεται και τον νοιάζεστε. Μπορώ να κατανοήσω κάποιον καλοπροαίρετο πολίτη που διαμαρτύρεται, γιατί νομίζει πως κινδυνεύει η ιστορία του, ο πολιτισμός του, η κληρονομιά του -πολιτιστική και ιστορική- από κάποιους γείτονες που αποκαλούνται «Μακεδόνες». Μπορώ να δικαιολογήσω άγνοια της ιστορίας σε κάποιους καλοπροαίρετους πολίτες που φωνάζουν ότι η Μακεδονία ως πολιτική γεωγραφία είναι μία και ελληνική. Μπορώ ακόμη να συγχωρήσω κάποιους καλούς, αγαθούς πολίτες που παρασυρμένοι από το πάθος ενός ετερόκλητου πλήθους μπορεί να μας αποκαλέσουν κάτω από αυτό το κλίμα ακόμη και προδότες.

Όμως, δεν μπορώ να συγχωρήσω όσους και ιστορία γνωρίζουν -ακόμη και αν αυτή γράφτηκε πριν γεννηθούν, κύριε Κουμουτσάκο- και πρωταγωνίστησαν σ' αυτήν την ιστορία με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Δεν μπορώ να συγχωρήσω όσους με πλήρη γνώση και επίγνωση διαγράφουν και διαστρεβλώνουν κομμάτια της ιστορίας, όταν αυτά δεν εξυπηρετούν τα προσωπικά τους συμφέροντα.

Δεν μπορώ να συγχωρήσω όσους, με πλήρη ξετσιπωσιά και πλήρη γνώση των κινδύνων, προσπαθούν να ξανασπείρουν θύελλες μισαλλοδοξίας σε έναν λαό που έχει πληρώσει ακριβά στο παρελθόν παρόμοιες σπορές. Όχι ότι δεν τους κατανώ, όχι ότι δεν καταλαβαίνω τους λόγους που τους οδηγούν σε τέτοιου είδους υπερεθνικιστικές ρητορικές, αδιαφορώντας για τα τέρατα που αυτές γεννούν. Δεν χρειάζεται να σκάψει κάποιος βαθιά για να βρει αυτούς τους λόγους. Είναι τόσο προφανείς που δεν κρύβονται, όσο βαθιά και να τους βάλετε, με όσα φτιασίδια και να τα σκεπάζετε.

Καταλαβαίνω ότι δυσκολεύονται να χωνέψουν ότι κάποιοι άπλυτοι -έτσι δεν μας λέτε;- , κατασπλιάδες, Ινδιάνοι ήρθαν ξαφνικά με λαϊκή εντολή να κυβερνήσουν αυτήν τη χώρα, την οποία θεωρούσατε ότι έχετε κληρονομικό δικαίωμα να κυβερνάτε εσαεί.

Δυσκολεύονται να χωνέψουν ότι αυτοί οι άπλυτοι κατάφεραν τελικά, παρά τις τρικλοποδιές, όχι μόνον να φτάσουν μέχρι τις μέρες μας, μέχρι εδώ, αλλά να μετράνε λίγες μέρες ακόμα για να βγουν από τα μνημόνια, με πολύ συγκεκριμένες πολιτικές.

Ζορίζονται να πιστέψουν πως τα κεκτημένα τους, δηλαδή η διαπλοκή, η διαφθορά, ο κοινωνικός δαρβινισμός, ο ρατσισμός τους γκρεμίζονται ένα ένα. Αντικαθίστανται από διαφάνεια, από αξιοκρατία, από δημοκρατία, από αλληλεγγύη.

Αδυνατούν να πιστέψουν πως μπορεί να τους τσακώσει η τιμιπίδα του νόμου, για τα πράγματα που θεωρούν αυτονόητα και πρακτικές συνήθειες, όπως τη λεηλασία του κράτους, το πλιάτσικο των ευρωπαϊκών κονδυλίων, την εξυπηρέτηση συγγενών και φίλων.

Δεν μπορούν να χωνέψουν ότι οι μέρες της αφθονίας τους έφτασαν στο τέλος τους και είναι πολύ μακριά αυτές που περιμένουν για να έρθουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοώ πλήρως τη σύγχυση που οδήγησε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας. Δεν είναι ο πατριωτισμός τους που τους υποκινεί. Ξέρουν, και ας μην το παραδέχονται, πως η συμφωνία που είχαμε, είναι ό,τι καλύτερο μπορούσαμε να πετύχουμε. Το ομολογούν και οι κομματικοί σας φίλοι, γείτονες.

Είναι η αγωνία που έχουν αυτό που τους υποκινεί. Είναι η αγωνία ότι η ιστορία τους προσπερνά χωρίς να τους παίρνει υπ' όψιν. Έχουν αγωνία γιατί η ιστορία γράφεται πλέον από πολιτικούς και από πολιτικές που διαμορφώνουν ένα διαφορετικό μέλλον, ένα μέλλον που αφήνει πίσω όλες τις παθογένειες του παρελθόντος, ένα μέλλον που χτίζεται με όρους δικαιοσύνης, δίκαιης ανάπτυξης, δημοκρατίας, σταθερότητας, ειρήνης και συνεργασίας με τους λαούς και πρωτίστως με τους γείτονές μας. Ένα τέτοιο μέλλον αξίζει να το ζεις.

Αν η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι δεν μπορεί να χωρέσει σε ένα τέτοιο μέλλον, ότι δεν μπορεί να συμβαδίσει με ένα τέτοιο μέλλον, είναι δικό της πρόβλημα. Δεν της φταίμε εμείς. Δεν της φταίει η κοινωνία. Όσες κορόνες υπερπατριωτισμού και να επιστρατεύσει, δεν πρόκειται να καταφέρει να γυρίσει την ιστορία πίσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Πρόεδρε, εξαιρετικό! Μιλήσατε 4,4 λεπτά. Πολύ καλά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν σας έθιξε, κύριε Σταμάτη. Προς Θεού! Σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη, ακούστε με. Μου αφιέρωσε ο συνάδελφος ολόκληρη ομιλία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μια χαρά! Αναβαθμίζει την ποιότητα της δικής σας παρέμβασης. Αυτό δεν είναι θέμα. Προφανώς...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ζητώ συγγνώμη, αλλά εγώ δεν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι δεν καταλάβατε; Δεν θα κάνετε διάλογο τώρα εδώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Αυτό που είπατε, κύριε συνάδελφε, το λέτε σε έναν Βουλευτή που το 1993, για να υπερασπίσει τις θέσεις του, παραιτήθηκε από τη βουλευτική ιδιότητα. Δεν έχετε το ηθικό ανάστημα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει. Σας είπα και προηγούμενως. Αφήστε τα ηθικά αναστήματα και γενικότερα τέτοιου τύπου αναφορές. Δεν σας είπα τέτοιο πράγμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Μου έκανε ολόκληρη αφιέρωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Τραγάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω λίγο θεσμικά. Συζητάμε για την πρόταση δυσπιστίας κατά του συνόλου της Κυβέρνησης που καταθέσαμε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, για να αναδείξουμε με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο την έλλειψη πολιτικής νομιμοποίησης της Κυβέρνησης να υπογράψει μια συμφωνία για το Σκοπιανό.

Καταθέσαμε πρόταση δυσπιστίας, για να αποκαλύψουμε τα ψέματα της Κυβέρνησης, τις υποχωρήσεις και τις γκρίζες ζώνες, που εμπεριέχονται σε αυτήν τη συμφωνία που ετοιμάζεται να υπογράψει ο κ. Τσίπρας.

Το περιεχόμενο της συμφωνίας αυτής καθαυτής, το γεγονός ότι είναι μία προβληματική συμφωνία, είναι ένα ζήτημα. Ο τρόπος που η Κυβέρνηση και προσωπικά ο κ. Τσίπρας χειρίστηκε ένα εθνικό θέμα είναι ένα άλλο, εξίσου σημαντικό, αν όχι σημαντικότερο, ζήτημα. Διότι όλο αυτό το διάστημα γίναμε μάρτυρες καθολικής απαξίωσης της δημοκρατίας και προκλητικής περιφρόνησης των θεσμών.

Αυτά που συνέβησαν στη διαπραγμάτευση δεν έχουν προηγούμενο στην πολιτική ιστορία της χώρας. Για πρώτη φορά ένας Πρωθυπουργός μεθοδεύει μια τόσο σημαντική συμφωνία για τα εθνικά μας συμφέροντα, αγνοώντας προκλητικά και αλαζονικά την Αξιωματική Αντιπολίτευση και το σύνολο των κοινοβουλευτικών δυνάμεων της χώρας. Δεν θέλησε να αναζητήσει συναίνεσεις. Δεν θέλησε να διαμορφώσει μια εθνική γραμμή. Δεν

αισθάνθηκε καν την ανάγκη να ενημερώσει τη Βουλή των Ελλήνων και τους Έλληνες, ως όφειλε. Διαπραγματεύτηκε για μήνες εν κρυπτώ, μυστικά, και χειρίστηκε ένα εθνικό θέμα με διχαστικό τρόπο και με όρους εσωτερικής μικροπολιτικής.

Φτάσαμε στο σημείο η Κυβέρνηση να απειλήσει την Αντιπολίτευση με τον επιλεκτικό αποχαρακτηρισμό απορροήτων εγγράφων του Υπουργείου Εξωτερικών. Αυτά είναι αδιανόητα πράγματα. Πρόκειται για την απόλυτη καταρράκωση των θεσμών. Είναι αδιανόητα! Και αν πιστεύετε ότι στην πολιτική δεν έχει τόσο σημασία η μέθοδος αλλά η ουσία, κάνετε λάθος. Η ουσία της δημοκρατίας είναι οι θεσμοί.

Το περίφημο *erga omnes*, που αποτελεί θέση της Ελλάδος από το 2008, τίθεται εν αμφιβόλω με την παρούσα συμφωνία. Αποδείχτηκε ότι ο κ. Τσίπρας είπε ψέματα κατά τη διάρκεια του διαγγέλματος, όταν έκανε λόγο για χρήση του νέου ονόματος των Σκοπίων *erga omnes*.

Σε σχέση δε με την εθνότητα, αυτή είναι «Μακεδονική - Πολίτης της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας». Στη συμφωνία αναφέρεται ότι αυτό θα αναγράφεται σε όλα τα ταξιδιωτικά έγγραφα.

Επίσης, αναφέρεται ότι η επίσημη γλώσσα θα είναι η μακεδονική γλώσσα, σκέτο, χωρίς καμμία επεξήγηση. Όλα τα επίσημα έγγραφα θα γράφουν ως επίσημη γλώσσα τη μακεδονική.

Σύμφωνα δε με την απόφαση του εφετείου, την οποία επικύρωσε ομόφωνα ο Άρειος Πάγος το 2009, όπου συμμετείχε και η νομική σύμβουλος του Πρωθυπουργού, η κ. Θάνου, με εμπεριστατωμένη αιτιολογία καταλήγει ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος, άρα ούτε μακεδονική εθνότητα ούτε μακεδονικός πολιτισμός για τα Σκόπια ούτε μακεδονική γλώσσα. Αυτό αναφέρει η απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου.

Το δεύτερο ψέμα είναι το εξής. Ο Πρωθυπουργός κατά τη διάρκεια του διαγγέλματος, ανέφερε ότι οι Σκοπιανοί δέχτηκαν να μετονομάσουν τη χώρα τους σε Δημοκρατία της Severna Macedonia, δηλαδή, στη γλώσσα μας, σε Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Ωστόσο, στη συμφωνία που κατατέθηκε, τόσο στο αγγλικό κείμενο όσο και στο ελληνικό κείμενο, δεν υπάρχει καμμία αναφορά στο Severna Macedonia. Ο αλτρωτισμός θα ακυρωνόταν μόνο αν χρησιμοποιείτο αυτός ο όρος που υπήρχε.

Ο μακεδονισμός είναι το εθνικό ιδεολόγημα των Σλαβομακεδόνων, η φαντασίωση της διαμελισμένης μακεδονικής πατρίδας. Το όνομα της ιθαγένειας-υπηκοότητας σε όλα τα κράτη είναι πάντα παράγωγο της κρατικής ονομασίας. Επομένως, οι πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας θα έπρεπε να ονομάζονται Βορειομακεδόνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία που φέρνει η Κυβέρνηση είναι μια κακή συμφωνία. Είναι το όνομα Βόρεια Μακεδονία, είναι το γκρίζο και αμφισβητήσιμο *erga omnes*, είναι η αναγνώριση της μακεδονικής εθνικής ταυτότητας και γλώσσας, τα οποία συνιστούν υποχώρηση της Ελλάδος.

Η συμφωνία, εκτός από προβληματική, είναι και δεσμευτική για το μέλλον. Η Ελλάδα συμφωνεί στην πρόσκληση των Σκοπίων για ένταξη στους δύο οργανισμούς, τα Ηνωμένα Έθνη και το ΝΑΤΟ, με όλες τις εκκρεμότητες ανοικτές. Οι διαδικασίες θα δρομολογηθούν και όλοι αντιλαμβανόμαστε πολύ καλά ότι η διακοπή ή αναστροφή τους θα είναι από δύσκολες έως και αδύνατες.

Υπάρχει και κάτι ακόμα. Υπάρχει ο προκλητικός εμπαιγμός του ελληνικού λαού από τους ΑΝΕΛ, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, οι οποίοι παραμένουν στην Κυβέρνηση.

Η απόφασή τους -ενώ διαφωνούν με μια μερίζονας εθνικής σημασίας κυβερνητική επιλογή- να παραμένουν στην Κυβέρνηση και να τη στηρίζουν στη Βουλή, όχι μόνο είναι αντικοινοβουλευτική, αλλά είναι και προσβλητική για τους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Το ξέρω, αλλά έχω πρόβλημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Όλοι έχουμε προβλήματα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση γιατί δεν έχει την πο-

λιτική νομιμοποίηση να φέρει στη χώρα την εθνικής σημασίας συμφωνία.

Θα σας αναφέρω μια χθεσινή δημοσκοπήση, για να ξέρετε που απευθύνεστε. Το 80% των Ελλήνων είναι κατά της συμφωνίας. Άρα, απευθύνεστε μόνο στο 20%. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, σε ποιους απευθύνεστε, όταν το 80% των Ελλήνων είναι κατά της συμφωνίας. Και επειδή η ψηφοφορία θα είναι ονομαστική, ο καθένας από εμάς θα πει το «ναι» ή το «όχι». Θα πείτε «όχι» στην πρόταση δυσπιστίας, αλλά θα πείτε «ναι» στη συμφωνία. Τότε, όμως, θα είναι αργά. Όπως το αλλάξατε στο δημοψήφισμα το 2015, δεν θα μπορούσατε να το κάνετε τώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αντωνιάδης, ύστερα ο κ. Γιακουμάτος και ύστερα ο κ. Μπαλλής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα δίνουμε τη μητέρα των μαχών. Είναι ίσως μια από τις δύο πιο σημαντικές συνεδριάσεις στα τριάντα χρόνια που είμαστε Βουλευτές.

Μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Σκοπίων, έπεσε η αυλαία μιας δήθεν διαπραγματεύσεως μεταξύ του κ. Τσίπρα και του κ. Ζάεφ. Εκείνοι έκαναν πως διαπραγματεύονταν και οι λαοί έκαναν πως τους πίστευαν. Προς επίρρωση των όσων αναφέρω, σας λέω τα εξής, σε ποιες προγραμματικές δηλώσεις ο κ. Τσίπρας ανέφερε την πρόθεσή του να ασχοληθεί με το Σκοπιανό; Στις προγραμματικές δηλώσεις του 2015, του 2016, του 2017 ή του 2018; Πουθενά. Από πού προέκυψε η ανάγκη ξαφνικά να ασχοληθεί; Απλώς βρέθηκε η Κυβέρνηση των προθύμων να υλοποιήσει ένα έτοιμο σχέδιο που της εδόθη, αφού της δόθηκαν και μερικοί μήνες ώστε μέσα από τις δήθεν διαπραγματεύσεις να γίνει η συμφωνία πιο εύπεπτη για τον λαό.

Σας παραθέτω το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΟ», το οποίο σατιρίζει πολύ εύστοχα την υλοποίηση από την Κυβέρνηση της πολιτικής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, της CIA και τα αμερικάνικα σχέδια για τα Βαλκάνια. Είναι από τα σπλάχνα της Αριστεράς και λέει την αλήθεια έτσι ακριβώς όπως είναι.

Και αν βέβαια ο κ. Αμανατίδης επιμένει ότι η συμφωνία είναι διαπραγματευση δικιά τους, τότε εμείς θα τους πούμε: Σταματήστε να διαπραγματεύεστε γιατί μας κάψατε με τις διαπραγματεύσεις που έχετε κάνει κατά καιρούς. Και προς τον κ. Τσακαλώτο: Με ποιήματα και με τραγούδια δεν λύνονται τα προβλήματα, διαφορετικά θα ήσασταν ο πιο πετυχημένος Υπουργός Οικονομικών και τα χάλια της οικονομίας δείχνουν τα αντίθετα.

Φίλες και φίλοι, ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για ιστορική στιγμή. Ιστορική στιγμή αποτελεί η θέση των Βουλευτών σήμερα οι οποίοι με την ψήφο τους θα επικυρώσουν ή όχι την επώδυνη συμφωνία η οποία δεν έχει γυρισμό.

Προς τον κ. Κοτζιά: Έχει πάρει μεγάλη φόρα ο κ. Κοτζιάς και μετά το μακεδονικό θέλει να λύσει και το αλβανικό, ενδεχομένως και το Κυπριακό και το παλαιστινιακό. Ενημερώστε τον να λύσει πρώτα τα ελληνοτουρκικά γιατί στις χθεσινές δηλώσεις του ο κ. Τσαβούσογλου είπε ότι δεν θα πετάει ούτε πουλί στο Αιγαίο αν δεν το εγκρίνουν οι Τούρκοι. Εκεί καταντήσατε την Ελλάδα με την πετυχημένη σας εξωτερική πολιτική.

Σε δυο σημεία της συμφωνίας θα σταθώ μόνο, γιατί τα περισσότερα αναλύθηκαν διεξοδικά. Το θέμα ότι για πρώτη φορά αναγνωρίζεται αυτό που ήταν κόκκινη γραμμή για όλες τις κυβερνήσεις, την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας και μακεδονικής ταυτότητας.

Είναι αυτά που ακυρώνουν ουσιαστικά το περιεχόμενο του γεωγραφικού προσδιορισμού στο όνομα της FYROM. Πού είναι το Severna Makedonija; Πουθενά. Πού είναι το erga omnes, όταν στο μόνο ακρωνύμιο, που θα μπει το «N» για τη Μακεδονία, είναι για τις πινακίδες των αυτοκινήτων;

Όπως προκύπτει από τα παραπάνω δίνουμε τοις μετρητοίς έγκριση εισόδου σε NATO και Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουμε βάλει δόσεις την απάλειψη των επεκτατικών διαθέσεων.

Φίλες και φίλοι, η απάλειψη των επεκτατικών διαθέσεων δεν θα πρέπει να ήταν όρος διαπραγματεύσεως, θα έπρεπε να ήταν

όρος για να μπούμε στον διάλογο. Πρώτα απαλείφεται τις επεκτατικές διαθέσεις και μετά ελάτε να συζητήσουμε ό,τι θέλετε.

Στέκομαι σε ένα άρθρο τελευταίο της συμφωνίας, το άρθρο 20, παράγραφος 9. Ακούστε λίγο τι λέει, κύριοι συνάδελφοι. Δεν επιτρέπεται καμμία τροποποίηση της παρούσας συμφωνίας που περιέχεται στο άρθρο 1.3 και 1.4. Άρα, λοιπόν το 1.3 και το 1.4 αφορούν στη μακεδονική γλώσσα και στη μακεδονική ταυτότητα. Όλα τα υπόλοιπα μπορούν να συζητηθούν. Αυτά τα δύο κατοχυρώνονται. Αυτό θα γίνει με αυτήν τη συμφωνία. Είναι τα ψιλά γράμματα. Είναι δυνατόν να μην υπάρξει καμμία αλλαγή στο συγκεκριμένο; Αυτό ψηφίζουμε σήμερα.

Φίλες και φίλοι, ολοκληρώνοντας, ο κ. Τσίπρας για την υπογραφή αυτής της κακής και επιζήμιας για την Ελλάδα συμφωνίας μεταξύ και FYROM επέλεξε τις Πρέσβεις της Φλώρινας, την πατρίδα μου, τη Φλώρινα των συμβολισμών όπου έπεσε η αυλαία του εμφυλίου πολέμου, όπου δόθηκε η τελευταία μάχη. Σημειώτε ότι εκεί θα έπρεπε να υπάρχει ένα τεράστιο μνημείο εθνικής συμφιλώσης, αλλά και ένα μουσείο που να θυμίζει τα αρνητικά της εμφύλιας σύρραξης και τα θετικά της συνεννόησης, τουλάχιστον, σε μείζονα θέματα όπως τα εθνικά.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για τους ANEL, γιατί βλέπουμε πρωτόγνωρα πολιτικά ήθη. Υπάρχει σοβαρότερο θέμα από αυτό για να διαφωνήσει κάποιος; Κανείς δεν θέλει να πείσει η Κυβέρνηση και να πάρουμε με αυτόν τον τρόπο την εξουσία. Σε καμμία περίπτωση όμως, κύριε Καμμένε, δεν μπορείτε να τα περνάτε από την πίσω πόρτα και να κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω. Βρήκαν κυβέρνηση προθύμων για να περάσουν το Σκοπιανό. Βρήκαν κυβέρνηση προθύμων για να δημιουργήσουν μια σειρά από νέες στρατιωτικές βάσεις στην Αλεξανδρούπολη και νέες βάσεις στα νησιά με αντιστάθμισμα αντίδωρα και ψίχουλα.

Φίλες και φίλοι, θα απολογηθείτε για τα νέα μνημόνια, τις νέες περικοπές στις συντάξεις και τους μισθούς, την ανεργία και την ύφεση. Θα απολογηθείτε για την κάκιση λύση στο μακεδονικό και το ξεπούλημα, θα απολογηθείτε γιατί παραλάβατε Ελλάδα ως κυρίαρχο κράτος και την παραδίδετε ως αποικία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ. Άκουσα το «αποικία», όμως, τελευταίο και αποδιοργανώθηκαν λίγο.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιακουμάτος, ο κ. Αρβανιτίδης και ύστερα ο κ. Μπαλλής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κατ' αρχάς, ο κ. Σταμάτης και στη συνέχεια ο κ. Αθανασίου, αναφέρθηκαν σε μια αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία θεωρούν ότι διευκολύνει την επιχειρηματολογία τους.

Εδώ ταιριάζει η παροιμία «ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται για να σωθεί». Και μιλώ για πνιγμένο, γιατί εδώ έχουμε ένα ναυάγιο της επιχειρηματολογίας.

Η απόφαση του Αρείου Πάγου αναφέρεται σε άσχετο θέμα, μάλλον σε σχετικό που ενισχύει την επιχειρηματολογία της Κυβέρνησης. Αναφέρεται....

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Απευθύνεται στον κ. Σταμάτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα αφήσετε τον Υπουργό να μιλήσει; Πολλή ασυδοσία έπεσε εδώ μέσα. Σας παρακαλώ!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Σταμάτης δεν είναι εδώ. Πρέπει να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Μπούρα, σας παρακαλώ. Έχει τεθεί ένα ζήτημα ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν είναι παρών. Δεν μπορώ να είμαι

εγώ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Μπούρα, παρόντες είμαστε όλοι στη Βουλή είτε είμαστε μέσα στην Αίθουσα είτε όχι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αναφέρθηκε προσωπικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν παρακολουθείτε.

Κύριε Μπούρα, είναι προφανές ότι για ένα ζήτημα που σήμερα ανέκυψε διά του Τύπου για μια απόφαση και στο οποίο δύο-τρεις συνάδελφοι από το πρωί έχουν αναφερθεί, ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης αισθάνθηκε την ανάγκη να δώσει διευκρινίσεις.

Τι το πιο καθαρό σε αυτήν τη διαδικασία; Δεν υπάρχει ίχνος προσωπικού. Είμαστε όλοι παρόντες είτε είμαστε μέσα στην Αίθουσα είτε στα γραφεία μας και παρακολουθούμε. Πιο ύστερα ένας άλλος συνάδελφος μπορεί να του απαντήσει.

Παρακαλώ, κύριε Παπαγγελόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Να αναφερθεί στα δημοσιεύματα όχι σε πρόσωπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν είναι προσωπικό για τον κ. Σταμάτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αναφέρθηκε στα πρόσωπα και όχι στα δημοσιεύματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αναφέρθηκε για να πει ότι έθεσαν το ζήτημα, τίποτα άλλο. Σας παρακαλώ.

Ελάτε, κύριε Παπαγγελόπουλε. Πείτε περί του δημοσιεύματος απροσώπως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Διευκρινίζω ότι αναφέρομαι στην απόφαση η οποία αναφέρθηκε κατά τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης. Η απόφαση, λοιπόν, προς άρση πάσης παρεξηγήσεως, αναφέρεται στην ύπαρξη ή μη μακεδονικής μειονότητας. Η απόφαση αυτό λέει. Όλα τα υπόλοιπα είναι παρεμπιπτούσες σκέψεις. Επιπλέον, θέλω να πω ότι την εξωτερική πολιτική...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν θα μας λέτε ψέματα! Η απόφαση είναι εδώ και θα την αναγνώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Είστε άλλοι δέκα να μιλήσετε ύστερα. Παρακαλώ, δεν θα κάνετε αυτήν τη διαδικασία! Κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ πολύ. Υπάρχουν δώδεκα ομιλητές από την παράταξή σας. Αμέσως ύστερα θα μιλήσετε επί της αποφάσεως. Δεν θα κάνετε λογοκρισία σε αυτήν την Κυβέρνηση. Είναι απαράδεκτο. Δεν σας έκανε κανείς ποτέ όταν ήσασταν εδώ. Σας παρακαλώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Να μοιραστεί η απόφαση σ' όλο το Κοινοβούλιο!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να μου δώσετε τον λόγο μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα δούμε. Ούτε παρεμπιπτον ζήτημα υπάρχει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να μου δώσετε τον λόγο μετά να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ. Γιατί τόσο νευρικότητα; Συμβαίνει κάτι; Συμβαίνει κάτι; Έχει συμβεί κάτι; Μιλούσε ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ας ολοκληρώσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι, αλλά δεν τον αφήσατε να ολοκληρώσει. Δημιουργείτε το επεισόδιο. Γράφουν ότι συγκρουόμαστε για το θέμα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως, ας ολοκληρώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ελάτε, κύριε Παπαγγελόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Επιπλέον, θέλω να υπενθυμίσω ότι στο δικαίό μας σύστημα εκφεύγει της αρμοδιότητας των δικαστηρίων η χάραξη εξωτερικής πολιτικής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Τι είπε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ό,τι είπε κατεγράφη στα Πρακτικά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Βορίδη, για

μισό λεπτό και μόνο, έτσι ώστε αν υπάρξει αντίτιξη ως προς αυτά που θα πείτε, να είναι παρών ο κ. Παπαγγελόπουλος για να το διευκρινίσουμε.

Ελάτε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως.

Ανάγνωση από την 1448/2009 απόφαση του Αρείου Πάγου. Μας είπε ο κύριος Υπουργός ότι αυτή το μόνο το οποίο λέει είναι ότι δεν υπάρχει μακεδονική μειονότητα. Διαβάζω: «Ο όρος Μακεδονία, από αρχαιολόγων χρόνων είναι όρος ιστορικός και γεωγραφικός και όχι εθνολογικός. Οι Μακεδόνες δεν είναι, ούτε υπήρξαν κατά το πρόσφατο και το απώτερο παρελθόν, ιδιαίτερος εθνολογικός σχηματισμός. Μακεδόνες, ονομάζονται ανέκαθεν οι κάτοικοι της γνωστής από την αρχαιότητα περιοχής της Ελληνικής Μακεδονίας...»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί δεν τα διαβάζετε αυτά, κύριε Υπουργέ; Σας αρέσει η παραπλάνηση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχει και για τη γλώσσα αναφορές, έχει και για την εθνότητα αναφορές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Είναι απόφαση του Αρείου Πάγου! Υπάρχει έγγραφο, υπάρχει απόφαση!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Γεωργαντά, τώρα έχετε θυμώσει; Δεν κατάλαβα. Είστε θυμωμένος; Γιατί; Ήρεμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Ξυδάκη, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν μπορούμε να τα αλλοιώνουμε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργαντά. Αν είχε λυθεί δικαστικά το θέμα προ ετών και δεν το ξέραμε όλοι, δεν θα μιλούσαμε τρεις μέρες.

Ορίστε, κύριε Κατρούγκαλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι, πράγματι είναι όπως τα είπε μόλις τώρα ο Πρόεδρος της Βουλής. Αν είχαμε μια απόφαση αμετάκλητη του Αρείου Πάγου που έκλινε το θέμα γιατί να μην την κάνουμε εκτελεστή, να τη στείλουμε στα Σκόπια και να μην χρειάζεται άλλο να διαπραγματευόμαστε; Ο Άρειος Πάγος, κυρίες και κύριοι, είχε να λύσει ένα νομικό θέμα και μόνο, εάν ήταν νόμιμη ή όχι η εγγραφή ενός σωματείου στα αντίστοιχα βιβλία του πρωτοδικείου. Δεν είχε αρμοδιότητα να εξετάσει ούτε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Τι λέτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριοι συνάδελφοι, προς θεού! Ξέρετε τι λέτε; Ότι θα πρέπει να δικαστήρια να αποφασίζουν για την ιστορία και για την εξωτερική πολιτική, όχι δηλαδή μόνο να λύνονται τα ζητήματα της διαπραγματεύσεως...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Γιατί νευριάζετε; Τι νευρικότητα είναι αυτή; Κάτι συμβαίνει φαίνεται. Αφήστε κάτι ασχολίαστο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Λίγα είναι αυτά που λέει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πριν μέρες κάνατε πρόταση μομφής. Κύριε Γεωργαντά, μην είστε έξαλλος. Θα ψηφίσουμε σε μερικές ώρες και ύστερα από εκεί και πέρα θα ξέρετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: ...να καταλάβουν και τι λέμε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ελάτε τώρα! Συνηθίσατε και φωνάζετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Γεωργαντά, είστε και κράχτης; Σας το λέω. Είστε και κράχτης εντός της Αιθούσης; Σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Θέλω απλώς να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

Δεν μπορούν να υπάρχουν αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις

για την εξωτερική πολιτική. Δεν μπορούν να υπάρχουν και για την ιστορία. Είναι σαν να λέτε –το άκρων άκτων του ολοκληρωτισμού– ότι θα μπορούσε να αποφασίσει ένα κρατικό όργανο επί ιστορικών διαφορών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό είπε ο κ. Παπαγγελόπουλος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Βορίδη, αφήστε. Μπορεί να υπάρχει διένεξη και να την αποκαλύψατε. Ελάτε τώρα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αφήστε ότι και γενικώς και μόνο συνεχίζετε να παραχαράσσετε και προσπαθείτε να διαστρεβλώσετε το περιεχόμενο της συνθήκης που σε κανένα σημείο δεν μιλάει για «μακεδονική εθνότητα» ή «μακεδονικό έθνος». Με διπλή παραχάραξη, λοιπόν, προσπαθήσατε να στήσετε ένα επιχείρημα.

Εγώ, όμως, ομολογώ ότι παρ' όλα αυτά μου προσφέρατε μία εμπειρία. Άκουγα για το ΕΚΟΦιτικό κλίμα, άκουγα για τον τρόπο με τον οποίο η παράταξή σας πρόβαλλε στο παρελθόν νόμιμα επιχειρήματα, αλλά με έναν τρόπο που εγώ δεν είχα συνηθίσει να ακούγεται στην Βουλή.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, εάν θέλετε να σεβαστείτε την ιστορία σας, να βρείτε καλύτερα παραδείγματα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ. Καλώς. Δόθηκε συμβουλή!

Παρακάτω, κύριε Γιακουμάτο, έχετε τον λόγο και μας συγχωρείτε πάρα πολύ επειδή προέκυψε αυτό το παρεμπιπτόν ζήτημα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αποκαταστήσω κάτι που ακούστηκε εδώ μέσα από έναν Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και μου κακοφάνηκε. Είπε ότι λένε τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ άπλутους, βρωμιάρηδες και κατασπλιάδες. Αυτό μου προκαλεί εντύπωση γιατί στο πολιτικό πολιτισμό της Νέας Δημοκρατίας τέτοιες λέξεις δεν υπάρχουν. Το λέω για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Αυτό το είπα ως άποψη γι' αυτόν που το είπε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έλαβα τον λόγο να μιλήσω για έναν και μόνο λόγο. Θέλω να καταγραφεί η άποψή μου γι' αυτό το θέμα, γιατί κάποτε ίσως χρειαστεί –εύχομαι να μην χρειαστεί– η ιστορία να μας κρίνει όλους και πρέπει να λάβουμε θέση. Τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, οι νέες γενιές θα πουν σ' αυτήν την ιστορική συνεδρίαση τι είπε ο Γιακουμάτος, τι είπε ο άλλος.

Έχουμε το δικαίωμα, κύριοι συνάδελφοι; Είναι όλοι αυτοί που τριζούν τα κόκκαλά τους, που έδωσαν τη μάχη για τη Μακεδονία μας, που χύθηκαν ποτάμια αίματος, αμέτρητες ζωές χάθηκαν, ξεκληρίστηκαν οικογένειες. Τα ξεχάσαμε; Ξεχάσαμε τι έγινε; Από την Κρήτη, οι Κρητίκαροι, οι Κεφαλονίτες και απ' όλη την Ελλάδα πήγαν και άφησαν τα κοκαλάκια τους για να έχουμε σήμερα τη Μακεδονία ελληνική.

Θα σας πω μια ιστορία μόνο και μόνο για να καταγραφούν στη Βουλή μερικά ονόματα. Θα πω γυναίκες Μακεδόνισσες. Η δασκάλα Βελίκα Τράδικου, συνεργάτιδα του Ίωνα Δραγούμη, δολοφονήθηκε βάνουσα. Η Αικατερίνη Χατζηγεωργίου, η Λίλη Βλάχου, η Αγγελική Φιλιππίδου και άλλες χιλιάδες γυναίκες έδωσαν τη ζωή τους μαζί με τον Παύλο Μελά, τον Τέλλο Άγρα, τον Καρβαγγέλη και τον Ίωνα Δραγούμη.

Αυτοί όλοι είναι που κράτησαν τον ελληνισμό και τη Μακεδονία ζωντανή. Έχουμε, λοιπόν, εμείς σήμερα το δικαίωμα να πάει ο Πρωθυπουργός την Κυριακή και να υπογράψει αυτή την επαίσχυντη συμφωνία;

Το ερώτημα είναι απλό: Μεταξύ μας τώρα –το ξέρει όλη η Ελλάδα– έχετε κοινοβουλευτική Πλειοψηφία; Έχετε 151 κατά τη δεδηλωμένη; Η δεδηλωμένη είναι με τους ΑΝΕΛ. Δεν βγαίνουν τα κουκιά, κύριε Πρόεδρε, της Βουλής για να υπογραφεί αυτή η συμφωνία. Όλα τα άλλα είναι τερτίπια. Βέβαια, έχετε κοινοβουλευτική Πλειοψηφία για 151 με τη δεδηλωμένη άποψη του κ. Καμμένου και τους ΑΝΕΛ.

Το δεύτερο, πιστεύετε ότι έχετε τη λαϊκή αποδοχή; Σας είπε ο κ. Τραγάκης ότι το 80% είναι κατά της συμφωνίας. Έχετε; Και εάν έχετε, τότε ιδού η Ρόδος, ιδού και οι εκλογές. Έχετε πολύ μεγάλη διαφορά με τον λαό.

Μας κατηγορείτε ότι για 75 χρόνια ένα θέμα λίμναζε. Ξεχάσατε

τον μεγάλο πατριώτη, τον Μακεδόνα, τον εθνάρχη, Κωνσταντίνο Καραμανλή και τη δήλωση που έκανε με το δάκρυ στο αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης ότι η Μακεδονία είναι μία και αυτή είναι ελληνική; Το ξεχάσατε;

Ξεχάσατε τον Ανδρέα Παπανδρέου, που ποτέ δεν θα υπέγραφε τέτοια συμφωνία, και τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη, που ουδέποτε θα έδινε τη συγκατάθεσή του;

Άρα λοιπόν, πάμε στην ουσία. Σε τι διαφωνούμε;

Άρθρο 1 παράγραφος β: Ιθαγένεια μακεδονική, πολίτης της Δημοκρατίας της Βορείου Μακεδονίας, δηλαδή μακεδονική, Μακεδόνας!

Πάμε στην παράγραφο γ: Επίσημη γλώσσα η μακεδονική γλώσσα. Αυτά υπογράφετε.

Βέβαια, βάζετε και από κάτω έναν αστερίσκο ότι «η πολιτιστική κληρονομιά που αφορά την αρχαιότητα», αλλά το παρόν και το μέλλον το καταστρέφετε εκεί που αναφέρεστε. Είναι λάθος. Με τα μεγάλα σήμερα κενά που υπάρχουν δεν θα φτάσουν ούτε τρεις ημέρες να μιλάω για να πω για αυτήν την επαίσχυντη συμφωνία.

Θα σας πω όμως, κάτι. Ο καλός θεός της Ελλάδος προστατεύει αυτή την πατρίδα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Με βάρβαρους και χίλιους δυο εχθρούς στεκόμαστε όρθιοι. Γι' αυτό πιστεύω ότι αυτή η συμφωνία δεν πρόκειται ποτέ να υλοποιηθεί. Και να ξέρετε ότι η Μακεδονία ήταν, είναι και θα είναι ελληνική όσοι και να επιβουλεύονται και όποιοι και να επιβουλεύονται.

Μια που λέτε για τον Μυριβήλη –αρέσει στον κύριο Υπουργό ο Μυριβήλης– θα του απαντήσω με τον Κωστή Παλαμά: «Γνώμες, καρδιές, όσοι Έλληνες, ότι είστε, μην ξεχνάτε, δεν είστε από τα χέρια σας μονάχα, όχι. Χρωστάτε και σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα έρθουν και θα περάσουν. Κριτές, θα μας δικάσουν, οι αγέννητοι, οι νεκροί». Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ. Ευχαριστούμε και για τον χρόνο, κύριε συνάδελφε. Ως έμπειρος βοηθήσατε τη διαδικασία.

Τον λόγο έχει ο κ. Αρβανιτιδής και ύστερα ο κ. Μπαλής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν ο κ. Τσίπρας θα λάβει το Νόμιπел Ειρήνης ή θα το χάσει από τους κυρίους Τραμπ και Κιμ Γιονγκ Ουν το σίγουρο είναι, όμως, ότι θα μπορούσε να λάβει το Νόμιπел πολιτικού τακτικισμού, αποπροσανατολισμού και κοροϊδίας αν υπήρχε. Συνολικά η Κυβέρνηση δικαιούται μερίδιο σε ένα τέτοιο Νόμιπел πολιτικού τακτικισμού και κοροϊδίας.

Καταφέρατε, με μοναδική μαεστρία είναι αλήθεια, να ψηφίζουμε το μεσοπρόθεσμο και να συζητάμε για το σκοπιανό. Μία συμφωνία για την οποία, δυστυχώς, δεν επιδιώξατε την εθνική συνεννόηση και συναίνεση, αλλά προτιμήσατε να διαπραγματευτείτε μόνοι σας και τώρα ζητάτε στήριξη.

Αναγνωρίζουμε ότι είναι προς το συμφέρον της χώρας να λυθεί το θέμα της ονομασίας, να επιλυθεί όχι, όμως, όπως-όπως και στη βάση μικροκομματικών τακτικισμών, που σπέρνουν ένα εμφυλιοπολεμικό κλίμα στη χώρα. Φαίνεται ότι έχουμε μία συμφωνία σε δόσεις και με πολλά εάν και εφόσον.

Μία τέτοια συμφωνία ενέχει τον κίνδυνο να μην ολοκληρωθεί ποτέ έτσι όπως ξεκίνησε. Φαίνεται, επίσης, να είναι μια ναρκοθετημένη συμφωνία με γκρίζες ζώνες για την Ελλάδα. Ο κίνδυνος μπορεί να είναι να κατοχυρώνονται σταδιακά θέματα υπέρ της άλλης πλευράς και εμείς να εκφράζουμε απλά τη δυσανεξία μας, αν κάτι δεν τηρείται. Και το βασικότερο η υλοποίηση της συμφωνίας να μην εξαρτάται από την Ελλάδα, αλλά κυρίως από τις ενέργειες της γειτονικής χώρας.

Λέτε ότι είναι *erga omnes*, αλλά δεν είναι. Τους λέτε Μακεδόνας, αλλά δεν είναι. Δεν θέλουμε άλλη μία ενδιάμεση συμφωνία. Θέλουμε μία οριστική συμφωνία πακέτο.

Προσωπικά και σε ό,τι με αφορά λέω «όχι» σε μία συμφωνία που αναγνωρίζει μία εθνογένεση, που αναγνωρίζει ανύπαρκτα δικαιώματα ιθαγένειας και γλώσσας, δηλαδή εθνική ταυτότητα σε έναν λαό που δεν τα δικαιούται.

Αυτή η συμφωνία, έτσι όπως τη φέρνετε, δεν είναι μία βιώσιμη

λύση, που εξασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα. Δεν έχουμε μία καθαρή συμφωνία, όπως δεν θα έχουμε και μία καθαρή έξοδο από τα μνημόνια. Οι τακτικισμοί της Κυβέρνησης είναι που οδηγούν τα πάντα. Τα φέρνεται όλα σε δόσεις και σε βάθος χρόνου. Γιατί; Για να σκάσουν στα χέρια των άλλων.

Όλα υποτάσσονται στους μικροκομματικούς τακτικισμούς των δύο συγκυβερνώντων, οι οποίοι κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό. Εθνικά θέματα, τροπολογίες, μειώσεις, δεσμεύσεις για το '19, το '20, το '21. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς και πόσο να αντέξουν όλα αυτά στη λογική;

Αύξηση του ΕΝΦΙΑ, κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Αύξηση συντάξεων, μείωση συντάξεων. Μείωση διοδίων, αύξηση διοδίων. Όλα εξηγούνται, όμως, από το ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με καρέκλα και ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ χωρίς καρέκλα.

Ψηφίσατε μόλις το τέταρτο μνημόνιο, που είναι το πρώτο από το οποίο δεν παίρνουμε ούτε 1 ευρώ, και επιμένετε ότι με αυτόν τον τρόπο θα έρθει η ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι αν και ο κόσμος έχει κουραστεί από νούμερα και αριθμούς, προσωπικά θέλω να αναφερθώ σε αριθμούς οι οποίοι σηματοδοτούν την εποχή ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Συχνά, άλλωστε, κάποιες φορές οι ιστορικές εποχές σηματοδοτούνται και χαρακτηρίζονται από αριθμούς. Τέτοια ήταν για παράδειγμα η εποχή του 1-1-4 στην Ελλάδα, που παρέπεμπε στο περίφημο άρθρο του Συντάγματος. Η δική σας εποχή, λοιπόν, θα σηματοδοτείται από τους αριθμούς 17, 109, 1 και 7. Εξηγούμαι: 17 οι ώρες στη διαπραγμάτευση του Πρωτοπουργού, 109 είναι το άρθρο του τέταρτου μνημονίου για την υποθήκευση όλων των περιουσιακών στοιχείων του κράτους για πολλές επόμενες γενιές και 1 και 7 είναι τα άρθρα της συμφωνίας. Ιδιαίτερα το 7 ανοίγει την πόρτα στην πράξη για διπλή ονομασία. Η εποχή, λοιπόν, 17, 109, 1 και 7 θα δίνει το στίγμα της περήφανης διαπραγμάτευσης των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Καιρός να τελειώνουμε, κύριοι συνάδελφοι, με αυτή την εποχή. Ο μόνος τρόπος είναι εκλογές εδώ και τώρα, για να αλξάνουν οι πολιτικοί συσχετισμοί με πρωταγωνιστικό ρόλο στη δική μας παράταξη, για να καθοριστούν οι μετεκλογικές εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ο συνάδελφος κ. Μπαλλής έχει τον λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη φράση «φωνάζει ο κλέφτης» ξεκίνησε την ομιλία του προχθές το βράδυ ο Θεσσαλονικιός συνάδελφος, Κώστα Ζουράρις, σχολιάζοντας την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας. Την πρόταση φαιδρότητας, όπως την χαρακτήρισε ο ίδιος, για να επαναλάβω τα λόγια του.

Σε ποιο περιβάλλον γίνεται αυτή η κατάθεση της πρότασης μομφής; Ενώ είναι σε εξέλιξη η διερεύνηση των σκανδάλων για την υγεία, ενώ είναι νωπές ακόμα οι εντυπώσεις από όσα αποκαλύφθηκαν και σε αυτήν την Αίθουσα για το σκάνδαλο της «NO-VARTIS», ενώ συνεχίζονται οι δικαστικές κλήσεις ως ουρά από τα πορίσματα της εξεταστικής επιτροπής για τα σκανδαλώδη δάνεια σε κόμματα και μέσα επικοινωνίας, αλλά κυρίως σε ποιο περιβάλλον; Στο ότι έχουμε ήδη μπει στην πορεία για να τελειώσουμε με τα μνημόνια, για να βγάλουμε τη θηλιά ή να ελαφρώσουμε τη θηλιά του χρέους από το λαιμό της χώρας, για να μπορούμε να χαράξουμε μία διαφορετική πολιτική για την κοινωνία και κυρίως για εκείνους που σήκωσαν τα βάρη της κρίσης και τα βάρη των επιλογών των προηγούμενων κυβερνήσεων. Ο αντικειμενικός στόχος είναι να ακυρωθεί αυτή η πορεία.

Αυτή, όμως, η πρόταση δυσπιστίας επιχειρεί και κάτι άλλο και ας μην κρύβουμε τα λόγια μας. Επιχειρεί να εκβιάσει μία επανάληψη της ιστορίας, μία επανάληψη των μαύρων σελίδων της νεότερης πολιτικής ιστορίας και των πρακτικών που έχουν ανεξίτηλη τη σφραγίδα της συντηρητικής παράταξης. Όμως, όταν βιάζεται η επανάληψη της ιστορίας, πολλές φορές η ιστορία εκδικείται. Πού ποντάει και τι μας λέει η Νέα Δημοκρατία; Ήταν χαρακτηριστικές οι παραιτήσεις, κυρίως του δεύτερου εισηγητή

της, του κ. Γεωργαντά. Αυτό εννοώ όταν λέω ας μην κρύβουμε τα λόγια μας. Πού ποντάει; Στην αποσκήπτση των Βουλευτών της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Με μία απλή λέξη, στην αποστασία τους. Έξεστι Κλαζομένιοι ασχημονείν.

Ας δούμε τις συμπτώσεις. Καλοκαίρι του '65 μια αποστασία ρίχνει εκλεγμένη Κυβέρνηση, καλοκαίρι του '93 αρχίζει να μεθοδεύεται μία αποστασία που εκδηλώνεται λίγο μετά για να ρίξει μια δεύτερη εκλεγμένη Κυβέρνηση, καλοκαίρι του '18 μία σύμπτωση από την ίδια παράταξη, με τα ίδια ονόματα να πρωταγωνιστούν απευθύνεται η πρόσκληση για μία τρίτη αποστασία.

Η παράταξη της συντήρησης επιχειρεί το τρίτο σίκουελ μιας ταινίας τρόμου, όπως συνήθως συμβαίνει με όλες τις ταινίες τρόμου, αυτές που έχουν υψηλό προϋπολογισμό.

Τι λέει η Νέα Δημοκρατία με αυτή την πρόταση δυσπιστίας των διακοσίων λέξεων και των εβδομήντα έξι υπογραφών; Ότι η Κυβέρνηση, ότι ο Τσίπρας, ότι ο Κοτζιάς ξεπούλησαν τα εθνικά θέματα και το όνομα της Μακεδονίας.

Ποιοι πραγματικά το λένε; Εκείνοι που είχαν κάνει την Ελλάδα από το 1991 μέρος του προβλήματος των Βαλκανίων. Είναι ενδεικτικές οι κραυγές κάποιων από την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας σήμερα που κατηγορούν την Κυβέρνηση για επαίσχυντη, για προδοτική συμφωνία. Είναι, όμως, μάλλον περισσότερο εύγλωττες οι σωπές κάποιων άλλων από την ίδια παράταξη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι πράγματι, όπως ισχυρίζονται, ξεπούλημα το όνομα Βόρειας Μακεδονίας; Τότε, το όνομα σκέτο Μακεδονία, όταν αναγνωρίζεται, τι είναι; Όταν το Δεκέμβριο του 1991 το Συμβούλιο της τότε ΕΟΚ συμφωνούσε για το καθεστώς των εισαγωγών προϊόντων από τη Δημοκρατία της Μακεδονίας, έτσι, νέτα-σκέτα, χωρίς άλλον προσδιορισμό, η υπογραφή από κάτω ήταν του Νίκου Κοτζιά; Και θα πείτε, ανθρώπινο είναι, ξέφυγε, θα διορθωθεί. Μάλιστα. Γίνεται η διόρθωση λίγους μήνες μετά. Τον Μάρτιο του 1992, στην ίδια απόφαση γίνονται διορθώσεις, όχι στον τίτλο της συμφωνίας. Η συμφωνία εξακολουθεί να είναι μεταξύ της Ελλάδας και της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, πάλι νέτα - σκέτα Μακεδονία. Του Κοτζιά δεν ήταν η υπογραφή. Μήπως ήταν του Κατρούγκαλου ή του Αμανατίδη; Όχι.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά την επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Είναι η επίσημη έκδοση στην ελληνική γλώσσα, που περιλαμβάνει αυτές τις συμφωνίες, που μόλις ανέφερα. Είναι το τεύχος L 342.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Συμεών Μπαλλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναρωτιέμαι, τελειώνοντας: Από το βράδυ του Σαββάτου σήμερα, όταν πια θα επιστρέψετε από τα συλλαλητήρια που υποδαυλίζετε, όταν θα έχει βουλιάξει στο πέλαγος που εσείς προπαθείτε να ανανταριάσετε μία ακόμη προσπάθειά σας να ρίξετε την Κυβέρνηση, να ανακοιπέει η πορεία της χώρας, τι άλλο θα σκαρφιστείτε, άραγε;

Θα πρέπει, όμως, να το ξέρετε και να το πάρετε απόφαση. Η πορεία αυτής της Κυβέρνησης θα συνεχιστεί αδιατάρακτη. Κυρίως όμως θα συνεχιστεί η πορεία της χώρας προς την ανάκαμψη, για να ξανακάνουμε την Ελλάδα πόλο σταθερότητας, ειρήνης, συνεργασίας, ανάπτυξης και δημιουργίας στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννιά παιδιά και οκτώ συνοδοί τους από το Ορφανοτροφείο Θηλέων Θεσσαλονίκης «Η Μέλισσα».

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Σκρέκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν ευθυνόμαστε γι' αυτά τα οποία καταλαβαίνει ο κ. Κατρούγκαλος, αλλά ευθυνόμαστε γι' αυτά τα οποία λέμε. Και όταν αναφερόμαστε στην απόφαση του Αρείου Πάγου, κύριε Κατρούγκαλε, δεν εννοούμε ότι δεσμεύει αυτή η απόφαση τα Σκόπια και καλό θα είναι να μην ακούγονται τέτοιες ανοησίες στη Βουλή των Ελλήνων. Ισχυριζόμαστε το γεγονός ότι με αυτή τη συμφωνία, την οποία θα πάει αύριο ο Υπουργός σας, ο κ. Κοτζιάς, να υπογράψει στις Πρέσπες, αναγνωρίζετε μακεδονικό έθνος που ομιλεί τη μακεδονική και αυτό ακριβώς είναι που έρχεται σε σύγκρουση με την κρίση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και προσβάλλει τη δικαστική εξουσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η πραγματικότητα είναι και η συζήτηση η οποία πρέπει να γίνει σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -γιατί έχουν ακουστεί πάρα πολλά και δεν θα ήθελα να επαναληφθώ, αν και θα αναγκαστώ- είναι για το τι πετυχαίνετε με αυτή τη Συμφωνία. Η πραγματικότητα είναι ότι με αυτή τη Συμφωνία συνομολογείτε και αποδέχεστε ότι υπάρχει στα βόρεια της Ελλάδας ένα έθνος που κατοικεί στα Σκόπια, το οποίο είναι έθνος Μακεδόνων και ομιλεί τη μακεδονική.

Συγκεκριμένα: Στο άρθρο 7, παράγραφος 3, αναφέρεται ότι, αναφορικά με το δεύτερο μέρος, δηλαδή με τα Σκόπια, με τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνες» νοούνται η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός, τα χαρακτηριστικά του πληθυσμού, που έχει τη δική του ιστορία, τον πολιτισμό και κληρονομιά. Με λίγα λόγια, αναφέρεστε ξεκάθαρα σε όλα αυτά τα συστατικά στοιχεία τα οποία ορίζουν και κατοχυρώνουν ένα έθνος. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα: Ότι έτσι ορίζεται το έθνος κοινωνιολογικά. Και το ξέρετε πολύ καλά.

Τι ισχυρίζεστε, λοιπόν, κύριοι Βουλευτές; Ότι αυτή είναι μία καλή συμφωνία, ότι είναι η καλύτερη συμφωνία που θα μπορούσαμε να πετύχουμε. Και για ποιο λόγο το λέτε αυτό; Γιατί με αυτό τον τρόπο λέτε ότι θα βελτιωθούν οι σχέσεις φιλίας μεταξύ των χωρών, αλλά και οι σχέσεις συνεργασίας. Και σας ρωτώ το εξής: Από την επόμενη ημέρα θα υπάρχουν τριβές, για παράδειγμα, σε ό,τι αφορά τα σχολικά βιβλία. Λέτε ότι θα υπάρξει διεισδυτική επιτροπή, η οποία θα ερευνήσει τα βιβλία και των Σκοπίων, αλλά και των ελληνικών σχολείων, τα βιβλία δηλαδή της Ιστορίας που τα Ελληνόπουλα σήμερα διδάσκονται και θα προσπαθήσουν να διακρίνουν αν υπάρχουν διάφορα αλυτρωτικά στοιχεία, τα οποία θα τα πάρουν.

Και ρωτώ το εξής: Ποια είναι αυτά τα αλυτρωτικά στοιχεία που σήμερα περιλαμβάνονται στα ελληνικά σχολεία, που διδάσκονται τα Ελληνόπουλα, τα οποία πιστεύετε εσείς ότι θα πρέπει να απαλειφθούν; Γιατί δεν μιλάει ο Υπουργός Παιδείας, για να μας πει ποια είναι αυτά τα αλυτρωτικά στοιχεία κατά των Σκοπίων, που περιέχονται στα ελληνικά βιβλία;

Να πω και το εξής, γιατί δεν ακούστηκε: Τι λέτε για τα σύμβολα; Στο άρθρο 8, παράγραφος 1, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, αναφέρεται συγκεκριμένα ότι -ακούστε, ακούστε τι υπογράφει ο κ. Κοτζιάς αύριο- το εξής: Εάν οποιοδήποτε από τα μέρη, δηλαδή είτε η Ελληνική Δημοκρατία είτε τα Σκόπια, πιστεύουν ότι ένα ή περισσότερα σύμβολα, τα οποία συνιστούν μέρος της ιστορικής ή πολιτιστικής κληρονομιάς, χρησιμοποιείται από το άλλο μέρος, τότε θα απαιτήσει, θα ζητήσει να προβεί το άλλο μέρος στις κατάλληλες διορθωτικές ενέργειες.

Ποια είναι τα σύμβολα που χρησιμοποιεί σήμερα η Ελληνική Δημοκρατία, τα οποία θα πρέπει να αλλάξει μετά από απαίτηση των Σκοπιανών; Αυτά λέτε εσείς ότι συνιστούν μία καλή συμφωνία για την Ελλάδα, όταν για πρώτη φορά εμφανίζεστε, συνομολογείτε ότι υπάρχει μακεδονικό έθνος στα βόρεια σύνορα; Πιστεύετε ότι αυτό δεν θα προκαλέσει τίποτα στις επόμενες δεκαετίες και στις επόμενες γενιές των Ελλήνων; Πιστεύετε με μία αγαθότητα και μία ελαφρότητα ότι όλα θα πάνε καλά;

Λέτε ότι αυτή η συμφωνία είναι μία καλή συμφωνία, γιατί δείχνει ότι η Ελλάδα τέλος πάντων έχει καλή διάθεση και τέλος πάντων δεν φοβόμαστε τα Σκόπια. Είναι μία χώρα, η οποία είναι πολύ μικρή και δεν έχει ούτε οικονομική ούτε στρατιωτική δύναμη. Και σας ρωτώ το εξής, κύριε Υπουργέ: Τι θα πει η Τουρκία, όταν βλέπει την υποχωρητικότητα των Ελλήνων απέναντι, όπως λέτε εσείς, σε μία πολύ μικρή χώρα; Τι θα διεκδικήσει αύριο; Πώς θα

το εκλάβει η Τουρκία αυτό το οποίο εσείς κάνετε σήμερα;

Η πραγματικότητα είναι ότι εδώ οι Βουλευτές που βρίσκονται στην παρούσα Βουλή...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν χρειάζεται να διακόπτετε. Ακούστε λιγάκι γιατί θα κληθείτε να ψηφίσετε και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, οι οποίοι έχουν εξαφανιστεί.

Και σας προκαλώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές των ΑΝΕΛ. Εσείς λέγατε ότι αυτή η συμφωνία δεν πρέπει να περάσει. Το ξέρετε ότι αν αυτή η συμφωνία επικυρωθεί αύριο με την υπογραφή του κ. Κοτζιά, δεν μπορεί να αλλάξει. Και γιατί δεν μπορεί να αλλάξει;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί στο άρθρο 1, παράγραφος 4, λέει ότι μόλις το δεύτερο μέρος προχωρήσει σε όλα αυτά τα οποία υποχρεούται να κάνει -αλλαγή συνταγματική κ.λπ.-, το πρώτο μέρος, δηλαδή η Ελληνική Δημοκρατία, θα πρέπει να κυρώσει άμεσα την παρούσα συμφωνία. Και τι θα γίνει αν δεν την κυρώσει άμεσα; Γιατί δεν ακούστηκε αυτό; Δεσμεύεται από το άρθρο 19, παράγραφος 3, ότι αυτοί οι οποίοι αισθάνονται ότι προσβάλλονται, δηλαδή το άλλο μέρος, τα Σκόπια, που θα θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία αθετεί ουσιώδη λόγο αυτής της συμφωνίας, μπορούν να προσφύγουν στο Διεθνές Δικαστήριο.

Με αυτή τη συμφωνία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν περάσει, δεσμεύετε την Ελλάδα για οποιαδήποτε διαφορά έχει με τα Σκόπια να προσφεύγει στα Διεθνή Δικαστήρια. Αυτό κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κλείστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο μόνος τρόπος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές των ΑΝΕΛ, για να μην περάσει αυτή η συμφωνία, με την οποία δεν συμφωνείτε, όπως λέτε, είναι να υποστηρίξετε την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας για να μην παραμείνει αυτή η Κυβέρνηση στην εξουσία και να μην μπορέσει ο κ. Κοτζιάς αύριο να υπογράψει αυτή τη διεθνή συνθήκη, που θα δεσμεύσει τα παιδιά, τα αγέννητα παιδιά μας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Δεν έχετε κανένα άλλοθι και δεν μπορείτε να κρύβεστε από αυτό.

Σας καλούμε να αναλογιστείτε την ευθύνη σας και να στηρίξετε την πρόταση δυσπιστίας, την οποία εγώ υποστηρίζω με όλη μου την ψυχή και την καρδιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κατρούγκαλε, να ακούσουμε άλλον έναν ομιλητή; Θέλετε κάτι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο γιατί είναι κάτι επίκαιρο και θα είναι για πολύ λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αν είναι κάτι προς διευκρίνιση, όχι προς αντιπαράθεση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Προς διευκρίνιση, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίως για λόγους οίκτου, ήθελα να σας δώσω τη δυνατότητα να αντιληφθείτε τι λέτε για την απόφαση του Αρείου Πάγου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Οίκτου;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Το 2000 και το 2009 ελληνικές κυβερνήσεις που δεν ήταν δικές μας, ήταν του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, ενώπιον του Συμβουλίου της Ευρώπης και εν όψει καταδικαστικών αποφάσεων της Ελλάδας για την απόφαση αυτή από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, μίλησαν για δικαστικό σφάλμα.

Σας διαβάζω έκθεση του Τόμας Χάμαρμπεργκ, Επιτρόπου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στο Συμβούλιο της Ευρώπης, 19-2-2009: «Η Ελληνική Κυβέρνηση παραδέχθηκε στο Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το 2000 ότι στο εξής, δεδομένης της άμεσης επίδρασης των αποφάσεων του Ευρωπαϊ-

κού Δικαστηρίου στην ελληνική νομοθεσία, τα ελληνικά δικαστήρια δεν θα παραλείψουν να προλάβουν στο εξής αυτού του είδους δικαστικά σφάλματα, στα οποία οφείλεται η παράβαση που διαπιστώθηκε σε αυτή την υπόθεση».

Σας λέω, λοιπόν...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είχαμε επανειλημμένες αποφάσεις, πολλαπλή λαθροθηρία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Τι ημερομηνία είναι αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Πολλαπλή λαθροθηρία!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Πότε είναι αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αφενός η απόφαση του Αρείου Πάγου δεν αναφερόταν παρά μόνο στην αναγνώριση του πρωτοδικείου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Είναι άλλη απόφαση. Λες ψέματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Η απόφαση είναι του 2009.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Καλώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεύτερον, εξακολουθείτε να παραχαράσσετε το νόημα που δεν αναφέρεται σε μακεδονικό έθνος. Λίγη σεμνότητα και σεβασμός στις δικές σας πράξεις και τις παραβάσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Δώστε του κ. Κυριαζίδη την απόφαση. Το 2009 είναι η απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μελετήστε την απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Σε οικτρώμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παραλάβατε το χαρτί από τον κ. Κυριαζίδη. Μελετήστε το.

Θα το μελετήσει ο Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Συγγνώμη, μου φέρνουν απόφαση του 2009. Και το 2015 είχαμε άλλη καταδίκη. Διαβάστε τα, ενημερωθείτε. Να ντρέπεστε για αυτά που έχετε κάνει, να μην υπερηφανεύεστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Εσύ να ντρέπεσαι! Πράγματι σε οικτρώμε.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Δεν την ξέρετε, κύριε Κυριαζίδη; Πώς του ξέφυγε του κ. Κυριαζίδη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ωραία. Αντηλλάγησαν τα σχετικά.

Κύριε Βαγιωνά, έχετε τον λόγο. Ύστερα ακολουθεί ο κ. Σηφάκης αμέσως μετά το κ. Βαγιωνά.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρακαλώ, κάντε ησυχία. Μην αντιδικείτε. Μετά τον κ. Σηφάκη θα είναι ο κ. Παναγιωτόπουλος, θα μιλήσει ο κ. Παππάς και μετά ο κ. Κόνσολας.

Παρακαλώ, κύριε Βαγιωνά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, από τα πέντε λεπτά το μισό θα το αφιερώσω στην τάξη που πρέπει να υπάρχει στη Βουλή και ιδιαίτερα στο Προεδρείο της Βουλής. Όταν λέμε επτά λεπτά, εννοούμε επτά, δεν εννοούμε δέκα ούτε δεκαπέντε. Όταν λέμε πέντε λεπτά σας παρακαλώ από τον χρόνο που είναι καθορισμένος- να δίνετε δύο λεπτά, αλλά μετά θα κλείνει το μικρόφωνο. Δεν μπορούμε να έχουμε Βουλευτές πολλών ταχυτήτων. Ολοι είναι όμοιοι και ίσοι.

Έρχομαι στο θέμα. Μετά την ωραία ιστορία της Μακεδονίας, που είπε πολύ γλαφυρά ο συνάδελφος κ. Κώστας Τασούλας, έρχομαι εκεί που σταμάτησε. Πού σταμάτησε; Σταμάτησε στο 1944, όταν η Ομόσπονδη Γιουγκοσλαβία είχε διαλυθεί και τότε τα έξι ομόσπονδα κράτη πήραν τα ονόματά τους. Η χώρα των Σκοπίων πήρε το όνομα «Μακεδονία». Ο κ. Γκλιγκόροφ είπε: «Εμείς είμαστε Σλάβοι, δεν είμαστε Μακεδόνες».

Και φθάνω σε όλα αυτά που ακούστηκαν από διάφορους καθηγητές, διάφορους μύθους, διάφορα παραμύθια της Χαλμάς, κι εγώ μου επιτραπεί αυτή η έκφραση. Δεν συνηθίζω να λέω βα-

ριές κουβέντες, όπως «ντροπή σας», πολλώ δε μάλλον «προδότες» και «προδότες». Είναι αστεία πράγματα, όταν μιλάμε για εθνικά θέματα.

Θέλω να δικαιολογήσω τη συμμετοχή μου στο αίτημα για πρόταση δυσπιστίας, πρόταση μομφής, που την καλλιέργησα από την Τετάρτη, γιατί είδα ότι την προσεχή Κυριακή, δηλαδή αύριο, συζητάμε στα Σκόπια και υπογράφουμε για ένα μείζον εθνικό θέμα χωρίς καμία ενημέρωση της Βουλής. Δεν είναι αν θα αυξηθεί ο ΦΠΑ κατά μία μονάδα ή δύο, αλλά είναι ένα θέμα που θα το βρουν μπροστά τους οι επόμενες γενιές, διότι από όσους υπάρχουν εδώ και θα ψηφίσουν σήμερα, όταν θα προκύψουν τα προβλήματα –και εύχομαι να μην προκύψουν ποτέ– κανείς από εμάς δεν θα είναι εδώ.

Για να μη λέω τι έγινε μετά το 1944, θα φθάσω στη γερή βάση που είχε αυτή η Κυβέρνηση, τη συνθήκη, το βέτο του Βουκουρεστίου. Το βέτο του Βουκουρεστίου δεν έπεσε εξ ουρανού και δεν μας δόθηκε χωρίς να υπάρχει κόπος. Επί εννέα μήνες, ο τότε Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής και η παρούσα Ντόρα Μπακογιάννη δούλεψαν σκληρά. Ενημέρωσαν τα είκοσι εννέα μέλη του ΝΑΤΟ –τα περισσότερα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση– για το τι συμβαίνει. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα ήταν να προβληθεί το βέτο και αν δεν λυθεί η ονοματολογία, να μη μπορεί να ισχύσει τίποτα. Τι έπρεπε να ισχύσει; Να εκλείψουν όλα τα αλτρωτικά στοιχεία από τη μία πλευρά και από την άλλη πλευρά να μη μιλάμε ούτε για γλώσσα ούτε για ταυτότητα ούτε για έθνος.

Αυτά ήταν προαπαιτούμενα το 2008. Έχουμε 2018. Όμως, συνηθίζετε εσείς της Κυβέρνησης, τα πολύ εύκολα, αυτά τα οποία ήταν υποχρέωσή σας να τα κάνετε –και οι Σκοπιοί ιδιαίτερα να προετοιμαστούν γι'αυτές και δεν έκαναν τίποτα – να τα παρουσιάζετε πολύ δύσκολα και πολύ μεγάλες επιτυχίες.

Είναι κάκιση η συμφωνία που πάτε να υπογράψετε και δεν θα είστε άμοιροι ευθυνών όταν εκχωρείτε το όνομα της Μακεδονίας με τόση ευκολία. Εγώ να δεχθώ ότι όλοι έκαναν λάθη στο παρελθόν, αλλά προσέφεραν πολλά. Προσέφερε η ιστορία. Προσέφερε, όμως, ιδιαίτερα η απόφαση του Βουκουρεστίου. Εσείς στη θέση της Αντιπολίτευσης, λέγατε πάρα πολύ εύκολα «εμείς και σκέτο "Μακεδονία"» να μείνει δεν θα έχουμε κανέναν λόγο να διαφωνήσουμε και τα δώσατε όλα χωρίς καμία υποχώρηση των Σκοπίων.

Ταυτόχρονα λέτε ότι εκατόν σαράντα χώρες την αναγνώρισαν. Όλες οι χώρες του κόσμου να το κάνουν, εμείς να μην την αναγνωρίζουμε! Είναι –δεν θα πω εγκληματική– πολύ αντεθνική η υπόθεση αυτή, χωρίς καν να ενημερωθεί κανένα κόμμα και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αναγκάστηκε η Νέα Δημοκρατία να κάνει την πρόταση δυσπιστίας για το μακεδονικό θέμα, για το σκοπιανό θέμα, όχι για να πέσει η Κυβέρνηση, αλλά ίσως βάλουμε φρένο στην απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών να μην υπογράψει αυτή τη συμφωνία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ακολουθεί ο κ. Σηφάκης και ύστερα, όπως σας είπα, ο κ. Παναγιωτόπουλος, μετά ο Υπουργός κ. Παππάς και ο κ. Κόνσολας. Ορίστε, κύριε Σηφάκη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΗΦΑΚΗΣ: Όταν, κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο μήνες ήμουν στην Ολλανδία, όπου σπουδάζει ο γιός μου, με ρώτησε κάποιος «Από πού είσαι». Του είπα «Από την Ελλάδα, από τη Μακεδονία». Με κοίταξε απορημένος. Σου λέει «από την Ελλάδα ή από τη Μακεδονία;».

Αυτό ακριβώς θέλουμε να λύσουμε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό ακριβώς αισθάνομαι την ανάγκη να βοηθήσω να λυθεί. Και η συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ καταφέρνει να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα με σεβασμό στην ιστορία, στην αξιοπρέπεια των δύο λαών και επωφελώς για τη χώρα.

Θέλουμε να λύσουμε ένα πρόβλημα που δημιούργησαν με την ανικανότητά τους να το λύσουν στην ώρα του, την ώρα της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας, όταν οριζόταν η ονομασία των νέων κρατών που προέκυπταν. Μιλώ για την παράταξη αυτή που σήμερα μας κατηγορεί και μας καταγγέλλει και επιλέγει πάλι να

επαναφέρει τον εθνικό διχασμό της περιόδου 1991-1993.

Ως Βουλευτής της Πέλλας, της γενέτειρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και συναισθανόμενος την ιδιαίτερη ευθύνη μου σε σχέση με αυτό το γεγονός, θέλω να διαβεβαιώσω τους πολίτες που με έστειλαν εδώ, τους πολίτες της Μακεδονίας, της Πέλλας, που έχει δεχθεί τη μεγαλύτερη επίθεση εθνικισμού και πατριδοκαπηλίας τα τελευταία χρόνια και βεβαίως όλο το τελευταίο διάστημα, αλλά και όλης της χώρας, ότι αυτή η συμφωνία διασφαλίζει τα εθνικά μας συμφέροντα παίρνοντας πίσω την ιστορία και τον πολιτισμό μας.

Μπορεί κανείς να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι αυτή η συμφωνία δεν είναι πατριωτική, επωφελής για τη χώρα;

Με βάση αυτά που αναλύθηκαν κατ' άρθρον από διάφορους συναδέλφους -και δεν προλαβαίνω να αναφέρω τώρα- τι να πρωτοπεί κανείς; Προφανώς οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας -και άλλων πτερύγων- προτιμούν να μην λυθεί το θέμα. Προτιμούν να συνεχίσει να υπάρχει αυτό που υπάρχει και σήμερα.

Η πολιτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις των τελευταίων τριών δεκαετιών κυρίως, έδωσε έδαφος στην Τουρκία να διεισδύσει και σε πολιτικό και σε οικονομικό επίπεδο στη γειτονική χώρα, αντί να συμβάλει να αναδειχθεί η χώρα μας σε ηγεμονική δύναμη σε όλα τα Βαλκάνια, με την ανάπτυξη των σχέσεων φιλίας και συνεργασίας και εκτεταμένων οικονομικών συναλλαγών.

Υπάρχουν πράγματι σημαντικές οικονομικές συναλλαγές, κυρίως από ιδιωτικές ελληνικές επιχειρήσεις στη γειτονική χώρα. Θα μπορούσε, όμως, να ήταν πολύ μεγαλύτερες αυτές οι συναλλαγές, αν είχε λυθεί το εθνικό θέμα στην ώρα του, τότε που διαλύθηκε η ενιαία Γιουγκοσλαβία.

Η γειτονική μας χώρα, όπως και όλες οι βαλκανικές χώρες, είναι εν δυνάμει αγορές για το αγροτικό, για το τουριστικό και το πολιτιστικό προϊόν, για τη μεταφορά τεχνολογίας και για επιχειρήσεις από όλες τις περιοχές μα, ιδίως της Μακεδονίας. Η επίλυση του εθνικού θέματος δημιουργεί συνθήκες φιλίας και συνεργασίας, όπως αρμόζει στη χώρα μας ως δύναμης σταθερότητας και ειρήνης, πυλώνα συνανάπτυξης και δημιουργίας.

Ποιος πατριώτης -ιδίως από τις περιοχές τις δικές μας, της Μακεδονίας- δεν καταλαβαίνει ότι με τη μη επίλυση του προβλήματος κινδυνεύουμε να έχουμε ακριβώς από πάνω μας μεγάλους εθνικισμούς, όπως της Αλβανίας και της Βουλγαρίας ή και τους δύο μαζί;

Ποιος σόφρων Έλληνας δεν καταλαβαίνει ότι η σταθερότητα αυτής της χώρας και η ανάπτυξή της με σχέσεις φιλίας και συνεργασίας με μας είναι ευεργετική για τα εθνικά μας συμφέροντα;

Ποια είναι, όμως, η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι; Υπάρχουν κάποιες μέσες εδώς, αλλά και έξω από τη Βουλή, που θέλουν να μην λυθούν ποτέ τα εθνικά θέματα, γιατί ακριβώς στη διατήρησή τους βασίζουν την ύπαρξή τους, στηρίζουν τον εαυτό τους, τα κόμμάτα τους, τις διάφορες οργανώσεις, που προπαγανδίζουν τη διαίτησή της έχθρας, του εθνικισμού και της πατριδοκαπηλίας.

Είναι τεράστια η ευθύνη σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που πατρώνετε τους επαγγελματίες εθνικιστές και τους πατριδοκάπηλους, που τους διευκολύνετε να ζουν και να αναπτύσσονται διευκολύνοντας και την εκκόλαψη του αυγού του φιδιού -ένα επεισόδιο από το ακραίο, αποκρουστικό του πρόσωπο είδαμε και χθες-, μόνο και μόνο για να μην φανούν τα μεγάλα εσωκομματικά σας προβλήματα και προσδοκώντας να αποκομίσετε υποτιθέμενα πρόσκαιρα κομματικά οφέλη.

Η συμφωνία κινείται στο πλαίσιο της Συνθήκης του Βουκουρεστίου του 1913 μετά τους Βαλκανικούς πολέμους, μία συνθήκη που προφανώς είναι αδύνατον να αναθεωρηθεί, γιατί θα ανοίξει τον ασκό του Αιόλου και για άλλες αναθεωρήσεις, που ούτε να τις ακούσουμε δεν θέλουμε.

Καλώ τους συμπολίτες μου στη Μακεδονία να απομονώσουν τους εμπόρους του πατριωτισμού. Να απομονώσουν όλους αυτούς τους δημάρχους, θα έλεγα, κάποιοι εκ των οποίων φτάνουν σε ακραίο σημείο αντιδημοκρατισμού και ρεσιπάλ αλαζονείας και απαιρεσίας, ζητώντας να διαπιστευτήριά μας, για να εγκρίνουν αν θα επισκεφθούμε ή αν θα παραμείνουμε στις περιοχές μας, εάν διαφωνούμε με τις απόψεις τους, και κάποιους άλλους που

κρεμούν στα δημοτικά μέγαρα αυθαιρέτως, χωρίς καμμία απόφαση των δημοτικών συμβουλίων πανό: «Κλειστό λόγω ονόματος».

Καλώ τους συμπολίτες μου να εμπιστευθούν ανθρώπους που απέδειξαν ότι καμμία σχέση δεν έχουν με την κλεψιά, την αρπαχή, τη λομογιά, τη διαπλοκή, τη διαφθορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Να κλείσουν την πόρτα σε αυτούς που υποκριτικά προσπαθούν να σώσουν εαυτούς από τον έλεγχο των σκανδάλων είτε είναι η «NOVARTIS», το ΚΕΕΛΠΝΟ, τα εξοπλιστικά, αυτούς που έδωσαν δώρο, κυριολεκτικά ξεπούλησαν την Αγροτική Τράπεζα σε φίλους τους, αφήνοντάς τον αγρότη χωρίς χρηματοδότηση και που δεν θέλουν να πληρώσουν ποτέ τα θαλασσοδάνεια των φθαρμένων κομμάτων τους.

Αυτή η πρόταση μομφής όχι απλά θα πέσει στο κενό, αλλά είναι βέβαιον ότι θα μας δυναμώσει. Οι ανεύθυνοι και οι τυχοδιώκτες θα πάρουν ισχυρά και δυνατά την απάντηση που τους αρμόζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιωτόπουλος και αμέσως μετά ο κ. Κόνσολας. Ο κ. Παππάς θα μιλήσει αργότερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι Έλληνας Μακεδόνας και ομιλώ την ελληνική γλώσσα. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γεννήθηκα λίγα χιλιόμετρα μακριά από την πόλη των Φιλιππων, μετονομασθείσα έτσι το 356 π.Χ. από τον Φίλιππο τον Β', Βασιλέα των Μακεδόνων και καμμία διεισδυτική επιτροπή του άρθρου 8 παράγραφος 5 της συμφωνίας που φέρνεται δεν μπορεί να μου το αλλάξει αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό είναι στοιχείο της εθνικής μου συνειδήσης και η εθνική μου συνειδηση είναι στοιχείο της ψυχής μου. Δεν επιτρέπω σε κανέναν αστοιχείωτο ή πονηρό, σε κανέναν χαβαλέ της ιστορίας ή κυνικό της εξουσίας, είτε αυτός είναι κυβερνητικός παράγοντας είτε Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, που θα ψηφίσουν το βράδυ υποθέτω υπέρ της απόρριψης της πρότασης δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας και επομένως θα ανάψουν αύριο το πράσινο φως στον Πρωθυπουργό και στον Υπουργό Εξωτερικών της χώρας μας, για να πάνε να υπογράψουν αυτή τη συμφωνία που κατά τα άλλα απορρίπτουν.

Μεθαύριο θα ανάψουν το πράσινο φως στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, στον Πρόεδρο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Πάνο Καμμένο, να πάει στο ΝΑΤΟ να διαχειριστεί τα διαδικαστικά της ενταξιακής πορείας των Σκοπίων σε αυτόν τον Οργανισμό, ως αρμόδιος Υπουργός, που κατά τα άλλα απορρίπτει αυτή τη συμφωνία. Αυτά συμβαίνουν αυτές τις μέρες.

Έκανα, όμως, αυτή τη δήλωση και για κάποιον άλλο λόγο, πολύ πιο σημαντικό, αν θέλετε, και πιο σοβαρό. Γιατί δεν αργεί η ώρα, που με βάση τα κεκτημένα αυτής της διπλωματικής επιτυχίας -λέμε τώρα- θα έρθει κάποιος να μου πει ότι, κύριε Παναγιωτόπουλε, δεν μπορείτε να δηλώνετε Έλληνας Μακεδόνας που μιλά την ελληνική γλώσσα, διότι οι Μακεδόνες είναι οι πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας, όπως συμφώνησε ο κ. Τσίπρας με τον κ. Ζάεφ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτοί ομιλούν τη μακεδονική γλώσσα, όπως συμφώνησε ο κ. Τσίπρας με τον κ. Ζάεφ. Επομένως, όταν δηλώνετε Έλληνας Μακεδόνας, ομιλών την ελληνική γλώσσα, ενδεχομένως η συμπεριφορά σας να αναπτύσσει σοβινιστικά στοιχεία, βάσει συγκεκριμένου άρθρου αυτών που συμφώνησαν ο κ. Τσίπρας με τον κ. Ζάεφ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Σουρεαλιστικό!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί σουρεαλιστικό, κύριε Υπουργέ; Το βλέπω να γίνεται. Μακάρι να διαψευστώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην παρεμβαίνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτής της επιθετικής, εχθρικής, σοβινιστικής συμπεριφοράς, μπορεί μία τέτοια δήλωση, αν όχι αντιφατική, να είναι τουλάχιστον επιλήψιμη. Αυτό και όλα αυτά είναι τα προϊόντα της διαπραγματεύσεως που οδήγησαν σε αυτή τη συμφωνία. Γι' αυτό δηλώνουμε ότι είναι κάκιστη η συμφωνία.

Εξαντλώντας τα όπλα του κοινοβουλευτικού ελέγχου, εγείρουμε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που διαπραγματεύτηκε και έκλεισε αυτή τη συμφωνία και αύριο - μεθαύριο θέλει να πάει να την υπογράψει.

Στεκόμαστε μαζί με τις εκατοντάδες χιλιάδες, τα εκατομμύρια του ελληνικού λαού, που δεν ακούει αυτή η Κυβέρνηση, οι οποίοι διαμαρτύρονται και διαδηλώνουν σε όλη την Ελλάδα, στη βόρεια Ελλάδα, παντού, γιατί απλά δεν συμφωνούν.

Εμείς, λοιπόν, μέσα εδώ για αυτούς και αυτοί έξω για εμάς, όλοι μαζί να απορρίψουμε αυτή τη συμφωνία, η οποία πολύ φοβάμαι ότι θα δημιουργήσει προβλήματα, αν όχι και δεινά, στο μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί είναι κακή η συμφωνία; Πού είναι το αμετάφραστο όνομα *Severna Makedonija*, για το οποίο έκανε λόγο και ο Πρωθυπουργός στο διάγγελμά του, προφανώς, ψευδόμενος άλλη μία φορά; Έφυγε αυτό.

Έχουμε ένα όνομα το οποίο μεταφράζεται στη γλώσσα κάθε χώρας και το όνομα είναι Βόρεια Μακεδονία. Και το όνομα Βόρεια Μακεδονία, όπως ακούστηκε, αποτέλεσε επιλογή Ζάεφ και Ντιμιτρόφ, των σκοπιανών δηλαδή κυβερνητικών παραγόντων, την οποία δέχτηκε η ελληνική πλευρά ασμενώς, όπως λέει ο κ. Κοτζιάς ο οποίος, όταν δεν κακοποιεί εθνικά δίκαια, κακοποιεί την ελληνική γλώσσα.

Ρωτάω εγώ σε ποια σκληρή διαπραγμάτευση, όπου το μείζον είναι το όνομα, έρχεται η μία πλευρά και αποφασίζει ελεύθερα, επιλέγει ελεύθερα και η άλλη πλευρά, που υποτίθεται ότι διαπραγματεύεται σκληρά, απλώς προσυπογράφει και συναινεί; Όμως, και το ίδιο το όνομα, η επιλογή, όπως σας είπα, Ζάεφ δεν παραπέμπει σε αλυτρωτισμούς; Γιατί οι Τούρκοι επιμένουν να αποκαλούν δυτική Θράκη την ελληνικότατη Θράκη, σε αντιδιαστολή με την ανατολική Θράκη, που είναι κομμάτι αυτού που λέμε εμείς τώρα ευρωπαϊκή Τουρκία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, μισό λεπτό ακόμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Άλλα τριάντα δευτερόλεπτα και σας ευχαριστώ για την ανοχή.

Αλυτρωτισμός. Δεν είναι ο γραφικός αλυτρωτισμός του Γκρουέφκι με τα αγάλματα. Είναι ο υποθάλτων, υφέρπων, επικίνδυνος αλυτρωτισμός του μακεδονικού ιδεολογήματος των αλύτρωτων πατρίδων, αυτός που σιγά σιγά θα βγει, γιατί οι πολιτικοί συσχετισμοί μεταβάλλονται.

Δεν έχω καιρό να αναλύσω τα υπόλοιπα της συνθήκης. Δύο πράγματα λέω και θα κλείσω.

Σε αυτήν σας την πρωτοβουλία, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, λειτουργήσατε ερήμην της βούλησης και την επιθυμία του ελληνικού λαού. Δείχνετε περισσότερο ενδιαφέρον να ικανοποιήσετε τα αιτήματα του διεθνούς παράγοντα προς ικανοποίηση δικών τους συμφερόντων, παρά το λαϊκό αίσθημα, την επιθυμία του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ολοκληρώστε, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι και κάτι άλλο, όμως. Αυτό το επιθυμούσατε πάντα. Όταν ο Καραμανλής έδινε τη μάχη στο Βουκουρέστι, επιφανή στελέχη του κόμματός σας, που ήταν τότε στο 3% -αναμνήσεις από το μέλλον ίσως- υποστήριζαν την αναγνώριση του γειτονικού κράτους με το συνταγματικό όνομα Μακεδονία σκέτο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Οι αναμνήσεις από το παρελθόν, εντάξει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έτσι τώρα βρίσκω ή μάλλον καταλαβαίνω γιατί είστε τόσο ικανοποιημένοι. Δεν θα γίνουν, όμως, έτσι τα πράγματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μην με αναγκάζετε κι εμένα να εξεγείρομαι, ενώ δεν έχω τέτοια δικαίωμα.

Τον λόγο έχει ο κ. Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν ακούσατε τι ψέλλισε ο κ. Μπούρας ανεβαίνοντας προς το Βήμα, ότι τώρα μιλάνε τα σύνορα του Αιγαίου.

Είναι αλήθεια, κύριε Μπούρα. Ευχαριστώ και για την ευκαιρία που μου δώσατε να αναφερθώ και στον προηγούμενο ομιλητή, τον εξαιρετικό συνάδελφο κ. Παναγιωτόπουλο, ο οποίος με γλαφυρό τρόπο περιέγραψε τη δική του αναφορά κοινωνικοπολιτιστική αλλά και ιδεολογική ως Μακεδόνας.

Μόνο που θέλω να σας θυμίσω, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, ότι αυτή η αναφορά του Μακεδόνα δεν αφορά μόνο τη Μακεδονία. Αφορά όλη τη χώρα. Γιατί η Ελλάδα, ως αδιαίρετος χώρος, είναι μία χώρα με ιστορικές ρίζες που η Δωδεκάνησος είναι ένα ακροτελεύτιο άκρο της χώρας, της Ευρώπης, που φοβάμαι ότι, αν συνεχίσει αυτή η Κυβέρνηση με αυτήν την τακτική, λίγο διάστημα μετά θα μιλάμε και για τη Δωδεκάνησο.

Αυτή η συζήτηση θα έπρεπε να είχε προηγηθεί. Θα έπρεπε να έχει προηγηθεί με ευθύνη της Κυβέρνησης και όχι να συρθεί σε μία συζήτηση υποχρεωτικά μετά την πρωτοβουλία του Προέδρου με κ. Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας να συζητούμε εδώ ύστατα, την τελευταία στιγμή, μία πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας για τη συμφωνία της Κυβέρνησης με την κυβέρνηση της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Η Κυβέρνηση, για την ακρίβεια, κύριε Πρόεδρε, αναγκάζεται να συρθεί σε μία συζήτηση, αφού προσπάθησε το προηγούμενο διάστημα να κρύψει αυτήν την ασύμβατη σχέση των κυβερνητικών εταιρών Τσίπρα - Καμμένου. Δυστυχώς, όμως, πλέον έχει φτάσει στα τέρμινά αυτή η συζήτηση.

Ξέρετε, αυτήν την εξουσιοδότηση που θέλει ο κ. Τσίπρας να έχει από την ελληνική κοινωνία και την ελληνική αντιπροσωπεία δεν μπόρεσε να την έχει και έχει φτάσει πλέον στο απροχώρητο. Γιατί αυτήν τη στιγμή το ζήτημα είναι ότι έχει χάσει, δεν υπάρχει πλέον, την κοινωνική πλειοψηφία και προσπαθεί να βρει τρόπους να υπογράψει μια συμφωνία η οποία είναι ασύμβατη με το θυμικό, αλλά και με το δίκαιο.

Κύριε Πρόεδρε, ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στους χειρισμούς της ελληνικής κυβέρνησης για το Βουκουρέστι. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας είπε πολύ ορθά ότι θα πρέπει να περισφύει το θράσος στην Κυβέρνηση για να αναφέρεται στο Βουκουρέστι, μία συμφωνία η οποία θα έπρεπε να έχει αναφορά το Βουκουρέστι, κάτι το οποίο η κ. Μπακογιάννη τις προηγούμενες ώρες εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία περιέγραψε με ακρίβεια. Γι' αυτό και ο πρώην Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής, αναφέρθηκε σε αυτήν την ομιλία και θα ήταν καλό και χρήσιμο όλοι να είχαμε στρέψει σε αυτό το πλαίσιο τη συζήτηση καιρό πριν.

Ξέρετε, η Κυβέρνηση Τσίπρα θα έπρεπε να έχει ως πυλώνα και οδηγό εκείνη τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης Καραμανλή - Μπακογιάννη - Μείμαρκη, όπου είχε ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία και τότε είχαμε προχωρήσει πραγματικά με εθνική συνείδηση.

Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση Τσίπρα μετέτρεψε ως αδύναμο εταίρο στη διαπραγμάτευση αυτήν τη χώρα, ενώ τα Σκόπια ήταν πραγματικά μια χώρα που ήταν στη γωνία. Αυτοί, πράγματι, ζητούσαν τη στήριξη του διεθνούς παράγοντα και για το ΝΑΤΟ και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κ. Τσίπρας με τους χειρισμούς του κατέστησε την Ελλάδα ως αδύναμο μέρος.

Όλοι οι ομιλητές αποδόμησαν αυτήν τη συμφωνία, όλοι οι συνάδελφοί μου στη Νέα Δημοκρατία. Και ξέρετε είναι γνωστό ότι το ασύγγνωστο «ναι» στην αναγνώριση της μακεδονικής εθνότητας, αλλά και της γλώσσας έχει πλέον μετατρέψει και σε ένα όνειρο το *erga omnes* που ο κύριος Πρωθυπουργός από αυτό εδώ το Βήμα στην Εθνική Αντιπροσωπεία έλεγε ότι είναι εδραιωμένο.

Δυστυχώς, έχουμε ένα κράτος που θα ονομάζεται Βόρεια Μα-

κεδονία, οι κάτοικοί της θα ονομάζονται Μακεδόνες και θα έχουν και μία υπογραφή της ελληνικής Κυβέρνησης για αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήταν ειλικρινά ενδιαφέρον να γνωρίζαμε ποια ήταν η θέση της Κυβέρνησης μετά την απόφαση του Αρείου Πάγου, που αναφέρει πως δεν υπάρχει μακεδονική εθνότητα, δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα, αυτά δηλαδή που εκχωρείτε εσείς απλόχερα τώρα. Η απόφαση του Αρείου Πάγου το 2009 είχε εισηγήτρια ωστόσο και την κ. Θάνου, τη σύμβουλο του Πρωθυπουργού. Άρα τι λέτε για όλα αυτά, κύριοι της Κυβέρνησης;

Αναφέρεται ο όρος «Μακεδονία» από αρχαιοτάτων χρόνων. Είναι όρος ιστορικός, γεωγραφικός και όχι εθνολογικός. Αυτά λέει η απόφαση. Οι Μακεδόνες δεν είναι και ούτε υπήρξαν κατά το πρόσφατο και απώτερο παρελθόν ιδιαίτερος εθνολογικός σχηματισμός. Απλώς Μακεδόνες ονομάζονταν ανέκαθεν οι κάτοικοι της γνωστής αρχαίας περιοχής της ελληνικής Μακεδονίας, όπως οι Θράκες επειδή μένουν στην Θράκη, όπως οι Θεσσαλοί επειδή μένουν στην Θεσσαλία. Επομένως, Μακεδόνες κατά την εθνότητα δεν υπάρχουν ούτε μπορούν να δημιουργηθούν. Αυτή είναι η αλήθεια.

Μου έκανε εντύπωση ο κ. Κατρούγκαλος, προηγούμενα, στην αναφορά του ότι υπάρχει ένας οίκτος. Κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία δεν ικετεύει. Εσείς πρέπει να είστε υπόλογοι στην ελληνική κοινωνία. Μου κάνει εντύπωση που με τη συμπεριφορά σας έχετε εξελιχθεί, έχετε μεταλλαχθεί και λέτε να ντρεπόμαστε. Σε τι να ντρεπόμαστε, κύριε Υπουργέ;

Λυπάμαι που από εσείς που ήσασταν άνθρωπος του μέτρου φτάσατε στον υπέρμετρο λαϊκισμό να εξυβρίζετε αυτούς που έστω ύστατα αυτήν την ώρα σας καλούν να επαναφέρετε στην έννομη τάξη αυτήν τη συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός έχει εργαλειοποιήσει σε δύο σημεία την εξωτερική σας πολιτική, στο σκοπιανό και στο μεταναστευτικό. Δύο ζητήματα που φοβάμαι ότι έχετε μετατρέψει τη χώρα σε έναν σκηνικό του παραλόγου, αφού πρώτον για το σκοπιανό θα δείτε τις εξελίξεις. Σας καλούμε έστω και ύστατα τώρα να ανακαλέσετε αυτήν την απόφαση.

Δεύτερον, για το μεταναστευτικό έχετε μετατρέψει τα νησιά σε αποθήκες παράνομων μεταναστών που είναι εξαιρετικά επικίνδυνο εθνικά.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, λοιπόν, έστω και τώρα όλοι μαζί, ενωμένοι να καλλιεργήσουμε την εθνική συνείδηση και να πάμε μπροστά χωρίς διχασμό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου.

Μόλις ενημερώθηκε ότι αποσιάζει από την Αίθουσα, οπότε τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής του Αχιλλέα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπηρετώ μία πολιτική σχολή σκέψης η οποία αποστρέφεται τον εθνικισμό, τον φανατισμό και την πατριδοκαπηλία. Έχω γαλουχηθεί στην αντίληψη ότι η εξωτερική πολιτική πρέπει να ασκείται με γνώμονα όχι το κομματικό συμφέρον, αλλά με γνώμονα το συμφέρον της χώρας σε βάθος δεκαετιών.

Οφείλω, λοιπόν, να καταθέσω τις απόψεις μου ως Μακεδόνας Βουλευτής χωρίς λαϊκισμούς και χωρίς υπερβολές, αλλά με πλήρη συναίσθηση της κρισιμότητας αυτών των ημερών.

Ως Βουλευτής Σερρών, λοιπόν, θα σας πω ειλικρινά ότι εάν φέρνατε μία εθνικά επωφελή λύση για το θέμα των Σκοπίων, θα ήμουν από τους πρώτους που θα το αναγνώριζαν. Δυστυχώς, όμως, δεν κάνετε κάτι τέτοιο. Φέρνετε μία συμφωνία που είναι κακή και είναι εθνικά επικίνδυνη όχι μόνο για το σήμερα, αλλά και για το μέλλον. Και θα μου επιτρέψετε να σας εξηγήσω πολύ γρήγορα γιατί.

Πρώτον, γιατί πρώτη φορά –το έχουν πει άλλωστε και αρκετοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας– η ελληνική Κυβέρνηση ανα-

γνωρίζει δήθεν μακεδονική ταυτότητα και δήθεν μακεδονική γλώσσα. Η γλώσσα είναι το συστατικό στοιχείο κάθε έθνους. Είναι ο πυρήνας της ταυτότητάς του. Με την ευκαιρία μια και μιλάμε για γλώσσα, καλό είναι να κλείσουμε το παραμύθι της δήθεν αναγνώρισης της μακεδονικής γλώσσας το 1977. Η Ελλάδα σε εκείνη τη διάσκεψη δεν αναγνώρισε μακεδονική γλώσσα.

Είναι αδιανόητο η ελληνική Κυβέρνηση να επικαλείται την επιχειρηματολογία των Σκοπίων, να εφευρίσκει πράγματα που δεν έγιναν ποτέ. Η διαστρέβλωση της ιστορίας, κύριοι και κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η μεγαλύτερη ύβρις.

Δεύτερον, στα λόγια λέγατε ότι η συμφωνία αυτή θα είναι *erga omnes*. Στην πράξη, όμως, υπογράφετε διπλή ονομασία και όχι σύνθετη ονομασία. Οι διεθνείς οργανισμοί θα αποκαλούν τα Σκόπια Βόρεια Μακεδονία, αλλά οι ίδιοι στο εσωτερικό τους θα αποκαλούνται Μακεδόνες.

Και τρίτον, η συμφωνία αυτή είναι επικίνδυνη γιατί έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το κεκτημένο του Βουκουρεστίου –που ήταν πρώτα λύση και μετά ένταξη– και ανοίγει με το καλημέρα διάπλατα την πόρτα εισόδου των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ.

Με την πολιτική σας, λοιπόν, τι κάνετε; Ενισχύετε τον αλυτρωτισμό των Σκοπιανών. Τους δίνετε γλώσσα, τους δίνετε εθνότητα, τους δίνετε υπηκοότητα. Μας πάτε πίσω στη σύνδεση της Αριστεράς με τον μακεδονισμό, μία μαύρη, μία μελανή σελίδα στην ιστορία της ελληνικής Αριστεράς. Αντί να αποक्रούετε τον αλυτρωτισμό των γειτόνων μας, δυστυχώς τον επιβραβεύετε.

Επειδή κάποιοι συγκρίνουν τη συμφωνία αυτή με το Βουκουρεστί, θα μου επιτρέψετε να σας εξηγήσουμε για άλλη μία φορά τι έλεγε το Βουκουρεστί. Είναι δύο απλά πράγματα. Έλεγε, λοιπόν, ότι πρέπει να βρεθεί λύση στο θέμα του ονόματος και μετά ένταξη και πρέπει να ισχύει η συμφωνία έναντι όλων. Εσείς αυτά τα δύο τα έχετε χαρίσει. Χαρίζετε και κάτι ακόμα πιο σημαντικό. Τους χαρίζετε τη μακεδονική εθνότητα.

Στο Βουκουρεστί η ελληνική Κυβέρνηση τότε έδειξε τι θα πει εξωτερική πολιτική με σθένος, με τόλμη, με σχέδιο, με διορατικότητα. Δεν λύγισε ούτε ο Κώστας Καραμανλής, ούτε η Ντόρα Μπακογιάννη, ούτε ο Ευάγγελος Μειμαράκης στις πιέσεις των ξένων, όπως κάνετε δυστυχώς εσείς σήμερα. Είπαν ένα «όχι», προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον.

Σήμερα, λοιπόν, αντί να αξιοποιείτε αυτό το κεκτημένο, το ακυρώνετε. Η τότε κυβέρνηση δεν δέχτηκε μία τόσο κακή συμφωνία. Μην κατηγορείτε, λοιπόν, τους άλλους για τις δικές σας αποτυχίες. Εσείς κάνετε εξωτερική πολιτική με αποκλειστικό γνώμονα τα μικροπολιτικά σας συμφέροντα. Κάνετε βουτιά στο παρελθόν για να διχάσετε όλους τους Έλληνες, αλλά και για να διχάσετε τη Νέα Δημοκρατία. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία είμαστε ένα. Είμαστε ενωμένοι ειδικά για το θέμα της Μακεδονίας. Βάζουμε εθνικές γραμμές και τις υπηρετούμε.

Κλείνοντας θα μου επιτρέψετε να πω και κάτι ακόμα. Θέλω να πιστεύω ότι όλοι εμείς που ασχολούμαστε θεσμικά με τα δημόσια πράγματα, όσο υψηλή θέση και εάν κατέχουμε, υπηρετούμε την απaráβατη γραμμή που πρώτος εφάρμοσε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής: το εθνικό πάντα πάνω από το προσωπικό συμφέρον.

Ετοιμάζεστε, λοιπόν, να βαρύνετε την πατρίδα μας με μία συμφωνία επικίνδυνη και προβληματική. Δεν υπογράφετε –βλέπετε– μόνο οικονομικά μνημόνια. Υπογράφετε και εθνικά μνημόνια και μάλιστα χωρίς την έγκριση της Βουλής.

Σε αυτόν τον δρόμο να ξέρετε ότι θα έχετε απέναντί σας όχι μόνο τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και όλον τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου, ύστερα ο Πρόεδρος κ. Σαμαράς και μετά ο Υπουργός κ. Τζανακόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και η δημοκρατική παράταξη σε όλη την ιστορική τους διαδρομή είχαν πάντα ως αδιαπραγμάτευτο πρόταγμα τα εθνικά συμφέροντα. Η εθνική στρατηγική με την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου διασφάλισε για τη χώρα μας μία πορεία σε κρίσιμες περιόδους και καθόρισε τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα της χώρας.

Σήμερα το ΠΑΣΟΚ με την εμπειρία του, με πατριδογνωσία συνεχίζει μία σύγχρονη πορεία μαζί με όλες τις δυνάμεις που αποδέχτηκαν το κάλεσμα της Φώφης Γεννηματά. Το Κίνημα Αλλαγής φιλοδοξεί να πρωταγωνιστήσει στην ανασυγκρότηση της χώρας και τη δημιουργία ευημερούσας κοινωνίας σε στέρεες βάσεις.

Θέλουμε να ενώσουμε ξανά τους Έλληνες με βάση τον πατριωτικό χαρακτήρα της παράταξής μας μακριά από τον εθνικολαϊκισμό και την πατριδοκαπηλία. Η εθνική συνεννόηση, που είναι για εμάς προϋπόθεση για να αναταχθεί η χώρα, είναι πολύ μακριά από την εκ των υστέρων ενημέρωσή σας.

Το 1993 ο Ανδρέας Παπανδρέου εκλήθη να διαχειριστεί ένα πρόβλημα που είχε ήδη συνδιαμορφωθεί με αφετηρία το 'Ιλντεν, τη δημιουργία της Γιουγκοσλαβίας και του ομόσπονδου κράτους, από τον εμφύλιο και την πέμπτη ολομέλεια του ΚΚΕ στις Πρέσπες, τη μετεμφυλιακή διαχείριση και το αδιέξοδο της κυβέρνησης Μητσotάκη το 1990 - 93 μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Η ενδιάμεση συμφωνία το 1995 ήταν μία επιτυχία της Ελλάδας, που έδωσε όπλα για τη διασφάλιση των εθνικών μας θέσεων. Το 2008 απειλήθηκε, και καλώς, βέτο για την είσοδο της FYROM στο NATO.

Το 2017 ο κ. Τσίπρας προχώρησε σε διαπραγματεύσεις με τη νέα ηγεσία των Σκοπίων με πίεση και προς τις δυο πλευρές της Αμερικής, του NATO και ορισμένων Ευρωπαίων. Πράγματι ήταν καλή η συγκυρία για να πετύχουμε ολοκληρωμένη και βιώσιμη συμφωνία, αλλά απ' ό,τι φαίνεται ο κ. Τσίπρας δεν τα κατάφερε. Προχώρησε χωρίς συνεννόηση με τις πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και έφερε μία συμφωνία που την είπε καλή. Καλή για τα Σκόπια, τον διεθνή παρόντα και τους Ευρωπαίους που πάντα θέλουν να κλείνουν ανοικτά μέτωπα.

Για τη διασφάλιση, όμως, των συμφερόντων της Ελλάδας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπεύθυνη, αρμόδια και υπόλογη απέναντι στον ελληνικό λαό είναι η ελληνική Κυβέρνηση και οι πολιτικές δυνάμεις.

Το Κίνημα Αλλαγής είναι υπέρ μίας ολοκληρωμένης και βιώσιμης λύσης όχι, όμως, όποιας όποιας. Τα όποια θετικά αυτής της συμφωνίας εξανεμίζονται από τα αρνητικά. Δεν διασφαλίζονται επαρκώς τα εθνικά συμφέροντα, αλλά ανοίγουν νέες πληγές. Γι' αυτό και η πολύ μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν έχει πειστεί.

Επιπλέον, οι κυβερνητικοί παράγοντες όχι μόνο δεν τεκμηριώνουν τη θέση τους, αλλά τα όποια επιχειρήματά τους ακούσαμε αυτές τις ημέρες είναι χειρότερα από τη συμφωνία. Έχουμε ακούσει τα μύρια όσα αυτές τις ημέρες. Επικαλούνται έργα και ημέρες πολιτικών της Δεξιάς, όπως Αβέρωφ, Κωνσταντίνου Μητσotάκη, Μπακογιάννη, Κωσταντίνου Καραμανλή κ.λπ. Προσωπικά και μόνο με αυτήν την επίκληση είμαι απέναντί σας.

Άλλωστε μοιάζετε όλο και περισσότερο εσείς σήμερα του ΣΥΡΙΖΑ και ο Μητσotάκης ο αείμνηστος το 1990 - 1993: Με έναν Κατσίκη και με έναν Καμμένο κυβερνάτε και την ίδια πολιτική ακολουθείτε. Κάθαρση και μονεταριστικοί στόχοι ήταν και τότε της Κυβέρνησης και σήμερα εσάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Αλλά, ας πάμε στη συμφωνία. Το όνομα είναι *erga omnes*: Μόνο κατ' επίφαση και κατά τα άλλα αποδέχστε τον σκληρό πυρήνα του αλυτρωτισμού. Παραχωρήσατε, ως μη οφείλατε, την ταυτότητα Μακεδόνας-Μακεδονίσσα, την ιθαγένεια μακεδονική, την επίσημη γλώσσα μακεδονική. Αποκρύπτετε ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1982 έβαλε τέλος την υποτιθέμενη αναγνώριση της γλώσσας, που δεν αναγνώριζε πλέον τα πτυχία από τα Σκόπια.

Τα δίνετε όλα: ηλεκτρονική ταυτότητα, διεθνές σήμα. Τα ταμπελάκια στα αγάλματα, που μας λέει ο κ. Τσίπρας, στα Σκόπια είναι σαν τα καθρεφτάκια των ιθαγενών. Η συμφωνία εκχωρεί την πρωτοβουλία κινήσεων στα Σκόπια. Η Ελλάδα επιτρέπει την είσοδό τους στο NATO, παραδίδοντας το βέτο πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνθετο όνομα είναι για εμάς αποδεκτό, ως αποτέλεσμα συμβιβασμού στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης και βιώσιμης συμφωνίας που, όμως, δεν υπάρχει. Η συμφωνία ως έχει, πριν αλλάξουν, τουλάχιστον τα τρία θέματα

που θέσαμε, δεν πρέπει να υπογραφεί. Σκεφθείτε το εθνικό συμφέρον. Αν πάλι παίρνετε μόνοι σας το ρίσκο, αδιαφορώντας γι' αυτά που σας λέμε, θα είστε μόνοι.

Ως προς την πρόταση δυσπιστίας, επειδή ο κ. Τσίπρας την καλωσόρισε και είπε ότι τη θεωρεί ψήφο εμπιστοσύνης, εμείς ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Τσίπρας - Καμμένου και στα πεπραγμένα της δεν δίνουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Παρακαλώ πολύ, τον λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Σαμαράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω τι γράφει σε άρθρο του σήμερα ένας πολιτικός μου αντίπαλος εδώ και δεκαετίες, που γνωρίζει πολύ καλά τι έγινε για το σκοπιανό το 1991, ο Θεόδωρος Πάγκαλος, με τον οποίο και τότε διαφωνούσα και όλα τα επόμενα χρόνια. Για να δείτε ποιοι είναι οι ακροδεξιοί, ποιοι είναι δημοκράτες και ποιοι εκείνοι που τα ξεπουλάνε όλα.

Γράφει, λοιπόν, ο Πάγκαλος σήμερα: «Ο κ. Σαμαράς, όταν ήταν Υπουργός Εξωτερικών, θεωρούσε υποχρέωσή του να ενημερώνει τακτικά την αντιπολίτευση. Τουλάχιστον εμένα που αντιπροσώπευα κατ' εντολήν του Ανδρέα Παπανδρέου την αξιωματική αντιπολίτευση τότε, με έβλεπε δύο με τρεις φορές τον μήνα.

Διατηρώ, τριάντα χρόνια μετά, τεράστια εκτίμηση γι' αυτές τις δημοκρατικές πρακτικές ενός πολιτικού με τον οποίον τόσα πολλά μας χωρίζουν. Σε μία από τις συναντήσεις μας αυτές μου ανήγγειλε την, κατά πληροφορίες, προσεχή κήρυξη της ανεξαρτησίας της Ομόσπονδης Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Είχε ο κ. Σαμαράς την εντύπωση ότι ένα πλήθος προβλήματα θα δημιουργούντο για τη χώρα μας και η εντύπωση αυτή δεν ήταν εντελώς εσφαλμένη. Έδινε μεγάλη σημασία από τότε στο όνομα του νέου κράτους και στον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαμε να το αποφύγουμε.»

Ο κ. Πάγκαλος κλείνει το άρθρο του ως εξής: «Η κατά κράτος υποχώρηση δεν είναι δυνατόν να επιλεγεί ως στρατηγική. «Βόρεια Μακεδονία» δεν είναι λύση. Αφήνει ανοιχτό τον σφετερισμό του ιστορικού και πολιτιστικού παρελθόντος μας από τους Σλάβους που έχουν επικρατήσει στα Σκόπια.»

Αυτά τα λέει σήμερα ο πολιτικός μου αντίπαλος διαχρονικά. Όλοι οι Έλληνες έχουν καταλάβει τι γίνεται σήμερα. Αι γενεαί πάσαι.

Κυρίες Τσίπρας, που δεν είστε εδώ, αλλά που ξέρω ότι με ακούτε, εγώ πολέμησα για το σκοπιανό, εσείς τα δώσατε όλα.

Εγώ αντιστάθηκα, εκπροσωπώντας την ομόφωνη απόφαση του υπουργικού συμβουλίου τότε, τη συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής τότε και του Συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών τότε, όλων των Ελλήνων και εσείς σήμερα τα δίνετε όλα, χωρίς στήριξη από τη Βουλή, χωρίς καν απόφαση του Υπουργικού σας Συμβουλίου. Τα δώσατε όλα σε διπλωματία μυστική, χωρίς τη στήριξη κανενός, ούτε καν του κυβερνητικού σας εταίρου, με την Αντιπολίτευση στο σκοτάδι και τον λαό στα κάγκελα. Δηλαδή, με ανύπαρκτη νομιμοποίηση και μηδενική συναίνεση.

Από την ταραχή σας, λοιπόν, βρίσκεστε και σε πλήρη σύγχυση. Από τη μία εσείς και τα «παπαγαλάκια» σας με κατηγορείτε ότι εγώ, δήθεν, δημιούργησα το 1992 το σκοπιανό και από την άλλη εσείς και τα παπαγαλάκια σας με κατηγορείτε ότι εγώ, δήθεν, από τότε πούλησα το σκοπιανό. Σε εμένα τα λέτε αυτά;

Με συκοφαντείτε ως πολύ αδιόλακτο και ταυτόχρονα με συκοφαντείτε ως πολύ υποχωρητικό. Διαλέξετε, επιλέξτε, για τι από τα δύο θα με συκοφαντήσετε. Γιατί και τα δύο δεν μπορεί να ισχύουν.

Και για να σοβαρευτούμε. Εγώ δεν δημιούργησα κανένα πρόβλημα το 1992. Το πρόβλημα του ψευτομακεδονικού αλυτρωτισμού το δημιούργησαν ιστορικά ο Στάλιν και ο Τίτο. Γι' αυτό, όμως, δεν μας είπε τίποτε ο κ. Τσίπρας. Προφανώς, το ξέχασε.

Το πρόβλημα ξέσπασε πολιτικά, όταν διαλύθηκε η Γιουγκοσλαβία. Εγώ τότε διαχειρίστηκα την εθνική γραμμή, η οποία συνοψίστηκε στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών στις 12 Απριλίου 1992 και μάλιστα ομόφωνα, με μια αποχή και μάλιστα με εμένα να μην είμαι παρών στην τελική απόφαση.

Η απόφαση των πολιτικών αρχηγών έλεγε ότι η Ελλάδα δεν θα αναγνωρίσει κράτος με το όνομα «Μακεδονία», σύνθετα ή παράγωγα.

Και πάρτε τα για να έχετε και τη συγκεκριμένη απόφαση, για να μην υπάρχουν ανοήτες τοποθετήσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήταν τότε, άλλωστε, που απορρίφθηκε και το λεγόμενο πακέτο Πινέιρο από το Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών, αλλά απορρίφθηκε τότε και από τα Σκόπια, όπως ο ίδιος ο Γκλιγκόροφ γράφει στα απομνημονεύματά του.

Κι ως προς τις ανοησίες που άκουσα περί Επιτροπής Μπατεντέρ κ.λπ., τις διαψεύδει ο ίδιος ο Μπατεντέρ, ο οποίος ξεκάθαρα δήλωσε ότι η επιτροπή του δεν είχε καμία αρμοδιότητα για το θέμα της ονομασίας, παρά μόνο αν πληρούν οι καινούργιες δημοκρατίες που επρόκειτο να γίνουν στη Γιουγκοσλαβία τα κριτήρια ανεξαρτησίας. Άλλα αντ' άλλων απ' αυτά που ακούστηκαν εδώ πέρα!

Υπάρχουν, ευτυχώς, και τα ζωντανά ντοκουμέντα της εποχής. Η σκηνή που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής λέει: «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική». Δεν τη χώρισε σε βόρεια, για να τη δώσει σε άλλους. Υπάρχουν και συνεντεύξεις του Παπανδρέου, όπου εξηγεί πλήρως γιατί το όνομα της Μακεδονίας είναι όχημα αλυτρωτισμού σε βάθος χρόνου. Δεν ήταν ανεύθυνος λαϊκιστής ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Δεν ήταν ακροδεξιός ο Ανδρέας Παπανδρέου. Για όνομα του Θεού!

Εγώ έθεσα τους γνωστούς τρεις όρους. Αλλά θα πω πριν ότι ελέγχη και το άπιστευτο, ότι δήθεν εγώ δεν αντέδρασα, όταν αιφνιδιαστικά «έσκασε» ο διαμελισμός της Γιουγκοσλαβίας. Καλά, είναι αποκαλυπτικό! Ο Πρωθυπουργός σας δεν ξέρει απολύτως τίποτα ούτε και για την πολύ πρόσφατη ιστορία μας.

Μάθετε, λοιπόν, ότι σε εκείνο το Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της Ευρώπης, στις 16 Δεκεμβρίου 1991, όταν η Γερμανία ανακοίνωσε ότι *de facto* αναγνωρίζει Κροατία και Σλοβενία, εγώ έθεσα τους γνωστούς σε όλους τρεις όρους και ζήτησα και πέτυχα μετά από μεγάλη μάχη τη μη αναγνώριση ενός κράτους, που θα είχε όνομα που θα υποδήλωνε αλυτρωτικές βλέψεις κατά της χώρας μας, πράγμα που τελικά έγινε δεκτό και από τους υπόλοιπους.

Και παρακαλώ πάρτε και τα συγκεκριμένα πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρέπει, λοιπόν, να πάψετε να λέτε ανοησίες.

Είναι επιπλέον πάρα πολύ σημαντικό να ληφθεί ότι εμπλέκετε ακόμα και τις εμπορικές συμφωνίες που υπογράφονταν με την ενιαία Γιουγκοσλαβία, πριν τη διάλυσή της, με την αναγνώριση των διαφορετικών κρατών που γεννήθηκαν, αποσχίστηκαν μερτά τη διάλυσή της.

Πριν τη 16^η Δεκεμβρίου του 1991 υπογράφαμε και εμείς και όλα τα κράτη του κόσμου συμφωνίες με την ενιαία Γιουγκοσλαβία. Κανείς δεν μπορούσε να επέλθει στο πώς ονομάζει ένα ενιαίο κράτος τις περιοχές του. Ήταν εσωτερική του υπόθεση και κανείς δεν δεσμεύεται ούτε αναγνωρίζει διεθνώς τις εσωτερικές υποδιαιρέσεις άλλων κρατών. Άλλωστε, υπάρχουν και δεκάδες εμπορικές συμφωνίες με την ενιαία Γιουγκοσλαβία από τα μέσα της δεκαετίας του '50 μέχρι και τη διάλυσή της, επί όλων των κυβερνήσεων που μεσολάβησαν.

Και τώρα γίνονται. Να πω ένα παράδειγμα. Δεκάδες εμπορικές συμφωνίες με την Ισπανία, όπου αναφέρεται η Καταλονία, που τώρα ζητά απόσχιση. Είναι σαν να λέμε πως όλες οι χώρες που κάνουν συναλλαγές εμπορικές με την Ισπανία έχουν αναγνωρίσει την ανεξαρτησία της Καταλονίας. Μα, είμαστε στα καλά μας;

Εξάλλου, η Γιουγκοσλαβία τότε διασπάστηκε λίγες εβδομάδες αργότερα. Κι από τότε μέχρι σήμερα, ούτε οι ίδιοι οι Σκοπιοί διανοήθηκαν ποτέ να πουν ότι εμείς τους είχαμε τάχα αναγνωρίσει, έστω και εμμέσως τότε. Ούτε οι Σκοπιοί δεν τόλμησαν να το πουν αυτό! Μέσα στη φούρια σας έχετε γίνει «σκοπιανότεροι»

των Σκοπιανών.

Και να σας ξεκαθαρίσω και κάτι ακόμα. Το ζήτημα των Σκοπίων δεν τον χειρίστηκα εγώ ποτέ μετά τον Απρίλιο του 1992. Δεν ήμουν πια Υπουργός των Εξωτερικών. Και μέσα στον πολιτικό κόσμο της χώρας υπήρξαν έκτοτε απόψεις και χειρισμοί και διαφορετικές προσεγγίσεις και διαφορετικοί χειρισμοί. Εγώ έτυχε να μην πάρω μέρος σε όλα αυτά. Όμως, μπορώ να σας πω ότι όλος ο πολιτικός κόσμος επί είκοσι έξι χρόνια, ακόμη και με τις διαφωνίες του, συνέπιπτε σε ένα πράγμα, ότι δεν μπορούσαμε ποτέ να νομιμοποιήσουμε τον αλυτρωτισμό των Σκοπίων.

Εγώ υποστήριζα από τότε και εξακολουθώ να υποστηρίζω -και τα γράφω και τα λέω, άλλωστε, συνεχώς- πως το όνομα είναι πράγματι όχημα αλυτρωτισμού. Άλλοι είχαν διαφορετική προσέγγιση. Όμως, όλοι συμφωνούσαμε ότι δεν μπορούμε να δεχτούμε και να νομιμοποιήσουμε εμείς οι ίδιοι τον αλυτρωτισμό τους.

Και τις ενστάσεις μας για τον αλυτρωτισμό των Σκοπίων τις αποδέχτηκαν και τα Ηνωμένα Έθνη, ήδη από το 1993. Γιατί; Πώς το λέω αυτό; Υποχρέωσαν τα Σκόπια να διαπραγματευτούν με την Ελλάδα το οριστικό τους όνομα, κάτι που δεν είχε ξαναγίνει ποτέ. Γιατί από το 1993 μπήκαν στον ΟΗΕ ως πρώην χώρα, πρώην μέλος μιας Ομοσπονδίας της Γιουγκοσλαβίας, που δεν υπάρχει πια. Ποτέ στο παρελθόν δεν έχει μπει στον ΟΗΕ χώρα με προσωρινό όνομα. Ποτέ στο παρελθόν δεν μπήκε χώρα με πρώην «κάτι». Ποτέ στο παρελθόν δεν υποχρέωσαν μια χώρα να διαπραγματευθεί με τη γείτονα της το όνομά της.

Κάτι κατάλαβε, λοιπόν, η διεθνής κοινότητα ίδια από το 1993. Αυτή εδώ η πλευρά δεν το κατάλαβε ποτέ. Και αυτό επιβεβαιώνουν και οι ίδιοι οι Σκοπιοί, οι οποίοι, παρά το γεγονός ότι είχαν πετύχει διεθνή αναγνώριση με το συνταγματικό τους όνομα, δηλαδή το «Μακεδονία» σκέτο από εκατόν σαράντα χώρες, ενδιαφερόντουσαν κυρίως για το πώς θα τους αναγνωρίσουμε εμείς, η Ελλάδα, όχι η Ακτή του Ελεφαντοστού ή η Μπουρκίνα Φάσο. Γιατί εμείς θα νομιμοποιούσαμε ή δεν θα νομιμοποιούσαμε τον αλυτρωτισμό τους. Και εμείς, ο ελληνικός λαός και τα πολιτικά του κόμματα, με όλες τις διαφωνίες -που είναι φυσικό να υπάρχουν- ποτέ αυτόν τον αλυτρωτισμό δεν τον νομιμοποιήσαμε. Είναι αυτό που ακριβώς τώρα κάνει η Κυβέρνηση Τσίπρα.

Εγώ επαναλαμβάνω ήμουν πάντα αντίθετος με ονομασία που θα περιλαμβάνει τη λέξη «Μακεδονία». Και όσον αφορά τα περί δηλώσεων Βενιζέλου στα Ηνωμένα Έθνη τον Σεπτέμβριο 2014, το απάντησε χθες καθαρά ο ίδιος: Ήταν δική του άποψη, όχι δική μου. Παραμένουμε, όμως και τότε και πάντα σύμφωνοι στο βασικό: Στην εξουδετέρωση του αλυτρωτισμού.

Είμαστε, λοιπόν, όλοι εμείς από τη μία πλευρά που -θέλετε να το πείτε «αντισταθήκαμε», θέλετε να το πείτε «δεν συνθηκολογήσαμε»;- και είναι ο ΣΥΡΙΖΑ μόνος του, από την άλλη, που τα έδωσε όλα. Διάφορες κυβερνήσεις στο παρελθόν προσπάθησαν να διαπραγματευθούν, πάντως όχι η δική μου. Διαπραγματεύθηκαν, αλλά δεν υπέγραψαν. Εσείς υπογράφετε. Διαπραγματεύθηκαν, αλλά δεν τα έδωσαν. Εσείς τα δίνετε.

Είμαστε, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, όλοι εμείς από εδώ και εσείς μόνος σας από εκεί, γιατί μόνο εσείς από την αρχή αναγνωρίζατε τα Σκόπια ως «Μακεδονία». Δεν σας ενδιέφερε ο αλυτρωτισμός τους. Βιαζόσασταν να τα προσυπογράψετε και το κάνετε. Δεν διαπραγματευθήκατε, συνθηκολογήσατε σε όλα.

Άλλωστε, για εμένα είναι αναμενόμενο. Η νεολαία του κόμματός σας πήγαινε στα Σκόπια και διαδήλωνε να αναγνωριστούν από την Ελλάδα ως σκέτο «Μακεδονία». Και με ποιους διαδηλώνατε στα Σκόπια, αντάμα, αδελφωμένοι; Με το κόμμα του φίλου σας, του Ζάεφ; Όχι. Με τη νεολαία των εθνικιστών του Γκρουέφσκι και του σημερινού Προέδρου Ιβανόφ. Με αυτούς είχατε ταυτιστεί. Τους Έλληνες πατριώτες που βγαίνουν στους δρόμους τούς βρίζετε, από την άλλη πλευρά, ως φασιστοειδή. Και στα Σκόπια πηγαίνατε και στηρίζατε τους απέναντι εθνικιστές, που στρέφονται κατά της Ελλάδας.

Ακόμα, το 2008, στελέχη του κόμματός σας και σημερινοί Υπουργοί, μεγαλοϋπουργοί, υπέγραψαν δημόσια δήλωση να αναγνωριστούν τα Σκόπια ως σκέτο «Μακεδονία». Πάρτε τη σχετική απόφαση - δήλωση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει

για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μη μας λέτε, λοιπόν, για εθνική γραμμή. Εσείς ήσασταν πάντοτε αντίθετοι με την εθνική γραμμή.

Από τη μια πλευρά, λοιπόν, όλοι εμείς που αντισταθήκαμε, με τις όποιες διαφωνίες μεταξύ μας, αλλά όλοι θέλαμε να εξουδετερώσουμε τον αλυτρωτισμό και από την άλλη, εσείς που πήγατε και τον αναγνωρίσατε πλήρως, γιατί από την αρχή αυτό θέλατε και δεν το κρύβατε.

Η συμφωνία που φέρνεται τώρα αναγνωρίζει μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα, κάτι που δεν διανοήθηκε ποτέ κανένας Έλληνας πολιτικός να κάνει στο παρελθόν. Είναι το πρώτο πράγμα για το οποίο πανηγύρισε προχθές ο Ζάεφ στα Σκόπια. Δεν τους δίνετε το σύνθετο όνομα αμετάφραστο καν, όπως ψευδώς ισχυρίστηκε ο Πρωθυπουργός. Μεταφρασμένο θα είναι και δεν θα είναι *erga omnes*, όπως επίσης ψευδώς ισχυρίστηκε.

Θα έχουν για την εθνότητά τους προσέλθετε τριπλή ονομασία. Γιατί, όπως προβλέπει το άρθρο 7, αλλιώς θα λέγονται διεθνώς «Μακεδόνες» πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας- αλλιώς θα λέγονται στην Ελλάδα -πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας- και τελικά, αλλιώς θα λέγονται στο εσωτερικό των Σκοπίων -σκέτο «Μακεδόνες»- αφού στο τέλος του άρθρου 7 της συμφωνίας προβλέπεται ότι δεν θα υπάρξει τροποποίηση στη χρήση των όρων που υφίστανται μέσα στη χώρα τους μέχρι σήμερα. Πάει και το *erga omnes*!

Και αυτές οι διευκρινίσεις που περιέχονται στη συμφωνία στο άρθρο 7 για το οποίο καμαρώνει η Κυβέρνηση, εμπεδώνουν τελικά και ενισχύουν τον αλυτρωτισμό, γιατί λένε ακριβώς αυτό που ισχυρίζονταν οι Σκοπιανοί, ότι η Μακεδονία δεν έχει σχέση με τον ελληνικό πολιτισμό, όπως ακριβώς λένε και τα σχολικά τους βιβλία. Και τώρα με το προσύμφωνο που υπογράφετε μπορούν να ζητήσουν να αλλάξουν και τα δικά μας σχολικά βιβλία.

Προσέξτε, να θυμάστε πως οι Βούλγαροι μπορεί να αναγνώρισαν πρώτοι τα Σκόπια ως Μακεδονία, αλλά ποτέ δεν αναγνώρισαν μακεδονικό έθνος ούτε μακεδονική γλώσσα ούτε μακεδονική ταυτότητα. Και δεν είναι τυχαίο ότι η Βουλγαρία εξέφρασε τους φόβους της προχθές Ουσιαστικά προειδοποίησε να μην υπάρξουν πιέσεις μελλοντικά για αλλαγές συνόρων. Κάτι ξέρουν αυτοί. Δεν έχετε πάρει δυστυχώς χαμπάρι τις εξελίξεις στα δυτικά Βαλκάνια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, πόση ώρα θέλετε για να κλείσετε;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, δέκα λεπτά. Δεν υπήρχε ομιλητής εδώ μέσα που να μην αναφέρει το όνομά μου. Έχω την υποχρέωση και εγώ να απαντήσω. Δέκα λεπτά νομίζω ότι θα είναι εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Διευκολύνετε αυτό που μας λέτε ότι δήθεν αποτρέψατε. Θέμα χρόνου είναι να αναβιώσουν όλοι οι επιθετικοί αλυτρωτισμοί. Θέμα χρόνου θα είναι οι νέες βλέψεις για σύνορα και για δήθεν ομοεθνείς. Αναδεύετε από τώρα το επόμενο κύμα βαλκανικών συγκρούσεων. Και την ίδια στιγμή το άρθρο 6 που φέρατε, θα εκληφθεί -μην κάνετε λάθος- ως απαγόρευση ακόμα και των συλλαλητηρίων για την ελληνικότητα της Μακεδονίας.

Θα σας το πω και διαφορετικά, πρακτικά. Η δραστηριότητα του Μουσείου του Παύλου Μελά είναι προπαγάνδα και πρέπει να απαγορευθεί; Οι δραστηριότητες του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα στη Θεσσαλονίκη θα θεωρηθεί και αυτό ως μηχανισμός προπαγάνδας; Θα απαγορευθεί;

Επιπλέον με τη συμφωνία σας δεσμεύετε την Ελλάδα να μη βάλει κανένα πρόβλημα στην ευρωπαϊκή ένταξη των Σκοπίων, ούτε και για τα ζωτικότερα διμερή ζητήματα, όπως η μόλυνση του Αξιού, για την οποία ως τώρα οι γείτονές μας κωφεύουν και θα συνεχίσουν να κωφεύουν. Αλλά όμως, στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης εμείς δεσμευόμαστε από τη συμφωνία να τους δώσουμε σοβαρές παραχωρήσεις.

Τα πάντα, λοιπόν, χωρίς ανταλλάγματα, ακόμα και τα πιο στοιχειώδη διμερή.

Με δύο λόγια, αναγνωρίζετε ένα εθνικό κράτος Μακεδόνων

που συμπεριλαμβάνει όπως μια ισχυρή μειονότητα αλβανοφώνων, μη Μακεδόνων -όπως εκείνοι το λένε, «Μακεδόνων»-, την οποία μέχρι σήμερα καταπιέζει, τους Αλβανούς. Αναγνωρίζετε μια μακεδονική γλώσσα που είναι στην πραγματικότητα ιδίωμα μιας άλλης διεθνώς αναγνωρισμένης γλώσσας. Αναγνωρίζετε «Βόρειους Μακεδόνες» που θα είναι οι μόνοι διεθνώς αναγνωρισμένοι Μακεδόνες, εφ' όσον οι πραγματικοί Μακεδόνες, οι δικοί μας Έλληνες, δεν θα έχουν διεθνή αναγνώριση. Θα είναι απλά ένα μέρος του ελληνικού λαού.

Με δύο λόγια, αναγνωρίζετε ένα έκτρωμα που δεν θα σταθεροποιήσει την περιοχή, θα την δυναμτίσει. Αντί να λύσει προβλήματα, θα προκαλέσει εσωτερικές και περιφερειακές τριβές, χώρια από τις διεθνείς προστριβές τους που θα έχουν με την Ελλάδα για λόγους εμπορικών προϊόντων, εξαγωγών, τοπωνυμίων. Ας μην επαναλάβω, θα τσακωνόμαστε για χρόνια για το κρασί, για τον χαλβά, για τα γαλακτοκομικά, για τα μάρμαρα της Μακεδονίας, για τα ονόματα, για τα τοπωνύμια.

Αναγνωρίσατε ένα έκτρωμα, μια θρυαλλίδα αποσταθεροποίησης και των ιδίων των Σκοπίων και της περιοχής ευρύτερα. Η συμφωνία να το θυμάστε είτε δεν θα αντέξει, είτε θα προκαλέσει εκρήξεις και η Ελλάδα θα βρεθεί σε χειρότερες θέσεις. Το μόνο που καταφέρνει πράγματι είναι να ανοίξει τον δρόμο για την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, τίποτα άλλο. Παρακάμψατε το ελληνικό βέτο και δεν λύσατε κανένα πρόβλημα.

Αλλά την Ελλάδα την αποσταθεροποιείτε και στο εσωτερικό, γιατί όταν υπογράφετε και δημιουργείτε τετελεσμένα ενάντια στη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων, χωρίς την ψήφο της Βουλής και με την Αντιπολίτευση απέναντι, αποσταθεροποιείτε και τη χώρα και τη δημοκρατία. Όταν σε μια χώρα που βρίσκεται σε κρίση οικονομική εδώ και δέκα χρόνια, που βρίσκεται σε κοινωνική κρίση εδώ και οχτώ χρόνια, που εξαιτίας σας μάλιστα υποτροπίασε πριν από τρία χρόνια, όταν σε τέτοιες συνθήκες, σε μια τόσο επιβαρυνμένη κοινωνία δημιουργείται ξαφνικά μια αίσθηση εθνικής ταπείνωσης και συντριβής, βάζετε μπουρλότο στην Ελλάδα, κύριε Τσίπρα.

Αυτό άλλοι απ' έξω μπορεί να μην το βλέπουν και πιθανότατα να μην το αξιολογούν. Εμείς, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να το αναδειξουμε και να επιμεινουμε.

Είναι φυσικό να σας δίνουν συγχαρητήρια διάφοροι διεθνείς ηγέτες, που βιάζονταν να το κλείσουν. Πάντα το ήθελαν αυτό, πάντα να το κλείσουν. Και μιλάω μετά λόγου γνώσεως. Να θυμάστε, όμως, το κλείνετε προσωρινά. Δεν το λύσατε και ανοίξατε τρισευρύτερα προβλήματα από εδώ και μπρος.

Ξέρετε κάτι; Και το Σχέδιο Ανάν, αν το φέρνατε πάλι και προσηλαστούσατε να το επιβάλετε, ερήμην του ελληνικού λαού και του κυπριακού ελληνισμού, πάλι συγχαρητήρια θα σας έδιναν οι ξένοι παράγοντες. Ευτυχώς απετράπη το 2004 και τώρα πια δεν το μνημονεύει κανείς. Αυτό είναι το πρόβλημα του Τσίπρα. Βρίκει κατά καιρούς τους δυτικούς συμμάχους μας, ακόμα και εκεί που έπρεπε η χώρα να συνεργαστεί μαζί τους. Και τώρα για την καρέκλα και την εξουσία υπογράφει, ότι και να του δίνουν. Τα πάντα όλα!

Εσείς, κύριε Τσίπρα, που με ακούτε, δεν γίνεται φιλοδυτικός ξαφνικά. Ένας απλός «yes man» καταντήσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και έχετε το θράσος να τα βάζετε μαζί μου. Δεν έχει υπάρξει νομίζω ποτέ στο παρελθόν τέτοιο μένος σημερινού Πρωθυπουργού για τον προηγούμενο. Μέχρι και με τη «NOVARTIS» με συκοφαντήσατε και μάλιστα την ίδια ημέρα που έγινε το μεγάλο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία μας.

Τώρα με κατηγορήσατε, επίσης, γιατί έκανα κριτική στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Πρώτα-πρώτα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ως θεσμός δεν δικαιούται να κρίνει πολιτικά ανοιχτά ζητήματα. Όταν παίρνει θέση -κακώς- και εκφράζει και τη χαρά του μάλιστα για τη συμφωνία, που μόλις την είχε κλείσει τηλεφωνικά ο Τσίπρας, για μια συμφωνία που μόνον ο Τσίπρας ήξερε εκείνη τη στιγμή και που ο Πρόεδρος δεν είχε ακόμα διαβάσει, τότε ασφαλώς και μπορώ να ασκήσω κριτική.

Ύστερα ποιος λέει εμένα «υπονομευτή» του πολιτεύματος; Ποιος κατηγορεί εμένα για θεσμικές ακροβασίες;

Ο κ. Τσίπρας, που επί τρία χρόνια καλούσε τον προηγούμενο Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον Κάρολο Παπούλια να παραιτηθεί και να ρίξει την κυβέρνησή μας;

Ο κ. Τσίπρας που δεν ψήφισε Πρόεδρο της Δημοκρατίας για να την ρίξετε την κυβέρνηση, καταγγέλλοντας μάλιστα χρηματισμούς Βουλευτών, απειλώντας τους πάντες;

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και πότε; Την ώρα που η χώρα έβγαине από τα μνημόνια. Τα λέτε εσείς αυτά που υπονομεύσατε τα πάντα; Πλάκα έχει!

Εσείς κατηγορείτε εμένα ότι δήθεν έκανα πολιτική καριέρα στο Σκοπιανό, εμένα που συνειδητά στο κάτω κάτω έμεινα στο σπίτι μου μία δεκαετία γι' αυτό. Εσείς που έχετε γαντζωθεί την εξουσία και υπογράφετε για πάντα τα πάντα για να παραμείνετε έστω και μία ημέρα ακόμη. Εσείς κατηγορείτε εμένα ότι έκανα καριέρα! Πλάκα έχει κι αυτό!

Αν δεν είχατε πει όλα αυτά τα ψέματα που είπατε και αν αντίθετα είχατε πει στον λαό όλα αυτά τα οποία πραγματικά κάνατε, θα παραμένετε για πάντα κάτω από το 4%. Και γι' αυτόν τον λόγο τα δίνετε όλα. Για μια καρέκλα. Γιατί είστε ηθικά, πολιτικά και ιδεολογικά ασπόνδυλοι.

Πήγατε να χρησιμοποιήσετε το σκοπιανό ως εργαλείο για να διασπάσετε τη Νέα Δημοκρατία και αποτύχατε οικτρά. Και τώρα κατηγορείτε τον κ. Μητσοτάκη και εμένα για την αποτυχία σας.

Εμείς θέλω να πω στον κ. Τσίπρα τώρα που με ακούει καλά: Θα παραμείνουμε ενωμένοι, κύριε Τσίπρα! Μια γροθιά! Και να το βάλετε καλά στο μυαλό σας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και σας θυμίζω, κύριε Τσίπρα, ότι εγώ και ως Πρόεδρος του κόμματος και ως Πρωθυπουργός σεβάσθηκα απολύτως τον πρώην Πρόεδρο και Πρωθυπουργό. Όχι όπως κάνατε εσείς με τον κ. Αλαβάνο. Και στηρίζω πλήρως τον σημερινό Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και μελλοντικό Πρωθυπουργό, τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά και πέρα, όμως, και από τη Νέα Δημοκρατία και από εμένα, τώρα βρίζετε και τον ελληνικό λαό, που διαδηλώνει ότι η Μακεδονία είναι ελληνική. Προσέξτε: Δεν σας λέει τι πολιτική να κάνετε, τι εξωτερική πολιτική να μην κάνετε. Να μην ξεπουλήσετε τη Μακεδονία.

Κι εσείς που στηρίζατε κάθε μειοψηφία, τώρα βλέπετε τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας απέναντί σας. Ακόμα και ο κ. Κουτσούμπας του ΚΚΕ σας είπε την Τετάρτη εδώ μέσα ότι η συμφωνία που φέρνετε κρατά ισχυρό τον αλτρωτισμό των Σκοπίων. Η Παπαρήγγα, το ίδιο, λέγοντας για τον Πρωθυπουργό λέγοντας τον ασυνάρτητο και γελοίο. Αλλά βέβαια, το καλύτερο από όλα το είπε ο Μίκης Θεοδωράκης στις 4 Φεβρουαρίου παρουσία εκατομμυρίων Ελλήνων: «Είστε εθνομηδενιστές».

Προσέξτε, λοιπόν, όλοι εμείς που διαφωνούμε μαζί σας εδώ μέσα και όλοι εκείνοι που διαφωνούν μαζί σας εκεί έξω δεν είμαστε ένα πράγμα, δεν έχουμε την ίδια άποψη, δεν έχουμε κοινές αφετηρίες και σίγουρα δεν πουλάμε πατριωτισμό, όπως είπατε. Απλά αγαπάμε την πατρίδα μας. Απλά, συγκινούμαστε με τα εθνικά σύμβολα, νιώθουμε τον παλμό του ελληνισμού.

Δεν λιποτακτούμε από τις εντολές που έδωσαν γενιές Ελλήνων για μια Μακεδονία που μάτωσε για την ύπαρξη της. Ανήκουμε ασφαλώς στη μεγάλη Ευρώπη, αλλά είμαστε Έλληνες και ως Έλληνες υπερήφανα κουβαλάει ο καθένας μας τη δική του μικρή ή μεγάλη κληρονομιά. Κι όποιος επιμένει σε αυτές τις αρχές και στέκεται όρθιος δεν είναι πατριδοκάπηλος ή εθνικιστής. Είναι πατριώτης και είναι απέναντι στους καιροσκόπους εθνομηδενιστές, που παρά τη λαϊκή οργή έχουν κολλήσει στην καρέκλα τους.

Ο κ. Τσίπρας θα πάει αύριο με το στυλό που του δίνει ο κ. Καμμένος, πανηγυρίζοντας κυνικά, να υπογράψει μια συμφωνία ντροπιαστική. Ο κόσμος το έχει καταλάβει, σας έχει καταλάβει. Ετοιμαστείτε να λογοδοτήσετε για αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθη οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ. Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Τζανακόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα με προσοχή την ομίλα του κ. Σαμαρά. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση το ύφος του. Ήταν ένα ύφος απολογίας, μια ιστορική αναδρομή, πιθανόν για να προσπαθήσει να ζητήσει μια άκομψη συγγνώμη στην κ. Μπακογιάννη και στον κ. Μητσοτάκη για το γεγονός ότι το 1993 έριξε την Κυβέρνηση του πατέρα τους.

Νομίζω ότι έκανε μια απολογητική αποτίμηση ο κ. Σαμαράς και αποφάσισε για τον εαυτό του ότι τα πήγε καλά στη διαπραγμάτευση για το θέμα του ονόματος την περίοδο 1991 - 1992. Υπάρχει, όμως, και μια άλλη ιστορική αποτίμηση για τις αποδόσεις του κ. Σαμαρά εκείνη την περίοδο, που έχει έρθει από τον ίδιο τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη.

Πριν από τέσσερα περίπου χρόνια σε μια συνέντευξή του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ο κ. Μητσοτάκης είπε για τον κ. Σαμαρά, ο οποίος πριν από λίγο μας δήλωσε ότι τα πήγε πολύ καλά στη διαπραγμάτευση, ότι «Ο κ. Σαμαράς τα έκανε μούσκεμα». Αυτή ήταν η ιστορική αποτίμηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη για τον κ. Σαμαρά, που χειροκροτούσατε όλοι μαζί πριν από λίγη ώρα εδώ.

Ο κ. Σαμαράς, με τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε την όλη διαδικασία της διαπραγμάτευσης τότε, αποσταθεροποίησε πλήρως τις σχέσεις μας με τη γειτονική χώρα. Κόντεψε να αποσταθεροποιήσει το σύνολο των Βαλκανίων και τώρα νομίζει ότι θα βάλει κινδυνολογικά και εκβιαστικά βέτο στην προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης να επιλύσει αυτή τη διένεξη, η οποία κρατάει εδώ και είκοσι έξι χρόνια. Δεν θα το καταφέρει.

Είπε και άλλα πολλά ο κ. Σαμαράς για τον αλτρωτισμό, για τη γλώσσα, για την υπηκοότητα, διαστρέβλωσε πράγματα, παρουσιάστηκε εδώ ως δικολάβος. Εν πάση περιπτώσει, αντί άλλης απάντησης για τον κ. Σαμαρά θα του συνέστηνα να διαβάσει ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο, το οποίο δεν έχει γραφτεί από κάποιον φιλοσυριζαίο. Έχει δημοσιευθεί στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», αν δεν κάνω λάθος. Είναι το άρθρο του κ. Στέφανου Κασσιμάτη, ο οποίος σας εξηγεί για ποιον λόγο η συμφωνία την οποία θα υπογράψουμε σε λίγες ώρες είναι και καλή, αλλά και διασφαλίζει απολύτως τα εθνικά συμφέροντα της χώρας.

Ο κ. Κασσιμάτης φαντάζομαι δεν είναι κάποιος ακραίος αριστερός συριζαίος κ.λπ..

Αντί, λοιπόν, για άλλη απάντηση, διαβάστε το συγκεκριμένο άρθρο ή μπορείτε να διαβάσετε και άλλες αναλύσεις που έχουν γραφτεί στον Τύπο από πραγματικούς φιλελεύθερους, που σέβονται το εαυτό τους, όχι σαν εσάς που πηγαίνετε κάθε φορά όπου φυσάει ο άνεμος, αναλόγως με το τι βολεύει τη πολιτική σας λογοδιάρροια.

Αυτό που δεν μας είπε ο κ. Σαμαράς είναι βεβαίως αν και κατά πόσο είναι ή δεν είναι με το σύνθετο όνομα. Είπε ότι ο κ. Βενιζέλος εξέφρασε μια προσωπική του άποψη στον ΟΗΕ. Δεν μας είπε, όμως, ότι στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησής του, το 2012, είχε υπερψηφιστεί η θέση περί σύνθετης ονομασίας. Το έξεχασε κι αυτό. Δεν πειράζει.

Μας είπε, επίσης, ότι ο λόγος για τον οποίο θέλουμε να δώσουμε λύση στο πρόβλημα αφορά την προσπάθειά μας να διασπάσουμε τη Νέα Δημοκρατία. Αυτός που έχει ταλέντο στη διάσπαση της Νέας Δημοκρατίας είναι ο κ. Σαμαράς, δεν είμαστε εμείς. Το έχει ξανακάνει.

(Χειροκροτήματα και γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Οι λόγοι για τους οποίους εμείς θα επιλύσουμε τη συγκεκριμένη διένεξη έχουν να κάνουν με το γεγονός ότι ασκούμε εξωτερική με υπευθυνότητα, σχετίζεται με την ανάγκη για σταθερότητα, ειρήνη και συνεργασία στην ευρύτερη περιοχή.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπό την καθοδήγηση του κ. Σαμαρά, ο κ. Μητσοτάκης κάνει μια τεράστια πολιτική παραχώρηση στην ακροδεξιά ηγετική ομάδα, την οποία ελέγχει ο κ. Σαμαράς στη Νέα Δημοκρατία και που τον κρατάει όμηρο, σήκωσε σημαία αντιπαράθεσης για το ζήτημα των διαπραγματεύσεων με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδο-

νίας.

Δεν νομίζω ότι έχει καταλάβει ακριβώς τις συνέπειες αυτής της πολιτικής του επιλογής, ούτε για το κόμμα του, ούτε για τη χώρα, πολύ περισσότερο. Διότι στην πραγματικότητα και να ακούσετε τις τοποθετήσεις των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του κ. Σαμαρά προηγουμένως, που μίλησαν αυτές τις μέρες θα το επιβεβαιώσετε πλήρως ότι ο κ. Μητσοτάκης απελευθέρωσε ένα βαθύ εθνικιστικό, ιδεολογικό δυναμικό και μετέτρεψε τη Νέα Δημοκρατία, σε ελάχιστο χρόνο, από δεξιό νεοφιλελεύθερο κόμμα σε εθνολαϊκιστικό μόρφωμα.

Όμως, και αυτό είναι το πρόβλημα, αυτή η πολιτική επιλογή μετατοπίζει συνολικά τον άξονα γύρω από τον οποίο προσδιορίζεται η Δεξιά στη χώρα μας και αυτό είναι ακριβώς η ύστατη συνέπεια της πολιτικής επιλογής του κ. Μητσοτάκη. Η πιο επικίνδυνη, μάλιστα, συνέπεια, διότι τι –αλήθεια– περιμένει να ακούσει κανείς από τον χρυσαυγή Μπαρμπαρούση, όταν ο πρώην Πρωθυπουργός της χώρας μιλάει για «ξεπουλήματα», όταν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μιλούν για εθνικές προδοσίες, για μειοδοσίες;

Τι ακριβώς περιμένει κανείς να ακούσει από τον κ. Μπαρμπαρούση; Περιμένει να καλέσει καλέσματα για ανατροπή του Προέδρου της Δημοκρατίας, για σύλληψη του Πρωθυπουργού. Είναι φυσικό επακόλουθο, το οποίο εσείς προκαλέσατε με τη στάση σας, αυτό το οποίο συνέβη χθες στη Βουλή. Είναι η λογική συνέπεια του γεγονότος...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Καλά, δεν ντρέπεστε καθόλου;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Κύριέ μου, δεν ντρέπομαι καθόλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Θα έπρεπε να ντρέπεστε που λέτε τέτοια πράγματα σε αυτή την παράταξη που αποκατέστησε τη δημοκρατία στην Ελλάδα με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Είναι η λογική συνέπεια του γεγονότος ότι έχετε στρώσει το χαλί στον εθνικισμό. Τρέφετε το τέρας του εθνικισμού, εσείς και οι συνάδελφοί σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όταν η Νέα Δημοκρατία μιλάει για προδοσία, η Χρυσή Αυγή θα μιλήσει για την ανάγκη πραξικοπήματος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Το ξεχείλωσες!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριοι συνάδελφοι...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Και γι' αυτό ακριβώς τον λόγο ο κ. Μητσοτάκης φέρει ακέραια και ολοκληρωτική την ευθύνη για όλα όσα συνέβησαν χθες στην ελληνική Βουλή, ακέραια και ολοκληρωτική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν στον λόγο και τη στάση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και στα αποτελέσματα της επιλογής της τέσσερα ανυπόφορα παράδοξα που θέλω να επισημάνω.

Παράδοξο πρώτο, το συνταγματικό παράδοξο. Ο κ. Μητσοτάκης ξεκίνησε εδώ και κάποιες μέρες να αμφισβητεί την εξουσία του Υπουργού Εξωτερικών και του Πρωθυπουργού να υπογράφουν διεθνή συμφωνία. Προσπάθησε να επιχειρηματολογήσει πέρα από κάθε νομική και συνταγματική λογική ότι η Κυβέρνηση πρέπει να ζητήσει δήθεν την έγκριση της Βουλής για την υπογραφή. Να ζητήσει, δηλαδή, η εκτελεστική εξουσία την έγκριση της Βουλής, όπως έκαναν οι δύο, τρεις πρώτες μνημονιακές κυβερνήσεις, όταν έπρεπε να υπογράψουν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό με τη «SIEMENS». Επειδή φοβούνταν οι Υπουργοί να πάνε να τις υπογράψουν μόνοι τους, γιατί δεν ήξεραν τι θα επακολουθούσε μετά, ζητούσαν την έγκριση της Βουλής για να είναι καλυμμένοι και νομικά.

Μας είπαν, λοιπόν, ότι αυτό το οποίο ανακάλυψαν ως πατέντα τα πρώτα μεταμνημονιακά χρόνια θα πρέπει να μετατραπεί σε συνταγματική λογική και ότι δήθεν η Κυβέρνηση έπρεπε να ζητήσει την άδεια της Βουλής για να πάει να ασκήσει τη νόμιμη συνταγματική αρμοδιότητα της.

Ζήτησε μάλιστα και τη σχετική παρέμβαση του Προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος τον έβαλε στη θέση του σε ελάχιστα δευτερόλεπτα με πολύ ευγενικό τρόπο, θα έλεγα.

Το Σύνταγμα και το Διεθνές Δίκαιο γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ορίζει σαφώς τις αρμοδιότητες της κυβέρνησης. Το Διεθνές Δίκαιο μάλιστα στο άρθρο 8 της Σύμβασης της Βιέννης για τις διεθνείς συνθήκες προβλέπει ότι ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εξωτερικών έχουν τη δυνατότητα να υπογράφουν διεθνείς συνθήκες. Είναι κομμάτι της εκτελεστικής τους εξουσίας αυτό.

Επομένως το γεγονός ότι πήγατε να μετατρέψετε μια πολιτική αντιπαράθεση σε θέμα συνταγματικής τάξης νομίζω ότι είναι ένα από τα μεγαλύτερα αποπήματά σας.

Θα μου πείτε ποιο είναι το παράδοξο; Το παράδοξο ξέρετε ποιο είναι; Το παράδοξο είναι ότι την πρώτη φορά που στην κοινοβουλευτική ιστορία μετά από την αναγγελία κατάθεσης πρότασης μομφής από τον αρχηγό σας ήρθε η Βουλή και εν ολομελεία υπερψήφισε νομοσχέδιο της Κυβέρνησης με εκατόν πενήντα τέσσερις ψήφους. Δηλαδή ο κ. Μητσοτάκης κατάφερε εντός δύο ημερών η ελληνική Κυβέρνηση να επιβεβαιώσει την εμπιστοσύνη της Βουλής δύο φορές. Πρόκειται για πρωτοφανές κοινοβουλευτικό γεγονός και τον ευχαριστούμε πάρα πολύ για αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Υπουργέ, έχετε δύο λεπτά

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε.

Παράδοξο δεύτερο, το οικογενειακό παράδοξο το οποίο νομίζω ότι είναι μάλλον προφανές. Ο κ. Μητσοτάκης με τη στάση του κατάφερε να δικαιώσει ιστορικά και πολιτικά τον Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος εκφράζοντας τις απόψεις που εκφράζει σήμερα ο Κυριάκος Μητσοτάκης έριξε την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη πριν από εικοσιπέντε χρόνια. Νομίζω ότι αυτό το παράδοξο επισφραγίζει ακριβώς και επιβεβαιώνει την πολιτική ομηρία του κ. Μητσοτάκη από την ακροδεξιά ομάδα της οποίας ηγείται ο κ. Σαμαράς.

Παράδοξο τρίτο, το ευρωπαϊκό παράδοξο. Η Νέα Δημοκρατία ήταν καταγεγραμμένη στην ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή έως ένα φιλελεύθερο, φιλοευρωπαϊκό κόμμα, ένα κόμμα το οποίο σήκωσε τη σημαία υποτίθεται και το αναστήμα της απέναντι στον λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Μέσα, λοιπόν, σε δύο μέρες μόλις ο κ. Μητσοτάκης κατάφερε τα εξής πρωτοφανή:

Η Νέα Δημοκρατία να αποδοκιμάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη στάση της απέναντι στη συμφωνία. Η ναυαρχίδα του γερμανικού συντηρητικού Τύπου, η «FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG» να αποκαλεί τον κ. Μητσοτάκη εκπρόσωπο του παλιού πολιτικού καθεστώτος που χρεοκόπησε την Ελλάδα. Το περιοδικό «FOCUS» σήμερα να τον παρομοιάζει με τον Βίκτορ Όρμπαν, τον υπερεθνικιστή ηγέτη της Ουγγαρίας, νούμερο ένα αντίπαλο της ανοικτής Ευρώπης. Και το περιοδικό «FOREIGN POLICY» να κάνει λόγο για την εθνικιστική αντιπολίτευση της Ελλάδας.

Αυτό κατάφερε ο κ. Μητσοτάκης μέσα σε δύο μόλις μέρες. Κατάφερε κατά τη διάρκεια της δικής του ηγεσίας να πείσει τους Ευρωπαίους γι' αυτό που η Κυβέρνηση έλεγε εδώ και πάρα πολύ καιρό, ότι δηλαδή η Νέα Δημοκρατία είναι ένα εθνολαϊκιστικό όμμα.

Κλείνω με το τέταρτο παράδοξο, το σημαντικότερο κατά τη γνώμη μου και το πιο ανυπόφορο, το εθνικιστικό παράδοξο. Για να αντιληφθείτε σε τι ακριβώς συνίσταται το εθνικιστικό παράδοξο, δεν έχετε παρά να ρίξουμε μια ματιά και να συγκρίνετε τις δηλώσεις του εθνικιστικού δεξιού VMRO και του κ. Μητσοτάκη, του κ. Κουμουτσάκου και άλλων στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι ακριβώς οι ίδιες! Θυμάστε που ο κ. Μητσοτάκης έλεγε ότι δεν θα διχάσει τους Έλληνες για να ενώσει τους Σκοπιανούς; Τελικά αυτό που κατάφερε ο κ. Μητσοτάκης είναι ο ίδιος να ενωθεί με τους πιο συντηρητικούς και ακραίους εθνικιστικούς κύκλους της γειτονικής μας χώρας. Συγχαρητήρια, λοιπόν, και γι' αυτό.

Επί της ουσίας, το VMRO αποκαλεί τον κ. Ζάεφ μειοδότη. Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης αποκαλούν τον κ. Τσίπρα μειοδότη. Το ερώτημα τελικά είναι: Ποιος από τους δύο μειοδότησε, ο κ. Τσίπρας ή ο κ. Ζάεφ; Κανένας από τους δύο δεν μειοδότησε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Απλώς βρέθηκαν

επιτέλους δύο ηγέτες με λίγο μυαλό στο κεφάλι τους για να θέσουν οριστικό τέλος σε μία διένεξη...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Όντως λίγο μυαλό!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Αυγενάκη, θέλετε να κάνετε χιούμορ; Έχει λίγο περισσότερο από εσάς.

Βρέθηκαν δύο ηγέτες, λοιπόν, με μυαλό στο κεφάλι τους για να επιλύσουν μια διένεξη που στερούσε διπλωματικό και πολιτικό κεφάλαιο από την Ελλάδα, αλλά και από τα Βαλκάνια. Βρέθηκαν δύο ηγέτες να κλείσουν οριστικά το κεφάλαιο της εθνικιστικής έξαρσης και των μεγαλοϊδεατισμών, οι οποίες δεν αφορούν μόνο τους γείτονές μας, αλλά αφορούν και τις δικές σας μεγάλες ιδέες και τα δικά σας εθνικιστικά παραληρήματα, τα οποία συνεχίζετε να συντηρείτε εκατό χρόνια μετά την κατάρρευση της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αυτός ο αιώνας των μεγαλοϊδεατισμών, αυτός ο αιώνας του εθνικισμού και των ακροτήτων και των εξάρσεων κλείνει σήμερα με αυτή τη συμφωνία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι θέλετε, κύριε Χατζηδάκη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Δεν νομίζω ότι θα δημιουργήσω πρόβλημα στη διαδικασία. Αντιθέτως η τοποθέτησή μου θα συμβάλει στο να προχωρήσουμε ομαλά.

Δεν θα απαντήσω οριζόντια στον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο. Δεν έχω τον χρόνο αυτή την ώρα. Θα απαντήσουν άλλοι συνάδελφοι στις τοποθετήσεις τους. Υπήρξε προκλητικός προς την παράταξή μας.

Στέκομαι μόνο σε ένα, το οποίο το θεωρώ βασικό, στην αναφορά που έκανε σε σχέση με τη Χρυσή Αυγή. Κύριε Πρόεδρε, ήσασταν παρών χθες εδώ. Μετά όσα απίστευτα και εξωφρενικά εκστόμισε ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής, τοποθετήθηκα –κατόπιν της δικής σας τοποθέτησής– και τα καταδίκασα απερίφραστα. Και είδα στο τέλος της τοποθέτησής μου τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ προς τιμήν τους να με χειροκροτούν και τους ευχαριστώ γι' αυτό.

Αυτό είναι η Νέα Δημοκρατία, η προσήλωση στη δημοκρατία και τον φιλελευθερισμό, στα ανθρώπινα δικαιώματα. Είμαστε μακριά από τα άκρα και τις ακρότητες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Εσείς, όχι όλοι!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Θα μπορούσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ακολουθούσα το δρόμο του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, να θυμίσω την πάνω και την κάτω πλατεία. Θα μπορούσα να θυμίσω την ψηφοφορία για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, όπου ξεκινώντας από διαφορετικές αφετηρίες ο ΣΥΡΙΖΑ και η Χρυσή Αυγή ενώθηκαν για να προκληθούν εκλογές το 2015. Δεν θα το κάνω!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία! Τελειώνουμε. Κλείνουμε τώρα. Κάντε ησυχία παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Δεν θα το κάνω, γιατί πιστεύω ότι οι ημέρες είναι κρίσιμες, η συζήτηση είναι ιστορική και πρέπει όλοι, κύριε Πρόεδρε, να καταλάβουμε ότι πάνω από τις διαφορές μας, όσες μεγάλες και να είναι, υπάρχουν δύο πράγματα, η δημοκρατία και η πατρίδα, η Ελλάδα. Και αυτό θέλω να το υπογραμμίσω με όλη τη δύναμη της φωνής μου, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα τρία μέλη από τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αλεξανδρούπολης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Σάββας Αναστασιάδης. Ύστερα είναι η κ. Ράππη και μετά ο κ. Ντζιμάνης.

Ορίστε, κύριε Αναστασιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιδίωξη όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων ήταν η επίλυση του σκοπιανού προβλήματος με έναν τρόπο, όμως, που να μην γεννά νέα προβλήματα, ίσως και μεγαλύτερα, που θα εκδηλωθούν πιθανότατα μετά, όταν οι σημερινές ηγεσίες δεν θα είναι πλέον στην εξουσία. Αυτό που προσπαθούσαν να κάνουν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν να πετύχουν μία λύση με όνομα το οποίο να μην παραπέμπει σε αλυτρωτισμό και επίκληση πλαστής μακεδονικής ταυτότητας. Αυτή ήταν η εθνική γραμμή.

Δυστυχώς, σήμερα η Κυβέρνηση υποχωρεί από αυτή την εθνική γραμμή. Ο κ. Τσίπρας παραχώρησε την ταυτότητα στους γείτονές μας, τους έδωσε το δικαίωμα να επιλέξουν όνομα, το οποίο και αποδέχτηκε.

Όταν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για λύση για ένα τόσο μεγάλο εθνικό θέμα προσπαθούμε πρώτα, κύριε Υπουργέ, να διαμορφώσουμε ένα ενιαίο εθνικό μέτωπο, χωρίς μικροκομματικές σκοπιμότητες, κόλπα και κουτοπονηρίες. Φαίνεται, όμως, ότι εσείς στην Κυβέρνηση και ο κ. Τσίπρας, αυτό δεν το καταλάβατε ούτε το επιδιώξατε. Πήγατε σε διαπραγμάτευση έχοντας απέναντί σας τη μεγάλη πλειονότητα του ελληνικού λαού και, βεβαίως, και της Βουλής.

Αντιμετωπίσατε ένα μεγάλο εθνικό θέμα με μία ευκολία που αγνίζει τα όρια της επιπολαιότητας. Ξεκινήσατε τη διαπραγμάτευση με ένα θεμελιώδες λάθος, με την παραδοχή ότι απέναντί πλεονέχει δικίο. Όταν λέτε, και το επικαλείστε και εδώ σήμερα, ότι εκατόν σαράντα χώρες αναγνώρισαν ή λένε αυτή τη χώρα «Μακεδονία», δέχεστε ότι η άλλη πλευρά έχει δικίο.

Αγνοείτε, όμως, εσκεμμένα ίσως, ότι βαρύτητα για την απέναντι πλευρά έχει η ελληνική αναγνώριση. Αν δεν ήταν έτσι, δεν θα επέμεναν και δεν θα ζητούσαν διακαώς και οι γείτονές μας, αλλά δεν θα πίεζαν και οι ξένοι για την ελληνική αναγνώριση. Διότι γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο δρόμος για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ και τους διεθνείς οργανισμούς περνάει από την Ελλάδα. Αυτή ήταν η παρακαταθήκη που σας άφησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2008 στο Βουκουρέστι. Εσείς, όμως, δεν την αξιοποιήσατε.

Και, επειδή τις τελευταίες ημέρες επικαλεστήκατε πάρα πολλές φορές την απόφαση του Βουκουρεστίου διαστρεβλώνοντάς την όμως ως άλλοθι, νομίζω ότι η τοποθέτησή της κ. Μπακογιάννης, που ήταν τότε Υπουργός Εξωτερικών, αλλά και η δήλωση του πρώην Πρωθυπουργού, που επικαλέστηκε την τοποθέτησή της κ. Μπακογιάννης, ξεκαθαρίζει τα πράγματα και δίνει το στίγμα των διαφορών που έχουν οι δύο θέσεις, η θέση σας και η θέση της Νέας Δημοκρατίας.

Οι ισχυρισμοί σας τώρα για την ανάγκη συμφωνίας για να αποτελέσει η Ελλάδα παράγοντα σταθερότητας και ειρήνης στην περιοχή, νομίζω ότι είναι αστείες και για μωρά παιδιά. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα διαχρονικά αποτελεί δύναμη σταθερότητας και ειρήνης στην περιοχή, είναι η δεύτερη επενδυτική χώρα στα Βαλκάνια και, βεβαίως, οι Σκοπιανοί ποτέ δεν σταμάτησαν να κατακλύζουν τη Θεσσαλονίκη, τις αγορές και τις παραλίες της βόρειας Ελλάδας. Αυτό, λοιπόν, το επιχείρημα που επικαλείστε είναι αβάσιμο.

Το αποτέλεσμα, λοιπόν, της συμφωνίας σας είναι τραγικό και εθνικά επιζήμιο. Ο κ. Τσίπρας ταπεινώσε τη χώρα και τον λαό του, συμφώνησε με την παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας ερήμην της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και της ελληνικής Βουλής. Δεν τολμήσατε να πάτε στον λαό ούτε να το φέρετε για ψήφιση μέσα στη Βουλή. Τη στέλνετε στο μέλλον τη συμφωνία, ίσως στην άλλη Βουλή, και βγάξετε έτσι ταυτόχρονα από τη δύσκολη θέση τον εταίρο σας, τον κ. Καμμένο, για να πουλάει ανέξοδο πατριωτισμό.

Πρόκειται για μια μεγάλη ραδιουργία αυτή η συμφωνία. Η αποδοχή εκ μέρους του κ. Τσίπρα της μακεδονικής εθνότητας, σε συνδυασμό με την αποδοχή της μακεδονικής γλώσσας, ενισχύουν το ιδεολόγημα του μακεδονισμού, το οποίο έχει στον πυ-

ρήνα του το αφήγημα της διαμελισμένης Μακεδονίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ**)

Είναι αδιανόητο πώς τα αποδεχθήκατε αυτά. Το ότι μέχρι σήμερα η χώρα αυτή ονομαζόταν σκέτο «Μακεδονία» και τώρα θα ονομάζεται, αν ονομάζεται, Βόρεια Μακεδονία, το οποίο είναι ένα επιχείρημα που χρησιμοποιείτε, είναι άκρως παραπλανητικό. Γιατί προσπαθείτε να παρακάμψετε μια κρίσιμη ειδοποιό διαφορά. Γιατί μέχρι σήμερα η χώρα αυτή δεν είχε την έγκριση της Ελλάδας. Από εδώ και στο εξής θα έχει την έγκριση και την υπογραφή του κ. Τσίπρα.

Για να δούμε, όμως, τι δώσαμε και τι πήραμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Αναστασιάδη, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη. Τελειώνω.

Αναγνωρίσαμε γλώσσα στη γείτονα χώρα. Τα περί αστερίσκων είναι αστεία και για αφελείς. Τους βαφτίσαμε «Μακεδόνες». Και τα εμπορικά σήματα και οι ονομασίες θα κριθούν από διεθνή επιτροπή, πότε; Όταν θα δώσουμε εμείς ύπαρξη σε αυτό το κράτος. Με την υπογραφή μας θα κριθεί το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και όλα αυτά τα εθνικά σήματα. Καταλαβαίνετε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα.

Αν δεν το καταλαβαίνετε, κύριε Λαζαρίδη, και, κυρία Κόλλια, θα το καταλάβετε όταν έρθει η πρώτη διεθνής δικαστική διεκδίκηση. Όμως, τότε θα είναι πολύ αργά για εσάς. Η συμφωνία είναι κακή, είναι κάκιση. Εμείς δεν τη δεχόμαστε. Ταπεινώνει τον ελληνικό λαό. Είναι σε πλήρη αντίθεση με τη βούληση του ελληνικού λαού. Γι' αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας καταθέσαμε πρόταση δυσπιστίας στην Κυβέρνηση.

Και καλούμαστε όλοι οι Βουλευτές όλων των κομμάτων, κυρίως της βόρειου Ελλάδας, να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων, ναι, κυρία Κόλλια, και να σταθούμε απέναντι στη συνείδησή μας και στην ιστορία μας. Εμείς θα το κάνουμε, θα τιμήσουμε όσους έδωσαν το αίμα τους για τη Μακεδονία, που είναι μία και ελληνική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Έλενα Ράπτη.

ΕΛΕΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση μομφής που καταθέσαμε ως Νέα Δημοκρατία είναι μια πρόταση μομφής...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι να μας πεις εσύ τώρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τώρα μην αντιπαράθεστε. Ό,τι είναι επί προσωπικού, είναι σεβαστό. Δεν ήμουν παρών στην Αίθουσα. Ξέρει ο Πρόεδρος.

ΕΛΕΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να συνεχίσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με συγχωρείτε, κυρία Ράπτη, για ένα λεπτό.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μας τα είπες χθες.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Να ξανακούσουν οι συνάδελφοι. Δεν πειράζει.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Είναι για την καρέκλα που έχεις τώρα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ενώ εσείς είναι για κάτι άλλο. Εντάξει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ. «Καρέκλα» και «προδοσία» και «μειοδοσία»! Ημερήστε πια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Και να σας πω και κάτι άλλο. Εγώ την καρέκλα μου την παρέδω-

σα όταν με διέγραψε η Νέα Δημοκρατία. Την παρέδωσα!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ποια καρέκλα;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ποια καρέκλα; Την καρέκλα να την πάρετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ. Τι κάνετε τώρα ακριβώς, κ. Βούλτεψη;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να πει κανένας ότι είναι πιο μακεδονομάχος από εμένα. Κανένας, αφού θέλουμε έτσι να μιλάμε εδώ μέσα. Και εμείς επιμένουμε ότι αυτή τη στιγμή δεν μιλάμε για τη συμφωνία. Μιλάμε για την πρόταση δυσπιστίας που η Νέα Δημοκρατία τη φέρνει πρωθύστερα και δίνετε δικαιώματα στους Σκοπιανούς να μιλάνε και να έχουν τη βάση για επιχειρήματα τα οποία εσείς όλοι τα εκφράσατε αυτές τις ημέρες. Αυτό είχα να σας πω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εσύ τους στέλνεις να υπογράψουν. Να πας και εσύ στις Πρέσπες μαζί με τον Τσίπρα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Φτάνει! Και στις Πρέσπες θα πάω και παντού.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ. Σταματήστε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όταν, λοιπόν, η Μαρία η Κόλλια ανέλαβε το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εσύ τους στέλνεις να υπογράψουν!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ! Κύριε Βορίδη, είναι δυνατόν; Με συγχωρείτε; Σας παρακαλώ!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Την παροτρύνω να πάει να υπογράψει μαζί με τον Πρωθυπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παροτρύνετε χθες στην ομιλία σας, παροτρύνετε και μερικές και μερικές φορές ακόμα κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. Σταματήστε την παρότρυνση και μάλιστα με αυτό τον τρόπο. Και δεν είναι καθόλου ευγενικό - σας το έχω ξαναπεί - να είμαστε πάρα πολύ απείριστα όταν μιλάνε οι κυρίες. Να συνεννοούμαστε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν το δέχονται αυτό, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ολοκληρώστε, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Θα τελειώσω, αν με αφήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ολοκληρώστε, γιατί θα μιλήσει και ο κ. Καμμένος ύστερα εκ μέρους όλου του κόμματος.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Και θα τα πει όπως πρέπει. Και με στοιχεί!

Το «κυρία» με ευχαριστεί που το λέτε. Όμως, θέλω επί ίσοις όροις για γυναίκα να έχουμε την ίδια συμπεριφορά άνδρες και γυναίκες εδώ μέσα. Και μου αρέσει που τα βάζει όλη η Νέα Δημοκρατία με την Κόλλια και με τον Καμμένο. Χρόνια τώρα και καιρό. Δεν ντρεπόμαστε για τίποτα. Εμείς αποφασίσαμε ότι πρέπει να βοηθήσουμε τη χώρα. Όταν θα έρθει αυτή η συμφωνία κι αν έρθει...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν ντρέπεσαι;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Φτάνει Σοφία! Φτάνει! Έλεος!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το ξέρουμε. Μην το λέτε συνέχεια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Θα τα ξαναπούμε, γιατί εσείς προκαλείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με συγχωρείτε. Της βάζετε βέτο να μη μιλήσει; Δεν καταλαβαίνετε πόσο κακό είναι αυτό; Σας παρακαλώ. Δεν είναι σωστή συμπεριφορά. Ελάτε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Κατάλαβαν οι συνάδελφοι και γι' αυτό μου επιτίθενται. Περίμεναν από εμάς να υποχωρήσουμε, να γίνουμε άλλοι Σαμαράδες. Δεν προδίδουμε εμείς την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν την προδίδουμε. Έχουμε ακόμα δρόμο να κάνουμε με την Κυβέρνηση αυτή και όταν θα έρθει η ώρα, θα κριθούμε. Και αν θέλαμε να πάρουμε 15% και 20%, όπως μας τα ψιθυρίζετε στ' αυτιά μας, θα είχαμε ρίξει την Κυβέρνηση. Όμως, αυτό δεν θα το κάνουμε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Ράπτη, κατ' αρχάς μας συγχωρείτε για την καθυστέρηση στην οποία σας υποβάλαμε. Ήταν λάθος δικό μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, κύριε Λαζαρίδη. Αργότερα θα σας δοθεί η ευκαιρία. Κάποια άλλη στιγμή. Αλίμονο! Η κ. Ράπτη είναι επί πέντε λεπτά στο Βήμα. Είπαμε να σεβόμαστε λιγάκι μεταξύ μας κάποια αυτονόητα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Σαφώς και με σεβασμό. Όμως, θέλω να είναι παρών και ο Βουλευτής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Και γιατί θέλετε; Δικό του δικαίωμα είναι. Σας παρακαλώ. Όπου κι αν πάει εδώ μέσα, θα σας ακούσει. Οποτεδήποτε. Όποια ώρα θέλει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Είναι σοβαρό. Θέλω να κάνω μία καταγγελία, την οποία δεν είχα σκοπό να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχω δώσει τον λόγο στην κ. Ράπτη.

Παρακαλώ μην προκαλεί κανείς κανέναν. Δεν είναι σωστά πράγματα αυτά. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι προσπαθούν να απειλήσουν Βουλευτές...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Λαζαρίδη, σας παρακαλώ. Αδιανόητα πράγματα αυτά!

Κύριε Λαζαρίδη, κύριε Γιακουμάτο, μην δίνουμε τροφή.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Εγώ τι φταίω;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν προστατεύετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Παπαδόπουλε, θέλετε να πείτε στο κάδρο; Τι κάνετε τώρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Πρόσεξε...

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Λαζαρίδη, καθίστε κάτω. Κύριε Αναστασιάδη, παρακαλώ. Αντελήφθην. Μην δίνουμε τροφή σε παραπολιτικές και αντιπολιτικές καταστάσεις εκτός της Αιθούσας. Έλεος πια! Σταματήστε!

Κύριε Γιακουμάτο, δεν φταίτε σε τίποτα. Με συγχωρείτε που ανέφερα προηγουμένως το όνομά σας. Να είστε καλά.

Επαναλαμβάνω, να μην δίνουμε τροφή σε παραπολιτική και αντιπολιτική. Επί της ουσίας της πολιτικής εδώ τα λέμε όλα.

Κυρία Ράπτη, σας ζητάω συγγνώμη για δεύτερη φορά. Έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κυρία Κόλλια, είχα ανέβει στο Βήμα και με διακόψατε για να κάνετε ένα σχόλιο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όχι, δεν σας διέκοψα. Πήρα τον λόγο από τον κύριο Πρόεδρο.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Επιτρέψτε μου, όμως, να σας πω ότι η συγκεκριμένη πρόταση μομφής, που καταθέσαμε ως Νέα Δημοκρατία, είναι μια πρόταση μομφής η οποία έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Ξέρετε γιατί; Ακριβώς γιατί είναι συνδεδεμένη με ένα μεγάλο εθνικό θέμα. Και αυτό ακριβώς συζητάμε σήμερα.

Ποιον, άραγε, μπορεί να ξεγελάσει το γεγονός πως μπορεί ο κυβερνητικός εταίρος να προσφέρει στην Κυβέρνηση τις ψήφους του, για να συνεχίζει να κυβερνά, ενώ την ίδια ώρα της πετά στα μούτρα την συμφωνία με τα Σκόπια; Κι αν αυτό είναι εσωτερικό τους θέμα, πιστεύει, άραγε, η Κυβέρνηση πως θα μπορούσε να βρει κοινοβουλευτική στήριξη κάπου αλλού ειδικά μετά το χειρισμό της στο θέμα των Σκοπίων;

Η ανάγνωση είναι πολύ απλή και οι πολίτες πολύ έμπειροι, για να καταλάβουν πως η εμπιστοσύνη δεν είναι ζήτημα μιας οριακής πλειοψηφίας, αλλά θέμα λαϊκού αισθήματος. Και αυτό έχει χαθεί για τον ΣΥΡΙΖΑ προ πολλού.

Όμως, για να δούμε για ποιον λόγο ζητά η Κυβέρνηση να καταψηφιστεί η πρόταση μομφής που υποβάλαμε. Αισθάνεται πραγματικά ότι μπορεί κάποιος να την εμπιστευτεί; Κι επιτρέψτε μου να περιοριστώ μόνο σε ένα θέμα.

Έξι μήνες η Κυβέρνηση έχει επιδοθεί σε μια μυστική διπλωματία με τα Σκόπια. Έξι μήνες πηγαίνελα, αγκαλιές, χαμόγελα, φωτογραφίες και αισιοδοξία. Έξι μήνες υποσχέσεις για μάχη που δίνεται για μια συμφωνία, η οποία θα κατοχυρώνει τα εθνικά μας συμφέροντα και πολλές μεγάλες κουβέντες. Έξι μήνες κουτόχορτο προς τον ελληνικό λαό, να δει τη δήθεν καλή διάθεση των Σκοπιανών, που άλλαξαν όνομα στο αεροδρόμιο και την εθνική τους οδό. Έξι μήνες κουτοπονηριές περί, δήθεν, «Μακεδονίας του Ίλιντεν», που είναι το χειρίστο, ώστε να συμβιβαστούμε με το «Βόρεια Μακεδονία», που είναι το λιγότερο κακό. Έξι μήνες συζητήσεις και γράψε-σβήσε, για να παραχθεί το πιο προσβλητικό και ταπεινωτικό κείμενο στην ιστορία της εξωτερικής μας πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάσατε τι γράφει η συμφωνία; Και δεν αναφέρομαι στη φλυαρία του δεύτερου μέρους, περί στενής διακρατικής συνεργασίας και άλλα γραφικά, που έχουν ως σκοπό τον αποπροσανατολισμό της κοινωνίας. Αυτά θα μπορούσε να είναι μέρος μιας οποιασδήποτε διακρατικής συμφωνίας συνεργασίας. Ρωτώ αν διαβάσατε το πρώτο μέρος. Διαβάσατε, δηλαδή, πως πλέον η Μακεδονία δεν είναι μία, αλλά δύο; Πως εμείς έχουμε τη νότια και αυτοί τη βόρεια; Διαβάσατε πως οι γείτονές μας αποκτούν, με τη δική μας υπογραφή, τη μακεδονική γλώσσα; Διαβάσατε πως τους χαρίζουμε, με τη δική μας υπογραφή, τη μακεδονική εθνότητα; Ποιον ενδιαφέρει το πολυσυζητημένο «erga omnes», όταν πλέον θα λέγονται «Βόρεια Μακεδονία» και σιγά-σιγά σκέτο «Μακεδονία»;

Αν, κύριοι συνάδελφοι, δει κάποιος τον νέο χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, σε ποιον θα ανήκει το όνομα «Μακεδονία»; Αν, κύριοι συνάδελφοι, ένας ξένος δει έναν Σκοπιανό, που το όνομα της χώρας του θα είναι «Μακεδονία», η εθνότητα στο διαβατήριό του «μακεδονική» και η γλώσσα του «μακεδονική», ποιον λένε πως θα θεωρήσει γνήσιο Μακεδόνα;

Η συμφωνία που φέρνει η Κυβέρνηση δημιουργεί το πιο εύφορο έδαφος για την ανάπτυξη του αλυτρωτισμού και κανένα κείμενο δεν εγγυάται πως αυτό δεν θα συμβεί. Ποιος θα απαγορεύσει στους Σκοπιανούς να ξαναλλάξουν το Σύνταγμά τους; Ποια κοινή επιτροπή θα αλλάξει τους χάρτες και τα βιβλία τους; Ποιο όργανο θα τιμωρεί όσους επιβουλεύονται την Ελλάδα; Αστείες εγγυήσεις, ανεφάρμοστες και παραπλανητικές, δήθεν αποτέλεσμα σκληρής διαπραγματεύσεως, αλλά ταυτόχρονα και προπαγάνδα ασύλληπτης έμπνευσης ή κοροϊδία.

Για εμάς το θέμα είναι ξεκάθαρο. Εμείς δεν είχαμε ποτέ εμπιστοσύνη σε αυτή την Κυβέρνηση. Και η συμφωνία που φέρνει το επιβεβαιώνει με τον πιο τραγικό τρόπο.

Θέλω, έστω και την ύστατη στιγμή, να απευθυνθώ στον Πρωθυπουργό και να του πω να μην υπογράψει η Κυβέρνησή του αυτή την κακή συμφωνία. Και θέλω από το Βήμα αυτό να εκφράσω δημόσια -γιατί κάθε Βουλευτής έχει προσωπική ευθύνη γι' αυτό που ψηφίζει- ότι συμφωνία που θα έχει μέσα το όνομα «Μακεδονία» δεν θα έχει ποτέ τη δική μου ψήφο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, στρατηγός και Μακεδών, κ. Γεώργιος Ντζιμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε, πότε θα πάρω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μετά τον κ. Ντζιμάνη θα σας δώσω τον λόγο, κύριε Λαζαρίδη.

Κύριε Ντζιμάνη, παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση δυσπιστίας αποτελεί τουφεκιά στον αέρα, γιατί εκφράζει την αμηχανία της Αντιπολίτευσης απέναντι στην Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα, την οποία βλέπει να βγάζει τα βράδια από τα μνημόνια, να πλησιάζει στη ρύθμιση του χρέους και να φέρνει συμφωνία για τη διευθέτηση των διαφορών μας με τη FYROM.

Ξαφνικά, η αυτοπεποίθηση των νικητών των δημοσκοπήσεων εξανεμίστηκε από την αυτοπεποίθηση των νικητών της πραγματικής πολιτικής.

Και έρχομαι στη συμφωνία. Τα Βαλκάνια ιστορικά έχουν χαρα-

κτηριστεί η πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης. Τα σύνορά τους είναι κατοχυρωμένα από τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου. Με τη συνθήκη αυτή η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας διαμοιράστηκε ως εξής: Το 51% του εδάφους το πήρε η Ελλάδα, το 39% η Σερβία, η σημερινή ΠΓΔΜ, το 9,5% η Βουλγαρία και το 0,5% η Αλβανία.

Η Ελλάδα με τη συνθήκη αυτή πήρε το σύνολο σχεδόν της ελληνικής Μακεδονίας, την οποία πότισαν με το αίμα τους οι μακεδονομάχοι και ο ελληνικός στρατός.

Η ελληνική Μακεδονία, λοιπόν, είναι ελληνική και δεν μπορεί να μας την πάρει κανείς. Ηρεμήστε, λοιπόν, οι όψιμοι μακεδονομάχοι. Η Μακεδονία μας δεν κινδυνεύει.

Με τη δημιουργία της Γιουγκοσλαβίας συστάθηκε η Ομόσπονδη Δημοκρατία της Μακεδονίας και για πολιτικές σκοπιμότητες -λόγω του Ψυχρού Πολέμου- όχι μόνο δεν υπήρξε αντίδραση από τις τότε ελληνικές κυβερνήσεις που έκαναν συμφωνίες στο όνομα αυτής της χώρας, αλλά και τα σχολικά βιβλία Γεωγραφίας και οι σχολικοί και στρατιωτικοί χάρτες απεικόνιζαν τη βόρεια γείτονα με το όνομα «Μακεδονία». Με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας η βόρεια γείτονά μας αναγνωρίστηκε με το όνομα «Μακεδονία», λόγω κακών χειρισμών του Υπουργού Εξωτερικών, ο οποίος αφ' ενός μεν έριξε την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, αφ' ετέρου έκανε πολιτική καριέρα ως μακεδονομάχος.

Στη συνέχεια, με την ενδιάμεση συμφωνία, η χώρα ονομάστηκε FYROM. Ακολούθως δημιουργήθηκε η εθνική γραμμή, η οποία προέβλεπε σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, erga omnes, την οποία απέρριψε ο Πρωθυπουργός της FYROM Γκρούεφσκι στο Βουκουρέστι το 2008.

Μετά το Βουκουρέστι δεν είχαμε καμμία εξέλιξη, μέχρι που ήρθε η κυβέρνηση Ζάεφ.

Η Κυβέρνησή μας, με βάση την εθνική γραμμή του Βουκουρεστίου και ανεβάζοντας ακόμα πιο ψηλά τον πήχη, απαίτησε αναθεώρηση του Συντάγματος της γείτονας χώρας, απαλείφοντας τους αλυτρωτισμούς. Η μεζίκου Αντιπολίτευση υπέβαλε πρόταση δυσπιστίας, με το πρόσχημα ότι η συμφωνία είναι επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα. Αυτό είναι το πρόσχημα. Ο πραγματικός λόγος είναι ψηφοθηρικός και η ύστατη προσπάθεια για την πτώση της Κυβέρνησής μας. Με αυτόν τον τρόπο η Αντιπολίτευση προσπαθεί να διχάσει τον ελληνικό λαό, εκμεταλλευόμενη τον πατριωτισμό του, την ευαισθησία του και την ανησυχία του για τα ελληνικά θέματα, εγκαταλείποντας την εθνική γραμμή και στην ουσία, μη έχοντας καμμία θέση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν υπερασπίζεται τα εθνικά συμφέροντα, αλλά τα μικροκομματικά της.

Η συμφωνία σέβεται τις αξίες, τις γραμμές και την αξιοπρέπεια των δυο λαών, αποκηρύσσει τον αλυτρωτισμό και δεν είναι ταπεινωτική. Για αυτό είναι και βιώσιμη.

Επίσης, είναι ταυτοσημή με την εθνική θέση και τις προϋποθέσεις που έχουν τεθεί εδώ και είκοσι χρόνια. Αναγνωρίζει για τη χώρα, τη γείτονα μας, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, «Βόρεια Μακεδονία», erga omnes, τονίζοντας ότι οι κάτοικοι της χώρας δεν έχουν καμμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες, κατοχυρώνοντας έτσι την εθνική μας κληρονομιά και την ιστορία μας.

Η γλώσσα αναφέρεται ως «μακεδονική» και τονίζεται ότι ανήκει στην ομάδα των νοτίων σλαβικών γλωσσών. Να μην αναφέρω τώρα διαχρονικά πόσοι την αναγνώριζαν ως «μακεδονική». Η ιθαγένεια, η υπηκοότητα -nationality- είναι «Μακεδόνες πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας». Αυτό δεν αφορά την εθνότητα -ethnicity- το οποίο είναι θέμα αυτοπροσδιορισμού των λαών, με βάση τον χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Η συμφωνία δεν είναι εθνική υποχώρηση, αλλά πρόκειται για κλείσιμο ανοικτής πληγής, που για δεκαετίες έχουμε με τη γείτονα χώρα. Η Ελλάδα, μετά την έξοδο της από την επιτροπεία και τα μνημόνια, επιδιώκει τη συνανάπτυξη, τη συνεργασία και την αλληλεγγύη με τους λαούς των Δυτικών Βαλκανίων μέσα σε ένα κλίμα ασφάλειας και σταθερότητας στην περιοχή. Τόσα χρόνια, στο όνομα της πατριδοκαπηλίας εκατέρωθεν, χάσαμε πολύτιμο διπλωματικό κεφάλαιο και χρόνο, τα οποία ήταν αναγκαία

για τη χώρα μας. Το γεωπολιτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούμε μας επιβάλλει να κλείσουμε τα ανοικτά μέτωπα με τα βόρεια σύνορα και να επικεντρωθούμε στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχουμε με τον γείτονα προς Ανατολάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, πιστεύω ότι οι Πρέσβεις θα γίνουν το σύμβολο ειρήνης, επικοινωνίας και αλληλεγγύης μεταξύ των δυο λαών και θα συμβάλουν στη συνανάπτυξη, στη σταθερότητα και στην ασφάλεια των Βαλκανικών χωρών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιάννης Κουτσούκος. Είναι ο τελευταίος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ που θα μιλήσει. Ορίστε, κύριε Κουτσούκο, έχετε τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, όπως σωστά επισημάνετε προηγουμένως, λέγονται συνεχώς τα ίδια και τα ίδια, σε μια προσπάθεια των βαριών ονομάτων του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας να μεταφέρουν ο ένας τις ευθύνες στον άλλο. Εκεί κυρίως αναλώθηκαν τα επιχειρήματα, με επικλήσεις ιστορικών, δημοσιογράφων, ποιητών και συγγραφέων.

Το δικό μας το συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι από τη μια μεριά η Νέα Δημοκρατία ευθύνεται που δημιουργήθηκε το πρόβλημα και που δεν λύθηκε και, από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ ευθύνεται για τον τρόπο που πάει να λυθεί.

Δεν έχει μιλήσει, βέβαια, ο γνήσιος Καραμανλής, που μπορεί να μας έδινε και μερικές πληροφορίες ακόμα. Όμως, πιστεύω ότι το συμπέρασμά μας είναι στέρεο.

Αναφέρομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την εποχή του Τίτο και της μετεμφυλιακής Ελλάδας και τις κυβερνήσεις της, μέχρι τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και τη στάση της τότε κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Η παράταξή μας, όπως όλοι γνωρίζετε φαντάζομαι, ήταν ιστορικά υπέρ της λύσης, όχι, όμως, υπέρ της οποιασδήποτε λύσης.

Ο Αντρέας Παπανδρέου -θυμίζω- παρέλαβε το πρόβλημα στην όξυνσή του και με το εμπάργκο πρώτα και την ενδιάμεση συμφωνία του 1995 δημιούργησε τους όρους της επίλυσής του.

Την ίδια γραμμή ακολούθησαν όλες οι μετέπειτα κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, χωρίς, δυστυχώς, να βρουν ευνοϊκές συνθήκες, χάρις κυρίως στην πολιτική κατάσταση στη γείτονα χώρα, για να το λύσουν.

Σε συνέχεια αυτής της πατριωτικής γραμμής του ΠΑΣΟΚ, η Δημοκρατική Συμπαράταξη και το Κίνημα Αλλαγής έθεσαν τους όρους και τις προϋποθέσεις με σύνθετη ονομασία erga omnes και συνταγματικές αλλαγές για τα θέματα του αλυτρωτισμού.

Η συμφωνία του ΣΥΡΙΖΑ δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια που θέσαμε. Αναδείξαμε τα θετικά και τα αρνητικά σε σχέση ιδίως με την εθνότητα και ζητήσαμε να μη δημιουργήσετε τετελεσμένα, να μην εγκλωβίσετε τη χώρα.

Η αποτυχία σας να εκμεταλλευτείτε την πιο θετική συγκυρία - αναφέρθηκαν πολλοί Υπουργοί σε αυτή τη θετική συγκυρία στη σημερινή μέρα- και να φέρετε μια συμφωνία ευρείας αποδοχής, οφείλεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, στην εσωτερική κυβερνητική αντίφαση της συγκυβέρνησης με τους ΑΝΕΛ και τους μικροκομματικούς στόχους που υπηρετείτε.

Θέλατε ταυτόχρονα να απευθύνεστε στο ακροατήριο της σκέψης Μακεδονίας του παλιού «καλού» ΣΥΡΙΖΑ και ταυτόχρονα στο ακροδεξιό, ψευδοπατριωτικό ακροατήριο των ΑΝΕΛ.

Διασπάσατε το εθνικό μέτωπο υπέρ της λύσης, ακολουθώντας μια διαπραγματέυση ερήμην των δυνάμεων της λύσης.

Η Νέα Δημοκρατία με τις διαχρονικές της ευθύνες μετατοπίζονταν διαρκώς, ως άμυνα, απέναντι στις δικές σας μεθοδεύσεις.

Όμως, η ιστορία μάς διδάσκει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε και με ποιους όρους μπορούμε να έχουμε επιτυχίες. Ας δούμε μερικά παραδείγματα:

Πώς το 1981 αποκαταστήσαμε τους δυσμενείς όρους ένταξής μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Πώς το 1987 αντιμετωπίσαμε την ελληνοτουρκική κρίση.

Πώς το 1993 - 1995 αποτρέψαμε, εν μέρει, με την ενδιάμεση

συμφωνία, τα τετελεσμένα.

Πώς οδηγήθηκαμε στο Ελσίνκι και την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πώς πετύχαμε τη σύγκλιση και μπήκαμε στην ΟΝΕ.

Πάντα με εθνική ομοψυχία και κοινωνική συσπείρωση. Αντίθετα, όταν δεν τα είχαμε αυτά, είχαμε ήττες, διχασμούς και ταπεινώσεις.

Πώς, όμως, χειρίζεται τα μεγάλα εθνικά συμφέροντα και τους στρατηγικούς χώρους της χώρας η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ;

Αντί της προοπτικής της εξόδου της χώρας από τα μνημόνια, έχουμε μακροχρόνιες και επαχθείς δεσμεύσεις, γιατί ο κ. Τσίπρας το 2015, αντί της ευρείας συναίνεσης, επέλεξε εσωκομματική εκκαθάριση και συγκυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ.

Αντί ενιαίας στρατηγικής απέναντι στην Τουρκία, έχουμε τις στολές παραλλαγής του κ. Καμμένου, τις υποσχέσεις του κ. Τσίπρα στον Ερντογάν.

Έτσι, λοιπόν, δεν έχουμε μια ενιαία και αποτελεσματική διαπραγματευτική τακτική, αλλά με διχασμό και πόλωση, που υπονομεύει τη δημοκρατία και τους θεσμούς.

Αναλογιστήκατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, άκουγα τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο νωρίτερα να απευθύνεται στη Νέα Δημοκρατία, για τις ευθύνες σας και τη συμπεριφορά σας με τα συνθήματα «η Χούντα δεν τελείωσε το 1973» και τις διαλύσεις των παρελάσεων, με πρωτοστατούντες τα στελέχη σας που βρίσκονται και σήμερα σε αυτή εδώ την Αίθουσα;

Αν θέλετε, λοιπόν, να κατηγορείτε τους άλλους, ζητήστε τουλάχιστον μία συγγνώμη γι' αυτά που κάνατε και γι' αυτό το κλίμα που εκμεταλλεύονται τα φασιστοειδή και οι ακροδεξιόι σήμερα.

Τώρα πανηγυρίζετε για τα συγχαρητήρια της ευρωπαϊκής «νομενκλατούρας», όπως την αποκαλούσε ο κ. Τσίπρας, καθώς υλοποιούνται γεωπολιτικές στοχεύσεις των συγκυβερνήσεων του σκληρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και του ΝΑΤΟ.

Ο κ. Καμμένος στηρίζει την Κυβέρνηση, που κατά τον ίδιο βλάπτει το εθνικό συμφέρον, δεσμευόμενος ότι δεν θα ψηφίσει τότε «όποτε δεν ξέρουμε», δηλαδή σε μια άλλη Βουλή, με άλλη σύνθεση και στην οποία ο ίδιος και το κόμμα του δεν θα υπάρχουν κατά πάσα πιθανότητα.

Έχουμε θέατρο του παραλόγου σε βάρος των εθνικών συμφερόντων και της προοπτικής της χώρας, μέσα από μεθοδεύσεις, πολώσεις και συγκρούσεις!

Υπάρχει, όμως, άλλος δρόμος; Ναι, υπάρχει. Υπάρχουν οι εκλογές, η αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών με το Κίνημα Αλλαγής σε καθοριστικό ρόλο, σε μια κυβέρνηση όπως την έχει περιγράψει η Φώφη Γεννηματά, με εθνική συνεννόηση, κοινωνική συναίνεση, προοδευτικές αλλαγές, για να ανατρέψουμε τις δουλείες και τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και να βγούμε από τα αδιέξοδα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Λαζαρίδη, τώρα που έχουμε ηρεμήσει, αν θέλετε μπορείτε να λάβετε τον λόγο για ένα λεπτό, για να κάνετε μια ανασκευή. Θέλατε να τοποθετηθείτε επί προσωπικού. Πείτε δυο λόγια, για να προχωρήσουμε. Τώρα είμαστε όλοι πιο ήρεμοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό, επειδή άκουσα προηγουμένως τον συνάδελφο, τον κ. Αναστασιάδη.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω το εξής: Ο κ. Αναστασιάδης στην αφέλειά του επιβεβαίωσε αυτό που είχα πει, ότι σήμερα και χθες δεν συζητάμε -όσον αφορά την πρόταση μομφής- για τη συμφωνία ή το σχέδιο της συμφωνίας, αλλά για την προσπάθεια επιβίωσης που κάνει η Νέα Δημοκρατία. Διότι είπε ο κ. Αναστασιάδης -και το αποκάλυψε στην τοποθέτησή του- ότι μετά από χρόνια θα έρθει η συμφωνία εδώ στη Βουλή για να τη συζητήσουμε και θα κληθούμε να ψηφίσουμε. Άρα αποκάλυψε και επιβεβαίωσε ότι αυτή τη στιγμή εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάτι προσωπικό υπάρχει, που να σας αφορά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Έρχομαι σε αυτό.

Έκανε αναφορά στον πατριωτισμό τον δικό μου και της κ. Κόλλια. Αυτό ήταν εντελώς άστοχο. Πραγματικά, εγώ δεν μπορώ να καταλάβω πού βρίσκεται το πατριωτικό ανάστημα ο κ. Αναστασιάδης για να κρίνει τον πατριωτισμό άλλων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Είναι σαφές πως όλοι έχουν πατριωτικό ανάστημα και δεν κρίνεται κανείς εδώ μέσα από τον άλλο γι' αυτό το θέμα. Σας παρακαλώ, είναι αυτονόητα αυτά τα πράγματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν αμφισβήτησα εδώ τον πατριωτισμό κανενός ούτε έκρινα και τον πατριωτισμό κανενός. Για αυτό ρωτάω πού βρίσκεται το πατριωτικό ανάστημα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, κύριε Αναστασιάδη, σας παρακαλώ. Δεν σας έθιξε κανείς.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Για ένα δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Αναστασιάδη, έχετε τον λόγο. Αυτό, όμως, δεν είναι σωστό και το ξέρετε.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Εγώ δεν πήγα να θίξω κανενός τον πατριωτισμό. Βεβαίως, αυτά που είπε για την ομιλία μου, δεν αναφέρονται πουθενά. Είναι γνωστά. Δεν θέλω να τα σχολιάσω.

Καταλαβαίνω τη δυσκολία και την πίεση που έχει ο κ. Λαζαρίδης, γιατί είμαι βέβαιος ότι άλλα λέει η ψυχή του και άλλα θα αναγκαστεί να κάνει. Και τον δικαιολογώ γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όλοι έχουμε δυσκολίες στη ζωή μας, κύριε Αναστασιάδη.

Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Μάρκου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, ο κ. Τσίπρας και ο κ. Βαρουφάκης με σύνδρομο Ναπολέοντα, αλλά και ο κ. Κοτζιάς, φέρνουν ένα κρύο πιάτο που έχει χαλάσει και το σερβίρουν σε ένα εστιατόριο, νομίζοντας ότι εκεί σερβίρεται σανό.

Το θέμα στη συμφωνία που έφερε ο κ. Τσίπρας δεν είναι μόνο το όνομα. Το θέμα είναι και τα συνοδευτικά: η γλώσσα και η ιθαγένεια. Αυτά προσδιορίζουν την ονομασία, αυτά την ταυτοποιούν, αυτά της προσδίδουν αλτρωτικό χαρακτήρα.

Δεύτερον, συνάγεται ότι σηκώσαμε τα χέρια, τουλάχιστον. Η διαπραγμάτευση πάντοτε κολλούσε στον αλτρωτισμό. Λέγοντας ότι η μακεδονική γλώσσα τους είναι σαφώς είδος σλαβικής, υπονοεί ότι εγώ, που η ιδιαίτερη πατρίδα μου είναι η Μακεδονία, πρέπει κάποια στιγμή να αντιληφθώ, αν μάλιστα είμαι και δίγλωσση -να πω το αληθές, ότι υπάρχει κόσμος στην περιοχή που καταλαβαίνει και μιλάει σλαβικά-, ότι τελικώς είμαι πρώτα Μακεδών και συνεπώς κάποια στιγμή πρέπει να συνειδητοποιήσω την πραγματική μου ταυτότητα.

Ο κανονικός Μακεδών είναι Σλάβος και ανήκει αλλού και όχι στην Ελλάδα κατά τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κ. Τσίπρα. Να πω ότι κάτι περίεργα sites κάνουν λόγο για πάνω από εκατό χιλιάδες Σλαβομακεδόνες που ζουν στη Μακεδονία μας. Τυχαίο;

Τρίτον, είναι τραβηγμένο αυτό; Νομίζω πως όχι. Ας υποθέσουμε ότι στους δύσκολους καιρούς που έρχονται πολλοί πολίτες συνεχίζουν να είναι οργισμένοι και χωρίς το μνημόνιο-αντιμνημόνιο υπάρχει πάντα ο κίνδυνος μιας οπαδικού τύπου νέας αντίθεσης, που μπορεί να φτάσει στα άκρα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, λίγος σεβασμός. Να μην πω τρίτη φορά σήμερα για τις γυναίκες συναδέλφους. Όλα αυτά έχουν μια διάσταση σε τελευταία ανάλυση. Να είμαστε για όλους μας το ίδιο.

Προχωρήστε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Τέταρτον, δεν τον ενδιαφέρει τον κ. Τσίπρα ούτε τον κ. Κοτζιά κανένα εθνικό θέμα. Οι άνθρωποι κάνουν δουλειές και πού και πού πουλάνε και κανένα προεδρευτικό για κάποιον αριθμό, χρησιμο γνήσιο που πάντα βρίσκεται. Δεν έχω κανένα πρόβλημα να πω ότι στρίβοντας το καράβι από

το μνημόνιο-αντιμνημόνιο προς πιο θολές κατευθύνσεις, ο κ. Τσίπρας καταφέρνει να διαθέτει πλέον κυβερνητικούς εταίρους αλλά καρτ, σε αγαστή συνεννόηση και συνεργασία μαζί τους. Πάντα το ίδιο ήτανε. Είναι λάθος να θεωρείται ο κ. Καμμένος ή ο κ. Θεοδωράκης κάτι το διαφορετικό. Το πολύ-πολύ να μαλώνουν μεταξύ τους για το ποιος είναι ο καλύτερος εταίρος.

Πέμπτον, ο τρόπος που πολιτεύεται η Κυβέρνηση είναι αυταρχικός το λιγότερο. Είναι πρωτοφανή όλα αυτά με τη μυστική διπλωματία, με το να κλείσουν άρον-άρον τη συμφωνία, δημιουργώντας τετελεσμένα και μετά να καλέσουμε τον Κυριάκο Μητσοτάκη να βγάλει τα κάστανά από τη φωτιά, όταν δηλαδή θα έχουν προηγηθεί οι τυπικές και ουσιαστικές διεθνείς συνθήκες, που δεν θα επιτρέπουν στη Βουλή παρά να κυρώσει μια κακή, κάκιστη συμφωνία.

Έκτο, ο κ. Τσίπρας ενδιαφέρεται βασικά να διαλύσει το ΠΑΣΟΚ. Μόνο έτσι εκτιμά ότι μπορεί να αποφύγει τη δεύτερη ρωγμή που έρχεται και που θα τον στείλει, αφού δεν θέλει να κάνει εκλογές, κάτω από το 20%. Το κρίσιμο είναι αυτό. Αυτά τον ενδιαφέρουν. Και πώς θα κληροδοτήσει στον Κυριάκο Μητσοτάκη τα χειρότερα, δηλαδή την κύρωση μιας κάκιστης συμφωνίας ή πώς θα αντιμετωπίσει την έξοδο από τη βοήθεια των εταίρων, δηλαδή του τρίτου μνημονίου, προς μια κατάσταση που θα τελειώνουν τα λεφτά που έχουν μπει στην άκρη και οι αγορές θα είναι στην πραγματικότητα κλειστές.

Ο κ. Τσίπρας θέλει τις αγορές κλειστές, όπως είναι τώρα. Επειδή ο κ. Μητσοτάκης μπορεί να τις ανοίξει, ο κ. Τσίπρας αγωνίζεται σήμερα να δημιουργήσει τις χειρότερες προϋποθέσεις για το αύριο και σκασίλα του η χώρα. Άλλωστε γι' αυτούς η χώρα δεν υπάρχει. Αντιλαμβάνονται τη χώρα ως ένα σύνολο πολιτικών συμμοριών με σκοπό τη διανομή των πολιτικών λαφύρων, γι' αυτό και αλλάζουν τόσο εύκολα θέσεις, γι' αυτό και δεν έρχονται ποτέ σε δύσκολη θέση.

Έβδομο, η Κυβέρνηση με πολιτικό τραμπουκισμό δεν ζητά τίποτα από τη Βουλή. Ούτε έγκριση ούτε ψήφιση ούτε τίποτα. Περιφρονεί τη Βουλή, το πολίτευμα το χλευάζει, το κουρελιάζει, για να το καταπατήσει στη συνέχεια, αφού το συκοφαντήσει.

Αν δεν γινόταν η πρόταση μομφής, το θέμα θα περνούσε έτσι. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί την πρόταση μομφής για να ανοίξει την πόρτα στον «χρήσιμο ηλίθιο», τον οποίο θα ποδοπατήσει με την πρώτη ευκαιρία. Η βλάβη που έχει προκαλέσει η Κυβέρνηση αυτή είναι βαθιά και μακροχρόνια. Οι διαστάσεις τώρα της βλάβης λαμβάνουν και εθνική διάσταση.

Υπάρχουν κάποιοι που μπορεί να πουν: «Δεν έπρεπε να έχει κλείσει το θέμα;». Ή έστω υπάρχουν και κάποιοι επιχειρηματίες πάνω που μπορεί να κάνουν δουλειές, να το πούμε κι αυτό. Η συμφωνία σφραγίζει την αποχώρηση των ελληνικών συμφερόντων και την έλευση γερμανικών και διεθνών παραγόντων. Τώρα υπάρχει και το τυπικό πλαίσιο με τη συμφωνία Τσίπρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλετού)

Τριάντα δευτερόλεπτα ακόμα θέλω.

Ένατο, το πολιτικό κόστος δεν ενδιαφέρει τον κ. Τσίπρα. Τα συμφέροντα τον ενδιαφέρουν και να μπορέσει να «μπετονάρει» το 20% για τη δεύτερη θέση.

Στοιχήματα δεν βάζω ποτέ. Όμως, θα δείτε ένα αποτέλεσμα στις εκλογές που δεν θα το πιστεύετε. Όσα συγχαρητήρια κι αν πάρετε από τον κ. Ζάεφ και από τον κ. Νίμιτς, εδώ ψηφίζουν Έλληνες και Ελληνίδες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, η κ. Βράντζα έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας προς την Κυβέρνηση με αφορμή την επικείμενη συμφωνία της χώρας με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας όσον αφορά το όνομα και όχι μόνο της γειτονικής χώρας. Για αυτό και εγώ θα απευθυνθώ κυρίως σήμερα -κάτι που δεν το συνηθίζω- στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο επικείμενος χαρακτηρισμός γι' αυτό καθαυτό το θέμα της

πρότασης είναι το οξύμωρο, ο λιγότερο επιεικής είναι το αστείο και αυτός που θα έπρεπε να πω κανονικά δεν αρμόζει να λέγεται μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Η συντηρητική παράταξη είναι αυτή που είχε την ευχέρεια της διακυβέρνησης της χώρας για το μεγαλύτερο διάστημα από ιδρύσεως του νεοελληνικού κράτους. Αυτή κατά κύριο λόγο χειρίστηκε μείζονα εθνικά ζητήματα χωρίς -αποδεδειγμένα πλέον- τα καλύτερα αποτελέσματα.

Το «μακεδονικό» ως ζήτημα υφίσταται εδώ και πάνω από έναν αιώνα με πολλές πτυχές και γεγονότα μεγάλης σημασίας. Δεν νομίζω ότι είναι δόκιμο σήμερα εγώ να κάνω ιστορική αναδρομή. Τέθηκε ξανά επιτακτικά το 1991 και φάνηκε το μέγεθός του ως σύγχρονο πρόβλημα, όταν δημιουργήθηκε ένα κράτος στα βόρεια σύνορά μας, που αυτοπροσδιορίστηκε ως «Μακεδονία».

Δεν θα πω τι έκανε και τι δεν έκανε η Νέα Δημοκρατία, η οποία μας μέμφεται σήμερα. Είναι γεγονότα πρόσφατα, είναι γνωστά. Θα μείνω, όμως, στο αποτέλεσμα.

Με την ενδιάμεση συμφωνία του 1994 η χώρα αυτή αναγνωρίστηκε από τη χώρα μας και διεθνείς οργανισμούς με το προσωρινό όνομα «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας», το οποίο, ειρήσθω εν παρόδω, περιέχει και τον όρο «Μακεδονία».

Στη συνέχεια, πάνω από τα 3/4 των χωρών του κόσμου, μεταξύ αυτών όλες οι ισχυρές χώρες του πλανήτη, αλλά και οι παραδοσιακοί μας σύμμαχοι, αναγνωρίζουν τη χώρα αυτή με το συνταγματικό της όνομα, δηλαδή σκέτο «Μακεδονία» και κανέναν δεν θορυβείται. Αν αυτός δεν είναι ο ορισμός του «κρύβω τα σκουπίδια κάτω από το χαλί και το μόνο για το οποίο νοιάζομαι είναι η εξουσία», τότε ποιος είναι;

Το μόνο προφανές όφελος από το «μακεδονικό» ή σκοπιανό, αν θέλετε, τις τελευταίες τρεις δεκαετίες είναι η καριέρα του κ. Σαμαρά. Με τον εθνικισμό, κατά τη γνώμη μου, στα όρια της πατριδοκαπηλίας κατάφερε το μέγιστο ως επαγγελματίας πολιτικός, να γίνει Πρωθυπουργός της χώρας. Μπορεί κάποιος από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρει το παραμικρό έστω όφελος για τη χώρα από τους χειρισμούς όλων των κυβερνήσεων για το συγκεκριμένο ζήτημα από το 1991 και μετά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κανέναν Έλληνα, αλλά ούτε και σε μένα προσωπικά, είναι ευχάριστο μια άλλη χώρα να παραχαράσσει την ιστορία, να οικειοποιείται στοιχεία, ονόματα και σύμβολα του δικού μας πολιτισμού. Βρισκόμαστε, όμως, σήμερα και το παρελθόν έχει συντελεστεί με μεγάλη ευθύνη και της Νέας Δημοκρατίας,

Ποια, λοιπόν, είναι η πρόταση; Γιατί δεν ακούσουμε πρόταση. Το να μη λύσουμε το πρόβλημα δεν είναι πρόταση.

Η εθνική γραμμή, πάνω στην οποία στηρίζεται η επικείμενη συμφωνία, την οποία συζητάμε, υπήρξε αντικείμενο διαπραγμάτευσης από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο πρόσφατο παρελθόν, αλλά σήμερα την εγκατέλειψε, τη χαρακτηρίζει προδοτική, προφανώς επειδή ενεργοποιήθηκαν τα ακροδεξιά ανατακλαστικά και στοιχεία της παράταξης.

Οφείλουμε να είμαστε ειλικρινείς και ρεαλιστές. Προσωπικά, θεωρώ πολύ προτιμότερο, πολύ πιο σωστό και πολύ πιο συμφέρον για τη χώρα μια γεωγραφικά προσδιορισμένη Βόρεια Μακεδονία μ' ένα σύνταγμα χωρίς αλυτρωτισμούς, χωρίς ελληνικά σύμβολα και μ' όλες εκείνες τις διευκρινίσεις, που ξεκαθαρίζουν ότι δεν έχει καμμία σχέση με την αρχαία Μακεδονία και τον πολιτισμό της, από αυτό που επικρατεί σήμερα, δηλαδή μια σκέτη Μακεδονία, ένα ανοιχτό πρόβλημα στα βόρεια σύνορά μας και μια εν δυνάμει απειλή.

Προφανώς, θα μπορούσαμε κι εμείς να συνεχίζουμε να στρουθοκαμηλίζουμε και να αποφύγουμε κάθε πιθανό κόστος, αδιαφορώντας για το καλό της χώρας, όπως ακριβώς κάνει η Νέα Δημοκρατία.

Είμαστε, όμως, διαφορετικοί. Κάνουμε διαφορετικές επιλογές και τολμάμε. Αυτό που λέγεται πολιτικό κόστος, αλλά δεν είναι πολιτικό, είναι κομματικό και προσωπικό, δεν μας αφορά και βλέπετε ότι δεν είμαστε όλοι ούτε επαγγελματίες πολιτικοί ούτε γόνιμοι που κληρονομήσαμε καρέκλες και οφίτσια και είμαστε πάνω απ' όλα πολίτες και το μέλλον μας εξαρτάται και από το

μέλλον της χώρας, κάτι που δεν συμβαίνει, δυστυχώς, με την παραδοσιακή ελίτ του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Επίσης, θα ήθελα να ενημερώσω όλους εκείνους τους υπερπατριώτες, που με περισσή ευκολία μετράνε τον πατριωτισμό τον δικό τους, αλλά και των άλλων, ότι τα κριτήρια δεν είναι μόνο τα συλλαλητήρια, οι σημαίες και οι έξυπνες επαναστατικές αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Πατριωτισμός σημαίνει, είναι, και το να πληρώνεις τους φόρους που σου αναλογούν χωρίς να τους αποφεύγεις, δραστηριοποιούμενος οικονομικά μέσα από offshore, ειδικά αν είσαι σύζυγος πολιτικού Αρχηγού.

Πατριωτισμός είναι αν έχεις χρήματα, να τα κρατάς και να τα επενδύεις στη χώρα σου και όχι να τα βγάζεις λίγα-λίγα στο εξωτερικό, ειδικά αν είσαι Υπουργός Οικονομικών.

Πατριωτισμός είναι να μην προτρέπεις τους εύπορους πολίτες να διώξουν τα κεφάλαιά τους από τη χώρα, ειδικά όταν είσαι Αντιπρόεδρος του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Και, φυσικά, πατριωτισμός είναι να υπηρετείς τη στρατιωτική σου θητεία κανονικά, ειδικά αν πρόκειται να εκμεταλλευτείς τον πατριωτισμό για να γίνεις Πρωθυπουργός.

Βεβαίως, η έννοια «πατριωτισμός» μπορεί να είναι σύνθετη και να εξαρτάται και από τις διαφορετικές για τον καθένα παραμέτρους. Δυστυχώς, εδώ μέσα παραποιούνται και έννοιες που άπτονται απολύτως της κοινής λογικής.

Εσχάτως η Νέα Δημοκρατία διατυπώνει μετ' επιτάσεως την άποψη ότι η Κυβέρνηση δεν διαθέτει πολιτική νομιμοποίηση. Τι ακριβώς εννοεί; Ότι η νόμιμα εκλεγμένη Κυβέρνηση δεν μπορεί να κυβερνήσει; Δηλαδή ποιος νομιμοποιείται να κυβερνήσει; Φαντάζομαι ότι δεν συντάσσετε με τους διπλανούς σας, οι οποίοι λένε ότι πρέπει να παρέμβει ο Στρατός.

Επίσης, φαντάζομαι ότι με τη σημερινή καταψήφιση της πρότασής σας, αν υπάρχει ίχνος σοβαρότητας, θα σταματήσετε να λέτε αυτό το αστείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα απευθυνθώ κυρίως στους συναδέλφους με μακρά κοινοβουλευτική εμπειρία και θέλω να ενημερώσω, αξιοποιώντας τη δική μου μακρά εμπειρία ως κανονικός πολίτης, ότι η συζήτηση που προκλήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και πολλές άλλες συζητήσεις που λαμβάνουν χώρα σε αυτή την Αίθουσα, είναι στείρες, αντιπαραγωγικές, αδιάφορες για τον πολίτη και απαξιωτικές για το πολιτικό σύστημα συνολικά.

Κατανώ ότι το αποστειρωμένο και αποκομμένο από την κοινωνία περιβάλλον του επαγγελματία πολιτικού και του κληρονόμου δεν επιτρέπει να κατανοήσει και κατά συνέπεια να αντιμετωπίσει τα ζητήματα που αφορούν τον πολίτη. Δεν μπορεί, όμως, και δεν πρέπει η βουλευτική έδρα και κάθε δημόσιο αξίωμα να είναι αυτοσκοπός. Αυτές οι πρακτικές δοκιμάστηκαν, απέτυχαν και έφεραν τη χώρα στο χείλος του γκρεμού.

Ας κάνουμε όλοι την αναγκαία αυτοκριτική και ας αναλογιστούμε ποιες είναι οι ευθύνες μας. Και, πιστέψτε με, είναι ύψιστο πατριωτικό καθήκον να δίνεις χώρο και να μην αντιπαλεύεις με δόλιο τρόπο κάποιον που μπορεί καλύτερα από εσένα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κυρία Βράντζα. Τον λόγο έχει ο αγαπητός κ. Μπούρας Αθανάσιος και ύστερα ο κ. Αυγενάκης Ελευθέριος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στο θέμα, θα μου επιτρέψετε να θυμίσω ότι αυτή η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας είναι υπερήφανη για τη διαχρονική προσφορά στην πατρίδα και ιδιαίτερα να θυμίσω στον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο ότι η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας αισθάνεται ιδιαίτερα υπερήφανη γιατί είναι παράταξη που με τον Εθνάρχη της, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, αποκατέστησε τη δημοκρατία στη χώρα και ενέταξε τη χώρα στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι ιστορική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πρόταση

δυσπιστίας, η οποία έγινε για έναν και μόνο λόγο, για ένα πολύ μεγάλο εθνικό ζήτημα.

Είναι μια χρήσιμη συζήτηση αυτή που γίνεται για δύο κυρίως λόγους: Ο ένας λόγος είναι για να αποδομηθεί η απαράδεκτη αυτή συμφωνία, γιατί δυστυχώς αυτή τη δυνατότητα δεν μας την έδωσε η Κυβέρνηση νωρίτερα, δεν μας την έδωσε ο Πρωθυπουργός νωρίτερα, δεν ήρθε στη Βουλή για να γίνει αυτή η συζήτηση και να εγκριθεί ή όχι αυτή η συμφωνία. Ο άλλος λόγος, ο δεύτερος, είναι για να πάρει καθένας από τους Βουλευτές, καθένας μας εδώ την ευθύνη απέναντι στη συνειδήσή του και την ιστορία του για τη στήριξη ή όχι αυτής της συμφωνίας.

Η ψήφος των Βουλευτών σήμερα κατά της πρότασης δυσπιστίας ανοίγει τον δρόμο για τις Πρέσπες. Μην αμφιβάλλουμε για αυτό. Η υπερψήφιση της πρότασης δυσπιστίας ακυρώνει αυτή τη συμφωνία για όσους κόπτονται για τη Μακεδονία, στα λόγια βέβαια.

Ο Πρόεδρος μας, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ζήτησε από την αρχή να έρθει η συμφωνία στη Βουλή για να κυρωθεί πριν πάει στις Πρέσπες. Το αρνήθηκε η Κυβέρνηση. Το ζήτησαμε. Ζητήσαμε να έρθει μόνο εδώ αυτή η συμφωνία. Δεν μας αφήσατε, όμως, άλλη δυνατότητα και γι' αυτό προσφύγαμε στην πρόταση, την οποία ολοκληρώνουμε σήμερα.

Το να υπογράψουμε, όμως, αύριο, την Κυριακή, να δημιουργηθούν τετελεσμένα γεγονότα για τη χώρα, να δεσμευθεί η χώρα και κάποιοι να κρύβονται πίσω από το γεγονός ότι δεν ήρθε στη Βουλή για ψήφιση και να λένε ότι, όταν έρθει, τότε θα δουν πώς θα τοποθετηθούν, είναι το λιγότερο υποκρισία. Δεν λέω τίποτα βαρύτερο.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι όλες οι προϋποθέσεις που είχαμε βάλει δεν υφίστανται και δεν υπάρχουν. Το λέω αυτό επειδή κάποιος απορεί ποια είναι η θέση μας. Προσπαθούμε να καταλάβουμε τη σκοπιμότητα αυτής της βιασύνης, αν μη τι άλλο, τη σκοπιμότητα αυτής της επιλογής. Έχετε την αίσθηση ότι δεν υπήρχαν πιέσεις παλαιότερα στις ελληνικές κυβερνήσεις; Έχετε την αίσθηση ότι οι εξωτερικοί παράγοντες, για τους οποίους επαίρεστε σήμερα ότι σας επαινούν και που πολλές φορές θέλουν να παρέμβουν στη χώρα μας, δεν προσπάθησαν να το κάνουν αυτό και παλαιότερα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή με Υπουργό Εξωτερικών την Ντόρα Μπακογιάννη και Υπουργό Αμύνης τον κ. Μείμαρράκη πέτυχε αυτό που σήμερα εσείς απεμπολήσατε τόσο εύκολα. Πέτυχε μια ομόφωνη απόφαση, ότι δεν θα μπουν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν δεν λύσουν τις διαφορές με τη γείτονα και αυτό σήμερα εσείς το καταπατάτε. Δημιουργείτε τετελεσμένα γεγονότα. Η χώρα δεσμεύεται με την αυριανή υπογραφή. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό. Ας μην προσπαθούν κάποιοι να παραπλανήσουν τους Έλληνες. Δεν είναι κουτοί. Είναι πανέξυπνοι και το έχουν καταλάβει. Η επικύρωση της συμφωνίας, όταν γίνει, εάν ποτέ γίνει, έχει άλλες συνέπειες. Η δέσμευση, όμως, της χώρας γίνεται αύριο.

Επειδή έφτασα τα πέντε λεπτά, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πω εν τάχει, αφού οι συνάδελφοί μου ανέλυσαν λεπτομερέστερα και με πολύ σοβαρά επιχειρήματα το τι περιλαμβάνουν τα επιμέρους άρθρα αυτής της συμφωνίας, ότι δεν τρέφουμε αυταπάτες, ότι από τη δοκιμασία που ολοκληρώνεται σήμερα θα καταδειχθεί η δυσαρμονία ανάμεσα στις επιλογές της Κυβέρνησης και τις προτεραιότητες της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας.

Άλλωστε, τη δυσαρμονία αυτή ανάμεσα στις επιλογές της κοινωνίας και τον ΣΥΡΙΖΑ θα την αποκαλύψει στις κάλπες, όποτε αυτές ανοιχθούν, ο ελληνικός λαός. Αυτή τη φορά δεν θα μπορέσετε να κρυφτείτε πίσω από κομματικές γραμμές. Θα αποκαλυφθείτε ένας-ένας μπροστά στον ελληνικό λαό.

Τώρα πλέον δεν υπάρχει συλλογική ευθύνη πίσω από την οποία θα κρύψετε και την προσωπική σας ευθύνη, την προσωπική ευθύνη που φέρετε και που φέρουμε όλοι ως Βουλευτές απέναντι στην ιστορία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Οψόμεθα, κύριε Μπούρα.

Είναι να μιλήσουν ο κ. Αυγενάκης, ο κ. Δένδιας, ο κ. Σταϊκούρας, ύστερα ο Υπουργός κ. Παππάς, μετά η κ. Κεραμέως, ο κ. Γιαννάκης και για δύο-τρία λεπτά ο κ. Φωκάς. Η πρόβλεψη είναι ότι κατά τις 17.20' μπορούμε να ξεκινήσουμε με τους πολιτικούς Αρχηγούς, με πρώτο τον κ. Λεβέντη. Αυτοί έχουν μείνει και ο Υπουργός Εξωτερικών.

Κύριε Αυγενάκη, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε στη σκιά των περήφανων διαπραγματεύσεων της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, των περήφανων διαπραγματεύσεων που είχαν ως αποτέλεσμα να φέρετε δύο επιπλέον μνημόνια, να φέρετε τα capital controls και τον οικονομικό στραγγαλισμό της αγοράς. Επιτύχατε την επιβάρυνση του δημόσιου χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια σε μία νύχτα. Κάνατε ένα δημοψήφισμα για να κάνετε «ναι» το «όχι» και να φέρετε πολλαπλάσια μέτρα απ' αυτά που αρχικά αρνηθήκατε. Επιτύχατε να μειωθεί το εισόδημα των πολιτών, να αυξάνονται οι φόροι, να εκτινάσσονται οι ασφαλιστικές εισφορές και φυσικά να αυξάνεται ο ΦΠΑ.

Τώρα μας φέρνετε μια άλλη, επίσης περήφανη, διαπραγμάτευση, ύστερα από έξι μήνες μυστικής διπλωματίας. Φέρνετε μια κακή συμφωνία, η οποία αποδέχεται τη μακεδονική γλώσσα και τη μακεδονική εθνότητα για τη βόρεια γείτονά μας, τη χειρότερη συμφωνία που θα μπορούσε κανείς να έχει φανταστεί, μια συμφωνία που συνιστά μη αποδεκτή εθνική υποχώρηση. Οι μάσκες πέφτουν και αναδεικνύεται η ψευτιά της Κυβέρνησης και ο εμπαιγμός του ελληνικού λαού από τον κ. Τσίπρα και τον συναρχηγό του Πάνο Καμμένο.

Κυρίες και κύριοι, είναι τυχαία άραγε η πρωτοφανής αυτή συγκυρία, την ώρα που συζητάμε για το τέταρτο μνημόνιο, ο κ. Τσίπρας να ετοιμάζεται να υπογράψει μια συμφωνία με την κυβέρνηση των Σκοπίων, μια συμφωνία που δεσμεύει ουσιαστικά τη χώρα μας, μια συμφωνία που δημιουργεί τετελεσμένα και πολύ δύσκολα θα μπορεί να αλλάξει την επόμενη μέρα, μια συμφωνία που θίγει τα εθνικά μας συμφέροντα και προσβάλλει την ιστορία μας; Ο συγχρονισμός αυτός κρίσιμων θεμάτων εξωτερικής και οικονομικής πολιτικής δεν είναι καθόλου τυχαίος. Είναι συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης Τσίπρα - Καμμένου.

Πανηγυρίζατε για μια συμφωνία που λέτε ότι δίνει λύση σε αυτό που αποκαλείτε απλά «εκκρεμότητα» της εξωτερικής πολιτικής. Και το κάνετε αυτό όχι γιατί είναι προς όφελος της χώρας. Το κάνετε γιατί αυτό θέλει ο διεθνής παράγοντας. Έχετε γίνει οι καλύτεροι ντελιβεράδες των ξένων συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, οι περήφανες διαπραγματεύσεις φέρνουν τραγωδίες στη χώρα μας. Πρόκειται για μια προκλητική συμφωνία, που περιλαμβάνει απαράδεκτες τοποθετήσεις από τις πάγιες εθνικές μας θέσεις. Είναι μια προβληματική συμφωνία, που θα δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στο μέλλον. Η αποδοχή της μακεδονικής γλώσσας και της μακεδονικής εθνότητας συνιστούν μη αποδεκτή εθνική υποχώρηση.

Ο κ. Τσίπρας στο διάγγελμά του υποστήριξε ότι συμφώνησαν να μετονομάσουν τη χώρα τους σε Δημοκρατία της Severna Makedonija, δηλαδή στη γλώσσα μας σε Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Όμως, αυτό ούτε από το ελληνικό ούτε από το αγγλικό κείμενο προκύπτει. Πού υπάρχει το «Severna Makedonija», αλήθεια, στη συμφωνία που καταθέσατε στη Βουλή; Είπε ψέματα ο κ. Τσίπρας ακόμα και στο διάγγελμά του απευθυνόμενος στον ελληνικό λαό.

Η συμφωνία απέτυχε. Απέτυχε να δεσμεύσει τα Σκόπια με το erga omnes, δηλαδή ένα όνομα για όλες τις χρήσεις και έναντι όλων, που αποτελεί πάγια εθνική μας γραμμή. Είναι ανήκουστη η υποχώρηση η συμφωνία να μην προσδιορίσει καν στον απώτατο χρόνο εκπλήρωση των υποχρεώσεων της FYROM. Προβλέπεται ότι για τα επόμενα έγγραφα που προορίζονται για τη διεθνή χρήση η αλλαγή του ονόματος θα γίνει εντός πέντε ετών, ενώ η αλλαγή για τα έγγραφα που προορίζονται για εσωτερική χρήση συνδέεται με την εξέλιξη της ενταξιακής διαδικασίας των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με απλά λόγια, μετατίθεται σε ένα αβέβαιο μακρινό μέλλον το erga omnes, όπως ακριβώς επεδίωκε εξαρχής η σκοπιανή πλευρά.

Τα σημερινά ακρωνύμια της χώρας που αφορούν τις συντημείς του ονόματος -internet, εμπορικές χρήσεις κ.λπ.- παραμένουν ως έχουν. Η μόνη αλλαγή που πέτυχε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αφορά τις πινακίδες των αυτοκινήτων, παρακαλώ. Επίσης, μετατίθεται για το μέλλον και η διευθέτηση των εμπορικών ονομασιών και σημάτων και επωνυμιών. Αυτές θα κριθούν από μια διεθνή ομάδα ειδικών εντός τριετίας, χωρίς κανείς να μπορεί να προεξοφλήσει σήμερα τις αποφάσεις της ομάδας αυτής.

Η μετάθεση των υποχρεώσεων των Σκοπίων να εφαρμόσει τη συμφωνία σε ένα αβέβαιο μέλλον, όπως και η παραχώρηση της χρήσης των σημερινών κωδικών, καθιστά γράμμα κενό το περιβόητο «erga omnes».

Κυρίες και κύριοι, η πιο προκλητική και αδικαιολόγητη υποχώρηση της Κυβέρνησης αφορά την παραχώρηση της χρήσης του επιθέτου «μακεδονική» για την εθνότητα και τη γλώσσα. Είναι η πρώτη φορά που αναγνωρίζεται με υπογραφή κυβερνητικού παράγοντα της χώρας μας δήθεν «μακεδονική εθνότητα» και δήθεν «μακεδονική γλώσσα», μια απαράδεκτη εξέλιξη, που θρέφει τη ρίζα του σκοπιανού αλτρωτισμού και την ενισχύει.

Άκρως προβληματικό είναι και το άρθρο 7 της συμφωνίας. Αναφέρει ότι κάθε χώρα θα ερμηνεύσει τον όρο «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» κατά βούληση. Αυτό αναίρει το παραπλανητικό επιχείρημα της Κυβέρνησης, ότι δήθεν παίρνουμε πίσω τη Μακεδονία και την ιστορία της. Στην πραγματικότητα ενισχύεται η προπαγάνδα των Σκοπιανών, ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν Έλληνες και δεν είχαν σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό.

Ακόμη πιο προκλητικό στη συμφωνία είναι ότι προβλέπεται να συσταθεί διεπιστημονική επιτροπή, η οποία θα εξετάσει, λέει, τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας και των δύο χωρών, ώστε να αρθούν αλτρωτικές αναφορές. Με απλά λόγια, η Κυβέρνηση αποδέχεται ότι και η Ελλάδα πρέπει να ελεγχθεί για πιθανή αλτρωτική προπαγάνδα στην ιστορία που διδάσκονται τα παιδιά στα σχολεία.

Κυρίες και κύριοι, πρόκειται για μια κακή συμφωνία. Σε λίγες ώρες θα κληθούμε να ψηφίσουμε και η ευθύνη όλων μας είναι και ατομική πλέον, πέρα από αυτή των κομμάτων μας. Απευθύνομαι κυρίως στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ της βόρειας Ελλάδας. Πάρτε την ευθύνη επάνω σας, πάρτε την ευθύνη στις πλάτες σας. Αλλά κυρίως απευθύνομαι στους Βουλευτές των ΑΝΕΛ, που χτίσατε ολόκληρη θεωρία, χτίσατε καριέρα πάνω στα πατριωτικά. Έχετε το σθένος σήμερα να πείτε ότι στηρίζετε μια Κυβέρνηση η οποία από αύριο στις Πρέσπες θα έχει παραχωρήσει μακεδονική γλώσσα και εθνότητα; Έχετε την ευθύνη επάνω σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Τελείωσε η υποκρισία. Σε λίγα λεπτά όλοι πρέπει να πάρουν τις ευθύνες τους. Και εσείς, κυρία Κόλλια, που διαμαρτύρεστε διαρκώς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος - Γεώργιος Δένδιας.

Ακολουθούν ο κ. Σταϊκούρας και ο κ. Παππάς. Παρακαλώ, διευκολύνετε τη διαδικασία. Στις 17.20 περίπου θα ξεκινήσουν να μιλούν οι πολιτικοί Αρχηγοί.

Κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω από αυτό το οποίο είπε προηγουμένως ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, στον οποίο απάντησε με επάρκεια ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κωστής Χατζηδάκης.

Θα ήθελα όμως, να επιστήσω την προσοχή σας πέραν αυτού στο εξής: Μην επιτρέπετε στη Χρυσή Αυγή να χρησιμοποιεί το «εθνικιστές». Οι χρυσαυγίτες δεν είναι εθνικιστές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ναζιστές. Ο Χίτλερ δεν ήταν υπέρ του έθνους, ήταν υπέρ της φυλετικής υπεροχής. Οφείλει, λοιπόν, η Βουλή να μην τους δίνει κανένα έδαφος. Και, βεβαίως, είναι απαράδεκτη η προσπάθεια της Κυβέρνησης να καταστήσει τη Νέα Δημοκρατία έστω και κατ' ελάχιστον υπεύθυνη για το άθλιο φαινόμενο της Χρυσής Αυγής.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της πρότασης δυσπιστίας. Η πρόταση δυσπιστίας αντιπροσωπεύει και εκφράζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνολική αποτίμηση της Νέας Δημοκρατίας για

το κυβερνητικό έργο. Κατ' αρχάς, για την οικονομία, για το αχρείαστο τέταρτο μνημόνιο, για τη μείωση των συντάξεων, για την αύξηση του ΕΝΦΙΑ, για τη μείωση του αφορολόγητου, για τη δέσμευση της περιουσίας του δημοσίου.

Στο θεσμικό πλαίσιο, στα πλήγματα κατά της δικαιοσύνης, στην παραίτηση από την εφαρμογή των κανόνων του κράτους δικαίου που αφορούν την προστασία και την ασφάλεια των Ελλήνων πολιτών, στην παιδεία, με τη γενική ισοπέδωση, στο μεταναστευτικό, με την άρνηση της ύπαρξης συνόρων, με την άθλια πραγματικότητα για τους μετανάστες που έχουν μείνει στην Ελλάδα, με την κατασπατάληση, αν όχι την καταλήστευση, των κοινοτικών κονδυλίων, στην κομματική διόγκωση του κράτους, στην πρόσληψη των μετακλητών «ημετέρων».

Όμως, έρχομαι και στη συμφωνία, η οποία έδωσε την αφορμή για τη συγκεκριμένη συζήτηση. Ξεκαθαρίζω. Στο πλαίσιο του ρεαλισμού, όχι της επιθυμίας μου, έχω διαχρονικά αποδεχτεί την ανάγκη σύνθετης ονομασίας *erga omnes*. Αυτή είναι ιστορικά η θέση της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας.

Εδώ, όμως, αντιμετωπίζουμε δύο προβλήματα. Το πρώτο είναι το πρόβλημα της συνταγματικής νομιμοποίησης. Ο Πρωθυπουργός διαπραγματεύεται και δεσμεύει ή θα δεσμεύσει τη χώρα διά της υπογραφής του, χωρίς να απολαμβάνει στο συγκεκριμένο θέμα της στήριξης του ελληνικού Κοινοβουλίου, δηλαδή του ελληνικού λαού. Ο κυβερνητικός εταίρος, οι ΑΝΕΛ, έχουν δηλώσει με τον πιο πανηγυρικό τρόπο την αντίθεσή τους στη συγκεκριμένη συμφωνία. Και νομίζω ότι ανγοεί και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, που τοποθετήθηκε επ' αυτού προηγουμένως, ότι σε αυτή τη Βουλή επ' αυτής της Κυβέρνησης υφίσταται προηγούμενο.

Όταν το 2015, μετά το δημοψήφισμα, απεπέμφθη ο κ. Βαρουφάκης και ο κ. Τσίπρας γνώριζε ότι δεν έχει τη στήριξη της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, δεν πήγε να διαπραγματευτεί. Ήλθε εδώ, ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων ορθά και ζήτησε εξουσιοδότηση και την πήρε με τυπικό νόμο, με τον ν.4333/2015. Ερωτώ, λοιπόν, και σε αυτή τη συγκυρία, που δεν έχει εξουσιοδότηση, που δεν έχει κοινοβουλευτική στήριξη, τι έχει αλλάξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Πέραν αυτού όμως, πέραν της απόλυτης κοινοβουλευτικής φαιδρότητας της οποίας γινόμαστε μάρτυρες, απευθύνομαι σε σας, φίλες και φίλοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Μπορείτε να διαβεβαιώσετε πρώτα τον εαυτό σας και μετά το εκλογικό σώμα και στο τέλος εμάς, αν θέλετε, ότι αυτή η συμφωνία είναι η καλύτερη δυνατή;

Είστε σίγουροι ότι ο Πρωθυπουργός αντί να διαπραγματεύεται εν κρυπτώ, αν είχε επιστρατεύσει το σύνολο του εθνικού κορμού, αν είχε συνεννοηθεί ευθέως και ευθύς εξαρχής με την Αντιπολίτευση, αντί να προσπαθεί να τη διχάσει, αν πολλαπλασίαζε, αντί να διαιρεί, τις εθνικές δυνάμεις, αν άθροιζε, αντί να αφαιρεί, από το κεφάλαιο της εθνικής προσπάθειας, δεν θα είχε καταφέρει κάτι σημαντικά υπέρτερο;

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κακά είναι τα ψέματα! Εσείς διαπραγματεύεστε υπέρ της επίτευξης ενός στόχου τον οποίο διακηρυγμένα αρκετοί από εσάς δεν πιστεύετε. Είναι, λοιπόν, ποτέ δυνατό να έχετε πετύχει το μέγιστο με το δικό σας σημείο αφετηρίας;

Μήπως με εθνική συμπαράταξη το «Μακεδόνας πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας» θα μπορούσε να είχε μείνει μόνο «πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας»; Μήπως το «μακεδονική γλώσσα» θα μπορούσε να είχε γίνει «σλαβική γλώσσα», όπως προβλέπεται πιο κάτω;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω αυτονόητα σε μια καλύτερη συμφωνία που θα μπορούσε να επιτευχθεί σαν αποτέλεσμα όχι διαπραγματευτικής ήττας των Σκοπιανών, αλλά σαν κοινή προσπάθεια με τη μικρή γειτονική χώρα, σαν κοινή επιτυχία για ένα κοινό μέλλον μέσα στα οράματα του Ρήγα Φεραίου.

Δεν είμαστε ανασφαλείς ή φοβικοί εμείς στη Νέα Δημοκρατία. Ελπίζουμε σε μια Μακεδονία όχι ακριτικό φυλάκιο ενός περικόλειστου Ελληνισμού, αλλά ως λεωφόρο προς τα Βαλκάνια των ιδεών μιας ευρωπαϊκής Ελλάδας. Ελπίζουμε σε μια Θεσσαλονίκη όχι απλά διοικητική συμπρωτεύουσα μιας μικράς και εντίμου Ελλάδας, αλλά οικονομική και πολιτιστική πρωτεύουσα των Βαλκανίων του 21^{ου} αιώνα.

Ελπίζουμε σε μια βόρεια Ελλάδα γεμάτη εξωστρέφεια και αυτοπεποίθηση, στηριγμένη στην πολιτισμική της υπεροχή και παράδοση, στον Αριστοτέλη, στη Βεργίνα, στον Γρηγόριο Παλαμά, στους ησυχαστές, στον Πεντζίκη, στη γενιά του '30, στους ποιητές, στον Χριστιανόπουλο και, αν θέλετε, στον αγαπημένο σε εμένα Διονύση Σαββόπουλο.

Είναι κρίμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ο Πρωθυπουργός της χώρας πηγαίνει στις Πρέσπες χωρίς να συνοδεύεται, μετά από μια καλή συμφωνία, με τις ευχές όλου του ελληνικού λαού. Είναι κρίμα, διότι επέλεξε να εκπροσωπεί απλώς τον ΣΥΡΙΖΑ σε μια τέτοια συμφωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε. Τον λόγο θα πάρει τώρα ο κ. Σταϊκούρας. Μετά θα μιλήσει ο Υπουργός, ο κ. Παππάς.

Κύριε Σταϊκούρα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αξiomατική Αντιπολίτευση, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ιστορία και την προοπτική της χώρας και των πολιτών, κατέθεσε πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης. Είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο ότι η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά στηρίζει την εύρεση αμοιβαία αποδεκτής λύσης μεταξύ της Ελλάδας και των Σκοπιανών, μια λύση που θα σέβεται, όμως, τα πραγματικά ιστορικά, εθνικά δεδομένα.

Σήμερα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ φέρνει μια συμφωνία που τη διαμόρφωσε εν κρυπτώ, συμφωνία που με στρεψοδικίες και επικοινωνιακά τερτίπια αυταρχικά προωθεί, αδιαφορώντας για τις ευαισθησίες των πολιτών και τις θέσεις των κομμάτων. Η Κυβέρνηση απέτυχε να αξιοποιήσει το κεκτημένο της εθνικής συνεννόησης επί του κρίσιμου αυτού εθνικού θέματος, κεκτημένο που σωρεύτηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, πρωτίστως της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι θλιβερό η σημερινή Κυβέρνηση, προκειμένου να καλύψει αδυναμίες, αστοχίες και σφάλματα, να επιδιώκει σε επιλεκτικές, αποσπασματικές βουτιές στο κοντινό και μακρινό παρελθόν. Χρησιμοποιεί ισχυρισμούς οι οποίοι αποδεικνύονται ιστορικά ανυπόστατοι, είναι επί της ουσίας ψευδείς και εθνικά επιζήμιοι.

Δεν θα ακολουθήσω αυτόν τον δρόμο, παρ' όλο που θα μπορούσα να καταθέσω μακρά αλυσίδα λόγων και πρακτικών από υποστηρικτές του διαχρονικού αφηγήματος του μακεδονισμού, αλλά και την τελευταία έκφρασή του, από σειρά επώνυμων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ που κάθονται και στα υπουργικά έδρανα, οι οποίοι ακόμα και στην πιο κρίσιμη φάση, το 2008, προέτρεπαν να δοθεί στη γείτονα χώρα σκέτο νέο η ονομασία «Μακεδονία». Συνεπώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν δικαιούται να μας κάνει μαθήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση περιφρονεί τον ελληνικό λαό. Λοιδορεί τις γνήσιες ευαισθησίες της πλειοψηφίας του. Απαξιώνει το Εθνικό Κοινοβούλιο. Επιδιώκει σε ένα ρεσιτάλ υποκρισίας και στρουθοκαμηλισμού. Προχωρά σε διακρατική συμφωνία, χωρίς πολιτική νομιμοποίηση, έχοντας ένα κίνητρο, την επίδειξη προθυμίας, συμφωνία που παράγει διεθνή αποτελέσματα, κάποια από τα οποία θα αποκτήσουν τον χαρακτήρα του τετελεσμένου.

Η Κυβέρνηση σπεύδει και παραδίδει τα δύο καίριας σημασίας κλειδιά, αυτά του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κλειδιά που κρατούσε η χώρα μας από το 2008 και τα παραδίδει χωρίς να διασφαλίζει τα δίκαια εθνικά μας συμφέροντα, καλύπτοντας τις βαριές υποχωρήσεις με μεγαλόστομες λεκτικές κατασκευές. Είναι υποχωρήσεις, αφού αναγνωρίζει, για πρώτη φορά, με την υπογραφή της χώρας μας την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας και μακεδονικής ιθαγένειας, άρα και της αντίστοιχης ταυτότητας. Υποχωρήσεις, αφού διασπά το *erga omnes* ως προς τους πολίτες και τη γλώσσα χωρίς κάποιον κοινό αποδεκτό όρο για όλες τις χρήσεις, κατοχυρώνοντας τον μακεδονικό εθνικισμό. Πρόκειται, συνεπώς, για μία κακή συμφωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία έχουμε χρέος από την ιστορία και ευθύνη για το μέλλον να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να ενώσουμε και να μη διχάσουμε την κοινωνία. Να αντιμετωπίζουμε τις προκλήσεις και τους κινδύνους με ενότητα, με ευθύνη, με ομοψυχία, με αποφασιστικότητα, με αυτοπεποίθηση, με αξιοπρέπεια, με υπερηφάνεια. Να

εργαστούμε σκληρά με αλληλεγγύη και συνοχή.

Η Νέα Δημοκρατία στη μακρά διαδρομή της έχει αποδείξει ότι τηρεί εθνικά υπεύθυνη στάση. Δεν κερδοσκοπεί πολιτικά πάνω στα προβλήματα της χώρας και των πολιτών. Η πολιτική και κοινωνική συνεννόηση είναι αναγκαία συνθήκη για την ομαλή και ανοδική πορεία της χώρας. Όμως, αυτή πρέπει να κτίζεται διαχρονικά με όρους ειλικρίνειας και εθνικής ευθύνης. Δεν μπορεί να επιτευχθεί με κουτοπρόγνωστες προσπάθειες διάχυσης και μετακύλισης ευθυνών, όπως πράττει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορεί να επιτευχθεί με καιροσκοπικές προσεγγίσεις και με επικίνδυνους ακροβατισμούς, όπως κάνει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η εθνική συνεννόηση απαιτεί αυτογνωσία, αυτοκριτική, ειλικρίνεια προθέσεων, σαφήνεια θέσεων και πάνω απ' όλα απαιτεί αξιοπιστία και εμπιστοσύνη. Όλα αυτά αποτελούν, για τη σημερινή Κυβέρνηση, αγαθά εν ανεπαρκεία. Η κατασκευή των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ δοκιμάστηκε, μετρήθηκε με τα προβλήματα και διαπιστώθηκε ότι δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος της διακυβέρνησης της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ να έλθει στο Βήμα ο Υπουργός κ. Νικόλαος Παππάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε λίγες μέρες, λίγες εβδομάδες πριν από την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος. Η οικονομία ανακάμπτει, η ανεργία πέφτει, η βιομηχανική παραγωγή ανεβαίνει, ο τουρισμός πάει για την καλύτερη χρονιά και θα έλεγε κανείς ότι ήλθε η ώρα να συζητήσουμε, να αποτιμήσουμε το πρόσφατο οικονομικό παρελθόν και τις πολιτικές που ασκήθηκαν και να συζητήσουμε ειλικρινώς για το τι πρέπει να κάνουμε στο μέλλον.

Όμως, όχι. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταθέτει μια πρόταση μομφής, γιατί λέει «οι χειρισμοί μας στο “μακεδονικό” ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι». Κανένα ποτήρι δεν ξεχείλισε. Το ποτήρι σε λίγο θα είναι στα 3/4, διότι θα διανύουμε τον τρίτο χρόνο της δικής μας διακυβέρνησης από τους τέσσερις. Και οπλιστείτε με υπομονή, διότι έχει και δεύτερο ποτήρι, θα τις χάσετε και τις εκλογές του 2019, κύριοι!

Η αριστερή παρένθεση έχει ξεχειλώσει και αρχίζει και σας στοιχειώνει –και το γράφουν όσοι σας υποστηρίζουν– το ενδεχόμενο της νέας τετραετίας Τσίπρα. Και σήμερα και χθες εδώ μέσα κρίθηκαν δύο πολύ σοβαρές πολιτικές μάχες:

Πρώτον, μας δώσατε τη δυνατότητα να επιβεβαιώσουμε την εμπιστοσύνη της Βουλής δύο φορές. Αυτή είναι η πρώτη μάχη που κρίθηκε. Και η δεύτερη μάχη είναι η μάχη η εσωκομματική σας, διότι ο κ. Σαμαράς σήμερα έσκισε ό,τι είχε απομείνει από το φιλελεύθερο κουτούμι του κ. Μητσοτάκη.

Τι βλέπουμε, λοιπόν; Τον Αρχηγό που κατέγραψε το ιστορικό σας χαμηλό, το 18%, να σας εκφράζει και να τον χειροκροτείτε και όρθιοι, βεβαίως. Μπράβο, συγχαρητήρια. Ακούμε ότι το Βουκουρεστί ήταν μία μπλόφα και δεν ήταν η μεγάλη στρατηγική κίνηση. Βλέπουμε άθλιες επιθέσεις στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και άθλιες επιθέσεις και συκοφαντίες στον Υπουργό των Εξωτερικών. Βλέπουμε κραυγές δυστυχώς εναντίον μιας συμφωνίας από μια ακροδεξιά, η οποία έκανε καριέρα πάνω στο μακεδονικό ζήτημα.

Δυστυχώς για σας, αν σήμερα κυβερνούσε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και ασκούσε την πολιτική την οποία είχε ασκήσει κατά τη διακυβέρνησή του, ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα τον ανέτρεπε μαζί με τον Αντώνη Σαμαρά.

Είδαμε κι άλλα. Είδαμε και τον νταή να ζητά να γίνει πραξικόπημα και να μετατρέπεται σε υπερταχεία νήσσα όταν ασχολείται μαζί του ο εισαγγελέας. Σας ερέθισε αυτό που σας είπε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος.

Ακούστε να δείτε, κύριοι. Η δύναμη του φασίστα δεν βρίσκεται στη γροθιά και την κλωτσιά του. Βρίσκεται στη ανοχή του περιγυρου.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και παθαίνει η δημοκρατία μας μεγάλο κακό, όταν υιοθετείτε

την ατζέντα του. Κάνετε αυτό το ιστορικό λάθος και επί της δικής σας διακυβέρνησης.

Σας θυμίζω λεκτικά ατοπήματα, ακροδεξιά ολισθήματα του τότε Αρχηγού σας, που έλεγε ότι τις πόλεις μας τις έχουν καταλάβει λαθρομετανάστες. Όταν, λοιπόν, κατ' επίφαση μάχεσαι τη Χρυσή Αυγή και φέρνεις μέσα στα σαλόνια τις ιδέες και τη ρητορική της, κακό κάνεις στη δημοκρατία. Αυτό πρέπει να έχετε στον νου σας και να είστε πολύ μετρημένοι. Όχι να χειροκροτείτε όταν κατηγορεί ο κ. Σαμαράς απ' αυτό εδώ το Βήμα την παράταξη που κυβερνά για εθνομηδενισμό. Λίγο μέτρο και σεβασμός!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μη μας κουνάς και το δάχτυλο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μην αντιδράτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης): Κύριε Βορίδη, βεβαίως και θα ψηφίσουμε με περηφάνια. Θα λύσουμε όσα προβλήματα δημιουργήσατε εσείς, που θέλετε μια χώρα φοβική και έναν λαό φοβικό, έναν λαό που φοβάται και τον περίγυρό του, έναν λαό που δεν αντέχει να σηκώνει στις πλάτες του τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Υπάρχουν δυο κόμματα που καλούν ανοιχτά για συμμετοχή στο σημερινό συλλαλητήριο. Η Χρυσή Αυγή και η Νέα Δημοκρατία. Ναι ή όχι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Πού το άκουσες αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης): Δεν καλείτε; Ωραία. Ο Αντιπρόεδρος σας, λοιπόν, έχει καλέσει ανοιχτά και μην υποκρίνεστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Εσύ δεν ήσουν με τους «αγανακτισμένους»; Εκεί δεν ήταν και χρυσαυγίτες;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης): Αν έχετε λίγη ψυχραιμία και με ακούσετε, θα μπορέσετε κι εσείς να απαντήσετε, αν θέλετε.

Γίνεται, λοιπόν και άλλη μια απρέπεια. Πάτε να συκοφαντήσετε το καταπληκτικό, το μεγαλειώδες κίνημα των «αγανακτισμένων». Στο μεγαλειώδες κίνημα των «αγανακτισμένων», υπήρχε κι εκεί φασιστικός σπόρος, αλλά δεν φύτρωσε και δεν κάρπισε, γιατί ήταν άλλες οι δυνάμεις οι οποίες εκεί έπαιξαν τον ιστορικό τους ρόλο. Αυτή είναι η αλήθεια!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν υπάρχουν λαϊκά εξοσολογήματα ο φασισμός παντού θα επιδιώκει να πάει να ρίξει τον σπόρο του. Το ερώτημα είναι αν θα βρεθούν πολιτικές δυνάμεις να τον ποτίσουν και να τουβάλουν λίπασμα πολιτικό για να καρπίσει. Αυτή είναι η διαφορά.

Δεν σας αρέσει η συμφωνία. Δικαίωμα σας. Διαφωνείτε με το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα. Διαφωνείτε με τον Πρόεδρο της Κύπρου, τον Νίκο Αναστασιάδη, ο οποίος με δική του πρωτοβουλία τηλεφώνησε στον Πρωθυπουργό για να του δώσει συγχαρητήρια. Αυτό είναι δικαίωμά σας.

Δεν είναι δικαίωμά σας, όμως, να λέτε ψέματα στον κόσμο και κυρίως στον κόσμο ο οποίος έχει αυξημένες ευαισθησίες και έχει κατέβει στα συλλαλητήρια ή προτίθεται να ξανακατέβει. Αυτός ο κόσμος είναι που πρέπει να μάθει την αλήθεια. Κι εσείς οφείλετε να του την πείτε κι όχι να υποκρίνεστε εδώ, δυσόμιση μέρες.

Τι προτείνετε εσείς σήμερα; Ποια ονομασία σας κάνει; Φτάσατε ή δεν φτάσατε να αποδεχθείτε και να προτείνετε το «Μακεδονία-Σκόπια»; Υπέγραψε ή όχι ο κ. Σαμαράς το 1991 έγγραφο με αναφορά στη Δημοκρατία της Μακεδονίας; Εξηγήστε στον κόσμο που κατεβαίνει στα συλλαλητήρια, γιατί ο Γκρούεφσκι και ο Ιβάνοφ κατηγορούν τον Ζάεφ για εθνική μειοδοσία, με την ίδια φρασολογία που χρησιμοποιείτε εσείς για τον Τσίπρα; Τι έχει συμβεί; Ελάτε αντιμέτωποι με την αλήθεια. Πείτε επιτέλους την αλήθεια για όσα έχει κάνει η παράταξή σας τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια και για όσα έχει πει.

Ο Αντώνης Σαμαράς το 1992 έλεγε: «ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης αναγνωρίζει το δικαίωμα στους Σκοπιανούς να αυτοαποκαλούνται “Μακεδόνες”».

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης το 1993 έλεγε: «ο Σαμαράς είχε δεχθεί σε Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών να αναφερθεί η Δημοκρατία αυτή με σκέτο το όνομα “Μακεδονία”».

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και πάλι το 1993 έλεγε: «Βεβαίως είχα δεχθεί τη διπλή ονομασία». Ο Αντώνης Σαμαράς το

1993 έλεγε: «Παπούλιας και Υφυπουργός Εξωτερικών των Σκοπίων προχωρούσαν με εντολή Μητσοτάκη στο να πουλήσουν το όνομα της Μακεδονίας». Ο Αντώνης Σαμαράς το 2002 έλεγε: «Ο Μητσοτάκης μου είπε ότι το ζήτημα του ονόματος δεν το θεωρεί σημαντικό». Ο Άδωνις Γεωργιάδης το 2008 έλεγε: «Απίστευτη κωλοτούμπα του Κώστα Καραμανλή, εθνικά επικίνδυνη η Ντόρα Μπακογιάννη».

Γι' αυτό τώρα κατίσχυσε η γραμμή ότι το Βουκουρέστι δεν ήταν η μεγάλη κίνηση εξωτερικής πολιτικής, ήταν μια μπλόφα, την οποία τη βάλατε στο τραπέζι επειδή ξέρατε ότι θα την απορρίψει η απέναντι πλευρά.

Ο Αντώνης Σαμαράς το 2009 έλεγε: «Αν δεχτούν αλλαγή της συνταγματικής τους ονομασίας, να συζητήσουμε κι εμείς για το τι πρέπει να γίνει παρακάτω». Η Ντόρα Μπακογιάννη το 2011 έλεγε: «Ο κ. Σαμαράς είναι ένα θλιβερό κεφάλαιο του σκοπιανού». Αυτή τη διαχείριση κάνετε.

Και πού ήρθαμε τώρα; Ήρθαμε τώρα στο σημείο, το οποίο, δυστυχώς, ο Αρχηγός σας, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, είναι θλιβερό φερέφωνο του κ. Σαμαρά. Και όπως είπε και η κ. Ντόρα Μπακογιάννη, «ο κ. Σαμαράς είναι θλιβερό κεφάλαιο του “μακεδονικού”». Έχουν και οι δύο δίκιο. Κάντε τον συνειρμό.

Γιατί συμβαίνουν όμως όλα αυτά; Γιατί συμβαίνουν; Ποιο είναι το κεντρικό σας πρόβλημα; Το κεντρικό σας πρόβλημα είναι ότι δεν βγαίνει η υπόσχεση που δώσατε στους οπαδούς σας, όταν άλλαξε η διακυβέρνηση της χώρας το 2015.

Η χώρα ανακάμπτει, η ανεργία πέφτει και το ακραίο νεοφιλελεύθερό σας πρόγραμμα συνειδητοποιείτε κι εσείς ότι μπορεί να εφαρμοστεί μόνο υπό συνθήκες έκτακτης ανάγκης, υπό συνθήκες ενός νέου μνημονίου, υπό συνθήκες ενός σκιδώδους μνημονίου, ενδεχομένως, πάντως όχι υπό συνθήκες ομαλής χρηματοδότησης της οικονομίας.

Πιστεύετε στ' αλήθεια ότι μπορείτε να πείσετε την πλειονότητα του ελληνικού λαού για να μην επανακάμψουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, για να μην αυξηθεί ο κατώτατος μισθός, για να κάνουν νέο κύμα απολύσεων στο δημόσιο, κρυμμένο πίσω από το 1 προς 5 του κ. Μητσοτάκη;

Άκουσον-άκουσον! Πάει η κ. Γεροβασίλη στη διαπραγμάτευση, κερδίζει το 1 προς 1 και βγαίνει ο κ. Μητσοτάκης υπερακοντίζει σε αυτό που δέχθηκαν οι θεσμοί και λέει «όχι, 1 προς 5 στο δημόσιο». Αυτό το πακέτο, αυτό το πρόγραμμα, χρειάζεται και εξωτερικό καταναγκασμό και αυτό είναι που δεν αντέχετε, αυτό είναι που δεν μπορείτε.

Δεν έχω πολύ χρόνο. Θα παραλείψω κάποια από αυτά που ήθελα να πω. Θέλω να κάνω μια αναφορά στο Κίνημα Αλλαγής και στην κ. Γεννηματά. Ο κ. Αλιβιζάτος είπε ότι «η συμφωνία καλύπτει το 80% των ελληνικών θέσεων». Κορυφαία στελέχη και του Ποταμιού και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης λένε ότι η συμφωνία είναι στη σωστή κατεύθυνση. Ο κ. Βενιζέλος είχε ως Υπουργός Εξωτερικών κάνει πολύ συγκεκριμένη τοποθέτηση στον ΟΗΕ. Μας ενημέρωσε ο κ. Σαμαράς ότι ήταν προσωπική του θέση. Δεν είναι η προσωπική του θέση. Ήταν η πάγια θέση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Με τον κ. Βενιζέλο έχουμε συγκρουστεί, αλλά εσείς δύο μέρες εδώ μέσα πολιτεύεστε με το επιχείρημα ότι υπάρχουν διαφορετικές θέσεις μέσα στους κυβερνητικούς εταίρους και είχατε εσείς, δηλαδή, διακυβέρνηση, κατά την οποία Πρωθυπουργός και Υπουργός Εξωτερικών είχαν διαφορετικές θέσεις για το τόσο κρίσιμο ζήτημα της εξωτερικής πολιτικής, το οποίο κι εμείς θα λύσουμε, ως οφείλουμε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Ευρωπαίοι σοσιαλιστές χαιρετίζουν τη συμφωνία, αλλά, δυστυχώς, η κ. Γεννηματά επιλέγει μια στάση η οποία είναι αναντίστοιχη με αυτά τα πράγματα, κάτι που προσωπικώς δυσκολεύομαι να εξηγήσω.

Κλείνω με το εξής: Η χώρα βγαίνει ξανά στο φως και κάποιοι επιμένουν να μένουν στην ομίχλη όσο η χώρα βγαίνει στο φως σε όλα τα θέματα. Κι επειδή άκουσα και μια αναφορά στον Γιάννη Ρίτσο: Ο Γιάννης Ρίτσος στις «Γειτονιές του κόσμου» έγραψε «εμείς δεν ξέρουμε τι είναι η ομίχλη. Εμείς, που λες, όλα τα φτιάχνουμε στο φως».

Όλα στο φως, λοιπόν, και για το «μακεδονικό» και για την οι-

κονομία, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ την κ. Κεραμέως να έρθει στο Βήμα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα κυβερνάται από μια ανεύθυνη, αναξίопιστη και τυχοδιωκτική Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση στην οποία οι κυβερνητικοί εταίροι προτάσσουν έναντι όλων το προσωπικό τους συμφέρον και την προσωπική τους πολιτική επιβίωση, μία Κυβέρνηση στην οποία οι κυβερνητικοί εταίροι συμφωνούν αλά καρτ σε μείζονα θέματα της διακυβέρνησης και της χώρας. Το μόνο που τους απασχολεί είναι να μείνουν γαντζωμένοι στην καρέκλα της εξουσίας, με κάθε τρόπο, με κάθε κόστος και για όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο.

Απέναντι σε αυτή την Κυβέρνηση βρίσκεται μια υπεύθυνη Αξιωματική Αντιπολίτευση, μια πολιτική δύναμη που ενεργεί με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και εν προκειμένω το εθνικό συμφέρον. Μετά την καταστροφική πολιτική της Κυβέρνησης στα οικονομικά της χώρας, στα εργασιακά, στη δημόσια ασφάλεια, στη δημόσια υγεία, στη δικαιοσύνη, στην παιδεία, ήρθε η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι: Ανέκκλητες υποχωρήσεις και στα εθνικά θέματα. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε την πρόταση δυσπιστίας εναντίον της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι, ο Πρωθυπουργός προχώρησε σε συμφωνία με τη γείτονα χώρα με το βλέμμα στραμμένο στην εσωτερική πολιτική σκηνή και τη βούληση να ενισχύσει το διχαστικό κλίμα που τόσο μεθοδικά έχει καλλιεργήσει τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι, αν πραγματικά τον ενδιέφερε τον Πρωθυπουργό η διαπραγμάτευση αυτή, αν τον ενδιέφερε να επιτύχει το καλύτερο αποτέλεσμα για τη χώρα, το πρώτο πράγμα που θα έκανε θα ήταν να κτίσει μια διακομματική εθνική γραμμή, όπως ακριβώς είχε κάνει η Νέα Δημοκρατία το 2008, για να πάει η χώρα σαν μια γροθιά στις διαπραγματεύσεις με τη γείτονα χώρα. Δεν το έκανε όμως και δεν το έκανε γιατί τον ενδιέφερε μόνο πώς τάχα θα στριμώξει τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Όχι η χώρα, κυρίες και κύριοι, δεν πήγε σαν μια γροθιά, ούτε η Κυβέρνηση δεν πήγε σαν μια γροθιά. Εμφανίστηκε στις διαπραγματεύσεις σαν ένα σκορποχώρι. Το αποτέλεσμα είναι ότι έφερε για τη χώρα μας μία κακή συμφωνία, μία συμφωνία που θα μπορούσε να είναι πολύ καλύτερη για τα εθνικά μας συμφέροντα, μία συμφωνία που για πρώτη φορά στην ιστορία αναγνωρίζει μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα για τους πολίτες της FYROM, μία συμφωνία για την οποία δεν υπάρχει εξασφάλιση μιας ενιαίας ονομασίας με ισχύ erga omnes. Γιατί; Μα, γιατί αλλιώς θα λέγεται η χώρα, «Βόρεια Μακεδονία», και αλλιώς η γλώσσα και η εθνότητα, «μακεδονική».

Είναι μια συμφωνία σύμφωνα με την οποία η χώρα εκχωρεί τώρα το μείζον διαπραγματευτικό της όπλο, δηλαδή την άδεια για ένταξη της γείτονας χώρας στο ΝΑΤΟ για την εκκίνηση των διαπραγματεύσεων για την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και φέρνει τη χώρα προ τετελεσμένων δίχως επιστροφή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μια χάβρα από κάτω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι, όχι χάβρα ακόμα, αλλά υπάρχει μια αμηχανία και κόπωση.

Παρακαλώ, κάντε ησυχία.

Συνεχίστε, κυρία Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είναι μια συμφωνία που τεμαχίζει τη λύση και αφήνει κρίσιμα πεδία διάπλστα ανοικτά, όπως τα σχολικά βιβλία, τα σύμβολα και τα αγάλματα, τις εμπορικές συμφωνίες, τα εμπορικά σήματα.

Κυρίες και κύριοι, αυτή τη συμφωνία, αυτή την κακή και μη αποδεκτή συμφωνία ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εξωτερικών δεν έχουν την πολιτική νομιμοποίηση να την υπογράψουν. Γιατί; Μα, γιατί οι δύο κυβερνητικοί εταίροι, ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, δεν συμφωνούν στο ζήτημα ακριβώς αυτό, στο ζήτημα αυτό της συμφωνίας.

Ο κ. Καμμένος και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του έχουν ταχθεί ξεκάθαρα εναντίον αυτής της συμφωνίας. Μονιασμένοι και αγαπημένοι με τους κυβερνητικούς τους συνεργάτες, κάτω από τη

φιλόξενη σκέπη της εξουσιολαγνείας τους, ενώ διαφωνούν, ενώ κραυγάζουν εθνικιστικά συνθήματα, την ίδια στιγμή παρέχουν την απόλυτη στήριξη τους στον Πρωθυπουργό, προκειμένου εκείνος να πάει να υπογράψει τη συμφωνία αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ευγένιος Ιονέσκο και το θέατρο του παραλόγου χωριούν μπροστά στον μεθοδευμένο παραλογισμό της παρά φύσιν αυτής συγκυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι των ΑΝΕΛ, έχετε ξεπεράσει κάθε έννοια πολιτικής υποκρισίας. Από τη μια λέτε «όχι» στη συμφωνία και από την άλλη δίνετε πράσινο φως στον Πρωθυπουργό να δεσμεύσει τη χώρα, υπογράφοντας την ίδια αυτή συμφωνία.

Μία συμφωνία η οποία δεσμεύει τη χώρα μας για τους επόμενους αιώνες, μία συμφωνία η οποία δημιουργεί έννομα αποτελέσματα και δεν μπορεί να ανακληθεί. Συνεπώς, κυρίες και κύριοι των ΑΝΕΛ, δηλώσεις του τύπου «διαφωνώ με τη συμφωνία και θα την καταψηφίσω όταν έρθει η ώρα, αλλά τώρα υπερψηφίζω την Κυβέρνηση» ξεπερνούν κάθε προηγούμενο στον βωμό της πολιτικής υποκρισίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που συμβαίνουν επί των ημερών σας δεν έχουν προηγούμενο στην ελληνική πολιτική και συνταγματική ιστορία. Δεν διστάζετε να προσβάλλετε ευθέως το κοινοβουλευτικό πολίτευμα. Δεν διστάζετε να ευτελίζετε τους θεσμούς στο όνομα της άβυσσας δίψας σας για την εξουσία. Δεν διστάζετε να απειμπολείτε εθνικά κεκτημένα. Και για όλα αυτά θα κριθείτε αυστηρά τόσο από τους Έλληνες πολίτες όσο και από την ίδια την ιστορία.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια πρόταση για κάτι που είπε ο κ. Παππάς.

Κύριε Υπουργέ, να σας θυμίσω ότι με τη Χρυσή Αυγή εσείς ψηφίζατε το 2014. Εσείς συνασπίσατε δυνάμεις με τη Χρυσή Αυγή για να πέσει η κυβέρνηση του Σαμαρά, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μία πρόταση, λοιπόν: Στο σπίτι του κρεμασμένου, κύριε Υπουργέ, δεν μιλάνε για σκοινί!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο κ. Γιαννάκης.

Στη συνέχεια θα λάβει τον λόγο για δύο λεπτά ο κ. Φωκάς από τη θέση του.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα τριάντισι χρόνια που βρίσκομαι στα κοινοβουλευτικά έδρανα ετούτη τη συμφωνία είναι ό,τι πιο αναξιοπρεπές, ταπεινωτικό και τοξικό έχουμε συζητήσει. Προσβάλλεται η εθνική μας αξιοπρέπεια και ακυρώνονται χιλιάδες χρόνια ελληνικής ιστορίας. Θίγεται η ψυχή ενός ολόκληρου λαού.

Αντέξαμε τα μνημόνια. Αντέξαμε την υπερφορολόγηση. Αντέξαμε τις μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις. Αντέξαμε ακόμα και την εγκληματική εκχώρηση της δημόσιας περιουσίας για εκατό χρόνια στους δανειστές. Η εθνική μας αξιοπρέπεια όμως δεν είναι δημοσιονομικό μέγεθος. Η οικονομική κρίση κάποια στιγμή θα ξεπεραστεί. Η χώρα κάποια στιγμή θα σταθεί ξανά στα πόδια της. Η εκχώρηση όμως των εθνικών μας δικαίων, η παραχώρηση της ιστορικής συνέχειας δεν αναστρέφεται και θα τη βρίσκουν συνεχώς μπροστά οι νέες γενιές. Ανοίξατε ηθελημένα τον ασκό του Αιόλου.

Είναι εθνική ταπείνωση αυτό που ετοιμάζεστε να υπογράψετε την Κυριακή στις Πρέσπες χωρίς την έγκριση της Βουλής, χωρίς την έγκριση ούτε καν του Υπουργικού Συμβουλίου σας και με ένα 85% του ελληνικού λαού απέναντί σας.

Εκχωρείτε το ιστορικό όνομα της Μακεδονίας, που είναι το κατ' εξοχήν όχημα του αλτρωτισμού. Αναγνωρίζετε μακεδονική εθνότητα στους Σκοπιανούς. Τους αναγνωρίζετε μακεδονική γλώσσα. Δέχετε την αλλαγή των σχολικών μας βιβλίων, ακυρώνοντας και παραχαράσσοντας την ιστορία μας.

Ψεύδεστε όταν λέτε ότι υιοθετήσατε την εθνική γραμμή για *erga omnes*. Τελικά, η ονομασία είναι διπλή. Οι Σκοπιανοί μέσα στη χώρα τους θα λέγονται «Μακεδόνες», ενώ έξω θα λέγονται

«Μακεδόνες πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας», λες και κάποιος θα διαβάσει την υποπαράγραφο. Μη γελιόμαστε και μην υποκρινόμαστε. «Μακεδόνες» θα λέγονται παντού.

Ψεύδεστε όταν λέτε ότι προϋπήρχε το όνομα. Υπάρχει μια μεγάλη διαφορά που σκόπιμα την αποκρύπτετε. Τότε τα Σκόπια ήταν επαρχία της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας, δημιούργημα του Τίτο, ως προανάκρουσμα και επιδίωξη της δημιουργίας της «Μεγάλης Μακεδονίας».

Ισχυρίζεστε ότι διαπραγματεύονταν και οι προηγούμενοι σύνθετη ονομασία. Ναι, αλλά κανείς τους δεν συμφώνησε, κανείς τους δεν υπέγραψε. Αυτοί που βάζουν φαρδιά πλατιά την υπογραφή τους είναι το δίδυμο Τσίπρα-Κοτζιά και μόνο αυτοί, με την κυβερνητική στήριξη βέβαια του Πάνου Καμμένου. Κι είμαι βέβαιος ότι δεν νιώθουν και καμιά ενοχή, γιατί αυτό πίστευαν και αυτό υποστήριζαν από πάντα.

Πάντα πίστευαν ότι τα Σκόπια έπρεπε να αναγνωριστούν ως «Μακεδονία». Δεν θα αναφερθώ στο κείμενο των διακοσίων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ που πρότειναν «Μακεδονία», πολλοί εκ των οποίων σήμερα κάθονται στα υπουργικά έδρανα, ακόμα και στο Προεδρείο της Βουλής. Θα θυμίσω, όμως, ότι το 2008 όταν ο Κώστας Καραμανλής έδινε την ιστορική του μάχη στο Βουκουρέστι, η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ συμμετείχε σε αλληλέγγυες εκδηλώσεις και ζητούσαν από τότε την ονομασία του χώρου ως «Μακεδονία».

Όχι μόνο διαψευστήκατε σε όλα, αλλά πετύχατε και το ακριβώς αντίθετο. Ξαναθυμήθηκε ο ελληνικός λαός το δάκρυ του Καραμανλή, τη διαχρονική και σταθερή θέση του Αντώνη Σαμαρά για τη μη εκχώρηση του ονόματος και βεβαίως ξαναζωντάνεψε η εθνική θέση του Κώστα Καραμανλή, που αρνήθηκε κατηγορηματικά τη μακεδονική εθνότητα στους Σκοπιανούς, και το ιστορικό βέτο για την είσοδο της γείτονας στο ΝΑΤΟ.

Με τούτη τη συμφωνία το μόνο κράτος που διεθνώς θα ονομάζεται «Μακεδονία» είναι τα Σκόπια και μάλιστα πλέον με τη δική σας ελληνική υπογραφή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, συνειδητοποιήστε ότι αυτή η συμφωνία βιώνεται από τον Ελληνισμό ως εθνική λοβοτομή, ως εθνικός ακρωτηριασμός, που θα αποσταθεροποιήσει στο μέλλον ολόκληρη την περιοχή. Εύχομαι να πέφτω έξω. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Φωκά, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Για την πρόταση δυσπιστίας η οποία αναφέρεται στην οικονομία και στο Σκοπιανό θα πω ότι στην οικονομία τα κάνατε μαντάρα, ξεκινώντας από το 2015 δοκιμάζοντας διάφορα πειράματα και φτάσαμε το καλοκαίρι να χρεωνόμαστε 80 δισεκατομμύρια, να ταπεινώνεται ο Πρωθυπουργός μετά από δεκαεπτά ώρες διαπραγματεύσεως και να ταπεινώνεται μαζί του και ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Για την οικονομία δεν κάνατε τίποτα. Για τους ελεύθερους επαγγελματίες δεν κάνατε τίποτα. Όσον αφορά αυτό που υποσχέθηκε ο Πρωθυπουργός το 2016 στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης για «πάγωμα» χρεών ελεύθερων επαγγελματιών, δεν κάνατε τίποτα. Φέρατε νέο φόρο 27%. Φέρατε νέους φόρους, άμεσους και έμμεσους, και έχετε διώξει τις επιχειρήσεις σε Σκόπια, Αλβανία, Βουλγαρία. Σε μεγάλες επενδύσεις επίσης δεν φέρατε ούτε έναν, αλλά και την εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.» προσπαθείτε να τη διώξετε.

Τον Σείχη του Κατάρ, επίσης, τον διώξατε, ο οποίος έστειλε και τρεις αναπάντητες επιστολές στον Πρωθυπουργό.

Όσο για το Σκοπιανό, έχω να πω ότι «η Ελλάδα είναι Μακεδονία και η Μακεδονία είναι Ελλάδα». Δεν έχει κανένας το δικαίωμα να πουλάει το όνομα «Μακεδονία», να το παραχωρεί, και ιδιαίτερα όταν ο ελληνικός λαός κατεβαίνει σε δύο μεγαλειώδη συλλαλητήρια. Στη Θεσσαλονίκη συμμετείχαν πεντακόσιες χιλιάδες κόσμος, χωρίς τα συστημικά κανάλια να είναι εκεί, παρά μόνο η «ΒΕΡΓΙΝΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ» να καλύπτει το γεγονός. Ερωτώ και τον

Υπουργό: πώς θα ονομάζεται πλέον η «ΒΕΡΓΙΝΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ»; Στην Αθήνα ενάντιο εκατομμύριο κόσμος διαμαρτυρήθηκε για τη Μακεδονία. Ακολούθησαν συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις της Μακεδονίας και εσείς δεν υπολογίζετε τον ελληνικό λαό.

Κύριε Υπουργέ, εγώ είμαι Μακεδόνας ή νότιος Μακεδόνας; Τα σλαβικά και τα βουλγάρικα είναι μακεδονική γλώσσα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ να μην φωνάζετε, διότι εγώ είμαι επαγγελματίας, έχω ένσημη και δεν είμαι επαγγελματίας αφισκοκολλητής. Λίγο σεβασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. Κι εσείς, κύριε Φωκά, έχετε τελειώσει.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Παίζετε στα ζάρια τη χώρα. Αυτή την βδομάδα έχουν περάσει τα χειρότερα μέτρα για τον ελληνικό λαό, με μειώσεις συντάξεων, αυξήσεις ΕΝΦΙΑ, μείωση αφορολογητότητας και έρχεστε τώρα να παραδώσετε τη Μακεδονία μας. Αυτό δεν το δεχόμαστε. Η Μακεδονία είναι μια και είναι Ελλάδα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Λεβέντη, τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων.

Ορίστε, κύριε Λεβέντη, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κ. Τσίπρας στην πρώτη επικοινωνία που είχαμε -όχι την τελευταία- τηλεφωνικά, μου είχε πει: πρώτα θα κάνουν τη συνταγματική αλλαγή, πρώτα θα τα κάνουν όλα και μετά θα τους δώσω την άδεια να πάνε στο ΝΑΤΟ.

Απ' ό,τι αντιλαμβάνεστε, χωρίς να κάνουν τίποτα, θα πάρουν πρόσκληση για το ΝΑΤΟ, εκτός αν δεν το έχετε καταλάβει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν θέλω να μου απαντάτε, κύριοι. Απαντάει η πραγματικότητα. Δεν θα απαντάτε εσείς. Εμείς όταν λέτε ό,τι λέτε, δεν είδα να σας διακόπτουμε. Στοιχειώδης σεβασμός!

Κυρία Πρόεδρε, εδώ είναι ένα χάος. Συνέχεια μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, ησυχία, για να τελειώσουμε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όλοι οι Βουλευτές και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ λέτε ακριβώς τα ίδια. Όσοι έχετε μιλήσει λέτε ακριβώς τα ίδια. Εκατό άνθρωποι από εδώ και εκατό από εκεί λέτε τα ίδια και τα ίδια. Έχουμε κουραστεί να ακούμε τα ίδια. Αφήστε να ακούσει κάτι και ο ελληνικός λαός.

Ο γέρος ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, όταν πήγε και υπέγραψε τη συμφωνία της Ζυρίχης και του Λονδίνου, ήλθε εδώ στην Αίθουσα αυτή και είπε «Ελύθη το Κυπριακό». Και ήταν ο Γεώργιος Παπανδρέου και του είπε: «Τώρα αρχίζει η τραγωδία».

Προσέξτε, λοιπόν, κι εσείς, γιατί χωρίς να έχουν κάνει τίποτα οι κύριοι, θα τους γίνει πρόσκληση για είσοδο στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μετά θα είστε υπόλογοι μπροστά στον ελληνικό λαό. Θα είστε υπόλογοι, διότι αυτό παραγάγει αποτελέσματα, δηλαδή η πρόσκληση. Δεν είναι ότι ό,τι ώρα θέλουμε την παίρνουμε πίσω.

Και ακούω, επίσης, τους ΑΝΕΛ να λένε ότι σήμερα είναι για τα μνημόνια η ψηφοφορία. Τι σήμερα είναι για τα μνημόνια; Δεν θα πάει αύριο ο κ. Τσίπρας στις Πρέσπες; Δεν θα πάει; Μετά από αυτή την ψηφοφορία ο κ. Τσίπρας δεν θα πάει με τον κ. Κοτζιά να δεσμεύσουν τη χώρα; Για τα μνημόνια είναι η συζήτηση;

Να σταματήσετε, λοιπόν, να κοροϊδεύετε στην Αίθουσα αυτή και να υποκρίνεστε. Έχει όρια η υπομονή του κόσμου.

Εν τω μεταξύ, ο κ. Κοτζιάς, κατ' εμέ, όπως λένε οι νομικοί οι δικοί μου, δεν νομιμοποιείται να υπογράψει, διότι είναι μείζον εθνικό θέμα αυτό που διαπραγματεύεται και πρέπει να έχει απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου ή ΚΥΣΕΑ, πρέπει να έχει εξουσιοδότηση. Και ο κ. Τσίπρας, με δεδομένη τη διαφοροποίηση των δύο εταίρων, απέφυγε να συγκαλέσει είτε Υπουργικό Συμβούλιο είτε ΚΥΣΕΑ. Πάει μόνος του ο κ. Κοτζιάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Τέσσερα υπουργικά συμβούλια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ναι, κύριε Κοτζιά. Να προσέξετε, όμως, κι εσείς. Έτσι; Γιατί τώρα

είναι η πλειοψηφία. Αύριο μπορεί να είστε κατηγορούμενος, κύριε Κοτζιά, υπόλογος. Μπορεί να λογοδοτήσετε γι' αυτό που θα κάνετε αύριο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Με απειλείτε; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου):** Κύριε Λεβέντη, μιλήστε γι' αυτά που θέλετε. Μην κάνετε διάλογο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εγώ; Γιατί; Εγώ απαγγέλλω κατηγορίες, κύριε Κοτζιά; Καθένας που βάζει μια υπογραφή, ιδιαίτερα υπογραφή που είναι αντίθετη με τη θέληση του λαού, είναι και υπόλογος.

Τι θέλετε; Να έχετε το αλάνθαστο; Να μη διώκεται κανείς πουθενά και για τίποτα;

Όλοι οι δημόσιοι άνδρες, όσοι ασκούν δημόσια καθήκοντα, έχουν και τις ευθύνες τους.

Επειδή σε αυτόν τον τόπο μέχρι τώρα την έβγαζαν καθαρή; Υπήρχε ο συμψηφισμός ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας και όταν έκανε η Νέα Δημοκρατία ένα αδίκημα, το ΠΑΣΟΚ το χάριζε. Όταν έκανε το ΠΑΣΟΚ, το χάριζε η Νέα Δημοκρατία. Και συνηθίσαμε ότι κανείς εις τον τόπον αυτόν δεν τιμωρείται.

Αυτό, όμως, μπορεί να μην ισχύσει στο μέλλον, γιατί τούτο εδώ, η παραχώρηση της Μακεδονίας, είναι κάτι πολύ σοβαρό. Ίσως να μην έχετε σκεφθεί πόσο σοβαρό είναι. Υπάρχει ατομική ευθύνη κάθε Βουλευτή.

Δεν σας απειλώ, λοιπόν, κύριε Κοτζιά, απλώς σας παρακαλώ να το σκεφθείτε πριν να βάλετε την υπογραφή σας, όπως είπα και στον κ. Τσίπρα -ήταν εδώ- όταν στήσατε δέκα κάλπες, να βγάλει έξω τον Σαμαρά και τον Πικραμμένο, γιατί ό,τι κάνει αυτός τώρα για άλλους, μπορεί άλλοι να το κάνουν για αυτόν, μπορεί αύριο κάποιες κάλπες να στηθούν για εκείνον. Είναι δανεικά αυτά! Να το ξέρετε.

Ένα πράγμα που συμβαίνει όλο αυτό το διάστημα, όλα αυτά τα χρόνια, είναι ποιο; Ότι δεν λένε τα κόμματα τη θέση που έχουν στο θέμα των Σκοπίων. Λένε «σύνθετη ονομασία». Γιατί δεν λέτε «που περιλαμβάνει τη λέξη "Μακεδονία"»;

Γιατί εσείς στη Νέα Δημοκρατία δεν λέτε ότι στο Βουκουρέστι πήγατε έχοντας την πρόταση «Μακεδονία (Σκόπια)»; Γιατί δεν το λέτε; Λέτε «σύνθετη ονομασία».

Ο Βαγγέλης Βενιζέλος πήγε σε διεθνείς οργανισμούς το 2014 και είπε ότι η θέση της Ελλάδος είναι «σύνθετη ονομασία» και δεν ξέρω αν μίλησε για «erga omnes» και τα υπόλοιπα. Δεν είπε, όμως, «που περιλαμβάνει τη λέξη "Μακεδονία"».

Γιατί ντρέπεστε; Προφανώς ντρέπεστε για αυτό που πάτε να κάνετε αύριο. Για να παρασιωπάται συνεχώς η ολοκληρωμένη λέξη, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι ντρέπεστε, ότι φοβάστε.

Η Νέα Δημοκρατία είχε πάντα θέση σύνθετης ονομασίας. Την είχε ανεβάσει και στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών.

Εγώ τι πιστεύω, λοιπόν; Ο Τσίπρας στα τηλέφωνα που γίνονται προς εμένα λέει συνεχώς ότι το είχε δώσει η Νέα Δημοκρατία από το 2008. Ακόμη και έτσι να είναι -να δεχθώ ότι είναι έτσι και ότι το είχε δώσει, όντως, η Νέα Δημοκρατία- αφού το είχε δώσει η Νέα Δημοκρατία, το δίνει και εκείνος; Νομιμοποιείται δηλαδή πάνω στις αθλιότητες της Νέας Δημοκρατίας να διαπράξει τις δικές του αθλιότητες; Δεν το καταλαβαίνω. Είναι δικαιολογία για έναν Πρωθυπουργό ότι το έδιναν οι προηγούμενοι; Το καταλάβαμε αυτό. Το έδιναν οι προηγούμενοι. Και τι έγινε αν το έδιναν οι προηγούμενοι; Εσύ θα υπογράψεις, κύριε Τσίπρα. Εσύ θα υπογράψεις, κύριε Κοτζιά. Η ιστορία θα γράψει ότι δικαιολογείσαι γιατί το έδινε και η Μπακογιάννη; Νομίζετε ότι αυτό είναι επαρκής δικαιολογία;

Όσον αφορά τώρα τον λαό, ο λαός μέχρι τώρα δεν αντιδρούσε, γιατί το θέμα δεν είχε πλησιάζει να τον κάψει. Δεν είχε έρθει η φωτιά. Τώρα η φωτιά πλησιάζει. Τώρα ο λαός βλέπει ότι δίνεται η λέξη «Μακεδονία» και η λέξη αυτή περιέχει ό,τι πιο αλυτρωτικό μπορεί να περιέχεται σε μία παραχώρηση. Τώρα, λοιπόν, ο λαός αντιδρά.

Τώρα χρειάζεται και η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ και όλοι να κάνουν πίσω και να πείτε «ευθυγραμμίζομενοι με τη θέληση του λαού, φίλοι μας Αμερικάνοι, φίλοι μας Γερμανοί, δεν μπορούμε να το παραχωρήσουμε, δεν επιτρέπει ο ελληνικός λαός να δώσουμε τη λέξη». Αυτό είναι πολιτική γενναιότητα, όχι να ολοκληρώσετε αυτό το έγκλημα που πάτε να κάνετε.

Εσείς πάτε να κάνετε ένα έγκλημα βασισμένοι στο ότι το έγκλημα το ίδιο το έκαναν οι προηγούμενοι. Η Αίθουσα αυτή έχει αποστολή να ματαιώνει τα εγκλήματα και να εκτελεί τις εντολές του ελληνικού λαού. Αυτή την εντολή έχει η Αίθουσα, όχι να ολοκληρώνει τα εγκλήματα.

Στα Σκόπια έκαναν συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών. Εδώ τι κάναμε; Πρώτα έκανε τη συμφωνία και μετά συνεκλήθη η Βουλή. Η Βουλή τι ήξερε πάνω σε αυτό που πάει να κάνει; Ποια πληροφορήση είχαμε για ένα τόσο μεγάλο θέμα; Εξηγείται αυτός ο τρόπος; Ιστορικά θα μπορούσε να εξηγήσει ο ιστορικός ότι ο Πρωθυπουργός δεν συνεκάλεσε ούτε συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών ούτε τη Βουλή και αφού ετοιμάστηκε η συμφωνία και αφού υπέβαλε η Νέα Δημοκρατία πρόταση δυσπιστίας, έτσι ήλθαμε στην Αίθουσα αυτή να συζητήσουμε για το σκοπιανό; Πήγαιναν, δηλαδή, να υπογράψουν χωρίς καμμία συζήτηση στην Αίθουσα αυτή. Αν δεν μεσολαβούσε η πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας ούτε αυτή η συζήτηση θα γινόταν. Άρα θα υπέγραφε ο κ. Τσίπρας παρακάμπτοντας εντελώς το Κοινοβούλιο. Αυτά είναι κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, κυρίες και κύριοι. Δεν είναι νόμιμες ενέργειες.

Το σωστό, λοιπόν, είναι τα κόμματα, βλέποντας τη διαμορφωμένη τώρα θέληση της κοινωνίας, να κάνουν πίσω όλοι. Όλοι κάναμε λάθος εκτιμήσεις. Όλοι μπορεί να σφάλουμε σε διάφορα θέματα, αλλά όλοι πρέπει να έχουμε και τη γενναιότητα, όταν ο λαός διαμορφώνει ώριμη θέση, να υποκύπτουμε στη θέληση του λαού και όχι, όπως κάνει τώρα ο κ. Τσίπρας, με το ζόρι να πείσει τον λαό ότι έχει δίκιο. Οι Πρωθυπουργοί που πιστεύουν ότι έχουν δίκιο, κατεβαίνουν στον λαό με επιχειρήματα, κάνουν καμπάνια και μετά ζητούν τη γνώμη του. Αν πιστεύουν ο κ. Τσίπρας ή ο κ. Κοτζιάς ή η Κυβέρνηση ότι έχουν επιχειρήματα, κατεβείτε στον λαό με τα επιχειρήματα αυτά, πείστε τον λαό, κάντε δημοψήφισμα και τότε κι εγώ θα σας επαινέσω για τούτα εδώ που πάτε να κάνετε.

Θέλω να πω και για τους Αμερικανούς δύο πράγματα. Δεν έχω δει μεγαλύτερη αχαριστία. Εδώ και δύο μήνες που έγινε η τελευταία μου συνάντηση με τον Αμερικανό Πρόεδρο, τον είδα φοβερά αποφασισμένο. «Πρέπει να έχουμε τελειώσει» -λέει- «τον Ιούνιο». Το κουβέντιαζα αυτό με Βουλευτές απ' όλες τις πτέρυγες και έλεγαν: «Μπα, είναι δύσκολο, θέλει χρόνο». Εγώ, όμως, στο βλέμμα αυτού του ανθρώπου είδα ότι θα το πέρναγε με το ζόρι. Είδα ότι ήθελε το Κοινοβούλιο, την πολιτική ζωή της Ελλάδας σκλαβάκια μπροστά του. Διέκρινα ότι δεν σήκωνε αντιρρήσεις.

Ερωτώ: Αν ζητούσε κάτι ανάλογο από την Τουρκία, θα το ελάμβανε; Σε εμάς είχε το επιχείρημα «μη βάλει η Ρωσία τη μύτη της στα Βαλκάνια». Και όταν δεν έφτασε αυτό το επιχείρημα, προσέθεσαν και άλλο επιχείρημα: «Μη βάλει η Τουρκία τη μύτη της στα Σκόπια, γιατί εκπαιδεύει» -λέει- «ήδη αξιωματικούς των Σκοπίων η Τουρκία».

Ακούστε των Αμερικανών επιχειρήματα: «Μη βάλει η Ρωσία τη μύτη της στα Βαλκάνια και μη βάλει η Τουρκία τη μύτη της στα Σκόπια. Πρέπει να προλάβουμε». Αντί να πιέσουν αυτούς να συμμορφωθούν, ένα κράτος είκοσι ετών, πιέζουν την Ελλάδα, μια χώρα με τέσσερις χιλιάδες χρόνια ιστορία. Αυτή είναι η στάση των Αμερικανών.

Αυτά, λοιπόν, τα «εύγε» προς τον κ. Τσίπρα και προς την Κυβέρνηση των Αμερικανών και των Γερμανών δεν είναι προς τιμήν του πολιτικού κόσμου. Αυτά τα «μπράβο, προχωρήστε, είστε ωραίοι» δεν είναι προς τιμήν, όχι μόνο γιατί δηλώνετε αριστεροί, αλλά γιατί για όλη την Αίθουσα δεν είναι ωραίο να κάνουν ό,τι θέλουν οι Αμερικανοί στον τόπο αυτό.

Έστειλα επιστολή στον κ. Μητσοτάκη και του ζήτησα να δηλώσει ότι η Νέα Δημοκρατία σαν κόμμα θα καταγγείλει, όταν έρθει, τη συμφωνία και θα την καταστήσει άκυρη και επιπλέον, δεν θα χρησιμοποιήσει ποτέ τη λέξη «Μακεδονία» στην ονομασία των Σκοπίων. Δεν μου απάντησε και αυτό με βάζει σε μεγαλύτερες σκέψεις, γιατί ενθυμούμαι ότι στα συλλαλητήρια η Ντόρα δεν πήγαινε, ήταν κατά, όπως και άλλοι. Δεν θέλω να εκθέσω ονόματα. Στα συλλαλητήρια συρθήκατε εσείς της Νέας Δημοκρατίας και ο λόγος που τηρείτε αυτή τη στάση είναι γιατί μέσα σας πιστεύετε στο να δώσουμε το όνομα, στη σύνθετη ονομασία. Αυτό πιστεύει η Νέα Δημοκρατία. Απλά είδε ότι χάνει τον κόσμο

και σύρεται σε αλλαγή θέσης. Αυτό κάνει.

Εγώ πιστεύω ότι και το ΠΑΣΟΚ το ίδιο κάνει. Βλέπουν τη φουσκοθαλασσιά της αντίθεσης προς το να δώσουμε και προκειμένου να καταστραφούν εκλογικά, αλλάζουν στάση. Γιατί και το ΠΑΣΟΚ έλεγε, «Αν φύγουν τα αλυτρωτικά, να δώσουμε». Αυτή ήταν η στάση. «Αν φύγουν τα αλυτρωτικά, να δώσουμε».

Άρα η Αίθουσα αυτή περίπου σε όλες τις πτέρυγες έδινε το όνομα «Μακεδονία».

Και έρχεται ο λαός τώρα. Ο λαός δεν θα ληφθεί υπ' όψιν; Πείστε τον ότι πρέπει να δοθεί, λοιπόν. Κατεβείτε στον λαό να τον πείσετε. Τι πάτε να υπογράψετε αύριο; Με ποιο δικαίωμα πάτε να υπογράψετε; Πείστε τον λαό και είμαι κι εγώ δίπλα σας. Εσείς πάτε, βιάζοντας τον λαό και αυτό είναι ανέντιμο, κύριε Κοτζιά. Είναι ανέντιμο αυτό που πάτε να κάνετε αύριο!

Και έχετε βάλει όλα τα «παπαγαλάκια» στα κανάλια. Παλαιά ήξερα ότι έβγαιναν οι πολιτικοί στα κανάλια. Τώρα έπαψαν να βγαίνουν πολιτικοί και βγαίνουν κάτι πληρωμένοι του ενός, του αλλουνού και δημιουργούνται πηγαδάκια Νέας Δημοκρατίας, ΣΥΡΙΖΑ. Τι σύστημα είναι αυτό; Βγήκε μια τηλεθέατρια προχθές σε ένα κανάλι και είπε κάτι, μπροστά στο οποίο υποκλίνομαι. Έλεγαν όλοι υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ, να το δώσουμε κ.λπ.. Οι περισσότεροι στο πάνελ ήταν του ΣΥΡΙΖΑ. Βγαίνει, λοιπόν, η γυναίκα αυτή και λέει: «Για τους φόρους, για τον ΕΝΦΙΑ για όλα που κάνατε τα μνημόνια, τα κοψίματα μισθών και συντάξεων δεν με ένοιαξε, αλλά αν δώσετε το «Μακεδονία» καήκατε».

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γελάτε, ε; Ξέρετε το γέλιο είναι η παραμονή του κλάματος. Όποιος γελάει πολύ σήμερα, κλαίει πολύ αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ελάτε, κύριε Πρόεδρε, μην απαντάτε κιόλας, γιατί δεν έχουμε απειριόριστο χρόνο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Παίζεται την κολοκυθιά, λοιπόν. Κατά τον ΣΥΡΙΖΑ φταίει η Νέα Δημοκρατία που το έδινε, ο γέρος Καραμανλής το 1997 που είχε αναγνωρίσει τη γλώσσα και ο νεότερος Καραμανλής το 2008 που κατά τον κ. Τσίπρα το έδινε κι αυτός. Κατά τη Νέα Δημοκρατία φταίτε εσείς, αφού θα υπογράψετε, λέει, εσείς. Τι θα πει αυτό; Αν ήσασταν εσείς της Νέας Δημοκρατίας θα λέγατε «όχι» στους Αμερικανούς; Αυτό είναι το ερώτημα. Αν κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία και έσκαγε η βόμβα στα χέρια σας, θα είχατε την ψυχική δύναμη να πείτε «όχι» στους Αμερικανούς; Πότε η παράταξή σας έχει πει «όχι» στους Αμερικανούς; Ποτέ!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λένε κάποιои ότι η Ένωση Κεντρώων είναι ένα κόμμα το οποίο ενώ λέει ότι είναι προοδευτικό, λειτουργεί σαν συντηρητικό. Πιστεύει πολύ στην πατρίδα, στη θρησκεία. Θα σας δώσω μια απάντηση. Οι μεγάλοι ηγέτες του Κέντρου, ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο Πλαστήρας, ο Γεώργιος Μαύρος, που ήταν βαθύτατα δημοκράτες, και τη θρησκεία και την πατρίδα την είχαν καύχημα. Ποτέ δεν πήγαν κόντρα στην επίσημη θρησκεία και ποτέ δεν πήγαν κόντρα στην έννοια της πατρίδας.

Σαν δημοκράτες, όμως, πρέπει να τρέχετε τέσσερις, πέντε αιώνες, για να φθάσετε την εντιμότητα και την δημοκρατικότητα, του Γεωργίου Μαύρου, του Γεωργίου Παπανδρέου, του Στρατηγού Πλαστήρα, του Ελευθέριου Βενιζέλου και όλων αυτών των ηγετών.

Ο χώρος του Κέντρου έχει αυτό το ιδίωμα. Στη δημοκρατία κάνει τα υπέρτατα αλλά και στην πατρίδα το ίδιο. Και τη θρησκεία κακώς σε κάποια νομοσχέδια την έχετε παντελώς αγνοήσει. Δεν είναι προς τιμήν σας, γιατί η θρησκεία κάνει πολλά λάθη, αλλά κάνει και πράγματα που ήταν δουλειά της πολιτείας. Το ξέρετε; Κάνει και πράγματα που ήταν δουλειά της πολιτείας να τα κάνει.

Έχει κάνει και η Εκκλησία τα λάθη της, αλλά έχει κάνει και τεράστια προσφορά στη χώρα. Και δεν είναι ωραίο να την αγνοούμε παντελώς, να την απαξιώνουμε και να λέμε, «Ελα μωρέ, Ιερά Σύνοδος» με τόσο απαξιωτικό τρόπο. Ποιοι είστε εσείς που απαξιώνετε θεσμούς που έχουν γίνει ένα με τον λαό; Ποιοι είστε εσείς που έρχεστε σήμερα να διαλύσετε τους δεσμούς αιώνων που έχουν δημιουργηθεί μεταξύ της πίστης και του λαού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ο κ. Τζανακόπουλος βγήκε εδώ και είπε ότι ο Σαμαράς κάνει αυτά που κάνει και η Χρυσή Αυγή αυτά που έκανε, τα έκανε λόγω του Μητσοτάκη. Αυτό που είπατε δεν είναι ωραίο. Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία έβαλε αυτόν εκεί να πει εχθές να συλληφθούν οι πρόεδροι κ.λπ.; Αυτή είναι τρελή άποψη και δεν σας τιμά να φθάνετε τον λόγο σας σε τέτοια επίπεδα. Δεν σας τιμά, γιατί έχετε ψηφίσει πολλά νομοσχέδια εσείς του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τη Χρυσή Αυγή. Δεν νομίζω να λέω ψέματα. Θέλετε να σας τα θυμίσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λεβέντη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε. Δεν γίνεται άλλο. Έχετε υπερβεί κατά πολύ τον χρόνο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Θέλετε να σας τα θυμίσω;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Και τα λάθη σου είναι γνωστά. Στα συγχωρούμε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Επομένως, κύριε Θεωνά, καλώ αυτή την Αίθουσα να ζητήσει από τον Πρωθυπουργό να μην πάει, να δημιουργήσουμε μια ομάδα διαπραγμάτευσης και αυτή η ομάδα να πάει και στην Ευρώπη και στους Αμερικάνους και να πει: «Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτή τη μειοδοσία σαν χώρα. Δεν θέλει ο λαός. Και δεν μπορούμε σε τέτοιο βαθμό να παραβιάσουμε τη θέλησή του!». Αν δεν το κάνετε και προχωρήσετε, θα είναι όλο το ιστορικό ανάθεμα πάνω στα κεφάλια σας και θα έχετε και την τιμωρία. Η τιμωρία θα είναι σκληρή. Το τι, θα το δούμε. Προχωρήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Λεβέντη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Για τον κ. Καμμένο θέλω να πω ένα πράγμα. Τον σέβομαι, είναι κόμμα που είχε δικαίωμα, έκανε την επιλογή του και στήριξε μια Κυβέρνηση. Τον βρίσате εσείς της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν, όμως, δικός σας. Τα δικά σας ήθη εκπροσώπησε. Στο παρελθόν κι ο Αβραμόπουλος έχει φύγει από τις τάξεις σας, και η κ. Μπακογιάννη έχει φύγει από τις τάξεις σας. Άλλοι επανήλθαν πιο ήρεμα, άλλοι εξακολουθούν εκτός. Ο κ. Καμμένος να σκεφτεί καλά. Αφού έχει δηλώσει ότι ενώπιον λαού και θεού δεν δίνει το «Μακεδονία», δεν μπορεί να λείει μετά από έναν χρόνο «θα γίνει η ψηφοφορία». Ο Τσίπρας το δίνει αύριο το «Μακεδονία»! Γεια σας.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Ένωσης Κεντρώων χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Καλώ στο Βήμα τον κ. Σταύρο Θεοδωράκη, Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το 1989. Θυμάστε; Εξέγερση στο Κόσσοβο. Ήμουν τότε δημοσιογράφος στην εφημερίδα «ΠΡΩΤΗ» και έφυγα οδικώς, μαζί με άλλους δημοσιογράφους, από τη Θεσσαλονίκη για την Πρίστινα. Το διαβατήριό μου, όπως και τα διαβατήρια όλων των απεσταλμένων των ελληνικών εφημερίδων, απέκτησε μία κόκκινη σφραγίδα: «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Έτσι λεγόταν τότε το έκτο ομόσπονδο κρατίδιο της Γιουγκοσλαβίας. Και κανένας πολιτικός τότε και μέχρι τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας το 1991, δεν αμφισβητούσε στην πράξη τη χρήση του ονόματος «Μακεδονία» από τους γείτονές μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ)

Στο «μακεδονικό» οι ευθύνες των Ελλήνων πολιτικών είναι τεράστιες. Είκοσι πέντε χρόνια χάνουμε ευκαιρίες, σπαταλάμε εθνικό κεφάλαιο και χαρμαίζουμε τη φωνή της Ελλάδας δίνοντας τις λάθος μάχες. Αποτέλεσμα; Μηδέν. Όλες οι χώρες του πλανήτη, μαζί και οι ΗΠΑ και η Ρωσία και η Κίνα, έχουν αναγνωρίσει τους γείτονές μας ως «Μακεδονία» σκέτο. Εκτός αν μας αρκεί η αντίσταση της Κύπρου που παραμένει στο πλευρό μας. Όμως, εδώ δεν είναι Eurovision. Εδώ διακυβεύεται η σταθερότητα της περιοχής.

Τα τύμπανα -και νομίζω ότι σε αυτό θα συμφωνήσουμε όλοι-

κτυπούν στην Ανατολή. Αυτές τις ημέρες το Ισλαμικό Κόμμα Δικαιοσύνης εγκαίνιασε γραφεία στα Σκόπια. Το κόμμα του Ερντογάν εγκαίνιασε γραφεία στα Σκόπια, ενός Ερντογάν που -αν παρακολουθείτε- δεν ξεχνά να αναφέρεται στους αδελφούς του, στη «Μακεδονία» -έτσι το αναφέρει- στη Βοσνία, στο Κόσοβο και συστηματικά ενισχύει το ισλαμικό στοιχείο σε όλα τα Βαλκάνια. Αυτό που κάνει, δηλαδή, και στα κατεχόμενα της Κύπρου: τζαμιά, ιεροδιδασκαλεία, ιατρεία σε απομακρυσμένες περιοχές.

Η Halkbank, η τράπεζα που συνδέεται ποικιλοτρόπως με τον κ. Ερντογάν, χρηματοδοτεί στα Σκόπια ό,τι αποφασίζει η Άγκυρα. Θα ξέρετε ότι η Τουρκία είναι ο μεγαλύτερος δωρητής οπλικών συστημάτων στα δυτικά Βαλκάνια. Το παραδέχτηκε και ο Ζάεφ στην τελευταία επίσκεψή στην Άγκυρα.

Τούρκοι εκσυγχρονίζουν τα αεροδρόμια στα Σκόπια και την Οχρίδα, ενώ το συμπέρασμα από τη δράση της Τουρκίας είναι ότι πατώντας στην αναγνωρισμένη τουρκική μειονότητα στη γειτονική μας χώρα, μια μειονότητα που αριθμεί γύρω στους εκατό χιλιάδες ανθρώπους, ο Ερντογάν έχει σχέδια που θα πρέπει να μας απασχολήσουν στη γειτονική χώρα.

Η Ελλάδα, βέβαια, είναι και αυτή μεγάλος εμπορικός εταίρος: διυλιστήρια, δίκτυα καυσίμων, τράπεζες, αλυσίδες πολυκαταστημάτων. Εμείς -και δεν θα πω παραπάνω- είμαστε σε πτώση. Αυτοί είναι σε άνοδο. Και το εθνικό δίλλημα που έχουμε μπροστά μας, κυρίες και κύριοι, είναι ένα και ξεκάθαρο: Θα παραχωρήσουμε και άλλο έδαφος στην Τουρκία ή θα ανακόψουμε την προέλασή τους; Η μόνη λύση, κατά την εκτίμησή μου, για να τους σταματήσουμε, είναι να φέρουμε τους γείτονές μας πιο κοντά μας, πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αναγκαστικά πιο κοντά και στο ΝΑΤΟ.

Πάμε, λοιπόν, στη συμφωνία που φέρνει η Κυβέρνηση. Θα είδατε την Πέμπτη τα πρωτοσέλιδα όλων των ευρωπαϊκών εφημερίδων. Όλοι έγραψαν «Η Μακεδονία αλλάζει όνομα!». Και διερωνάμαι: Είναι δυνατόν όλοι οι σοβαροί άνθρωποι στην Ευρώπη, οι προοδευτικοί, οι φιλελεύθεροι, οι σοσιαλιστές, μέχρι και το Λαϊκό Κόμμα, να χαίρεται με ενθουσιασμό τη συμφωνία και εμείς να βρίσκουμε μόνο τρωτά σημεία;

Μήπως ζούμε πάλι μία στιγμή εθνικής τύφλωσης από αυτές που πληρώσαμε πανάκριβα στο παρελθόν; Μπορώ να πω πολλά ονόματα και τα ξέρετε: Ο Γκουτιέρρες, η Μοντερίνι, ο Γιούνκερ, ο Τουσκ, η Μέρκελ, οι Γερμανοί Πράσινοι, το SPD, το PES, η Γαλλία, όλοι. Όλοι. Όχι όλοι. Ο Όρμπαν, ο ακραίος εθνικιστής Πρωθυπουργός της Ουγγαρίας, χαιρέτισε τα συλλαλητήρια των εθνικιστών στα Σκόπια. Όλα αυτά, βέβαια, δεν σημαίνουν ότι αυτή η συμφωνία δεν έχει προβλήματα.

Η γλώσσα θα ήταν καλύτερο και πιο κοντά στην πραγματικότητα να καταγραφεί ως macedonski. Υπάρχει, βέβαια, η αναφορά στο ότι είναι μια σλαβική γλώσσα. Το σημαντικότερο, όμως, είναι άλλο: Είναι η εθνικότητα. Θα έπρεπε να επιμείνουμε στο «Πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας». Σκέτο. Αυτό νομίζω ότι είναι και το τρωτό σημείο της συμφωνίας και πιθανόν ένα σημείο που μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στο μέλλον.

Προφανώς, όμως -και εδώ είναι η απάντηση που πρέπει να δώσει ο κύριος Πρωθυπουργός- σε μία διαπραγμάτευση είσαι υποχρεωμένος να κάνεις και εσύ κάποια υποχώρηση, έναν συμβιβασμό, γιατί μόνο στον πόλεμο κερδίζεις ή χάνεις πάντα.

Είναι σημαντικό ότι τελικά πέρασε ένα όνομα έναντι όλων -erga omnes- καθότι, όπως φαίνεται από όλες τις μαρτυρίες και τα στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας η βάση που αποδέχονταν οι γείτονές μας να κάνουν συζήτηση όλα αυτά τα χρόνια, ήταν πάντα η διπλή ονομασία. Διεδικούσαμε την αλλαγή του ονόματος μόνο για διεθνή χρήση.

Παραμιπτόντως, κύριε Υπουργέ -απευθύνομαι στον κ. Κοτζιά- θα έλεγα ότι δεν θα πρέπει να προβαίνετε σε μία λεκτική χρήση απόρρητων εγγράφων. Θα έπρεπε να δώσετε πρόσβαση στους Αρχηγούς των κομμάτων να δουν όλα τα επίμαχα έγγραφα της τελευταίας εικοσιπενταετίας. Να τα δουν όλα, όλοι! Να μην πάρουν αντίγραφα. Να τα δουν, για να γνωρίζουν ακριβώς τι διαπραγματευτήκαμε τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια.

Κυρίες και κύριοι, η άποψή μου -και την έχω ξαναπεί- είναι ότι οι πολιτικοί δεν μπορούν να σύρονται από τα συνθήματα της πλατείας. Και σκεφθείτε πόσες φορές στο ηρωικό παρελθόν ο Ελευ-

θέριος Βενιζέλος αρνήθηκε την κραυγή του πλήθους. Και στα νεότερα χρόνια, ένας άλλος Χανιώτης, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, έγκαιρα τόλμησε να πει τις αλήθειες που και τότε δεν θέλαμε να ακούσουμε. Πολιτικά, δεν ήμουν ποτέ, βέβαια, με τον κ. Μητσοτάκη. Όμως, τότε, ως δημοσιογράφος, στήριξα την προσπάθειά του να πει την αλήθεια και βρέθηκα απέναντι στον κ. Αντώνη Σαμαρά, που торпύλισε οποιαδήποτε λύση και τελικά, έριξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Και αναρωτιέμαι: Όλα αυτά δεν τα θυμάται κανείς σήμερα στη Νέα Δημοκρατία; Μόνο εγώ τα θυμάμαι;

Είναι, προφανώς, ένα άτιμο πράγμα η πολιτική. Και ισχύει για όλους μας. Όμως, αν βάλουμε ένα όριο, θα είναι για όλους καλύτερα. Και το όριο είναι ότι ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα. Το Ποτάμι -και σας το έχω ξαναπεί- δεν πιστεύει στη δεύτερη πολιτική παρουσία. Δεν πρέπει να σπρώχνουμε συνεχώς τα προβλήματα κάτω από το χαλί. Και δεν με ενδιαφέρει να κρίνω όλα τα ζητήματα σκεπτόμενος τους πολιτικούς σχεδιασμούς του κ. Τσίπρα. Είμαστε αντίπαλοι με τον κ. Τσίπρα. Οι ευθύνες του, που ταύτισε την Αντιπολίτευσή του με τον λαϊκισμό και τη διακυβέρνησή του με τις ιδεοληψίες του, είναι τεράστιες. Βοήθεια, όμως, στην πατρίδα δεν σημαίνει στήριξη των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Η Ελλάδα πρέπει να πάψει να σπαταλά δυνάμεις στον Βορρά. Πρέπει να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας -και θα το ξαναπώ- στη Θράκη, στο Αιγαίο και στην Κύπρο.

«Έχει νόημα» ρωτάνε κάποιοι «η αντιπολίτευση να διευκολύνει την εξωτερική πολιτική μιας κυβέρνησης με την οποία διαφωνεί;». Είναι ένα ερώτημα που πλανάται. Κι εγώ απαντώ ευθαρσώς «ναι, έχει λόγο». Γιατί η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας δεν τελώνει με τους ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Στο συγκεκριμένο θέμα μάλλον έχουμε ένα διπλό λόγο, γιατί όλοι ξέρουμε ότι αν αποτύχει αυτή η προσπάθεια, θα γκρεμιστεί ο μετριοπαθής Ζάεφ και θα επιστρέψουν οι εθνικιστές και αυτοί που προπαγανδίζουν την εχθρότητα. Οι Γάλλοι λένε «ο άνθρωποι έχουν και δεύτερη ζωή για να μετανοήσουν, τα κράτη όχι». Οι συνεχείς αναβολές στην επίλυση των προβλημάτων μεταδίδουν ένα μήνυμα ματαιότητας στην κοινωνία και σπρώχνουν τους πολίτες στην παραίτηση, αφού τίποτα δεν αλλάζει. Το κόστος βέβαια της σύγκρουσης με το ψέμα και τις αυταπάτες της κοινωνίας ήταν πάντα δυσβάσταχτο στην πολιτική. Το είδαμε ξεκάθαρα και στα χρόνια της κρίσης.

Οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ -κι έχουν μεγάλη ευθύνη γι' αυτό- αποδέχθηκαν όλες τις θεωρίες των ψεκασμένων, όπως κάποιοι σήμερα από τη Νέα Δημοκρατία αποδέχονται τις θεωρίες των εθνικιστών. Νομίζω ότι όσα κέρδισε η Αριστερά, αυτή η Αριστερά, από τα μνημόνια προσοκά να κερδίσει η Δεξιά από τα εθνικά.

Οι ομιλητές στα συλλαλητήρια, δεν ξέρω αν προσέχετε, παρουσιάζουν μία χώρα φοβισμένη, ηττημένη, που κάποια στιγμή θα γίνει μια παγκόσμια συνομοσία και θα έρθουν οι βάρβαροι και θα μας καταλάβουν. Είναι αστείο να πιστεύει κάποιος, όμως, ότι θα μας πάρουν τον Λευκό Πύργο ή τη Θεσσαλονίκη. Είμαστε μεγάλη δύναμη και μπορούμε, αν το θέλουμε κι αν το σχεδιάσουμε καλά, να κυριαρχήσουμε στα Βαλκάνια. Η Θεσσαλονίκη είναι πρωτεύουσα των Βαλκανίων κι όχι μια επαρχία της Ελλάδας, μια φοβική επαρχία. Η Καστοριά, η Φλώρινα, η Πέλλα, το Κιλκίς, οι Σέρρες, η Δράμα θέλουν δουλειές και ανάπτυξη σε νέα εδάφη και όχι σκοτεινές μπιζνες σε νέες ζώνες αποκλεισμού.

Πριν από δεκαετίες οι Βούλγαροι στην ελληνική πολιτική σκηνή καθρέφτιζαν το απόλυτο κακό. Ο γέρος Καραμανλής τόλμησε και προχώρησε σε μια συνεννόηση με τον Ζίφκοφ. Ο δεξιός Σερραϊός, που μιλούσε συχνά στα προηγούμενα χρόνια για κομμουνιστικό κίνδυνο, τόλμησε και είπε: «Ως εδώ. Καμμία επιθετική ενέργεια από εμάς προς αυτούς ή από αυτούς προς εμάς. Θα τα λύσουμε σήμερα όλα». Και το έκανε. Δεν μας συνδέει λοιπόν, και δεν θα πρέπει να μας συνδέει τίποτα, ούτε πολιτικά ούτε αισθητικά, με αυτούς που μιλούν σήμερα για προδότες και κρεμάλες.

Τέτοιου είδους κινητοποιήσεις, όπως τα συλλαλητήρια, μπορεί να οδηγήσουν σε τερατογενέσεις, βλέπε και ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μετά τους «αγανακτισμένους». Όλο καταδικάζουμε τις αθλιότητες Μπαρμπαρούση που ειπώθηκαν χθες μέσα στη Βουλή. Και μετά; Έχουμε κάτι άλλο να πούμε;

Εγώ λέω να πούμε το εξής. Τον βούρκο πρέπει να τον αποξηράνουμε κι όχι απλώς να κυνηγάμε με ψαλιδάκι τα δηλητηριώδη φυτά του. Αυτοί που ανέχονται τη συνύπαρξή τους με τους φασίστες που φωνάζουν στα συλλαλητήρια «ήρθε η ώρα του Στρατού», αυτοί πρέπει να απολογηθούν. Σας θυμίζω ότι το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης, που κάποιοι το αναφέρουν ως μεγαλειώδες, έκλεισε με έναν απόστρατο αξιωματικό να φωνάζει «ζήτω ο Ελληνικός Στρατός, ζήτω οι Ειδικές Δυνάμεις. Θα μας βρουν μπροστά τους οι πολιτικοί, ό,τι κι αν αυτό σημαίνει». Και κανείς Βουλευτής ή Ευρωβουλευτής δεν αντέδρασε -κι ήταν αρκετοί από κάτω- δεν έκανε έστω μια δήλωση αντίδρασης σε αυτή την ύβρη.

Ας πάψουμε, λοιπόν, να εκπλησσόμαστε κάθε φορά που τα πρωτοπαλίκαρα του φασισμού προκαλούν τη Βουλή. Κι ως αποξηράνουμε τον βούρκο που γεννάει δολοφόνους -δολοφονία Φύσσα- που γεννάει εμπρηστές -το κάψιμο των τριών παιδιών στη Σταδίου- που γεννάει χουλιγκανισμούς, που γεννάει φασισμούς.

Οι πιο φτηνές, οι πιο ακραίες, οι πιο ψεκασμένες θεωρίες εξακολουθούν να φυτεύονται εύκολα στα μυαλά των ανθρώπων που ζουν και μια μεγάλη οικονομική κρίση.

Πριν λίγα χρόνια υπήρχαν γονείς που έβαζαν τα παιδιά τους στον ώμο και τα μάθαιναν να μουτζώνουν τη Βουλή. Αφορμή τότε ήταν τα μνημόνια και το σύνθημα ήταν «προδότες γερμανοτσολιάδες». Σήμερα ήρθε η ώρα των εθνικιστών να φωνάζουν «προδότες».

Είπα εθνικιστές και ο νους μου πηγαίνει αναγκαστικά -τον είδα και απέναντί μου- στον κ. Καμμένο. Η στάση του κ. Καμμένου είναι τυχοδιωκτική και επικίνδυνη και χρησιμοποιεί το Υπουργείο του, τις στολές παραλλαγής, για να μεταδώσει λάθος πρότυπα στις Ένοπλες Δυνάμεις. Μάς λέει ο κ. Καμμένος ότι δεν μπορεί να κάνει πίσω στις αρχές του. Ποιες αρχές; Γελάνε και οι πέτρες και τα έδρανα, βέβαια, γελάνε. Μιλάμε για έναν άνθρωπο που έχει βάλει τόσες κόκκινες γραμμές όσες και τα ψέματά του. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Καμμένε.

Η ευθύνη, όμως, είναι του κ. Τσίπρα. Πιάστηκε σε ένα δόκανο. Χρησιμοποίησε τον κ. Καμμένο ως το βαρύ πυροβολικό της ακροδεξιάς και τώρα αυτό το βαρύ πυροβολικό απειλεί να γκρεμίσει τις γέφυρες που κτίζει με την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι, είναι γνωστό ότι έχω υποστηρίξει όσο λίγοι από το στρατόπεδο των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Έχω λοιδορηθεί για τις απόψεις μου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι βλέπω την πολιτική με τα μάτια του θιγμένου. Η πολιτική αλλαγή που έχει ανάγκη ο τόπος περιλαμβάνει για μένα και τολμηρή επανατοποθέτηση και στα εθνικά θέματα, στο Κυπριακό, στο «μακεδονικό», στις σχέσεις μας με την Αλβανία.

Να μιλήσουμε καθαρά. Γι' αυτό προτείνω -και θα επιμεινώ- στην πρόταση για ένα Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας, γιατί είναι κρίμα για τον λαό μας να τον προδώσει ξανά ένα θερμό αίσθημα, με πολιτικούς υποταγμένους στον λαϊκισμό και στο εφημέριο χειροκρότημα.

Μπορεί να έκανα λάθη -προφανώς έκανα και θα συνεχίσω να κάνω- ένα πράγμα, όμως, δεν έκανα και δεν θα κάνω ποτέ: Να μεταβάλω τις απόψεις μου στα μεγάλα κρίσιμα για την πατρίδα και τον λαό θέματα, επειδή φυσάει ο αέρας ανάποδα. Στο «μακεδονικό» οι περισσότεροι πολιτικοί ψάχνουν να βρουν συνεχώς προσχήματα για να αρνηθούν λύση. Το ίδιο συνέβη και στο Κυπριακό -για να πω κάτι άλλο τολμηρό. Κάποιοι θεωρούσαν προδοσία και το σχέδιο Ανάν το 2004 και τώρα ξεχνούν να πουν στον ελληνικό και τον κυπριακό λαό ότι αν το σχέδιο Ανάν είχε γίνει δεκτό, θα είχαν αποχωρήσει σήμερα από την Κύπρο τα τουρκικά στρατεύματα.

Διαβάζω: «Ο κ. Τσίπρας δεν έχει καμμία πολιτική νομιμοποίηση να δεσμεύσει τη χώρα», Κυριάκος Μητσοτάκης 2018. Διαβάζω: «Η Κυβέρνηση δεν νομιμοποιείται να παίρνει αποφάσεις που δεσμεύουν τη χώρα», Αλέξης Τσίπρας 2014. Καρμπόν λόγια και πολύ φοβάμαι και καρμπόν συμπεριφορές. Και είμαι σχεδόν σίγουρος -και θα σας το πω- ότι αν ο κ. Μητσοτάκης έφερνε τη συγκεκριμένη συμφωνία, σήμερα κάποιοι άλλοι θα ήταν στα κάγκελα. Η αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν στα κάγκελα.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν θα έφερνε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ακούστε με. Θα σας πω.

Για πολλούς κεντρικούς φιλελεύθερους πολίτες -και θα τους ακούτε, φαντάζομαι, κι εσείς- είναι ανεξήγητη η στάση που τηρεί η Νέα Δημοκρατία στο θέμα, η συγκεκριμένη Νέα Δημοκρατία, εννοώ, με την ηγεσία του Κυριάκου Μητσοτάκη. Είχαν πιστέψει ότι ο κ. Μητσοτάκης είχε όλες τις προϋποθέσεις και κυρίως την οικογενειακή παράδοση για να υπερασπιστεί μια λύση, μία συγκεκριμένη λύση και να την πει.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Όχι οποιαδήποτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Επιτρέψτε μου να συνεχίσω. Επιτρέψτε μου.

Μία δικαιολογία που έχω ακούσει είναι -θα την έχετε ακούσει όλοι- ότι ο κ. Μητσοτάκης έχει υποχρέωση να θωρακίσει τη Νέα Δημοκρατία από τα δεξιά της και όταν γίνει Πρωθυπουργός, θα επανέλθουν όλα τα φιλελεύθερα. Όμως, η ελληνική και η ευρωπαϊκή εμπειρία διαψεύδει αυτήν την ελπίδα.

Οι παραχωρήσεις στα άκρα δεν ανακόπτουν ποτέ την επέλαση των άκρων. Την δυναμώνουν, γιατί, εκτός των άλλων, διαπαιδαγωγούν τους πολίτες στα όνειρα των ακραίων, που είναι οι δικοί μας εφιάλτες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ δεν έχω να φοβηθώ τίποτα. Όταν κάποιος τροφοδοτούσαν τον διχασμό φωνάζοντας «ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν» εγώ ήμουν θαρρετά απέναντι. Και σήμερα θα είμαι απέναντι σε όσους «κοπιάρουν» το 2014.

Τελειώνοντας, με αφορμή διάφορα σχόλια που διαβάζω, ότι είναι τάχα θεσμικά παράλογο ή σουρεαλιστικό ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο, να βλέπουμε θετικά, γιατί την βλέπουμε θετικά, τη συμφωνία με τη FYROM, και παράλληλα να υπερψηφίζουμε την πρόταση δυσπιστίας, θα ήθελα να επισημάνω με κάθε δυνατή έμφαση ότι ισχύει το ακριβώς αντίθετο. Θα ήταν άτοπο και πράξη λειτουργικής πολιτικής αγραμματοσύνης να καταψηφίσουμε την πρόταση δυσπιστίας.

Κατά το Σύνταγμα το μοναδικό ερώτημα στο οποίο καλούνται να απαντήσουν οι Βουλευτές με την ψήφο τους, είναι εάν παρέχουν εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση «για να καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας». Είναι το άρθρο 82 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Αν το κάνουν, αν δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης, θεωρούνται ότι είναι εφεξής συμπολιτευόμενοι Βουλευτές.

Εμείς, όμως, αντιπολιτευόμαστε και αντιπολιτευόμαστε ανυποχώρητα και με στοιχεία, την πολιτική των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, στη δημόσια διοίκηση, στην παιδεία, στην οικονομία, στους θεσμούς, στη δικαιοσύνη, στην ασφάλεια. Στους μήνες που θα έρθουν, θα είμαστε δυναμικά παρόντες στη μάχη για να υπάρξει η πολιτική αλλαγή που έχει ανάγκη η χώρα. Αλλά σε αυτόν τον αγώνα, δεν θα είμαστε βολικοί για κανέναν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικς): Ευχαριστώ πολύ.

Καλώ στο Βήμα την κ. Φώφη Γεννηματά, Πρόεδρο της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις 23 Μαΐου, εδώ στη Βουλή, ζήτησα τη διενέργεια άμεσων εκλογών, γιατί η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ οδηγεί τη χώρα σε έναν επικίνδυνο δρόμο, σε αδιέξοδο. Έχει δικαίωμα ο ελληνικός λαός να αποφασίσει για το μέλλον του. Δεν είναι δυνατόν να βρεθεί μπροστά σε τετελεσμένα, μέσα από τις δεσμεύσεις που εσείς αναλαμβάνετε ερήμην του.

Έχει δικαίωμα να αποφασίσει αυτός και μόνο τους όρους και τις εγγυήσεις με τις οποίες θα βγει η χώρα από την κρίση. Έχει δικαίωμα να αποφασίσει ποιον επιτέλους εμπιστεύεται να είναι στο τιμόνι σε αυτή την πορεία. Και έχει δικαίωμα να διεκδικήσει ένα ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο που θα έχει ευρύτερη συνάντηση, για να μην βρεθεί η χώρα ξανά μπροστά σε νέα αδιέξοδα και κινδύνους.

Είναι, λοιπόν, αυτονόητο ότι δεν εμπιστευόμαστε αυτή την Κυβέρνηση. Δεν την εμπιστευόμαστε, ούτε στην οικονομία ούτε στους θεσμούς ούτε στην κοινωνική πολιτική ούτε στην ασφάλεια ούτε στη διαπραγμάτευση, ούτε στα εθνικά θέματα. Που-

θενά και για κανένα θέμα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Οι συσχετισμοί στη Βουλή δεν έχουν καμμία σχέση με αυτό που γίνεται σήμερα στην ελληνική κοινωνία. Είστε μια θλιβερή μειοψηφία. Η Κυβέρνησή σας αποδεικνύεται και ανίκανη και επικίνδυνη. Δεν διαλύσατε μόνο το σήμερα. Ναρκοθετείτε το αύριο. Η περιφέρεια «καθαρή έξοδος» δεν είναι τίποτε άλλο από ένα τέταρτο μνημόνιο χωρίς χρήματα, με την υπογραφή του κ. Τσίπρα.

Θλιβερές είναι οι επιδόσεις σας και στην ανάπτυξη: μαύρη τρύπα. Είναι σε φυγή η νέα γενιά. Τα καλύτερα μυαλά μας φεύγουν. Οι συνταξιούχοι είναι σε απόγνωση. Αγρότες, επιστήμονες, επαγγελματίες γονατίζουν. Οι άνεργοι είναι αφημένοι στην τύχη τους. Το κοινωνικό κράτος το υποκατέστησε η υπουργική φιλανθρωπία. Έχουμε ολική επαναφορά του πελατειακού κράτους. Βολεύετε υμέτερους, εξαφανίζετε την αξιολόγηση και έχετε μια ιδιαίτερη αλλεργία στην αξιοκρατία και τώρα τελευταία και στην αυτοδιοίκηση.

Επικρατεί βία και ανομία από κάθε λογής εγκληματικά στοιχεία που απειλούν τη ζωή και την περιουσία των Ελλήνων πολιτών με τη δική σας ανοχή. Οι καθεστωτικές λογικές επικρατούν παντού. Επιχειρείτε να ελέγξετε τη δικαιοσύνη. Δηλητηριάζετε τη δημόσια ζωή. Διχάζετε τον ελληνικό λαό και του στερείτε το μεγαλύτερο όπλο του για να αντιμετωπίσει την κρίση. Και αυτό δεν είναι άλλο από την ενόησή του.

Είναι αυτονόητο ότι δεν εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση, ειδικά στα εθνικά θέματα, για τα οποία αποδεικνύεται ιδιαίτερα επικίνδυνη, με διγλωσσία, με προχειρότητα, με επιπολαιότητα και με αναποτελεσματικότητα, την ώρα μάλιστα που η Ελλάδα και ο Ελληνισμός αντιμετωπίζει υπαρκτές και κλιμακούμενες απειλές από την Τουρκία.

Η Τουρκία ανοιχτά πλέον επικαλείται κυριαρχία σε βραχονησίδες. Οι Έλληνες αξιωματικοί εξακολουθούν να βρίσκονται φυλακισμένοι στην Αδριανούπολη, χωρίς να υπάρχει καμμία κατηγορία. Την ώρα που γύρω μας εξελίσσονται συγκρούσεις γεωπολιτικών συμφερόντων, αλλά και δημιουργούνται σημαντικές ευκαιρίες για τη χώρα, εμείς προχωράμε χωρίς πυξίδα και χωρίς σχέδιο. Έχουμε μια Κυβέρνηση σε αποδρομή, η οποία τι κάνει; Υποτάσσεται στις πιέσεις και επιχειρεί να κλείσει άρον-άρον εθνικά ζητήματα.

Εδώ θα ήθελα να ανοίξω μια παρένθεση, γιατί θέλω να αναφερθώ στην ανακοίνωση των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών.

Ακούστε, εμείς σεβόμαστε τους συντρόφους μας στην Ευρώπη. Δεν χρειάζονται, όμως, υποδείξεις. Και θα πρέπει να αντιλαμβάνονται τις τραυματικές εμπειρίες που υπάρχουν στη χώρα μας και στην ευρύτερη περιοχή. Έχουν πολλούς λόγους να χαίρονται για το γεγονός ότι υπάρχει συμφωνία. Για το περιεχόμενο, όμως, αυτής της συμφωνίας θα μιλήσουμε εμείς, ο ελληνικός λαός και μόνο αυτός, γιατί αφορά εμάς και τα δικά μας εθνικά συμφέροντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Εμείς θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για μια βιώσιμη λύση προς όφελος των πολιτών, της ευρωπαϊκής μας προοπτικής και κυρίως της σταθερότητας στην περιοχή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συγκυρία ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκή για τα εθνικά συμφέροντα. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν την αξιοποίησε. Οι χειρισμοί της στην υπόθεση με τα Σκόπια ήταν λανθασμένοι. Δεν επεδίωξαν, ουσιαστικά, κανέναν διάλογο με τα άλλα κόμματα. Μπορούσαν να το έχουν κάνει. Μπορούσαν να έχουν διαμορφώσει μία εθνική γραμμή. Τι θα τους έδινε αυτό; Μεγάλη διαπραγματευτική δύναμη για να φέρουν μια καλύτερη συμφωνία.

Ζήτησαμε πάρα πολλές φορές τη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών. Το αρνήθηκαν. Προχώρησαν μόνοι τους, εν κρυπτώ, στη διαπραγμάτευση. Τώρα προχωρούν στην υπογραφή χωρίς να εξασφαλίσουν, όχι ευρύτερη συναίνεση αλλά ούτε καν τη σύμφωνη γνώμη του συγκυβερνήτη τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Είναι φανερό ότι ο κ. Τσίπρας έχει όλη την ευθύνη για το απο-

τέλεσμα των επιλογών του για αυτή τη συμφωνία, αλλά και για τον διχασμό που έχει προκαλέσει αυτή τη στιγμή στην ελληνική κοινωνία.

Εμείς, σταθεροί στη θέση μας για μια βιώσιμη και αμοιβαία αποδεκτή λύση με αντικειμενικότητα, μιλήσαμε για τα θετικά της συμφωνίας αλλά ταυτόχρονα αποκαλύψαμε τα αρνητικά σημεία, τις γκρίζες ζώνες και τις παγίδες που περιλαμβάνει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο δικός μας λόγος, οι δικές μας θέσεις δεν είναι στο ίδιο μήκος κύματος με το άκρικο «ναι» και τις θριαμβολογίες της Κυβέρνησης.

Υπενθυμίζω ότι μια μεγάλη μερίδα στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ από το 1990, προ ΣΥΡΙΖΑ, έχει στιγματίσει κάθε κινητοποίηση του Ελληνισμού ως εθνικιστική πράξη και βέβαια κάθε εθνική διεκδίκηση για την ακύρωση του αλυτρωτισμού ως εθνικιστική διεκδίκηση. Αυτά τα στελέχη, που σήμερα είναι κάποιοι Υπουργοί, Βουλευτές, δημόσιοι λειτουργοί, είναι προφανές ότι πρότειναν να δώσουμε τα πάντα στη FYROM, δηλαδή να δώσουμε αμαχητί τη γλώσσα και την εθνικότητα. Είναι σταθεροί στη στάση τους και αγνόησαν ακόμα και τις καθαρές θέσεις και τη σθεναρή στάση ηγετικών προσώπων της Αριστεράς.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου, το ΠΑΣΟΚ και η δημοκρατική παράταξη με τις θέσεις και τις πρωτοβουλίες τους δεν επέτρεψαν διαχρονικά σε κανέναν να στιγματίσει το πατριωτικό αίσθημα των προοδευτικών Ελλήνων πολιτών. Δεν έχει καμμία σχέση με το στίγμα της ακροδεξιάς και την πατριδοκαπηλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Και κάτι ακόμα. Οφείλουμε να σεβόμαστε τη φωνή των πολιτών, να κατανοούμε τις αγωνίες τους και, βεβαίως, να απομονώνουμε τις ακραίες φωνές. Δεν έχουν καμμία σχέση οι δημοκρατικοί πολίτες, που καταθέτουν τα μηνύματά τους, με την εθνικιστική ακροδεξιά και με τη ρατσιστική και φασιστική Χρυσή Αυγή.

Όπως σας έχω ξαναπεί, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε μια πολιτική πρεσβυωπία. Δεν βλέπετε κοντά σας. Δεν βλέπετε δίπλα σας.

Θέλω, στο σημείο αυτό, να καταδικάσω απερίφραστα την πρόκληση σε βάρος του πολιτεύματος από τον Βουλευτή της Χρυσής Αυγής. Δεν δεχόμαστε ότι μπορεί να ήταν λάθος. Δεν υπάρχουν δικαιολογίες και δεν μας αφορά καμμία διαγραφή για τα μάτια του κόσμου.

Το μήνυμα είναι ένα και δυνατό: Καμμία ανοχή στους φασίστες! Επιτέλους να προχωρήσει η δικαιοσύνη και να κρίνει τα εγκλήματά τους, να αποδοθεί η δικαιοσύνη σε αυτό τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η δική μας ψύχραιμη φωνή δεν έχει σχέση με τους αφορισμούς και τις καταστροφολογίες της Νέας Δημοκρατίας. Διαχρονικά και τότε που οι οιωνοί ήταν καλύτεροι, εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μέσα από τις λαθήμενες θέσεις, τις συνεχείς υπαναχωρήσεις, τις μεταμορφώσεις σας, μετατρέψατε τους εσωκομματικούς σας σπαραγμούς σε μια παρατεταμένη κρίση για το θέμα της FYROM.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Ο δικός μας λόγος δεν είναι στο ίδιο μήκος κύματος με το άκρικο «όχι» και τις αλόγιστες αρνήσεις από την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και, βέβαια, δεν έχει καμμία σχέση με το ακροδεξιό ντελίριο διαφόρων στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Στη Νέα Δημοκρατία σε αυτό το κρίσιμο εθνικό ζήτημα είναι όλοι μαζί, ενωμένοι, αν και αναφέρονται σε εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις. Είναι όλοι μαζί και ανεύθυνοι βέβαια, γιατί ποτέ δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες που έχουν, ιστορικές και διαχρονικές, για το ζήτημα αυτό.

Αν, όμως, κάποιος βάλει στη σειρά δηλώσεις, προτάσεις, πρωτοβουλίες και πράξεις στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, αναλόγως βέβαια με την εποχή, τότε καταλαβαίνει το αλαλούμ σε αυτή την παράταξη, μια παράταξη «μπαμπούσκα». Στο κυνήγι της εξουσίας και του κομματικού συμφέροντος ο κ. Μητσostas με τις υπαναχωρήσεις του δεν συνέβαλε στη διαμόρφωση εθνικής γραμμής. Έδωσε, έτσι, το άλλοθι στον κ. Τσίπρα να πορευθεί μόνος του σε όλη τη πορεία αυτής της διαπραγματεύσεως.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η δική μας παράταξη, η δημοκρατική, προοδευτική παράταξη, συνέβαλε καθοριστικά στις σχέσεις καλής γειτονίας με τη FYROM. Είμαστε εμείς που συνολογήσαμε το 1995 την ενδιάμεση συμφωνία, μια συμφωνία που έδωσε τέλος στην όξυνση, επέτρεψε τον διάλογο, άνοιξε τον δρόμο για την οικονομική και εμπορική συνεργασία. Και, βέβαια, κυρίως άνοιξε τον δρόμο για την εξεύρεση μιας ολοκληρωμένης λύσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Η ενδιάμεση συμφωνία απέτρεψε τα επικίνδυνα αδιέξοδα, που με ευθύνη της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο 1990 - 1993 είχαν δημιουργηθεί. Και, βέβαια, μην ξεχνά κανείς ότι ήταν η δική μας παράταξη το 2003, που άνοιξε τον δρόμο της ευρωπαϊκής προοπτικής των Βαλκανίων.

Σήμερα, στο Κίνημα Αλλαγής, όπως έχω επαναλάβει πάρα πολλές φορές, πιστεύουμε στη λύση, αλλά όχι σε οποιαδήποτε λύση. Η συμφωνία που παρουσίασε η Κυβέρνηση δεν αποτελεί ολοκληρωμένη λύση. Έχει θετικά σημεία -ναι- που ανταποκρίνονται στο πλαίσιο που εμείς έχουμε θέσει, ώστε να επιλυθεί το ζήτημα.

Η υλοποίησή της, όμως, δεν εξαρτάται από την Ελλάδα, αλλά αποκλειστικά από τις ενέργειες της γειτονικής χώρας. Υπάρχει, λοιπόν, μεγάλη αβεβαιότητα. Υπάρχουν όροι και προϋποθέσεις, που είναι άγνωστο εάν και πότε θα επιλυθούν, ενώ οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνουμε είναι άμεσες.

Εκτός από τις αβεβαιότητες, υπάρχουν αρνητικά σημεία και προβλήματα που μπορεί να απομακρύνουν την προοπτική μιας βιώσιμης και εθνικά επωφελούς λύσης.

Τα γεωπολιτικά συμφέροντα της Ελλάδας συνδέονται με την αρμονική συνύπαρξη με την οντότητα της FYROM, με την προϋπόθεση, όμως, ακύρωσης κάθε αλυτρωτικής αναφοράς από τη μεριά τους. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η συμφωνία αυτή πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να βελτιωθεί πριν να είναι αργά.

Δεν πρέπει να βιαστείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, να προχωρήσετε στις υπογραφές. Η βιασύνη, άλλωστε, σας οδήγησε στο να δεχθείτε να συζητήσετε ως λύση σ' αυτή την τόσο ευνοϊκή συγκυρία τη «Δημοκρατία του Ίλντεν» και ήμασταν εμείς που βάλαμε τέλος σ' αυτά τα σχέδιά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν είναι κριτήριο για Έλληνα Πρωθυπουργό το άθροισμα των επαίνων από το εξωτερικό, αλλά η κατοχύρωση των εθνικών συμφερόντων. Γι' αυτό θα κριθείτε, κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Αξιοποιήστε, κύριε Τσίπρα, τη στάση μας και διεκδικείτε, επιτέλους, να μπει τέλος στον αλυτρωτισμό των γειτόνων μας. Αυτό επιβάλλει το εθνικό καθήκον, έστω και την ύστατη ώρα.

Επί τη ουσίας μιλώντας, δεν χρειάζονται πολλά λόγια, γιατί τα πράγματα είναι εντελώς συγκεκριμένα. Υπάρχουν τρία κυρίως σημεία που είναι ιδιαίτερα προβληματικά και πρέπει να αλλάξουν. Η αναθεώρηση του συντάγματος των Σκοπίων πρέπει να περιλαμβάνει την προσαρμογή της εθνικότητας και της γλώσσας σύμφωνα με τη νέα ονομασία.

Θέλω να σημειώσω εδώ ότι το σημερινό σύνταγμα της FYROM δεν προβλέπει μακεδονική εθνικότητα. Δεν μπορεί, λοιπόν, οι γείτονες να αναγνωρίζονται επίσημα από εμάς με τη σφραγίδα μας «Μακεδονία» και η γλώσσα να αναγνωρίζεται ως «μακεδονική».

Είναι σαφές ότι ανεξάρτητα από τις υποσημειώσεις, τις ερμηνείες και τους αστερίσκους, έτσι διατηρείται το πνεύμα και ο δυναμισμός του «μακεδονισμού», που αποτελεί το βασικό όχημα του αλυτρωτισμού σε βάρος της χώρας μας.

Επιπλέον, υπάρχει και ουσιαστικό πρόβλημα με τον συγχρονισμό των διαδικασιών. Η επιστολή πρόσκλησης για την ένταξη στο NATO πρέπει να σταλεί μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας από τα Σκόπια, έτσι ώστε να μη δημιουργηθούν τετελεσμένα σε βάρος της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς, για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι όταν διαπραγματεύεται ο κ. Τσίπρας, πρέπει να ανησυχούν όλοι οι Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Στην προχθεσινή συνέντευξη που έδωσε ο κ. Τσίπρας δήλωσε χαρούμενος και ευτυχής, λέγοντας ότι θα τον κρίνει η ιστορία γι' αυτή τη συμφωνία. Βεβαίως, θα κριθεί από την ιστορία στο μέλλον, αλλά πριν από αυτό θα κριθεί στον παρόντα χρόνο, τώρα, από τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Φοβάται και αποφεύγει την έκφραση της λαϊκής βούλησης και τις εκλογές, γιατί ξέρει ότι εκεί, στις εκλογές, το «όχι» δεν μπορεί να το κάνει «ναι», το «όχι» του ελληνικού λαού δεν ξανααλλάζει μετά από αυτές τις εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Η ώρα, λοιπόν, της κρίσης πλησιάζει. Η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει. Έρχεται η ώρα του λαού και η καταδίκη και η δική σας και του συγκυβερνήτη σας, που σας κρατά στην εξουσία σαν δεκανίκι, θα είναι αμελίκτη και βαριά.

(Ζηηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Καμμένος, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια αυτού του διημέρου πρόσεξα με ιδιαίτερη προσοχή τις ομιλίες όλων των συναδέλφων από όλες τις πλευρές. Και νομίζω ότι ο ελληνικός λαός, όταν άκουσε τις θέσεις των Βουλευτών, θα κατάλαβε τι ακριβώς συζητούμε.

Όμως, θα απευθυνθώ πρώτα σε αυτούς που βρίσκονται έξω από αυτή την Αίθουσα, έξω από το κτήριο της Βουλής, εκείνους που διαδηλώνουν σήμερα για το όνομα της Μακεδονίας, εκείνους που ανησυχούν, αυτούς με τους οποίους βρισκόμαστε και θα βρισκόμαστε μαζί στα συλλαλητήρια για τη Μακεδονία.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, όχι επιφωνήματα!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Και αυτοί όλοι δεν είναι ακροδεξιοί. Αυτοί όλοι δεν είναι εγκάθετοι κάποιων τοπικών οργανώσεων της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα βγήκαν να διαδηλώσουν, ενώ μέχρι χθες κρύβονταν. Αυτοί όλοι δεν είναι εκείνα τα νεοναζιστικά στοιχεία, τα οποία χθες τόλμησαν να μιλήσουν μέσα στη Βουλή για πραξικόπημα και για ενεργοποίηση των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, προσβάλλοντας το πολίτευμα και το στράτευμα.

Ανησυχούν μαζί με αυτούς αρκετοί άνθρωποι, απλοί πατριώτες, οι οποίοι δεν ανήκουν σε κόμματα. Ανησυχούν άνθρωποι της Εκκλησίας, ανησυχούν γέροντες στο Άγιο Όρος. Και ανησυχούν γιατί θεωρούν ότι αυτό το οποίο προσπάθησε να περάσει σαν τίτλος για τη σημερινή ημέρα, δηλαδή ότι σήμερα η Βουλή των Ελλήνων παραχωρεί τον όρο «Μακεδονία», είναι κάτι το οποίο ενέχει κίνδυνο εθνικής υποχώρησης.

Θέλω, λοιπόν, εδώ να ξεκαθαρίσουμε ότι σήμερα δεν ψηφίζουμε τη συμφωνία για την οποία αύριο θα πάει ο κ. Κοτζιάς ως Υπουργός των Εξωτερικών να υπογράψει, να μονογράψει, τη συμφωνία, η οποία θα τεθεί σε ισχύ μόνο και εφόσον θα περάσει μία ολόκληρη διαδικασία από τη μεριά της FYROM, θα γίνουν εκλογές, θα γίνει δημοψήφισμα, θα αποκτηθεί η πλειοψηφία των 2/3 στη Βουλή, θα γίνουν συνταγματικές αλλαγές και εν συνεχεία θα έρθει για κύρωση.

Άρα, λοιπόν, αυτή η συμφωνία και αυτή η μονογραφή που θα υπογραφεί αύριο δεν έχει καμμία ισχύ, όπως περιγράφεται ξεκάθαρα στο άρθρο 20, που λέει ότι προϋπόθεση της ισχύος της συμφωνίας είναι το σύνολο των διαδικασιών που περιγράφονται, όπως είπα προηγουμένως.

Και, βεβαίως, όταν θα έλθει αυτή η συμφωνία στη Βουλή, αν

έλθει και εφόσον συμφωνήσουν από την άλλη πλευρά, πράγμα που εμείς αμφισβητούμε διότι η συγκεκριμένη συμφωνία ήδη στα Σκόπια έχει βρει την αντίδραση του ίδιου του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά και του συνόλου της αντιπολίτευσης, εάν έλθει, λοιπόν, θα ερωτηθεί η Βουλή.

Εδώ, λοιπόν, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι η θέση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, όπως έχουμε δημόσια δεσμευτεί, θα είναι αρνητική όχι μόνο με την ψήφο, αλλά και με οποιονδήποτε τρόπο μπορούμε, ώστε αυτή τη συμφωνία να μην την επικυρώσει το ελληνικό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επειδή γελάτε, θα σας πω ότι εσείς δεν έχετε καμμία δύναμη και λέτε ψέματα στον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός, όμως, στους Ανεξάρτητους Έλληνες έδωσε τη δύναμη να το κάνουν αυτό, όσο παραμένουν στην Κυβέρνηση.

Πολλοί επιθυμούν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες από σήμερα να είχαν φύγει από την Κυβέρνηση. Το ερώτημα που θα κάνω είναι το εξής: Εάν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ψήφισαν σήμερα την πρόταση δυσπιστίας, τι θα γινόταν; Δύο τινά. Το πρώτο, διερευνητικό κύκλοι από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπου θα βλέπαμε τον κ. Θεοδωράκη να συνεχίζει να παρακαλά να γίνει μέλος της Κυβέρνησης και βεβαίως μια ομάδα άλλων Ανεξαρτήτων Βουλευτών, οι οποίοι δεν θα είχαν καμμία αντίσταση στην παράδοση του όρου «Μακεδονία», όπως δημόσια λένε. Το δεύτερο θα ήταν, εάν δεν πετύχαινε η σύσταση μιας νέας κυβέρνησης, θα είχαμε εκλογές. Αν στις εκλογές αυτές, ο ελληνικός λαός επέλεγε τη Νέα Δημοκρατία και έδινε στον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη και την απόλυτη πλειοψηφία, ερωτώ: Θα υπέγραφε τη συμφωνία αυτή με την παράδοση του όρου «Μακεδονία», ναι ή όχι;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Όχι.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): «Όχι».

Την απάντηση την έδωσε η ίδια η κ. Μπακογιάννη. Την απάντηση τη δίνουν οι ίδιοι οι ομιλητές σας: Ένα μεγάλο «ναι», το οποίο έχετε πει εδώ και πολλά χρόνια, πολύ πριν το πει ο ΣΥΡΙΖΑ, πολύ πριν το πει το ΠΑΣΟΚ, πολύ πριν το πει οποιοσδήποτε άλλος.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μη φωνάζετε, κύριοι συνάδελφοι. Ησυχία, παρακαλώ πολύ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Θα τα ακούσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα τα ακούσετε όλα.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είμαστε στην Κυβέρνηση αυτή και μπορεί να μη βρισκόμαστε τόσο πλησίον όσο βρίσκονται άλλα κόμματα της Κεντροαριστεράς στην Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τα άλλα κόμματα της Αριστεράς ή της Κεντροαριστεράς έχουν άλλου είδους προβλήματα.

Ακούσαμε τον κ. Θεοδωράκη. Ο κ. Θεοδωράκης είναι αυτός που πριν από λίγο δημοσίως ομολόγησε ότι θα ψήφισε το σχέδιο Ανάν. Η διαφορά του Ποταμιού - των τεσσάρων Βουλευτών που έχουν απομείνει - με τους Ανεξάρτητους Έλληνες είναι ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είναι ένα κίνημα πολιτών, το οποίο παραμένει συμπαγές στη Βουλή σε Κοινοβουλευτική Ομάδα, ενώ το Ποτάμι είναι ένα προϊόν ενός μιντιακού και επιχειρηματικού σωλήνα, το οποίο βρίσκεται εν πλήρη τρικυμία εν κρανίω.

Στην ομιλία του ο κ. Θεοδωράκης στη Βουλή των Ελλήνων μάς είπε πριν από λίγο ότι στο διαβατήριό του έχει σφραγίδα του '89 που λέει «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Ψάξτε το διαβατήριό σας. Γιουγκοσλαβία ήταν τότε ακόμα. Λάθος κάνετε. Ψάξτε το.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Και του κ. Μαυρωτά; Και εσάς γράφει «Δημοκρατία της Μακεδονίας» το '89; Μπράβο, κύριε Μαυρωτά. Τότε σας είχαμε αθλητή στο πόλο, θυμάμαι, αλλά τέτοια σφραγίδα δεν υπήρχε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση δυσπιστίας αφορά δύο θέματα. Το πρώτο είναι η οικονομική κατάσταση της χώρας. Το δεύτερο αφορά το κείμενο της συμφωνίας για τη λύση του

σκοπιανού.

Ο κ. Μητσοτάκης βλέπει το μαρτύριο του ελληνικού λαού να τελειώνει σε λίγες μέρες, ένα μαρτύριο στο οποίο υπέβαλαν τον λαό τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και ο συνεταίρος του τότε, ο κ. Σαμαράς, με την άφρονα και εγκληματική οικονομική πολιτική τους. Ο κ. Μητσοτάκης, λοιπόν, ευρισκόμενος σε πλήρη πανικό, βαραί πολιτικές μπαλωθιές όπου βρει, γιατί δεν μπορεί να χωνέψει ότι καλύτερες μέρες έρχονται για τον ελληνικό λαό και ότι αυτός δεν θα καρπωθεί τίποτα.

Μετά την 21^η Αυγούστου, που η Ελλάδα βγαίνει από τα μνημόνια, που αυτός ήταν ο κύριος λόγος συνεργασίας μας με τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν υπάρχει καμιά ελπίδα γι' αυτούς όλους. Χάνεται το πολιτικό του μέλλον και οι πολιτικές ερινύες του παρελθόντος που κατέστρεψαν τον αείμνηστο πατέρα του, είναι πάλι εδώ και παραμονεύουν για να τον κατασπαράξουν.

Οι παλαιότεροι Βουλευτές -λίγοι έχουμε μείνει εδώ μέσα από το '93- θα θυμόμαστε να σείεται το στάδιο Ειρήνης και Φιλίας με το «αλήτη, προδότη, Σαμαρά». Θα θυμόμαστε τις δηλώσεις του Αντώνη Σαμαρά για τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη που τότε τον αποκαλούσε «εφιάλτη». Και θα θυμόμαστε πολύ καλά τις αναφορές του για το πώς έριξε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ακριβώς πριν προχωρήσει το έργο της, εξαγορασμένος από συμφέροντα που τα κατονόμασε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης. Για να σωθεί πολιτικά, αδιαφορεί, αν και θα αποσταθεροποιηθεί η χώρα και η πορεία και η ανάπτυξη της.

Πολιτική προσωνυμικών συμφερόντων ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία και πολιτική τέτοια που έχει οδηγήσει στο να έχει ουσιαστικά ανατραπεί ο ίδιος ο Πρόεδρός της.

Επισκέφτηκε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον κ. Παυλόπουλο και πριν κάνει καν δήλωση, βγήκε εκείνος που πρόδωσε τη Νέα Δημοκρατία το '93 και κρατάει τα ηνία της σήμερα, ο κ. Σαμαράς να κάνει δημόσια δήλωση επιτιθέμενος στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Υποκατέστησε τη Νέα Δημοκρατία ο «εφιάλτης», αυτός που έφερε τα ακραία στοιχεία του ΛΑΟΣ, που ο Κώστας Καραμανλής ονόμαζε ως άκρα και ανακοίνωνε ότι δεν θα συνεργαστεί ποτέ μαζί τους.

Τώρα, όμως, έρχομαι στη συμφωνία για το σκοπιανό, γιατί δεν θα έπρεπε να ξεχνιόμαστε. Ο κ. Μητσοτάκης με την πρόταση δυσπιστίας, με το κείμενο αυτό δεν στοχεύει στην Κυβέρνηση. Στους Ανεξάρτητους Έλληνες στοχεύει και επιδιώκει να απαξιώσει την πολιτική στα εθνικά θέματα και την αξιοπιστία μας ως κίνημα πολιτών. Θα είχα απόλυτα δίκιο να το κάνει, αν το κίνημα των Ανεξάρτητων Ελλήνων υιοθετούσε τη σύνθετη ονομασία και δεν επέμενε στη μαχητική του γραμμή, που επιμένει για να μην περιληφθεί ο όρος «Μακεδονία» στο όνομα των Σκοπίων.

Η Νέα Δημοκρατία είναι αυτή που δέχεται τη σύνθετη ονομασία και παραχωρεί τη Μακεδονία στους Σκοπιανούς. Για αυτό δεν τολμά να αρθρώσει λέξη για το τι προτείνει. Δεν ακούστηκε σήμερα τι θα έκαναν εάν αύριο ήταν κυβέρνηση, αν πέρναγε η πρόταση δυσπιστίας.

Η υποκρισία και ο πολιτικός αμοραλισμός δεν έχει όρια, κύριε Μητσοτάκη. Μιλάει για εθνική υποχώρηση και προδοσία, ένα κόμμα που ξεπούλησε το εθνικό θέμα από της δημιουργίας του, τόσο αυτό όσο και το ΠΑΣΟΚ το 1995. Ποιος άρχισε να μιλάει για διπλές ονομασίες, για σύνθετες ονομασίες, για διεθνείς ονομασίες; Ποιος μίλησε για Βόρειες, Νέες, Άνω Μακεδονίες και δεν έχει τελειωμό το ξεπούλημα; Το ΠΑΣΟΚ.

Ποιος αναγνώρισε πρώτος τα Σκόπια ως Μακεδονία στις 2 Δεκεμβρίου του 1991 και μάλιστα, σε κανονισμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που αφορούσε την εισαγωγή προϊόντων από τις Δημοκρατίες της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, της Κροατίας και της Σλοβενίας; Ο κ. Σαμαράς, αυτός που ανέτρεψε τον τότε Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, τον πατέρα του σημερινού Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας.

Ποιος είπε στις 18 Φεβρουαρίου του 2008 ως Υπουργός των Εξωτερικών: «Εγώ πάντως είμαι διατεθειμένη να αποδεχτώ αυτό που απέκρυψε ο πατέρας μου το '93», υπονοώντας καθαρά το όνομα «Νέα Μακεδονία»; Η κ. Μπακογιάννη! Ποιος είπε στις 26 Αυγούστου του 2008 ότι το «Βόρεια Μακεδονία αποτελεί γεωγραφικό προσδιορισμό»; Η κ. Μπακογιάννη.

Ποιος Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος σε συνάντηση στο

Παρίσι με τον Υπουργό Εξωτερικών των Σκοπίων στις 6 Δεκεμβρίου του 2009 δεν επέμενε στο erga omnes και στην αλλαγή του Συντάγματος και πρότεινε τον όρο «Makedonski» στην κυριλλική ως προσδιοριστικό στοιχείο της γλώσσας και της εθνότητας; Η κ. Ντόρα Μπακογιάννη. Ποιος αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών τον Μάιο του 2010 δήλωσε ότι το «Βόρεια Μακεδονία» ταιριάζει στο πλαίσιο της λύσης που θέλουμε; Ο κ. Δημήτρης Δρούτσας με Πρωθυπουργό τον Γιώργο Παπανδρέου.

Ο κατάλογος είναι πολύ μεγάλος και σε λίγο ο Υπουργός επί των Εξωτερικών, ακριβώς, θα καταθέσει τέτοιου είδους έγγραφο, που θα καταλάβει ποιος είχε κλείσει το θέμα από πριν. Και δεν είναι η σημερινή Κυβέρνηση. Δεν είναι ούτε καν ο ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς παραμένουμε σταθεροί στην πολιτική μας από τότε που ιδρύθηκε το κίνημα και θα παραμείνουμε μέχρι να φύγει ο τελευταίος και να κλείσει την πόρτα του κινήματος, ενός κινήματος που επεβίωσε επί πέντε εκλογικές αναμετρήσεις, σε αντίθεση με όλους τους άλλους.

Το ξέρετε, κύριε Μητσοτάκη, ότι ο πατέρας σας είχε βρεθεί ένα βήμα πριν από τη συμφωνία τον Ιούνιο του '93, με τον τότε Πρόεδρο των Σκοπίων Γκλιγκόροφ για το όνομα «Σλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας», με το «Μακεδονία» ως γεωγραφικό προσδιορισμό και το «Σλαβική» ως εθνολογικό προσδιορισμό; Και δεν το πέτυχε, γιατί ο Γκλιγκόροφ δεν είχε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία για πέντε έδρες να αλλάξει το σύνταγμα των Σκοπίων. Για πέντε έδρες! Υπάρχει και κείμενο, το οποίο το χειρίστηκε διπλωμάτης που βρίσκεται εν ζωή.

Κύριε Μητσοτάκη, θα σας απογοητεύσω ακόμα μια φορά. Το κίνημα των ΑΝΕΛ παραμένει αταλάντευτο στη θέση του. Δεν δέχεται τον όρο «Μακεδονία» στην ονομασία του κράτους των Σκοπίων. Δεν δέχεται το κείμενο της συμφωνίας. Δεν θα το ψηφίσει όποτε έλθει στη Βουλή. Θα κάνει τα πάντα για να μην περάσει. Οι Βουλευτές των Ανεξάρτητων Ελλήνων δεν θα βάλουν το όνομά τους κάτω από αυτό το κείμενο.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Φωνάζετε. Είστε οι ίδιοι που φωνάζατε το «αλήτη, προδότη, Σαμαρά» και εν συνεχεία φιλάγατε κατουρημένες ποδιές για να σαςβάλει στο Υπουργικό Συμβούλιο. Είστε οι ίδιοι που κατηγορούσατε τα ακραία στελέχη του ΛΑΟΣ, ότι δεν συνεργάζεστε και τον κάνατε Αντιπρόεδρο.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Επειδή έχετε μεγάλο πόνο να μάθετε πότε θα αποχωρήσουμε από την Κυβέρνηση, σας πληροφορώ ότι αυτό δεν θα γίνει, παρά όταν βγάλουμε τον ελληνικό λαό από τα βάραιρα που τον στείλατε εσείς και οι συμπαίκτες σας, του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Δαβάκη, με την Αριστερά πρώτος συνεργάστηκε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατανοώ τη θέση σας.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Το θυμάστε; Μαζί βγήκαμε Βουλευτές τότε. Θυμάστε; Ήταν το 1993. Το ξεχάσατε κι εσείς; Δεν κατάλαβα. Τι κατανοείτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Μαζί με τον κ. Κίρκο, με τον κ. Φλωράκη, μαζί ήμασταν όλοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Σε λάθος κόμμα ήσασταν τότε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρό-

εδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Να σας θυμίσω τις ομιλίες σας στη Λακωνία; Μαζί ήμασταν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Αυτά σε μένα να μην τα λέτε. Έχουμε ζήσει μαζί είκοσι πέντε χρόνια. Σας ξέρω και με ξέρετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πρέπει να κοκκινίζεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Δαβάκη, έχετε σκεφτεί αν όλοι έκαναν όπως εσείς, τι θα γινόταν εδώ μέσα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Όχι, δεν θα γινόταν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν το έχετε σκεφτεί. Παρακαλώ σκεφτείτε το.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Το πρόβλημα δεν βρίσκεται, λοιπόν, στο όνομα της Μακεδονίας, γιατί αυτό προκύπτει από τη χθεσινή ομιλία της κ. Μπακογιάννη, η οποία στη σελίδα 1 των Πρακτικών λέει: «Όλοι όσοι προσεγγίζαμε το θέμα ψύχραιμα και νηφάλια, συμφωνούμε ότι όχι μόνο μπορούσαμε, αλλά έπρεπε από τις αρχές του '90 να είχε βρεθεί λύση. Όμως, τότε δυστυχώς μας κάλυψε το κύμα του λαϊκισμού, της πατριδοκαπηλίας. Κέρδισε ο τυχοδιωκτισμός, κέρδισε ο καιροσκοπισμός». Κέρδισε ο Σαμαράς, δηλαδή, που την ανέτρεψε και σήμερα τον έχει μέσα στο κόμμα της.

Και λίγο αργότερα στην ομιλία της πάλι λέει: «Εκεί εξασφαλίσαμε τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων, εκτός βέβαια του ακραίου ΛΑΟΣ». Το ακραίο ΛΑΟΣ βρίσκεται στην αντιπροεδρία του κόμματός σας, κυρία Μπακογιάννη, αυτή τη στιγμή και με αυτόν συμπορεύεστε, αυτό που ακόμα κι εσείς αρνείστε.

Δύο σχολές υπάρχουν, λοιπόν, στη Νέα Δημοκρατία σήμερα. Υπάρχει η σχολή της κυβέρνησης Μητσοτάκη με το «erga omnes» και τη διπλή ονομασία που περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» και υπάρχει και το ΛΑΟΣ με το Σαμαρά, που σας προειδοποιώ ετοιμάζεται να σας εγκαταλείψει πολύ σύντομα.

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πολύ σύντομα! Θα τα δείτε. Κυριακή κοντή γιορτή. Κυριακή κοντή γιορτή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ ησυχία.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας πω κάτι. Εγώ εντολές από τα μπουζούκια, να ρίξω τη χούντα δεν πήρνω. Την εντολή που πήρατε να ρίξετε τη χούντα, την πήρατε από τα μπουζούκια, από έναν ο οποίος εξετάζεται αν κάνει εμπορία ναρκωτικών και είναι κουμπάρος και χρηματοδότης σας, αλλά ο Τσίπρας δεν έχει εντολές να πάρει από κανέναν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και γι' αυτό είμαστε μαζί. Για να προστατέψετε τη φούντα το κάνετε! Όχι για να ρίξετε τη χούντα. Για να προστατέψετε τη φούντα, να προστατεύσετε το σκάνδαλο της «NOVARTIS».

Το κάνετε για να προστατέψετε τους δικούς σας από τη δικαιοσύνη.

Να σας πω και κάτι άλλο; Μπορεί να διαφωνούμε με τον Πρωθυπουργό σαν Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ πολιτικά, αλλά ποτέ ο Τσίπρας δεν πήρε το αεροπλάνο το κρατικό μαζί με τον Χριστοφοράκο να πάει στα Σκόπια να κάνει μπίζνες για την οικογένειά του. Ποτέ ο Τσίπρας δεν είχε κουμπάρο έμπορο πετρελαίων, ο οποίος κατηγορήθηκε για λαθρεμπόριο, με τον Γκλιγκόροφ, την εποχή του εμπάργκο. Έτσι, για να συνεννοούμαστε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Λοιπόν, ένα και ένα κάνει δύο. Παραμένουμε πιστοί στις θέσεις μας. Και δεν έχει να φοβηθεί τίποτα ο ελληνικός λαός. Εμείς είμαστε η ασφαλιστική δικλίδα, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Όμως, μέχρι τότε και μέχρι να έρθει η ώρα εκείνη που μπορεί να χωρίσουμε τους δρόμους μας, να ξέρετε ότι και η Ελλάδα θα βγει από τα μνημόνια και η διαφθορά, στην οποία στηριχθήκατε εσείς και άλλοι, θα παταχθεί μέσα από την ελληνική δικαιοσύνη και δεν θα προστατευθεί κανένας. Θα προχωρήσουμε μαζί και η Ελλάδα θα μπορέσει να

ζήσει καλύτερες στιγμές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

(Στο σημείο αυτό όρθιοι οι Βουλευτές των ΑΝΕΛ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε ένα λεπτό. Θα αναφερθώ σε ένα μίνι διαδραστικό ζήτημα, το οποίο όμως έχει τη σημασία του, διότι υπάρχει μια διαφορετική άποψη που έχει κατατεθεί από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και θέλω να αιτιολογήσω γιατί θα γίνει η σειρά των τελευταίων ομιλητών κατά τη σειρά που θα προτείνω.

Κατά το άρθρο 142 γίνεται η πρόταση δυσπιστίας, της οποίας η διαδικασία πηγαιίνει κατ' αναλογίαν με το άρθρο 141, που είναι το άρθρο για την ψήφο εμπιστοσύνης. Έχουν γίνει τρεις προηγούμενες συζητήσεις εδώ με άρθρο για την πρόταση δυσπιστίας: ήταν δύο προς την κυβέρνηση Καραμανλή και μία προς την κυβέρνηση Σαμαρά. Στις μεν δύο πρώτες, τον Μάρτιο του 2008 και τον Φλεβάρη του 2007, έκλεισε τη συζήτηση ο Πρωθυπουργός, προηγουμένως μίλησε ο αρμόδιος Υπουργός και αμέσως προηγουμένως αυτός ο οποίος έκανε την πρόταση δυσπιστίας, δηλαδή ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Στη δε τελευταία, που ήταν προς την Κυβέρνηση Σαμαρά, ήταν η σειρά ως εξής: προτελευταίος μίλησε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και προηγουμένως ο αρμόδιος Υπουργός. Δεν υπάρχει, δηλαδή, κάποιος σαφής κανόνας επ' αυτού. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι εφόσον η Κυβέρνηση -το λέω ευθέως διότι το έχουμε συζητήσει το θέμα και εγκαίρως ετέθη το ζήτημα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση- θεωρεί ότι πρέπει να γίνει με αυτή τη σειρά αυτή τη φορά, δηλαδή να μιλήσει τώρα ο Πρόεδρος ο κ. Μητσοτάκης, ύστερα ο Υπουργός Εξωτερικών και να κλείσει ο Πρωθυπουργός, να το πάμε έτσι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν υπάρχει θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο.

(Στο σημείο αυτό όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτός ο άνθρωπος, τον οποίο είδατε πριν από λίγο στο Βήμα, είναι ο Υπουργός Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το πρόβλημα είναι ότι δεν τον βλέπουν μόνο οι Έλληνες, τον βλέπουν και εκτός Ελλάδος. Και μόνο και μόνο για αυτή τη μνημόδια ομιλία άξιζε η πρόταση μομφής την οποία κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέτοιο ρεσιτάλ πολιτικής υποκρισίας και κυνισμού αυτή η Αίθουσα δεν έχει ξαναδεί. Θα επανέλθω, όμως, στον κ. Καμμένο στη συνέχεια, αν και βλέπω ότι αποχώρησε με μεγάλη ταχύτητα από την Αίθουσα. Αναρωτιέμαι γιατί άραγε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Υπάρχουν και ανάγκες. Για όλους μας.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Κάντε ησυχία, παρακαλώ.

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συνεδρίαση αυτή της Βουλής είναι πράγματι από τις κρίσιμότερες των τελευταίων ετών.

Η Κυβέρνηση οφείλει σήμερα να λογοδοτήσει για τα δεινά που επέφερε στη χώρα, με αποκορύφωμα τη χρονική σύμπτωση ενός τέταρτου μνημονίου, επαχθέστερου όλων των προηγούμενων, με μία βαριά εθνική υποχώρηση για το σκοπιανό. Γιατί εσείς μπορείτε να κάνετε πολιτική με ψέματα και με λάσπη, όμως ο πολιτικός κόσμος και κυρίως η κοινωνία δεν πάσχουν από αμνησία.

Δεν είμαστε όμως εδώ πέρα σήμερα για να συζητήσουμε για το παρελθόν, αλλά γιατί σήμερα υποθηκεύετε όλοι σας το μέλλον της χώρας, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και με τις επιλογές σας στα εθνικά θέματα. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Και αποτελεί χρέος μας να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σας σταματήσουμε, ώστε να βάλουν οι εκλογές τέλος στην ανεύθυνη πορεία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι άλλωστε σαφές ότι πίσω από τις υποχωρήσεις, τους συμβιβασμούς, πίσω από αυτό το απίστευτο θέατρο, το οποίο είδαμε να παίζεται πριν από λίγο σε αυτή την Αίθουσα, πίσω από τις μηχανορραφίες, πίσω από τις συκοφαντίες, βρίσκεται η αγωνία σας για την επερχόμενη απώλεια της εξουσίας και κυρίως αυτό σας ενώνει, κύριε Τσίπρα, με τον έντιμο -έτσι τον χαρακτηρίσατε-εταίρο σας, τον κ. Καμμένο.

Είναι όμως και μία ευκαιρία δημοκρατικής κάθαρσης αυτή η συνεδρίαση, μία διαδικασία που δεν αποκαλύπτει μόνο τα δεινά που προκάλεσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τα τελευταία τριάντα χρόνια στη χώρα, αλλά και την ελπίδα που έρχεται, μαζί με την αλήθεια, το σχέδιο, τη δουλειά και το αποτέλεσμα. Γιατί ενωμένοι οι Έλληνες μπορούμε και αξίζουμε καλύτερα και σίγουρα αξίζουμε πολύ καλύτερα από αυτή την ανεύθυνη Κυβέρνηση.

Τρία χρόνια τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιπολιτευθήκαμε με ευθύνη. Έχουν γίνει αυτά τα τρία χρόνια πολλά στη χώρα, τα οποία θα μπορούσαν να δικαιολογούν κατάθεση πρότασης δυσπιστίας: από τη διάλυση της παραγωγικής οικονομίας ως το μαχαίρι στους μισθούς και στις συντάξεις, από την προκλητική ανοχή στη βία μέχρι την υπονόμευση των θεσμών και τις προκλητικές παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη.

Η κατάθεση της πρότασης μομφής έχει τον βαρύτερο συμβολισμό από όλα τα όπλα που διαθέτει η Αντιπολίτευση στο θεσμικό της οπλοστάσιο. Επιλέξαμε να την ενεργοποιήσουμε τώρα, με έναν καθαρό σκοπό: Να θέσουμε όλους τους Βουλευτές ενώπιον των ευθυνών τους, σε μία εξαιρετικά κρίσιμη ιστορική συγκυρία. Θα το πω λοιπόν απλά, για να το καταλάβετε: Ψήφος κατά της πρότασης δυσπιστίας είναι ψήφος υπέρ της συμφωνίας Τσίπρα - Ζάεφ αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ψηφίζοντας «όχι», κυρίες και κύριοι Βουλευτές -και αναφέρουμε ειδικά στους Βουλευτές των ΑΝΕΛ- βγάzte η καθεμία και ο καθένας από εσάς ξεχωριστά ατομικό εισιτήριο για τις Πρέσπες. Εσείς θα φύγετε από την εξουσία, αλλά για τη χώρα αυτή η συμφωνία που φέρνεται θα είναι ένα εισιτήριο χωρίς επιστροφή, γιατί η συμφωνία παράγει τετελεσμένα, τα οποία θα είναι πολύ δύσκολο να αλλάξουν στο μέλλον. Θα έλθει προς κύρωση, αν έλθει, πολλούς μήνες αργότερα θα είναι εξαιρετικά δύσκολο τότε να γίνει η οποιαδήποτε τροποποίηση.

Τώρα, λοιπόν, είναι η στιγμή να αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους, συμπεριλαμβανομένων φυσικά και των Βουλευτών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και φυσικά του Προέδρου τους, του Πάνου Καμμένου.

Θέλω να αντιληφθούν όλοι οι Έλληνες το πρωτοφανές θέατρο υποκρισίας που έχει στηθεί. Στα λόγια οι ΑΝΕΛ εμφανίζονται να διαφωνούν με τη συμφωνία. Λένε μάλιστα ότι δεν θα δεχθούν οποιαδήποτε λύση συμπεριλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγο του. Ισχυρίζονται ότι δεν θα κυρώσουν τη συμφωνία όταν έλθει στη Βουλή. Μας λένε, δηλαδή, «δεν θέλουμε να ρίξουμε την Κυβέρνηση τώρα, αλλά κάποια βολική ίσως στιγμή στο μέλλον. Στηρίζουμε όμως ταυτόχρονα με πάθος τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Εξωτερικών, που τη διαπραγματεύθηκαν και την υπογράφουν αύριο». Δεν παραιτούνται καν από τις υπουργικές τους καρέκλες ως ελάχιστη ένδειξη πολιτικής ευθιξίας.

Εισαγάγατε στη συνταγματική τάξη έναν νέο όρο, αυτόν της ευκαιριακής δεδηλωμένης. Κάτι διαβάζω για Νόμπελ Ειρήνης. Εδώ σας αξίζει το Νόμπελ «πολιτικής απάτης» και στους δυο σας! Γιατί όλα αυτά τα οποία κάνετε είναι συνεννοημένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι επώδυνο, ξέρετε, σε αυτή την Αίθουσα να αναμετράσαι με το παρελθόν σου. Επιτρέψτε μου όμως να υποβάλω τον κ. Καμμένο για λίγο σε αυτή τη βάσανο.

12 Μαΐου 2014: «Υπάρχουν θέματα που για μας αποτελούν «κόκκινη γραμμή» και τα οποία δεν θα παραβιάσουμε ποτέ και για κανέναν λόγο. Δεν συμμετέχουμε σε καμία κυβέρνηση αν αυτές οι κόκκινες γραμμές δεν είναι μέσα στο πλαίσιο της συνεργασίας για μια διακυβέρνηση. Ποιες είναι αυτές; Η πρώτη είναι τα εθνικά θέματα. Εμείς δεν συζητάμε το θέμα της Μακεδονίας. Δεν συμμετέχουμε σε Κυβέρνηση».

18 Ιανουαρίου 2015: «.....οι «κόκκινες γραμμές», οι οποίες δεν ξεπερνιούνται ούτε κατά ένα χιλιοστό. Μη διανοηθείτε, λοιπόν, να διαπραγματευθείτε για το όνομα της Μακεδονίας». Δυο μέρες, μια εβδομάδα μετά μπαίνατε στην Κυβέρνηση.

Έχω πάρα πολλά εδώ. Διαβάζω κάποια ενδεικτικά.

11 Ιανουαρίου 2018: «Η Μακεδονία και το όνομα της Μακεδονίας είναι ένα. Δεν πρόκειται ποτέ να υποχωρήσουμε στην παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας». Κι εδώ αρχίζουν τα ωραία. «Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στον Υπουργό Εξωτερικών Νίκο Κοτζιά να διαπραγματευθεί όνομα το οποίο δεν θα φέρει τον ελληνικό όρο «Μακεδονία», αλλά θα φέρει το οποιοδήποτε όνομα θέλουν αυτοί στα σλαβικά».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάρτε τα και δώστε τα στον κ. Καμμένο να τα θυμηθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τον εμπιστεύεστε ακόμα τον κ. Κοτζιά; Περιβάλλετε τον κ. Κοτζιά με την εμπιστοσύνη σας. Έτσι δεν είναι, κύριε Καμμένε;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Βεβαίως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κουνάτε και το κεφάλι σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχουν περάσει κι άλλοι δημαγωγοί και ψεύτες απ' αυτή την Αίθουσα. Όμως ο ιστορικός του μέλλοντος θα κρατήσει για τον κ. Καμμένο μια ξεχωριστή θέση ανάμεσα στους καιροσκόπους της πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή που το ζήτημα των Σκοπίων επανήλθε στον δημόσιο διάλογο, ήταν σαφές ότι ο κ. Τσίπρας δεν ενδιαφερόταν πραγματικά να λύσει το πρόβλημα. Ήθελε να φαίνεται ότι είναι ο μόνος που επιδιώκει λύση, ενώ όλοι οι άλλοι τον εμποδίζουν. Δηλαδή, έπαιξε από την αρχή ένα μικροκομματικό παιχνίδι σε βάρος των εθνικών συμφερόντων.

Ο άνθρωπος, που έκανε καριέρα στην αντιπολίτευση υβρίζοντας και απειλώντας τους συμμάχους μας, βρέθηκε να προσπαθεί να αποσπάσει τους επαίνους των ξένων και ίσως να ανταλλάξει μια κακή συμφωνία για την Ελλάδα στο σκοπιανό με κάποιες διευκολύνσεις προς την Κυβέρνησή του στα θέματα της οικονομίας. Ο κύριος στόχος του ήταν να δημιουργήσει πρόβλημα στους πολιτικούς του αντιπάλους και ειδικά στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Εξάλλου ο κ. Βούτσης είχε προβλέψει μεγαλοφώνως, ενδεχομένως άθελά του, αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού μέσω του σκοπιανού. Λυπάμαι που, κύριε Πρόεδρε, φανερώσατε την πρόθεσή σας, που δεν είναι άλλη από το να μετατρέψετε ένα εθνικό θέμα σε εργαλείο για τους σκοπούς σας, δηλαδή για την πολιτική σας επιβίωση.

Ο κ. Τσίπρας, σε αντίθεση με αυτό που συνέβαινε σε προηγούμενες κυβερνήσεις, ουδέποτε -επαναλαμβάνω, ουδέποτε- επιδίωξε οποιαδήποτε συναίνεση με τις πολιτικές δυνάμεις όλης της Αντιπολίτευσης για τη διαμόρφωση μιας εθνικής γραμμής κι ενός εθνικού μετώπου. Έκανε το ακριβώς αντίθετο: Μυστική διπλωματία, με διαρροές, με υπονοούμενα, αντί για εμπειρισταμένη ενημέρωση με διαφάνεια και λογοδοσία, όπως έκαναν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Δεν σταμάτησε, όμως, εκεί. Όπως επιχείρησε να γαϊδεύσει το πολιτικό σύστημα, έτσι περιφρόνησε και τους πολίτες που εξέφρασαν τις πατριωτικές τους ανησυχίες. Τους αποκάλεσε υποτιμητικά «όχλο» και τους συκοφάντησε μαζί με τους ακροδεξιούς και εθνικιστές.

Στέκομαι για λίγο στο θέμα των συλλαλητηρίων. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία σεβόμαστε και ακούμε τους πολίτες που όλους αυτούς τους μήνες διαμαρτύρονται σε μεγάλα συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα. Εμείς, όμως, είμαστε εδώ, είμαστε μέσα στην Αίθουσα της Ολομέλειας για να σας σταματήσουμε ακολουθώντας κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί είμαστε η παράταξη της ευθύνης, που εγγυήθηκε πάντα την ομαλότητα. Παίρνουμε δύναμη από τους πολίτες, αλλά δεν υποδαυλίζουμε τα ποτάμια της οργής και της αγανάκτησης, όπως κάνατε εσείς όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση. Εμείς ακούμε την κοινωνία, αλλά απορρίπτουμε τη μισαλλοδοξία, μια μισαλλοδοξία την οποία εσείς καλλιεργήσατε όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση. Κι έχετε το θράσος μετά να μας επιρρίπτετε ευθύνες για τον ασκό του λαϊκισμού και του διχασμού, που εσείς ανοίξατε πριν τις εκλογές του 2015.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς είμαστε εδώ για να ενώσουμε και όχι για να διχάσουμε τους Έλληνες

Επανερχομαι στην ακολουθία των πρόσφατων πολιτικών γεγονότων που αφορούν στο σκοπιανό.

Ήταν από την αρχή σαφές ότι ο κ. Τσίπρας έψαχνε λύση με κάθε τρόπο, χωρίς ούτε ξεκάθαρη τακτική, χωρίς βέβαια «κόκκινες γραμμές». Εμείς τις βάλαμε. Η Κυβέρνηση αναγκάστηκε τελικά να προσαρμοστεί και να τις υιοθετήσει μόνο αφού η Νέα Δημοκρατία έθεσε αποφασιστικά πρώτη τα ζητήματα της αναθεώρησης, του *erga omnes* και του αλυτρωτισμού. Μέχρι τότε, κύριε Τσίπρα, ψαχνόσασταν απλά για μια γρήγορη λύση στο όνομα. Ακόμα κι εκεί, όμως, φάνηκε ότι δεν είχατε ούτε ιστορική συνείδηση ούτε βέβαια και διαπραγματευτικές αντιστάσεις. Το «ναι» το οποίο είπατε, κύριε Τσίπρα, στη «Μακεδονία του Ίλιντεν», δηλαδή στην επιτομή του σκοπιανού αλυτρωτισμού, το πήρατε άρον-άρον πίσω μετά από δικιά μας πίεση. Ούτε και τότε, όμως, πήγατε σε γραμμή εθνικής ενότητας, γιατί το μόνο που σας ενδιέφερε είναι «λύση», οποιαδήποτε λύση, όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

Επιδιόμενος στους γνωστούς αυτάρεσκους τηλεμονολόγους του ο Υπουργός Εξωτερικών αισιοδοξούσε για μια γρήγορη κατάληξη και ο Πρωθυπουργός έδειχνε μια ανεξήγητη βιασύνη σε ένα χρονοδιάγραμμα εξπρές, το οποίο προφανώς αφορούσε το ΝΑΤΟ και τα Σκόπια. Είχαμε, λοιπόν, το εξής παράδοξο: Ο κ. Τσίπρας, που μέχρι πρόσφατα ήθελε να βγάλει την Ελλάδα από το ΝΑΤΟ, να τρέχει τώρα να εντάξει σε αυτό και τα Σκόπια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κι ενώ ήταν οι γείτονές μας που υποτίθεται πως κόπτονταν περισσότερο γι' αυτό το θέμα, να είναι αυτός που σπεύδει πρώτος να κάνει τις μεγαλύτερες υποχωρήσεις. Το γιατί το γνωρίζει μόνο ο ίδιος. Αλλά, όπως είπα και προχθές, η χρονική σύμπτωση της ψήφισης ενός τέταρτου μνημονίου με την υπογραφή μιας συμφωνίας εξπρές στο σκοπιανό μόνο ερωτηματικά μπορεί να εγείρει.

Η πιο απλοϊκή εξήγηση είναι ότι επιχειρείτε έναν συμψηφισμό εντυπώσεων. Θέλετε οι αντιδράσεις για το σκοπιανό, που θεωρείτε ότι προέρχονται από πολίτες που ενδοχόμενως να μη σας στηρίζουν, να καλύψουν τις δεσμεύσεις του τέταρτου μνημονίου, τις μειώσεις του φορολόγητου, τις αυξήσεις στις συντάξεις, τις αυξήσεις στις εισφορές.

Εκεί, όμως, κάνετε λάθος. Γιατί για το σκοπιανό, ξέρετε, έχουν άποψη όλοι οι Έλληνες, όπως και όλοι οι Έλληνες ξέρουν καλά πόσο ακόμα διαρκή λιτότητα φέρνει το τέταρτο μνημόνιο, το οποίο ψηφίσατε προχθές, χωρίς καν να έχετε εξασφαλίσει ακόμα τίποτα χειροπιαστό για την ελάφρυνση του χρέους.

Μια άλλη, όμως, πιο σύνθετη εξήγηση λέει πως ο κ. Τσίπρας υλοποιεί τις ατζέντες άλλων που τον βρήκαν εύκολο να τακτοποιήσει όλες τις εκκρεμότητες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί, κύριε Τσίπρα, φαντάζομαι ότι και εσείς και ο κ. Κοτζιάς θα επιχειρήσετε μια βουτιά στο παρελθόν, αλλά μετά από αύριο η Ιστορία θα γράψει ότι εσείς θα είστε ο Πρωθυπουργός που είπατε τελικά «ναι» σε όλα αυτά που όλοι οι προκάτοχοί σας είχαν πει «όχι». Αυτό θα γράψει η Ιστορία και αυτό δεν θα αλλάξει δυστυχώς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μόνο εσείς τα δεχτήκατε και πρόκειται για μια πρωτοφανή οπισθοχώρηση από την εθνική γραμμή. Είναι ο βασικός λόγος - υπάρχουν και άλλοι - που αυτή η συμφωνία δεν πρέπει να υπογραφεί αύριο. Γιατί όλοι εσείς που θα ψηφίσετε «όχι» στην πρό-

ταση δυσπιστίας, ψηφίζετε «ναι» στη νομική κατοχύρωση των γειτόνων μας, όχι να αυτοπροσδιορίζονται οι ίδιοι ως «Μακεδόνες», αλλά να αναγνωρίζονται ως «Μακεδόνες» από όλους και από την Ελλάδα υποχρεωτικά. Αυτό ψηφίζετε.

Το πραγματικό πρόβλημα, ξέρετε, δεν ήταν ποτέ οι ανοησίες του Γκρουέφσκι περί σφετερισμού της αρχαίας κληρονομιάς του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Αυτό δεν ήταν το πραγματικό πρόβλημα. Το πραγματικό πρόβλημα ήταν ο μακεδονικός αλυτρωτισμός του τέλους του 19^{ου} αιώνα, που εκδηλώθηκε με το σύνθημα «η Μακεδονία στους Μακεδόνες». Αυτό ήταν το αίτημα, αυτό ήταν το κεντρικό σύνθημα της επανάστασης του Ίλιντεν. Και επειδή θεωρώ ότι ο Υπουργός σας δεν είναι ανιστόρητος -βέβαια για τον κ. Τσίπρα έχω κάποιες αμφιβολίες- θεωρώ τεράστιο ατόπημα την υποχωρητικότητα της Κυβέρνησης στο αίτημα των Σκοπίων για ονομασία που αφορούσε το Ίλιντεν. Υπάρχει άλλωστε λόγος, κύριε Τσίπρα, που η Βουλγαρία, αν και ήταν από τις πρώτες χώρες που αναγνώρισε τα Σκόπια με το συνταγματικό τους όνομα, «Δημοκρατία της Μακεδονίας», ουδέποτε έχει αναγνωρίσει μακεδονική γλώσσα. Διότι άπαξ και αποδέχεστε την ύπαρξη μακεδονικής εθνότητας και γλώσσας, ο γεωγραφικός προσδιορισμός είναι ουσιαστικά άνευ περιεχομένου. Αυτοί που ομιλούν τη «μακεδονική», αποκλείεται στην πράξη να αποκαλούνται «Βορειομακεδόνες». Να το πω απλά, με τη συμφωνία, το κράτος των Σκοπίων παίρνει γεωγραφικό προσδιορισμό, αλλά ο λαός του όχι. Με τη συμφωνία που έχετε φέρει οι κάτοικοι της «Βόρειας Μακεδονίας» θα ονομάζονται «Μακεδόνες» και θα μπορούν να λένε ότι ομιλούν τη «μακεδονική γλώσσα».

Αν, όμως, στη «Βόρεια Μακεδονία» ζουν «Μακεδόνες», τότε προφανώς κάποιος μπορούν να ισχυριστούν στο μέλλον ότι υπάρχει και μια «Νότια Μακεδονία» στην οποία ζουν επίσης «Μακεδόνες». Ακόμα και αν κατοικούν σε δύο κράτη, το έθνος τους θα είναι ένα, όπως ακριβώς οι Κορεάτες της Βόρειας και της Νότιας Κορέας και άλλοτε οι Γερμανοί της Ανατολικής και της Δυτικής Γερμανίας.

Έχετε καταλάβει τι κάνετε, κύριε Τσίπρα;

Ξέρετε, είναι λίγο αγενές να κοιτάτε συνέχεια το κινητό σας την ώρα που μιλάω από το Βήμα της Βουλής. Αλλά νέα κοινοβουλευτικά ήθη εισάγετε, φαντάζομαι.

Τα ανέχεστε, άραγε, όλα αυτά εσείς και ειδικά οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ της βόρειας Ελλάδος; Όχι μόνο νομιμοποιείτε, αλλά ενισχύετε με τη συμφωνία σας τον σκοπιανό αλυτρωτισμό.

Και αυτό λέω και σε εσάς, κύριε Καμμένε, για να μην παριστάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε τι γίνεται σε αυτή την Αίθουσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αλυτρωτισμός μέσω του μακεδονισμού και ο μακεδονισμός μέσω της γλώσσας και της εθνότητας, πλήττει τα εθνικά μας συμφέροντα. Και, δυστυχώς, δεν είναι μόνο αυτό το μόνο σοβαρό πρόβλημα της συμφωνίας Τσίπρα - Ζάεφ. Το «*erga omnes*» ουσιαστικά δεν διασφαλίζεται, καθώς για τη διεθνή χρήση του ονόματος δίνεται μια πενταετία. Για τα εσωτερικά έγγραφα -για τις ταυτίτητες, παραδείγματος χάριν- δεν τίθεται όριο. Απλώς, συνδέεται γενικά με την ευρωπαϊκή πορεία των Σκοπίων, κάτι που αν ποτέ συμβεί, τοποθετείται σε ένα μακρινό και αβέβαιο μέλλον.

Ολόκληρη αυτή η αυθαίρετη κατασκευή των Τσίπρα - Κοτζιά είναι στον αέρα. Κάθε βήμα της μπορεί να υπονομεύσει το επόμενο. Στο μεσοδιάστημα, όμως, θα παράγονται τετελεσμένα, τα οποία δεν θα μπορούν να αναιρεθούν αργότερα.

Η γειτονική χώρα καλείται από το ΝΑΤΟ προς ένταξη τώρα. Η Ελλάδα θα περιμένει τελευταία να κυρώσει το πρωτόκολλο ένταξης. Πόσο εύκολο θα είναι να κάνει διαφορετικά αν ήδη είκοσι οκτώ από τα είκοσι εννέα μέλη της Βορειοατλαντικής Συμφωνίας θα το έχουν πράξει;

Γι' αυτό και σας λέμε ότι η συμφωνία παράγει αποτελέσματα με την υπογραφή της. Γι' αυτό και οι Βουλευτές που τη στηρίζετε και που στηρίζετε την Κυβέρνηση, είστε συνυπεύθυνοι γι' αυτό που πάει να γίνει στις Πρέσβεις αύριο.

Αυτή είναι η διαπραγμάτευση που κάνατε, κύριε Κοτζιά. Κι αν ισχύει η δήλωσή σας, πως θα λύσετε και τα προβλήματα της Αλβανίας πριν πάτε διακοπές, ένας λόγος παραπάνω να ξεκινήσετε από τώρα διακοπές διαρκείας με την απόφαση του ελληνικού λαού να σας στείλει στα έδρανα της αντιπολίτευσης, για να στα-

ματήσετε να κάνετε άλλη ζημιά στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Όλα αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για έναν Πρωθυπουργό που και σήμερα ακόμα λέει ψέματα.

Πού είναι το Severna Makedonija;

Κύριε Τσίπρα, κοιτάξτε με λίγο, αν θέλετε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σας ακούω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Πού είναι το Severna Makedonija, το οποίο εξαγγείλατε στο διάγγελμά σας; Την τελευταία φορά που το ανέφερα, βολικά δεν ήσασταν στην Αίθουσα.

Διαβάζω, λοιπόν, αυτό το οποίο είπατε εσείς στον ελληνικό λαό πριν από λίγες ημέρες: «Συμφώνησαν να μετονομάσουν τη χώρα τους σε Δημοκρατία της Severna Makedonija, δηλαδή στη γλώσσα μας σε Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριοι συνάδελφοι, κάντε ησυχία. Δεν μιλάμε όλοι μαζί.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Το διαβάσατε μόνος σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αλήθεια, όταν τα λέγατε αυτά στο διάγγελμά σας, λέγατε ψέματα ή μήπως δεν είχατε διαβάσει τη συμφωνία;

Μάλλον δεν ξέρετε πού βάζετε την υπογραφή σας, κύριε Τσίπρα.

Αυτό είναι το χειρότερο. Αμφιβάλλω αν την είχατε διαβάσει τη συμφωνία που σας «σέρβιρε» ο κ. Κοτζιάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάμε παρακάτω. Είναι δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού να λέγεται ο κάθε Σκοπιανός «Μακεδόνας», όπως είπατε στην ταλαίπωρη κρατική τηλεόραση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ταλαίπωρη η κρατική τηλεόραση;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Ταλαίπωρη, ε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, κάντε ησυχία!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ταλαίπωρη! Εργαλείο προπαγάνδας είναι η ΕΡΤ έτσι όπως την έχετε κάνει. Δεν ντρέπεστε λίγο! Εργαλείο χυδαίας και άθλιας προπαγάνδας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ήπιος ήμουν στις εκφράσεις μου.

Και τι θα γίνει, κύριε Τσίπρα, κύριε Κοτζιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα εμπορικά σήματα, με τις επιχειρήσεις της βορείου Ελλάδος;

Αλήθεια -προσέξτε με- μεικτές επιτροπές θα γράφουν πλέον τα βιβλία της ιστορίας μας; Αυτό συμφωνήσατε, κύριε Τσίπρα; Γιατί αυτό γράφει σε αυτό που θα πάτε να υπογράψετε αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κι αν όλοι εμείς που διαφωνούμε, μαζί με τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, σε αυτή τη συμφωνία, είμαστε ακραίοι εθνικιστές και υπερπατριώτες, τότε ο κ. Καμμένος τι είναι; Είχε το θράσος σήμερα το πρωί ο κ. Καμμένος να δηλώσει ότι μια συμφωνία είναι καλή, αλλά το όνομα είναι κακό και γι' αυτό το καταψηφίζει.

Και, βέβαια, κύριε Τσίπρα, κατάλαβα -δεν θέλει και πολύ για να καταλάβει κανείς τη γλώσσα του σώματός σας- την αμνηχανία σας όταν ο κ. Καμμένος ήταν στο Βήμα. Σας κοιτάζα και τους τρεις -ο κ. Καμμένος στο Βήμα, εσείς στο έδρανο του Πρωθυπουργού και ο κ. Κοτζιάς δίπλα σας- και έλεγα ότι εσείς έχετε στα χέρια σας την τύχη της εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Δυστυχώς το βράδυ τον αποκαλέσατε «τίμιο άνθρωπο». «Ο κ. Καμμένος είναι τίμιος άνθρωπος. Δεν εμπορεύεται τον πατριωτισμό». Δεν ντρέπεστε λίγο και οι δυο σας γι' αυτό το θέατρο, το οποίο στήνεται εδώ πέρα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είστε μια κοινοπραξία πολιτικού κυνισμού ικανή πλέον για τα πάντα. Σκέτο «Μακεδονία» θέλατε κάποτε, κύριε Τσίπρα, εσείς και οι σύντροφοί σας. Μην το ξεχνάμε.

Ακούστε το εξής, κύριοι συνάδελφοι. Κάτι θα σας θυμίσει: «Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν Σαμαρά - Βενιζέλο και σε κανέναν Τσίπρα να διαπραγματευθεί το όνομα της Μακεδονίας» απαντούσε ο κ. Καμμένος. Αυτά τότε. Τώρα που έγιναν συνεταίροι στην εξουσία, όλα γίνονται και όλα επιτρέπονται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρω ότι επειδή όλα αυτά τα αυταπόδεικτα είναι δύσκολο να απαντηθούν, η Κυβέρνηση καταφεύγει -και είμαι σίγουρος ότι θα καταφύγει και στη συνέχεια- στη γνωστή μέθοδο: Αντιπερισπασμός, λάσπη στον αντίπαλο, στροφή στο παρελθόν με ένα επιλεκτικό μοντάζ δηλώσεων. Με άλλα λόγια, επιστροφή στο χθες για να κρυφτεί η εθνική ζημιά του σήμερα.

Είμαι σίγουρος ότι κάποιοι ξενύχτησαν στο Μαξίμου και στο Υπουργείο Εξωτερικών κόβοντας και ράβοντας χαρτιά και ιστορίες. Προβοκάσιες, ψέματα, αποχαρακτηρισμοί απόρρητων εγγράφων με στόχο να δημιουργηθεί σύγχυση. «Κάποτε ο Καραμανλής είπε, αλλά ο Αβέρωφ έγραψε», «ο Σαμαράς έκανε», «ο Αντρέας ήθελε», «ο Σημίτης», «η Ντόρα», «ο Καραμανλής» κ.λπ.. Μόνο που σκόπιμα δεν λέτε κάτι: Ότι όλα αυτά ήταν αποσπασματικές τοποθετήσεις στο πλαίσιο συζητήσεων. Δεν κατέληξαν πουθενά. Και είναι αδιανόητο να προσπαθείτε να συμψηφίζετε τις υποχωρήσεις που εσείς κάνετε και οι οποίες πια αποτυπώνονται ρητά σε ένα επίσημο κείμενο, σε μια επίσημη συμφωνία, την οποία θα υπογράψετε αύριο και η οποία δεσμεύει τη χώρα.

Αναμοχλεύοντας, λοιπόν, το παρελθόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ξεφύγετε από την αλήθεια του το τι κάνετε με το σκοπιανό στο παρόν.

Στο μεταξύ εμφανίζεστε, κύριε Τσίπρα, σε διάφορους μονολόγους σας, ως προστάτης της μνήμης του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του Ανδρέα Παπανδρέου, του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, την ίδια ώρα που είστε συνέταιρος με τον Πάνο Καμμένο, έχετε πει μόνο ψέματα και έχετε χρεώσει τον τόπο με δυο αχρείαστα μνημόνια! Τι άλλο έχετε να επιδείξετε επιτέλους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το ότι ποζάρετε εδώ πέρα ως κριτής των ηγετών της Μεταπολίτευσης, αποτελεί πολιτική ύβρη.

Όμως δεν είμαστε εδώ πέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να κάνουμε σεμινάρια ιστορίας. Είμαστε εδώ πέρα για να γράψουμε τη δική μας ιστορία, η οποία θα γραφτεί με τις πράξεις μας και τις επιλογές μας.

Και εγώ και εσείς, κύριε Τσίπρα, παίρνουμε τις αποφάσεις μας και θα κριθούμε γι' αυτές. Εσείς είστε έτοιμος αύριο να υπογράψετε μια συμφωνία, που για μένα αποτελεί μείζονα εθνική υποχώρηση και προσπαθώ να το αποτρέψω. Πιστέψτε με, έχω ήδη ήσυχη τη συνείδησή μου. Αμφιβάλλω πολύ αν το ίδιο συμβαίνει με εσάς, κύριε Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όπως είπα, δεν θα επιτρέψω να διχαστούν οι Έλληνες για να ενωθούν οι Σκοπιανοί. Δεν θα επιτρέψω, όμως, και στους Έλληνες να διχαστούν μεταξύ τους. Για μένα το «ή εμείς ή αυτοί» είναι ολέθριο. Είναι το σύνθημα μιας μειοψηφίας, που είχε την αυταπάτη -άλλη μια αυταπάτη!- ότι θα βρει ψεύτικα σωσίβια στο

Όσο για τα καλά λόγια που ακούγονται για το σκοπιανό εκτός συνόρων, θα έπρεπε ίσως να σας κάνουν να ανησυχείτε. Κάθε λύση που θα έβγαζε ένα αγκάθι από την ατζέντα του ΝΑΤΟ ή της Ευρώπης, θα γινόταν δεκτή με ενθουσιασμό. Δεν είναι, βλέπετε, οι ξένοι αυτοί που διακινδυνεύουν το δικό τους εθνικό συμφέρον ούτε διακυβεύεται η ευαισθησία των δικών τους λαών.

Το ίδιο δεν συμβαίνει, άλλωστε, κύριε Τσίπρα, και στην οικονομία; «Ζήτη η καθαρή έξοδος», λένε οι Ευρωπαίοι, καθώς τώρα λήγει ο φθινοπώρος της χώρας από την Ευρώπη και ο κ. Τσίπρας επιβάλλει λιτότητα διαρκείας στον λαό του. Δεν κόβονται, βλέπετε, οι συντάξεις των Ευρωπαίων πολιτών ούτε είναι εκείνοι που θα πληρώνουν για χρόνια φόρους και εισφορές.

Παραμένει, ωστόσο, πολύ ανησυχητική αυτή η χρονική σύμπτωση δύο πρωταρχικής σημασίας θεμάτων για την ασφάλεια και την ευημερία των Ελλήνων. Εύχομαι -θα φανεί, ενδεχομένως,

στο μέλλον- να μην κρίβει δόλιους συμφηφισμούς ή ανταλλαγή εθνικών υποχωρήσεων με κάποιες ανέξοδες ευχές για την οικονομία.

Εμείς, ωστόσο, έχουμε υποχρέωση να κοιτάμε μπροστά και να επιδιώκουμε μια έντιμη σχέση με τους πολίτες. Έχουμε σήμερα το καθήκον να αποक्रούσουμε τη συμφωνία του κ. Τσίπρα, αλλά και να κλείσουμε τις πληγές που άνοιξαν οι τυχοδιωκτικοί χειρισμοί του. Γιατί; Διότι η μυστική διπλωματία, η στοχοποίηση των πολιτικών αντιπάλων, η αυτάρεσκη υποτίμηση της ευαισθησίας της ελληνικής κοινωνίας, έχουν, δυστυχώς, προκαλέσει ξανά μια τυφλή αγανάκτηση. Τα πάθη πολιορκούν και πάλι τη λογική και οι χειρισμοί των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL προσφέρουν, δυστυχώς, έδαφος σε περιθωριακά στοιχεία να πλειοδοτήσουν σε ψευδεπίγραφο εθνικισμό, κάτι που, δυστυχώς, συμβαίνει σχεδόν παντού στην Ευρώπη.

Πατριώτης δεν είναι αυτός που καπηλεύεται τα σύμβολα της ιστορίας μας. Πατριώτης δεν είναι αυτός που κρατάει τη μεγαλύτερη ελληνική σημαία. Πατριώτης δεν είναι ούτε αυτός που παραχαράσσει την ιστορία και κάνει άστοχες ιστορικές συγκρίσεις. Και πατριώτης δεν είναι αυτός, που αντί να εκμεταλλευθεί μια εξαιρετικά ευνοϊκή συγκυρία, αντί να πατήσει πάνω στις επιτυχίες των προηγούμενων, πάει να τη χρησιμοποιήσει για να δημιουργήσει πρόβλημα στην Αντιπολίτευση και για να διχάσει τους Έλληνες.

Οι εκλογές είτε το θέλετε είτε όχι είναι πια θέμα λίγων μηνών και η κρίση των πολιτών στην κάλπη θα βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Και εσείς, κύριε Τσίπρα, θα πάρετε τη θέση που σας αξίζει, αυτή του χειρότερου πρωθυπουργού στην ιστορία της Μεταπολίτευσης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει καταστεί σαφές, πως η περίπτωση τετραετής θητεία των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL γύρισε τη χώρα πολλά χρόνια πίσω και τώρα απειλεί την κοινωνία με μόνιμο δεσμά, με το τελευταίο αυτό δίδυμο του τέταρτου μνημονίου και της συμφωνίας για το σκοπιανό, που ναρκοθετούν εθνικά και οικονομικά το μέλλον της χώρας.

Η σημερινή συνεδρίαση θα έπρεπε να αποτελεί τον θλιβερό επίλογο μιας Κυβέρνησης σε αποδρόμή, μια αποδρόμή που εύχομαι -και πιστεύω ότι το εύχονται και οι πιο πολλοί συμπολίτες- να μην πραγματοποιηθεί κάτω από τα σκοτεινά σύννεφα μιας εθνικής υποχώρησης.

Προειδοποιώ για άλλη μια φορά από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων, πως το να υπογραφεί αύριο αυτή η συμφωνία, καθιστά πολύ δύσκολη την ανατροπή των συνεπειών της στο μέλλον.

Γι' αυτό και η ευθύνη σας, κύριοι της Συμπολίτευσης, είναι βαριά, διότι η ψήφος σας, η ψήφος όλων σας, αφορά την Ελλάδα και τα εθνικά συμφέροντα.

Ταυτόχρονα, όμως, οφείλω να πω ότι το πολιτικό τοπίο δεν ήταν ποτέ πιο καθαρό. Μετά τα ψέματα, μετά τη λάσπη, μετά το λίκισμό, μετά την παρακμή των τελευταίων ετών, τα διλήμματα είναι ξεκάθαρα. Μπροστά ή πίσω, πρόοδος ή οπισθοδρόμηση, δημοκρατία ή παρακράτος, ομαλότητα ή αυταρχισμός, αξιοπιστία ή κυνισμός, ευθύνη ή τυχοδιωκτισμός, αποτελεσματικότητα ή ανικανότητα, αλήθεια ή ψέμα. Αυτά είναι τα διλήμματα στα οποία θα κληθούν να απαντήσουν οι συμπολίτες μας στις επόμενες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η χώρα έχει ανάγκη από μία νέα κατεύθυνση, από μία νέα ηγεσία και από ένα νέο ήθος. Γι' αυτό και οι πολίτες αξιώνουν πια οι εκλογές να γίνουν το συντομότερο δυνατό.

Και αν η πρότασή μας ψηφιστεί σήμερα, ο δρόμος για τις κάλπες ανοίγει και η χώρα θα απελευθερωθεί από αυτόν τον εφιάλτη που ζει τριάντισι χρόνια τώρα. Η Ελλάδα διαθέτει υγιείς, προοδευτικές, δημιουργικές δυνάμεις. Οι Έλληνες έχουν και ικανότητα και αισιοδοξία. Αξίζουμε καλύτερα και μπορούμε καλύτερα. Αξίζουμε και μπορούμε καλύτερα από αυτή την Κυβέρνηση που πρέπει να φύγει πριν κάνει και άλλη ζημιά -αυτή τη φορά εθνική- στη χώρα.

Έχετε όλοι σήμερα μια ηθική ευθύνη. Γι' αυτό και καλώ όλους όσους συνειδητοποιούν πόσο βαριά είναι αυτή η ευθύνη, να υπερψηφίσουν την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης

που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Η Ελλάδα θα γίνει ξανά δυνατή και περήφανη και οι Έλληνες θα σηκώσουμε και πάλι το κεφάλι!

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ πολύ τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Νίκο Κοτζιά να έρθει στο Βήμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ευχαριστήσω τον Πρωθυπουργό της χώρας για τις πολλές και δημιουργικές συζητήσεις που είχαμε πάνω στο σκοπιανό, να ευχαριστήσω τους συναδέλφους μου στο Υπουργικό Συμβούλιο και, ιδιαίτερα, για τις τέσσερις συνεδριάσεις που κάναμε πάνω στο ζήτημα. Πάνω από όλα, όμως, θέλω να ευχαριστήσω την υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, που με μεγάλη σταθερότητα στήριξε, συνέβαλε και δούλεψε για αυτή τη συμφωνία, που είναι η πρώτη συμφωνία τέτοιου είδους που γίνεται όχι με εξωτερικούς συνεργάτες, που δεν γίνεται με «Γрулаκήδες» και πράκτορες της ΕΥΠ αλλά με την υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών.

Το πρώτο ερώτημα που έχουμε να απαντήσουμε είναι το εξής: Τι κρίνεται σήμερα; Το 1990 - 1992 όλοι οι πολιτικοί έλεγαν ότι άλλαζαν οι διεθνείς συνθήκες και δεν τις πήραμε χαμπάρι. Τώρα πάλι αλλάζουν και κάποιοι θέλουν να κάνουν σαν να μην άλλαξαν.

Για εμάς, για την Κυβέρνησή μας, πρώτιστο πατριωτικό καθήκον είναι να δούμε και να αναπτύξουμε τον ρόλο της Ελλάδος στην περιοχή μας, να βρούμε από την κρίση και να πάμε στην ανάπτυξη με ολόκληρη την περιοχή.

Τη λύση του προβλήματος του σκοπιανού δεν τη θέλει πιο πολύ από εμάς ουδείς άλλος, δεν τη θέλει πιο πολύ από τους λαούς της Βαλκανικής ουδείς άλλος, δεν τη θέλει από τους Σλαβομακεδόνες και τους Αλβανούς της φίλης γείτονος χώρας κανείς άλλος περισσότερο. Διότι οι Αλβανοί και οι Σλαβομακεδόνες που έχουν μεγάλη ανησυχία για την εντεινόμενη παρουσία θρησκευτικού φονταμενταλισμού, που επιδιώκει να μετασχηματίσει τον αλβανικό εθνικισμό σε ισλαμισμό και που φαίνεται ότι κάποιοι θέλουν να μην το λάβουμε υπ' όψιν μας.

Αυτή η συμφωνία είναι πατριωτική, διότι μας επιτρέπει να συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις της χώρας, εκεί που υπάρχει το ουσιαστικό πρόβλημα. Κάποια μέρα πρέπει να κουβεντιάσουμε, από ποιους πραγματικά κινδυνεύει η χώρα. Από χώρες που δεν έχουν ούτε Πολεμική Αεροπορία ή απ' αυτούς που είναι έτοιμοι να αγοράσουν F-35; Να πάψουμε να είμαστε φυλακισμένοι της ιστορίας. Η ιστορία είναι σχολείο, από το οποίο πρέπει να μάθουμε και να στραφούμε στο μέλλον.

Θέλω να πω το εξής: Ο πατριωτισμός -και αυτό είναι το κύριο χαρακτηριστικό του- καμαρώνει, αγαπάει τα πάτρια εδάφη, τον πατρίο πολιτισμό, τις πατριές ιστορικές παραδόσεις. Το αντίθετο συμβαίνει με τον εθνικό σοβινισμό. Αυτός θεωρεί τον εαυτό του υπέρτερο όλων των άλλων. Δεν σέβεται τον πολιτισμό, την ιστορία και τις αντιλήψεις των άλλων λαών. Θεωρεί ότι λόγω του αίματός του ή για κάποιον άλλον λόγο είναι υπέρτερος.

Θα κάνω ένα σχόλιο για όσα άκουσα χτες. Πολλοί μας λένε «φέρντε τετελεσμένα», αλλά δεν μας λένε κάτι άλλο. Σ' αυτά τα είκοσι επτά χρόνια -ή πιο σωστά στα εβδομήντα τελευταία χρόνια- πόσα τετελεσμένα φτιάχτηκαν γύρω απ' αυτό το θέμα;

Επίσης δεν μας λένε. Τετελεσμένα δεν θα έχουν απ' αυτή τη συμφωνία οι γείτονές μας; Δηλαδή είναι μικρό πράγμα να αλλάζει η χώρα αυτή το όνομά της; Είναι μικρό πράγμα να αλλάζει το σύνταγμά της και μετά εμείς να πούμε αν θα επικυρώσουμε; Θα κάνουν τις δύο μέγιστες πράξεις για την ταυτότητά τους και μετά εμείς θα επικυρώσουμε. «Αν επικυρώσουμε μετά» -λέει η Αντιπολίτευση- «έχετε δημιουργήσει τετελεσμένα».

Θα είμαι σαφής. Ναι κάνουμε συμβιβασμό. Έχει κανείς την εντύπωση ότι μια διεθνής συμφωνία γίνεται χωρίς συμβιβασμούς; Ξέρετε πότε γίνεται διεθνής συμφωνία χωρίς συμβιβασμούς; Αν έχετε κερδίσει πόλεμο.

Να μας πει η Νέα Δημοκρατία επιτέλους. Κερδίσατε πόλεμο

κύριοι, και δεν θέλετε τίποτα, κανέναν συμβιβασμό, η άλλη πλευρά να μην πάρει τίποτα και απλώς να ψηφίζει; Γιατί να ψηφίζει; Διότι έτσι θέλει ο κ. Ιβανόφ μετά του κ. Μητσστάκη.

Ερωτώ. Έχετε κάνει ποτέ σοβαρές διαπραγματεύσεις ή ισχύει αυτό που είπε ο Αντιπρόεδρός σας, ότι «κάναμε πλακίτσες στους ξένους»; Σοβαρή διαπραγμάτευση δεν μπορείτε να κάνετε σημείο προς σημείο. Γιατί δεν μπορείτε να την κάνετε σημείο προς σημείο; Διότι σε όλα έχετε άλλη γνώμη. Η μόνη σοβαρή διαπραγμάτευση που θα κάνετε είναι η διαπραγμάτευση-«πακέτο», όπου θα δώσετε αυτό για το οποίο καίγεται ο άλλος περισσότερο από εσένα και θα σου δώσει αυτό για το οποίο καίγεται περισσότερο εσύ.

Όταν κάνετε αυτή τη διαπραγμάτευση με τα Σκόπια, να θυμάσαι πάντα το εξής ότι στηρίζεται η διαπραγμάτευση σ' αυτό που βρήκαμε μπροστά μας. Μη μας κατηγορείτε για τα δικά σας τελελεσμένα. Βρήκαμε μπροστά μας και παλαιότερα κείμενα.

Το «μακεδονικό» χωρίστηκε σε τέσσερις περιοχές με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913. Όπως σας ακούω, ακολουθείτε τη γραμμή του διεθνούς αναθεωρητισμού. Θεωρείτε ότι δεν ισχύουν οι διεθνείς συνθήκες, ότι δεν πρέπει να τις λάβουμε υπ' όψιν μας και θα πάμε και θα πούμε στον κ. Μπορίσοφ που είναι από τη Μακεδονία του Πιρίν: «Εσύ απαγορεύεται να λέγεσαι «Μακεδόνας». Εμείς τη Συνθήκη του 1913 δεν την αναγνωρίζουμε». Και μετά ο κ. Ερντογάν δεν θα αναγνωρίσει τη Συνθήκη της Λωζάνης και πάμε λέγοντας.

Ξέρετε πού στηρίζεται αυτό το κράτος και η εξωτερική του πολιτική; Στο Διεθνές Δίκαιο. Όποιος νομίζει ότι αυτή η διεθνής συνθήκη δεν είναι ορθή, να το πει στα ίσια: «Θέλουμε ανατροπή του Διεθνούς Δικαίου, θέλουμε να γίνουν πράξεις, ώστε να τα πάρουμε όλα από τους άλλους», γιατί όλα τα άλλα είναι προπαγάνδα χωρίς αρχή και τέλος.

Να σας πω εγώ τι πιστεύω από την αρχή; Όλοι σας θέλετε να λύσει το ζήτημα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Όλοι σας. Απλώς η διαφορά με εμάς ξέρετε ποια είναι; Το κρύβετε και θέλετε «να μας τα χώνεψτε». Αυτό είναι το ζήτημα και θα σας αποδείξω γιατί το θέλετε αυτό.

Πάμε παρακάτω. Στις συμφωνίες υπάρχει μια πλευρά; Υπάρχουν δύο πλευρές. Ακούω εδώ και μέρες το εξής εκπληκτικό. Παρακολουθώ πολύ καλά τα Σκόπια. Ακούω τον κ. Ιβάνοφ, το VMRO και το παράρτημα του VMRO στην Αθήνα που είναι η Νέα Δημοκρατία. Στην πολιτική αυτή είναι παράρτημα. Λέει, λοιπόν: «Αυτούς έχετε να τους δώσετε τα πάντα. Τους παραδίδουμε τα πάντα, τις εθνικές μας ταυτότητες, τα εθνικά μας δικαιώματα, τις εθνικές μας ανησυχίες». Ωραία τα παραδώσαμε. Πάμε στα Σκόπια. Τι λέει ο Ιβάνοφ και οι άλλοι; «Θέλετε να τα παραδώσετε όλα στους Έλληνες». Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτό το φαινόμενο, και εμείς να τους παραδίδουμε όλα και εκείνοι να μας τα παραδίδουν όλα;

Αλέξη Τσίπρα, μήπως πρέπει να αποκαλύψουμε ότι έχουμε δύο συνθήκες, μία από εδώ για να παραδίδουμε σε αυτούς και μία από εκεί για να μας παραδίδουν; Δεν στέκει αλλιώς αυτή η πολιτική.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Η χώρα χωρίζεται σε δύο στρατόπεδα στο σκοπιανό. Είναι αυτοί που θέλουν λύση και αυτοί που έχουν κάνει ως αρχή τους πολιτική τη μη λύση. Είναι αυτοί που δημιουργήσαν όλα τα προβλήματα και είμαστε εμείς που τα λύνουμε. Αυτή είναι η διαφορά μας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Είστε οπαδοί της αδράνειας. Δεν κάνουμε τίποτα και τα τελελεσμένα δεν μας ενδιαφέρουν. Έχετε μερικούς πιο ειδικούς. Είναι οπαδοί της εκκρεμότητας. Να μένουν όλα εκκρεμή, να μην κάνουν τίποτα. Μου λένε τέσσερις-πέντε Υπουργοί Εξωτερικών από την πείρα τους στην ξενιτιά το εξής: «Νικό να μην κάνεις πολλά. Δεν υπάρχει περίπτωση Υπουργός Εξωτερικών να κριτικάρεται και να υβρίζεται, αν τα αφήνει όλα στην εκκρεμότητα. Αν λύνει προβλήματα, έχει να αντιμετωπίσει πάρα πολλά ζητήματα.»

Πρόκειται για μια συμμαχία, λοιπόν, την άρνησης. Είναι η ίδια παρατάξη που θεωρούσε την Ελλάδα «ψωροκώσταινα» και που φοβάται να κάνει μια διεθνή συμφωνία, γιατί τάχα κινδυνεύουμε

να τα χάσουμε όλα. Όχι η διεθνής συμφωνία είναι πρόοδος, είναι πολύ καλή καλύτερη από την κατάσταση που βρήκαμε.

Η Νέα Δημοκρατία στο διάστημα που γινόντουσαν οι διαπραγματεύσεις για το σκοπιανό, κυβέρνησε δέκα χρόνια με επτά Υπουργούς και ακόμα και σήμερα, που άκουσα προσεκτικά, δεν μας λένε τη θέση τους. Ποια είναι η θέση σας; Καλά εμείς τα δώσαμε, είμαστε κακοί άνθρωποι, στραβοί, γέροντες κ.λπ.. Τι ακριβώς; Ντρέπεστε για αυτά που κάνατε και δεν τα λέτε; Γιατί δεν μας δώσατε τον κατάλογο των ονομάτων που υποστηρίζατε; Μήπως μερικοί από εσάς δεν ξέρουν; Μιλάνε για μυστική διπλωματία και αγνοούν τη διπλωματία του κόμματός τους ή απλώς τα «κολπάκια», όπως είπε κάποιος;

Εγώ θα σας πω το εξής. Υπάρχουν στιγμές καλής διπλωματίας, όπως έκανε ο Καραμανλής στο Βουκουρέστι. Υπάρχουν, όμως, και στιγμές κακής διπλωματίας, όπως τα επτά χρόνια που η Ελλάδα διαπραγματευόταν το όνομα «Μακεδονία - Σκόπια» ως διεθνές όνομα και ως εσωτερικό όνομα της χώρας αυτής το σκέτο «Μακεδονία». Είναι η συνέχεια της διαπραγμάτευσης που έγινε στα δεκαοκτώ από τα είκοσι χρόνια διαπραγματεύσεων, όπου δεν υπήρχε «erga omnes». Φωνασκείτε ότι το «erga omnes» παίρνει και πέντε χρόνια για τα διαβατήρια. Ποιοι; Αυτοί που δέχτηκαν τον ορισμό του «erga omnes» μόνο για διεθνή χρήση, όταν το δέχτηκαν κι αυτό. Πουθενά δεν επιβάλατε στη διαπραγμάτευση το «erga omnes» να είναι και για εσωτερική χρήση.

Και να σας πω το χειρότερο; Όταν σε αυτά τα εξι-επτά χρόνια δέχονταν το εσωτερικό όνομα «Μακεδονία», τι παράγωγο δέχονταν αυτοί που ζητάνε τα παράγωγα και οι επιθετικοί προσδιορισμοί να μοιάζουν με την ονομασία του κράτους; Αφού δέχονταν να λέγεται «Δημοκρατία της Μακεδονίας» αυτό το κράτος, πώς θα λεγόταν ο κάτοικός του; Πώς θα λεγόταν ο πολίτης; Σε ποιον μιλάτε; Σε ποιον τα λέτε αυτά; (Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Να πω εδώ και θα το καταθέσω στο Προεδρείο -θα τα δώσω όλα μαζί-, έχω πάρει άδεια από το Ανώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, να κάνω χρήση εγγράφων που αποχαρακτηρίστηκαν. Είναι η νόμιμη οδός. Ας πάμε:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Με ποια σκοπιμότητα; Ποιο είναι το υπέρτερο συμφέρον;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Θα τα ακούσετε. Θα τα ακούσετε, υπομονή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ ησυχία! (Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Αυτό με το οποίο κρίνει η αρμόδια επιτροπή το έχει ο ανακριτής σας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ηρεμήστε, κυρία Μπακογιάννη. Κυρία Μπακογιάννη, έχετε εκνευρισμό. Δεν θα τα βγάλλω όλα τώρα. Θα τα πούμε και στο τέλος.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποια ήταν τα ονόματα που έδωσε ο Νίμιτς; Τα ονόματα του Νίμιτς ήταν πρώτον, «Vardarski Macedonia». Αυτό το όνομα πιστεύω για λόγους πρακτικούς δεν το δέχτηκαν οι παλαιότερες κυβερνήσεις, διότι το Vardarski μπορεί να εννοεί και τον Αξίο που είναι στην Ελλάδα. Οι Σκοπιανοί δεν το θέλουν, γιατί συνδέεται με τις φασιστικές καταβολές του Βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας.

Το άλλο όνομα ήταν το «Άνω Μακεδονία», το οποίο δεν το θέλουν οι Σκοπιανοί, γιατί έχει καταργηθεί και το τελευταίο κράτος με «Άνω» και η «Άνω Βόλτα» και δεν το θέλαμε κι εμείς, γιατί οι αρχαιολόγοι μας λένε ότι το «Άνω Μακεδονία» είναι κομμάτι της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας. Δεν θέλαμε το «Μακεδονία - Σκόπια» εμείς, διότι θα έμενε σκέτο «Μακεδονία», όπως δεν ήθελε εκείνοι το «Σκόπια - Μακεδονία», διότι θα έμενε μόνο «Σκόπια».

Πήγαμε, λοιπόν, στο όνομα «Βόρεια Μακεδονία». Κι ακούσαμε προχθές τους εκπροσώπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι είναι το όνομα που έχει το μεγαλύτερο αλτρωτισμό και είναι το πιο άθλιο όνομα που θα μπορούσε να δοθεί. Μάλιστα! Αυτή η πρόταση, όμως, για τη «Βόρεια

Μακεδονία» είναι η καλύτερη στιγμή της Νέας Δημοκρατίας στη διαπραγμάτευση, όταν δεν έβαζε σκέτο «Μακεδονία». Είναι αυτό που ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έλεγε ότι η ονομασία τύπου «Βορείου Μακεδονίας», θα μπορούσε να είναι το αποτέλεσμα που αναζητούμε. Είναι αυτό που ο κ. Νίμιτς όταν βολιδοσκοπήσε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αν δέχεται το «Βόρεια» ή «Άνω Μακεδονία», απάντησε η ελληνική Κυβέρνηση «το Βόρεια είναι πιο σωστό και δεν δημιουργεί σύγχυση με παλαιότερα ιστορικά δεδομένα». Είναι αυτό που ο κ. Νίμιτς είπε ότι δέχεται την πρόταση των τότε κυβερνήσεων για τη «Βόρεια Μακεδονία», διότι πληροί το γεωγραφικό κριτήριο. Και είναι αυτό το οποίο στις 8 Ιουλίου του 2009 -όλα αυτά είναι 2009-, που απάντησε η Υπουργός τότε, αφού ερωτήθηκε από τον κ. Νίμιτς, «θέλω να σας ερωτήσω, αξίζει να συνεχίσω τις προσπάθειες μου για το όνομα Δημοκρατία της Βορείου Μακεδονίας;», η κυρία Υπουργός, σε τηλεγράφημα από το Παρίσι στις 8 Ιουλίου του 2009, απάντησε: «Ασφαλώς και αξίζει».

Πώς είναι δυνατόν το όνομα που διεκδικήσατε αλλά δεν τα καταφέρατε να το πάρετε, πώς είναι δυνατόν το όνομα που άξιζε τον κόπο να συνεχιστεί η διαπραγμάτευση, πώς είναι δυνατόν το όνομα που επιλέξατε, όταν το κερδίζει αυτή η Κυβέρνηση να σας δημιουργεί τα προβλήματα που έχετε αποκτήσει;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και με ποιους έχετε αντίρρηση για το «Βόρεια Μακεδονία»;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μη σας τρομάζει η αλήθεια. Είναι ισοπεδωτική η αλήθεια. Με ποιους σας φοβίζει το όνομα «Βόρεια Μακεδονία»; Μαζί με αυτούς στα Σκόπια, δεν είναι απλώς ο Γκρούεφσκι, δεν είναι απλώς ο Ιβανόφ, είναι αυτοί που έκαναν καριέρα και ξόδευσαν το 15% του ΑΕΠ της χώρας για να φτιάχνουν αλτρωτικά αγάλματα. Και λέτε εσείς εδώ, άκουσα χθες και προχθές, «δεν έχει κανένα νόημα ο αλτρωτισμός, ο αρχαϊκός». Υπάρχει σειρά συνεδριάσεων της διαπραγματευτικής ομάδας των δύο κρατών με τον Νίμιτς, που πρώτο ή δεύτερο θέμα στη διαπραγμάτευση ήταν να κατέβει το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου και να αλλάξει το όνομα του αεροδρομίου και να αλλάξει και το όνομα της λεωφόρου που συνδέει τα ελληνικά σύνορα με τα Σκόπια. Μόλις το πήραμε, έπαψε να σας πειράζει. Έπαψε να έχει νόημα. Γιατί; Γιατί έπρεπε να έχετε την τιμιότητα και το θάρρος και να πείτε: «Μπράβο ρε Τσίπρα και η Κυβέρνηση σου, μπράβο ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ που καταφέρατε να κατεβάσετε όλα αυτά τα αλτρωτικά μέσα από τα Σκόπια».

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Το 'ίλιντεν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Το 'ίλιντεν είναι πρόταση του κ. Ζάεφ και συζητήστε μαζί του αν θέλετε. Το όνομα έχει τελειώσει ήδη.

Έρχεται το επόμενο επιχείρημα και το άκουσα από έναν φίλο μου, σεβαστό καθηγητή, τον κ. Μανιάτη, ο οποίος λέει ότι δίνουμε την ΑΟΖ με το κατάπτυστο άρθρο 13. Έτσι δεν είναι;

Αυτό το άρθρο 13 το κατάπτυστο, όμως, είναι ένα άρθρο που είναι επί λέξει και κατά σύμπτωση, το ίδιο άρθρο στην ενδιάμεση συμφωνία που τη θεωρήσατε σπουδαία εσείς και το κόμμα σας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Κατά λέξη. Αλλάζει μόνο η παραπομπή. Αντί να λέει στο άρθρο 18, λέει στο άρθρο 12. Και αναρωτιέμαι: Όταν μας κανονιοβολείτε εδώ και μας λέτε ότι είμαστε αυτό και εκείνο, δεν ξέρατε τι έλεγε η ενδιάμεση συμφωνία; Τόσο σπουδάσατε πάνω στη συμφωνία μας και δεκατέσσερα χρόνια δεν πήρατε χαμπάρι;

Επίσης στο Διεθνές Δίκαιο -και έτσι ερμηνεύεται από την εποχή της ενδιάμεσης συμφωνίας- χρειάζεται ειδική συμφωνία. Αυτή η διατύπωση από τον ΟΗΕ που δόθηκε τότε και τώρα, είναι ότι θα γίνει ειδική συμφωνία για τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει αυτή η χρήση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Το 28 του Συντάγματος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Το είδαμε και αυτό.

Υπάρχει τεκμήριο ότι συμφωνούσατε με το «Μακεδονία - Σκόπια»; Υπάρχει. Υπάρχουν τηλεγραφήματα. Υπάρχουν υπογραφές εδώ από τον κ. Βασιλάκη, που δεν εκπροσωπούσε τον εαυτό του αλλά την Κυβέρνηση τότε, ότι «μας αρέσει αυτή η πρόταση και

μπορούμε να διαπραγματευτούμε». Και ακόμα και ο τότε εκπρόσωπος του Υπουργείου Εξωτερικών έλεγε ότι η ελληνική πλευρά θεώρησε κατ' αρχάς ότι η πρόταση, αν και δεν μας ικανοποίησε πλήρως, καλή είναι για να την κουβεντιάσουμε. Και ρώτησε -λέει- στο τέλος της διαπραγμάτευσης ο κ. Νίμιτς: «Παραμένετε στην ίδια πρόταση; Και απαντάτε: «Ναι τα τρία χρόνια καλά ήμασταν παραμένουμε, αλλά τώρα έχουμε εκλογές και δεν μπορούμε να πάμε με τέτοια πρόταση».

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Πάμε παρακάτω. Εμείς σε αντίθεση με το παρελθόν δεν δώσαμε εθνότητα στη συμφωνία. Ακούω εδώ και δύο ημέρες περί εθνότητας. Ανοίξετε τη συμφωνία. Δεν λέει πουθενά εθνότητα, λέει ιθαγένεια. Και αν δεν καταλαβαίνει τη διαφορά αυτή η Βουλή που η πλειοψηφία τους είναι νομικοί, δεν έχω χρόνο για να την εξηγήσω. Όμως να σας πω μόνο κάτι. Εσείς τη δίνετε την εθνότητα, διότι όταν η συμφωνία λέει «ταυτότητα» και εσείς λέτε ότι δώσαμε «εθνότητα», πάλι εσάς θα επικαλεστεί η άλλη πλευρά.

Τι είναι, λοιπόν, η ιθαγένεια; Το «nationality» μεταφράζεται ιθαγένεια. Τι είναι, λοιπόν, η ιθαγένεια; Δεν είναι δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού του κράτους; Δεν είναι μια υπόθεση που είναι τόσο φοβερή, όπως την παρουσιάζετε, γιατί υπάρχει διάκριση στο άρθρο 7 ότι η γλώσσα τους και τα άλλα συνακόλουθα πρόκειται για σλαβικά;

Και γιατί θέλουν ιθαγένεια «Μακεδονία» οι Σλαβομακεδόνες; Γιατί θέλουν να συμπεριλάβουν και τους Αλβανούς και τους Βλάχους και τους τουρκογενείς κάτω από μία λέξη. Ωραία δεν μας αρέσει. Για να δούμε. Η απόφαση του ΟΗΕ στις 13-8-2001 που τους λέει ότι είναι πολίτες «Μακεδόνες» -να θυμηθώ αν ήμασταν επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ το 2001, κάπου εκεί κοντά ήμασταν- είναι απόφαση άνευ σχολίων.

Τα διαβατήρια που σφραγίζαμε και σφραγίζουμε μέχρι και σήμερα, είναι διαβατήρια που λένε «Macedonian». Εμείς απλώς βάζουμε μια σφραγίδα εδώ κάτω και κοροϊδεύομαστε μεταξύ μας. Και -λέει- η Ελλάδα δεν τα αναγνωρίζει αυτά, αλλά επιτρέπεται να γίνεται χρήση και να έρχονται στην Ελλάδα.

Για πάμε παρακάτω. Άκουσα περί των ηγετών Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και Ανδρέα Παπανδρέου. Τον δεύτερο τον εκτιμώ περισσότερο από τον πρώτο, αλλά και οι δύο στα θέματα των Σκοπίων είχαν πιο ορθολογικές θέσεις από τη Νέα Δημοκρατία.

Τι λέει ο Ανδρέας Παπανδρέου; Για να δούμε τι λέει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. «Α, πα, πα, πα! Ιθαγένεια! Α, πα, πα, πα! Η γλώσσα!». «Εμείς δεν προσπαθούμε να δώσουμε οδηγίες ή να πιέσουμε τη Γιουγκοσλαβία να μη χρησιμοποιεί τον όρο «Μακεδών», χωρίς ταυτόχρονα να αναφέρεται σε εθνότητα». Λέει ο Ανδρέας Παπανδρέου: «Δικαίωμά τους είναι ως χώρα ανεξάρτητη να κάνουν ό,τι θέλουν στον τόπο τους». Ήταν η εποχή που δεν ζητάγαμε «erga omnes» μέσα στη FYROM. «Δεν μας ενδιαφέρει και δεν μας αφορά, αλλά είναι αδύνατον να δεχθούμε τη δική τους παρέμβαση, όσον αφορά εάν υπάρχει μειονότητα ή όχι».

Και γράφει ο κ. Σκυλακάκης, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών, στο βιβλίο του όσον αφορά τον Μητσοτάκη, ότι λέει ο Μητσοτάκης στις 27-6-1992: «Η Ελλάδα δεν ενδιαφερόταν για το όνομα με το οποίο θα γινόταν η αναγνώριση των Σκοπίων στο εσωτερικό τους. Είναι δικό τους θέμα».

Και τώρα μας κάνετε εμάς κριτική ότι τους δώσαμε χρονοδιαγράμματα; Και να σας πω για τα χρονοδιαγράμματα. Καθίσαμε και μελετήσαμε τη Συμφωνία Δυτικής Γερμανίας - Λαϊκής Δημοκρατίας Ανατολικής Γερμανίας. Ήταν η συμφωνία ένταξης της Ανατολικής Γερμανίας στη Δυτική, ενός κράτους εχθρικού και κοινωνικοοικονομικά. Πόσο χρονοδιάγραμμα τους δώσανε για να προσαρμόσουν τα χαρτιά τους, καινούργια και προηγούμενα; Τέσσερα χρόνια. Μιλάμε για το γερμανικό κράτος.

Τι κάναμε εμείς; Συμφωνήσαμε με τη FYROM ότι τα καινούργια έντυπα θα βγαίνουν απευθείας με το νέο όνομα, το άρθρο 8. Και το άρθρο 8 λέει «τα καινούργια ονόματα απευθείας με το νέο όνομα, τα παλιά σε μια διαδικασία πέντε ετών». Τι σημαίνει διαδικασία πέντε ετών; Γιατί φαίνεται ότι δεν έχετε καταλάβει. Τα Σκόπια έχουν αυτή τη στιγμή ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες πληθυσμό και ένα εκατομμύριο μεταναστες. Πώς θα επιβάλουν ότι τα χαρτιά του ενός εκατομμυρίου μεταναστών, θα

αλλάζουν την άλλη μέρα; Δεν θα πρέπει να λήξει το διαβατήριό τους, να πάνε για ανανέωση στο προξενείο τους και την ώρα της ανανέωσης το καινούργιο διαβατήριό να φέρει το καινούργιο όνομα; Ή νομίζετε ότι έχουν καμμία αστυνομία τα Σκόπια να βρει ένα εκατομμύριο μετανάστες και να τους πάρει πόρτα-πόρτα και να τους βάλει να αλλάξουν αύριο το πρωί τα διαβατήριά τους; Είστε λογικοί; Είστε εσείς το κόμμα της επιχειρηματικότητας, της αποτελεσματικότητας;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και ας έλθουμε να μείνουμε σε ένα τελευταίο ζήτημα με την ιθαγένεια και όλα αυτά. Έφτιαξε επίσημο κατάλογο των διαπραγματεύσεων στις 30 Απριλίου 2008 ο ΟΗΕ, επίσημο χαρτί είναι δεν είναι κανένα μυστικό χαρτί, για να το δίνουν εδώ οι άνθρωποι και λέει τι έχουν προτείνει και πού έχουν καταλήξει τα μέρη. Και έχει ως δωδέκατο σημείο τη χρήση του όρου «Μακεδονία» ή «Macedonian». Ποιο είναι το σχόλιο που κάνει το δεύτερο μέρος των συμβαλλομένων, δηλαδή τα Σκόπια; Ότι δεν πρέπει η άλλη πλευρά να κάνει αποκλειστική χρήση. Ποιο είναι το σχόλιο της ελληνικής πλευράς επίσημα καταγεγραμμένο στον ΟΗΕ; Ότι η άλλη πλευρά δεν πρέπει να κάνει αποκλειστική χρήση των όρων «Μακεδονίας» και «Μακεδόνων». Αυτά έχετε δώσει. Και μην κάνετε ότι δεν έχετε ιδέα επ' αυτού.

Εδώ έχουμε ένα ζήτημα παλαιότερο. Ποιο είναι το παλαιότερο; Είναι η γλώσσα. Ποια είναι η γλώσσα; Υπήρχε «μακεδονική γλώσσα» είτε στην αρχαιότητα ή στους FYROMίτες κ.λπ.; Όχι. Ακολούθησε η Γιουγκοσλαβία την πρακτική της Σοβιετικής Ένωσης. Σε κάθε μικρή ή μεγάλη εθνοτική εθνική ομάδα τους έφτιαξε γραπτό αλφάβητο και γραπτό τρόπο καταγραφής της ομιλίας τους. Και έκανε μια γλώσσα, λοιπόν, το 1948 η FYROM, η τότε Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας, τη «μακεδονική». Το 1948 η Αριστερά ήταν στην παρανομία. Εσείς που κυβερνούσατε, τι κάνατε; Τι είπατε;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το 1954 η γλώσσα αυτή αναγνωρίστηκε. Και μετά την αναγνώριση του 1954 έκανε ο Αβέρωφ...

Μετά την αναγνώριση του 1954 έκανε ο Αβέρωφ...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κάνετε την πέμπτη ολομέλεια...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Αφήστε να ξέρω καλύτερα την ιστορία του ΚΚΕ από εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μα για πέμπτη ολομέλεια θα πούμε τώρα; Ελάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Το 1959 ο κ. Αβέρωφ ο αρμόδιος γι' αυτό το ζήτημα δημοσίευσε, αναγνώρισε την ύπαρξη «μακεδονικής γλώσσας». Τον έχετε καταδικάσει; Είναι στην ιστορία της ελληνικής δεξιάς καταδικαστέος ο κ. Αβέρωφ ή είναι ινδάλμα με τη «φωτιά και τα τσεκούρια» του;

Το 1977 ήρθε στην Αθήνα ο ΟΗΕ. Και εκεί στην Αθήνα το 1977 έγινε δεκτή η κυριλική γλώσσα στην εσωτερική απόφαση της «Μακεδονίας» και ταυτόχρονα –αυτό που δεν έχει ειπωθεί δημοσίως– έγινε υιοθέτηση μιας έκκλησης της Γιουγκοσλαβίας περί αυτών των γλωσσών.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μετά απ' αυτό το 1977 αναρτήθηκε η γλώσσα αυτή στις επίσημες γλώσσες του ΟΗΕ. Τραβάτε να δείτε τον πίνακα. Κάντε τον κόπο να δείτε τον πίνακα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ.

Κύριε Υπουργέ, μπορείτε σε τρία λεπτά να κλείσετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, δικαιούμαι δεκαοκτώ λεπτά, συν εννιά η δευτερολογία, συν τρία η τριτολογία. Δεν τα έχω φτάσει καν ακόμα. Δεν έχω πρωτολογήσει καθόλου. Δεν έχω δευτερολογήσει.

Δώστε μου λίγο χρόνο, παρακαλώ.

Το 1992 και 1994 στον διεθνή οργανισμό ISO, που είναι αυτός που κατοχυρώνει τα σήματα από γλώσσες μέχρι πινακίδες, απουσίαζε η ελληνική πλευρά. Είχε μόνο τον κ. Μπαμπινιώτη το 1977, ο οποίος κάνει ότι είναι ο μόνος ειδικός επί των γλωσσών. Αλλά έχω θυμάμαι τον κ. Μπαμπινιώτη ότι έλεγε ότι δεν υπάρχει δημοτική γλώσσα στην Ελλάδα και είχε φτιάξει την νέα κοινή ελληνική τότε υπερασπιζόμενος την καθαρεύουσα. Για να είμαι

σαφής.

Ουσιαστικά ξέρετε τι έγινε; Γιατί φωνάζετε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Να μας πεις για τα σχολικά βιβλία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σας πιάσαμε σαν φοιτήτρια να αντιγράφετε, και φωνάζετε και θέλετε δέκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Βούλτεψη!

Μην υποβάλλετε απορίες. Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Πάμε στο «erga omnes» τώρα.

Στην αρχή όταν δημιουργήθηκε αυτό το κράτος, η θέση του κ. Σαμαρά ως Υπουργού Εξωτερικών ήταν «ναι στο όνομα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας». Τι να κάνουμε; Έμειναν τα ντοκουμέντα. Δεν χρειάζεται να ανοίξω τα αρχεία του Υπουργείου. Τα λέει και ο Σκυλακάκης στο βιβλίο του, τα λέει και ο Βαρβιτσιώτης στο βιβλίο του. Τα λένε όλοι οι άνθρωποι με κύρος στις γραμμές σας.

Μετά είπαν όχι στην ονομασία «Μακεδονία» και παρέμεινε μάχιμη αντίληψη στην ομάδα Έμπερτ, Κανελλόπουλου. Επέμεναν ενάντια στον κ. Μητσοτάκη.

Από τότε από το 1993-1994 έγινε αποδεκτή –αυτά δείχνουν όλα τα αρχεία– η σύνθετη ονομασία. Αλλά ποια σύνθετη ονομασία σας παρακαλώ; Άλλη στο εσωτερικό κι άλλη στο εξωτερικό. Σύνθετη ονομασία μόνο για το εξωτερικό. Και η έννοια του «erga omnes» σε όλες σας τις διαπραγματεύσεις μέχρι τα τελευταία χρόνια ήταν μια. Να μην υπάρχει μόνο το σύνθετο όνομα για τις διμερείς σχέσεις. Να μην υπάρχει μόνο για τις διακρατικές σχέσεις αλλά να είναι και για τους διεθνείς οργανισμούς. Ή κατά άλλους να μην είναι μόνο για τους διεθνείς οργανισμούς αλλά και για τις διακρατικές σχέσεις. Το «erga omnes» αν το δείτε από τα πρώτα τηλεγραφήματα του κ. Ζαχαράκη, ο οποίος υπήρξε και Ευρωβουλευτής σας και μπορεί να σας τα δείξει, ήταν όπως έγραφε για πάσα διεθνή χρήση. Όχι για πάσα χρήση. Και τώρα εσείς που διαπραγματευθήκατε κάποια στιγμή, έστω κι αυτό, για πάσα διεθνή χρήση, μας παραπονιέστε γιατί έχουμε χρονοδιαγράμματα πρακτικής υλοποίησης του «erga omnes» στο εσωτερικό.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αλλά δεν υπογράψατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σε μερικά δεν υπέγραφε η άλλη πλευρά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Βούλτεψη, παρακαλώ. Κάντε ησυχία. Μην το κάνετε αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Τι έλεγε για το διαβατήριό; Έλεγε νέο όνομα και συνταγματικό όνομα. Να τι λένε οι εκθέσεις. Η Ελλάδα δέχθηκε να συζητήσει πρόταση του κ. Νίμιτς για ονομασία στο εσωτερικό και ονομασία στο εξωτερικό. Η Ελλάδα συμφώνησε ο όρος «Μακεδονία» να είναι για εσωτερική χρήση.

Επιβεβαιώθηκε, επίσης, η εκτίμησή μου ότι το όνομα...

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Αυτά θα τα καταθέσετε στα Πρακτικά να τα πάρουμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ναι, βέβαια.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κάποιοι δεν αντέχουν στην αλήθεια.

Επίσης μαζί με αυτό το όνομα υπήρξε τροποποίηση στον σχεδιασμό διαβατηρίων, που θα φέρουν όχι μόνο το νέο όνομα αλλά και το συνταγματικό του κράτους, ενώ σε μας έχει μόνο το νέο όνομα.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εγώ έχω μια υποψία ότι πολλοί φίλοι μου της Νέας Δημοκρατίας –με μερικούς έχω καλές φιλικές σχέσεις– έχουν μπερδέψει το όνομα με τον επιθετικό προσδιορισμό. Άλλο το όνομα. Το «erga omnes» δεν αφορά τους επιθετικούς προσδιορισμούς και ουδέποτε το πάλεψε κανείς αυτό. Το «erga omnes» αφορά το όνομα και το όνομα είναι πέρα για πέρα «erga omnes». Και γι' αυτό εγώ τους σέβομαι που δέχτηκαν οι Σκοπιανοί αυτό το ζήτημα. Και το «erga omnes» δεν είναι μόνο για εξωτερική χρήση, είναι για όλες τις χρήσεις.

Όμως να θυμηθούμε πώς δημιουργήθηκε το πρόβλημα με το «erga omnes»; Πολύ απλά. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα αποφάσισε το 1991 να φτιάξει την επιτροπή Μπανταντέρ, η οποία θα έβλεπε αν τα συντάγματα αυτών των κρατών έχουν αλυτρωτισμό ή όχι. Και τι έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τότε; Αρνήθηκε να πάει σε αυτή την επιτροπή -μικρό το κακό- τη δημιουργία της οποίας την ψήφισε.

Και εδώ πολύ σωστά ο κ. Παπούλιας, όχι ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας, -που ήταν ΥΠΕΞ στις δικές σας κυβερνήσεις- αλλά ο πρώην Πρέσβης λέει: «Το να δεχθεί ο υπεύθυνος εκπρόσωπος μιας κυβερνήσεως τη σύσταση επιτροπής σε οποιοδήποτε διεθνές όργανο, NATO, ΕΟΚ, ΟΗΕ, προκειμένου να συζητηθεί στην επιτροπή αυτή εθνικό θέμα της χώρας του, χωρίς να εξασφαλίσει προηγουμένως τη συμμετοχή της, αποτελεί έσχατο δείγμα διπλωματικής αμάθειας και ανικανότητας». Δικός σας Υπουργός το έχει πει αυτό.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και πάμε τώρα στα σχολικά βιβλία. Η κατηγορία είναι ότι δεχόμαστε να τα δούνε και εκείνοι τα δικά μας και εμείς τα δικά τους. Υπάρχει κανένας που φοβάται ότι αν τα δουν τα δικά μας, θα βρουν παραβιάσεις του διεθνούς νόμου; Αυτό είναι;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αυτή είναι η απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Βούλτεψη, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κυρία Βούλτεψη, δεν φταίω εγώ αν είστε άσχετη. Όλα τα κράτη της Ευρώπης με απαρχή την Aus Politik του Βίλι Μπραντ στη δεκαετία του '70, έφτιαξαν κοινές επιτροπές για να δουν τα προβλήματα ιστορίας στα βιβλία τους. Και το πρώτο παράδειγμα άρχισε ανάμεσα στη Γερμανία και στην Πολωνία που είχε 10 εκατομμύρια νεκρούς από τους Γερμανούς. Κι εσείς ούτε αυτό δεν θέλετε; Αυτή είναι η διεθνής πρακτική. Εγώ φταίω που δεν την ξέρετε;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Βούλτεψη, σας ανακαλώ στην τάξη και μην το επαναλάβετε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Επίσης βρεθήκαμε σε ένα δίλημμα. Υπάρχει το όνομα των brand names, των ονομάτων των επιχειρήσεων. Κάναμε μια μελέτη με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και την Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών - που δεν χαρακτηρίζεται ως φίλα προσκείμενη σε μας- και βρέθηκαν πόσες εταιρείες; Βρέθηκαν τρεις χιλιάδες τετρακόσιες. Και πώς θα λυθεί το πρόβλημα των εταιρειών αυτών με την ονομασία; Από έναν χρόνο διαπραγμάτευση για την κάθε μία;

Αποφασίσαμε μαζί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον ΟΗΕ όπως και στις άλλες υποθέσεις άλλων κρατών, γιατί αυτό είναι το Διεθνές Δίκαιο, εκτός όπως είπα, αν δεν το θέλετε πείτε το...

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριοι, ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών είναι στη Θεσσαλονίκη, για εσάς που φωνάζετε, για να μη μιλήσω για τα τη σχετικότητα που έχετε.

Αποφασίσαμε ότι η καλύτερη λύση είναι διεθνής επιτροπή για μια τριετία υπό τον ΟΗΕ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, που με βάση τα κριτήρια της συμφωνίας θα ελέγξει τα εμπορικά δικαιώματα. Ήταν ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να τα ρυθμίσουμε.

Επίσης όσον αφορά το NATO και το χρονοδιάγραμμα, εδώ έχω μια επιστολή προς τον κ. Στόλτενμπεργκ που την έστειλα προχθές στο NATO. Έχει δεσμευτεί και το είπε δημόσια ο Γενικός Γραμματέας του NATO ότι εάν περάσει η επικύρωση στο Κοινοβούλιο τους, δικαιούνται -δεν τους βάζουμε εμείς, δεν διεκδικούμε εμείς να τουςβάλουμε ή να μην τουςβάλουμε, εκείνοι το θέλουν- να πάρουν πρόσκληση από το NATO. Τι σημαίνει πρόσκληση από το NATO; Να αρχίσουν διάλογο με το NATO.

Γίνονται κράτη-μέλη του NATO όπως ανοήτως ακούω τρεις μέρες εδώ; Όχι. Πότε γίνονται μέλος του NATO; Μόνο εάν ικανοποιήσουν τους όρους που έχει θέσει η Ελλάδα. Ποιοι είναι αυτοί οι όροι; Στο άρθρο 2 στο τελευταίο του σημείο λέει: «Θα γνωστοποιήσει -εμείς δηλαδή- ότι το πρώτο μέρος ολοκλήρωσε τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος, ολοκλήρωσε τις συνταγματικές τροποποιήσεις που προβλεπόντουσαν στην παρούσα συμ-

φωνία» και θα πάρουν ένταξη.

Δηλαδή προσέξτε το εξής. Λέτε ότι εμείς παραδινόμαστε. Ουσιαστικά αυτοί κάνουν δημοψήφισμα και αλλαγή συντάγματος, για να τους δώσουμε μετά το «Ο.Κ.». Και εγώ θυμώμουν -και νόμιζα ότι θα συμφωνούσαμε σε αυτό- ότι λέγατε πάντα: «μην τελειώσετε αυτή την διαδικασία της επικύρωσης πριν πάρουμε τη συνταγματική αλλαγή», την οποία ποτέ δεν ζητήσατε. Ποτέ δεν την έχετεβάλει ουσιαστικά σε μια διαπραγμάτευση. Υπάρχουν κείμενα στη διαπραγμάτευση ότι η συνταγματική αναθεώρηση αντενδείκνυται αυτή τη στιγμή. Να μην τη ζητήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Καταθέστε τα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εδώ είναι. Όλα θα δοθούν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Κυριαζίδη. Μην παρεμβαίνετε σε θέματα που δεν γνωρίζετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σας έχω διακόψει ποτέ εσάς; Θα τα δώσω όλα μαζί. Δεν θα μου πείτε πώς θα μιλάω κύριε. Αυτά στο κόμμα σας. Εγώ έχω ελευθερία στον χώρο που είμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κοτζιά, σας παρακαλώ, μην απαντάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ορίστε, σας καταθέτω τα έγγραφα. Δεν δίνω τα χειρόγραφα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Σας καταθέτω και την ενδιάμεση συμφωνία, άρθρο 13 και τέσσερις σελίδες από το βιβλίο της κ. Στρατή επί του θέματος, που αποδεικνύει ότι δεν είναι αλήθεια αυτή η επίθεση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Νικόλαος Κοτζιάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλω να σας πω ένα τελευταίο. Ποιο είναι το τελευταίο; Και αν προκληθώ, θα τα πούμε όταν θα συζητάμε επί του θέματος. Υπάρχει μια διαπραγμάτευση που έγινε χωρίς να τη γνωρίζει ουδείς ούτε το Υπουργικό του Συμβούλιο στο οποίο καλούνταν -δεν λέω από ποια κυβέρνηση, δεν με ενδιαφέρει αυτό, με ενδιαφέρουν αυτά περί μυστικής διπλωματίας κ.λπ.- να πάει ο διαπραγματευτής στο Συμβούλιο Ασφαλείας και να πει ότι η Ελλάδα συμφωνεί με το τάδε όνομα αλλά επειδή δεν το αντέχει στη δημοσιότητα, δεν μπορεί να το κάνει συμφωνία, να περάσει ως απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, το οποίο θα επικαλεστεί μετά η ελληνική κυβέρνηση για να το εφαρμόσει.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μη φωνάζετε. Θα τα πούμε αναλυτικά όταν θα έρθει η συμφωνία στη Βουλή. Μη φωνάζετε. Ήμασταν η πιο δημοκρατική Κυβέρνηση. Κάναμε τέσσερις συνεδριάσεις των υπουργικών συμβουλίων και ενημερώσαμε τους Αρχηγούς. Μερικοί δεν ήθελαν να τους ενημερώσω εγώ. Θεωρούν ότι δεν ξέρω γράμματα και μου έστειλαν τον εκπρόσωπό τους.

Τους κάναμε ενημερώσεις στην Ειδική Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων -γιατί κάποιος είπε «δεν κάνατε καμμία»- τα οποία έβγαζαν μετά έξω. Κατά συνέπεια δεχθήκαμε και τη σημερινή συζήτηση.

Έχουμε μια συμφωνία που κάνει τον εξής διαχωρισμό στα Βαλκάνια. Από τη μια μεριά είναι οι δυνάμεις στα Σκόπια και στην Ελλάδα που θέλουν λύσεις με μεγάλο κόπο και προσπάθεια και από την άλλη μεριά είναι οι δυνάμεις τις αδράνειας, των εκκρεμοτήτων και του παιχνιδιού του εθνικισμού και όχι του πατριωτισμού που δεν θέλουν λύσεις, αλλά θέλουν διαιωνισή τους και δεν τους νοιάζουν οι συνέπειες τους.

Ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ακούστε με.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κυρία Μπακογιάννη.

Θέλω να διευκρινίσω δύο πράγματα και προς την Αίθουσα και προς τον κύριο Υπουργό.

Πρώτον, τα έγγραφα τα οποία κατέθεσε, κατετέθησαν στα Πρακτικά. Είναι με την υπογραφή μου και τα έχω εδώ υπό την αίρεση την οποία ευθέως και εξαρχής είπε ότι έχει την άδεια του Ανώτατου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου. Αλλιώς το δεδικασμένο της Αιθούσης απαιτεί μια πολύ συγκεκριμένη διαδικασία, την οποία γνωρίζει άριστα ο Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Είναι μέσα η απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ναι, κύριε Υπουργέ, το ξέρω. Το διευκρινίζω, διότι Βουλή είχε χθες, έχει σήμερα, έχει αύριο. Δεν αλλάζουμε λογικές, στη βάση του ποια έγγραφα βολεύουν οποιαδήποτε παράταξη να κατατίθενται ή όχι. Το λέω ευθέως. Τα έχω κρατήσει ακόμη εδώ. Με αυτή την επεξήγηση τα καταθέτω προς τα Πρακτικά.

Δεύτερον για το θέμα των ωραρίων, είναι σαφές ότι στον κύριο Υπουργό θα δινόταν -δόθηκε και έπρεπε να δοθεί, διότι ήταν το καίριο θέμα που συζητήσαμε- μια άνεση χρόνου, όπως δόθηκε και σε πρώην Πρωθυπουργούς. Έτσι δίνεται και σε Υπουργούς. Δεν είναι θέμα δικαίωματος χρόνου, διότι οι χρόνοι τους οποίους ανέφερε ο κύριος Υπουργός, αφορούν συζήτηση νομοσχεδίου των υπευθύνων Υπουργών με πρωτόλογια, δευτερολογία, τριτολογία.

Οι χρόνοι αυτών των συζητήσεων έχουν αποφασιστεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων και ήταν τα δεκαπέντε λεπτά τα οποία είχαμε βάλει. Και σωστά πήγε στα σαράντα και δεν υπήρξε αντίρρηση, απ' ό,τι κατάλαβα, από καμμία πλευρά της Αίθουσας. Θέλω να τα διευκρινίζω αυτά τα θέματα, να είναι και στα Πρακτικά, να είναι πάρα πολύ σαφή για να γνωρίζουμε κάθε φορά πώς λειτουργούμε.

Κάτι θέλατε να πείτε, κυρία Μπακογιάννη. Βεβαίως δεν υπάρχει θέμα συζήτησης, διότι τώρα θα μιλήσει ο Πρωθυπουργός. Το αντιλαμβάνεστε. Μην τοποθετηθείτε επί της ουσίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Τι σας είπε εσάς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αναφέρθηκε σε εμένα. Θέλω ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Δεν σας δίνω τον λόγο. Σε τι αναφέρθηκε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω μόνο ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ύστερα μπορεί να σας τον δώσω. Περιμένετε ένα λεπτό.

Κυρία Μπακογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας είχα ζητήσει να μπορώ να απαντήσω στον κ. Κοτζιά -και είχα έρθει χθες και σας το είχα πει- για έναν πολύ απλό λόγο. Για θέματα τόσο σοβαρά όπως αυτά της εξωτερικής πολιτικής όταν γίνεται χρήση -κατά τον τρόπο με τον οποίο ο κύριος Υπουργός έκανε επιλεκτικά- διαβαθμισμένων εγγράφων, αυτά δημιουργούν εντυπώσεις που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Ζήτησα χθες και προκάλεσα τον κ. Κοτζιά, να καταθέσει το σύνολο των εγγράφων. Ούτως ή άλλως κλείνει η συμφωνία. Εδώ είμαστε να πάμε στη Βουλή και ο κάθε συνάδελφος να έχει τη δυνατότητα από το '89 που επικαλέστηκε ο κ. Κοτζιάς μέχρι σήμερα και τα δικά του να τα δούμε.

Οφείλω, όμως, εγώ να καταθέσω στη Βουλή τρία έγγραφα τα οποία δεν είναι διαβαθμισμένα, κύριε Κοτζιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Και τα οποία δεν θα αναγνώσετε, διότι δεν θα κάνετε ομιλία τώρα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά βεβαίως και θα κάνω ομιλία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Όχι δεν έχετε τον λόγο, κυρία Μπακογιάννη. Να καταθέσετε τα έγγραφα με τον τίτλο τους. Καταλάβατε;

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες)

Θα καταθέσετε τα έγγραφα με τον τίτλο τους. Θα πείτε ποια έγγραφα είναι και θα τα καταθέσετε. Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία. Επιτρέψτε μου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα είχα τελει-

ώσει.

Το πρώτο έγγραφο είναι η αιτιολογική έκθεση της απόφασης της Χάγης, επειδή αναφέρθηκε ο κ. Κοτζιάς στο «Μακεδονία - Σκόπια», που λέει ρητά ότι η Ελλάς -μη σας το μεταφράζω πολύ- πάραυτα αρνήθηκε την πρόταση του «Μακεδονία - Σκόπια». Είναι στο αιτιολογικό της Χάγης, ώστε ο κ. Κοτζιάς να μη χρησιμοποιεί πράγματα για τα οποία δεν ξέρει τι λέει.

Το δεύτερο είναι μια δική μου επιστολή προς τον κ. Μιλοσόσκι με την υπογραφή μου -δικαιούμαι να την δώσω- στην οποία λέει γιατί η Ελλάς αρνείται κοινή επιτροπή. Λέω ότι θέλω να τονίσω ότι η ιστορία είναι μια επιστήμη που δεν γράφεται από επιτροπές και η Ελλάς αρνείται να αποδεχθεί αυτή την πρόταση. Σας το καταθέτω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το τρίτο είναι ένα χαρτί μη διαβαθμισμένο της αμερικανικής πρεσβείας, όπου λέει ο Αμερικανός πρέσβης στα Σκόπια ότι είδε τον κ. Γκρούεφσκι και κάνει μια αναφορά προς το κέντρο και λέει ο Γκρούεφσκι -γιατί εμείς με τον Γκρούεφσκι διαπραγματευθήκαμε, δεν είχαμε την τύχη του κ. Κοτζιά να διαπραγματευθούμε με τον Ζάεφ- ότι οι Έλληνες επιμένουν στο θέμα της identity, δηλαδή της ιθαγένειας και θέλουν ναβάλουν χέρι στη γλώσσα μας. Αυτά λέει ο Γκρούεφσκι στον Αμερικανό πρέσβη. Και δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι επί Νέας Δημοκρατίας αυτό δεν ήταν θέμα. Όποιος έχει άλλο έγγραφο και ο κ. Κοτζιάς, να τα καταθέσει όλα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Όχι, ευχαριστώ πολύ. Σας έδωσα όλη την ευχέρεια και παρακαλώ να συνεννοούμαστε. Δεν υπάρχει θέμα. Έγινε αυτό που έπρεπε να γίνει.

Θέλει τον λόγο και ο κ. Μανιάτης. Δεν υπάρχει ζήτημα, σε λίγο κλείνουμε. Ο Πρωθυπουργός θα κλείσει τη συζήτηση, για να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

Κύριε Μανιάτη, τι θέλετε; Υπάρχει κάτι προσωπικό;

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός Εξωτερικών ανέγνωσε αυτό που είπα χθες με τον δικό του τρόπο. Θα ήθελα, λοιπόν, να ενημερώσω το Σώμα και να ρωτήσω, επειδή με ανέφερε προσωπικά, τα εξής πράγματα, κύριε Υπουργέ.

Η Διεθνής Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας κυρώθηκε τον Νοέμβριο του 1994. Η Ελλάδα την κύρωσε το 1995. Η ενδιάμεση συμφωνία έγινε το 1995, δηλαδή λίγους μόλις μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας των Ηνωμένων Εθνών. Κατά συνέπεια τότε η Ελληνική Δημοκρατία λίγους μόνο μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της διεθνούς συμφωνίας όφειλε με το άρθρο 13 της ενδιάμεσης συμφωνίας, να δώσει το δικαίωμα στο περικόμιστο κράτος των Σκοπίων, να έχει πρόσβαση στην ελληνική ΑΟΖ.

Έκτοτε, όμως -ελάτε τώρα να δείτε το τραγικό λάθος που έχετε κάνει- έχουν μεσολαβήσει περίπου είκοσι χρόνια και το ερώτημα, λοιπόν, που θέλω να κάνω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Σας παρακαλώ, κύριε Μανιάτη, κανένα ερώτημα. Αυτά τα κάνετε χθες. Διευκρινίσατε αυτό που θέλατε. Σας παρακαλώ, μη δυσφορείτε επειδή πήρατε απαντήσεις. Αυτό έγινε τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνω σε δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Τι θα πει τελειώνω; Επί τρεις μέρες τελειώνατε εδώ μέσα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Το δικαίωμα αυτό που μετά από είκοσι πέντε χρόνια εκχωρείται στα Σκόπια εσείς, το έχουν εκχωρήσει η Αλβανία και η Βουλγαρία, χώρες με τις οποίες, επίσης, συνορεύουν τα Σκόπια...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ωραία. Ετέθη το ερώτημα.

Ο Υπουργός έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: ...και χώρες οι οποίες, επίσης, έχουν θάλασσα και οι οποίες θα όφειλαν περίπου είκοσι χρόνια μετά, να έχουν εκχωρήσει τα δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κύριε Μανιάτη, ευχαρι-

στούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κι είμαστε εμείς η πρώτη χώρα που εκχωρεί στο περικλίεστο αυτό κράτος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τώρα τι κάνετε; Ομιλία κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ:...δικαίωμα στην ΑΟΖ, ενώ οι άλλες δύο δεν το έχουν εκχωρήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αυτή είναι η ερώτηση και επί αυτού θα πρέπει να απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Μανιάτη. Επί όποιου θέματος έχει εγερθεί και θεωρεί, θα απαντήσει ο Υπουργός. Μην υποβάλλουμε εδώ ο ένας στον άλλον σε τι θα απαντάει. Προς Θεού!

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ο λόγος που δεν έχει εφαρμοστεί το άρθρο 13 της ενδιάμεσης συμφωνίας, είναι ότι η Ελλάδα από τότε δεν έχει κάνει οριοθέτηση της ΑΟΖ. Κατά συνέπεια η δέσμευση που εσείς πήρατε, συνεχίζει με εμάς. Αυτό που δεν βρίσκω κομψό, είναι να μας κατηγορείτε για τη δικιά σας δέσμευση, που ως τετελεσμένο βρήκαμε στη διαπραγμάτευση.

Δεύτερον, όσον αφορά τα identity, την επιστολή που επικαλέστηκε η κ. Μπακογιάννη, θυμίζω τι λέει το τηλεγράφημα: «Στο σημείο αυτό έγινε λόγος εκ μέρους της κυρίας Υπουργού για τον όρο «Makedonsky»...» -ο όρος «Makedonsky» είναι Μακεδονία- «...ως προσδιοριστικό στοιχείο γλώσσας και εθνότητας του λαού των Σκοπίων».

Δεν ήθελα να σας το διαβάσω. Το αποδεχθήκατε. Είναι τηλεγράφημα με ημερομηνία 20-9-2018 στην κυριλλική πάντα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Τι λέτε τώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεύτερον για τα βιβλία ακόμη και με την Αλβανία επί Σαμαρά ξεκίνησε η κοινή επιτροπή που βλέπει τα βιβλία της Αλβανίας. Τώρα αν ο Σαμαράς έκανε το έγκλημα που μου χρεώνετε έμένα πέντε χρόνια πριν από έμένα, βάλτε τον μέσα. Τι φταίω εγώ;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ωραία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Και για τη Χάγη ένα τελευταίο θα πω. Ακούστε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Να τους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Μπακογιάννη, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Στην κ. Μπακογιάννη αρέσει να κάνει προσωπικές επιθέσεις σε μένα. Πιστεύω ότι δεν νιώθει άνετα με αυτά που κάθε φορά αποκαλύπτω.

Εν πάση περιπτώσει όσον αφορά τη Χάγη, σας θυμίζω ότι πήγαμε σε ένα διεθνές δικαστήριο, το οποίο το χάσαμε εξαιτίας σας, γιατί βγήκατε από το Βουκουρεστί, που δεν χρειάστηκε να κάνουμε χρήση του βέτο, χάρη στην εξαιρετική πολιτική που έκανε ο κ. Καραμανλής μέσα στο συμβούλιο -γιατί είναι μόνο οι πρωθυπουργοί μέσα στο συμβούλιο- και πήρε δεκαεπτά χώρες μαζί του χάρις σ' αυτή την πολιτική. Και βγήκατε εσείς μετά να καμαρώνετε ότι βάλατε βέτο, που δεν είχατε βάλει βέτο, και καταδικάστηκε η Ελλάδα από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για ένα βέτο που δεν βάλατε.

Αυτό το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με την απόφαση που πήρε, δυσκόλεψε εμάς στις διαπραγματεύσεις, διότι βρήκαμε μια απόφαση που δέσμευε τη χώρα. Τα δικά σας τετελεσμένα τα επικαλείστε, για να μας κάνετε κριτική. Αυτά είχα να πω.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, πράγματι, ορισμένες στιγμές που πυκνώνει ο πολιτικός χρόνος, είναι ορισμένες στιγμές όπου έχει καλώς την αίσθηση ότι βρίσκεται μπροστά σε κρίσιμες αποφάσεις,

ιστορικού χαρακτήρα αποφάσεις και ιστορικού χαρακτήρα γεγονότα και αισθάνομαι ότι τούτες οι μέρες είναι μέρος αυτών των στιγμών, που θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει ιστορικές.

Το λέω αυτό, διότι σε λίγες μέρες έχουμε μια πολύ κρίσιμη συνεδρίαση που οριστικοποιεί, κλείνει την τελευταία αξιολόγηση του τελευταίου προγράμματος στήριξης μετά από οχτώ χρόνια μνημονίων στη χώρα. Προχθές μόλις είχαμε την επικύρωση, την ψήφιση των τελευταίων μέτρων σ' αυτή εδώ την Αίθουσα, που παρήλθαν σε συνεννόηση με τους θεσμούς.

Παράλληλα πριν από δυο τρεις μόλις μέρες είχαμε την κατάληξη -μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις σε ένα κρίσιμο θέμα της εξωτερικής μας πολιτικής, σε μια ανοιχτή πληγή στην εξωτερική μας πολιτική, που ταλανίζει τη χώρα μας πάνω από είκοσι έξι χρόνια- με τους βόρειους γείτονές μας σε μια συνολική συμφωνία, η οποία, βεβαίως, έχει διάφορα στάδια μέχρι να επικυρωθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως μια ιδιαίτερα ιστορική στιγμή.

Έχουμε, λοιπόν, δύο εξαιρετικά σημαντικά γεγονότα για τη χώρα: Το ένα είναι αυτό που σφραγίζει το πέρασμα της Ελλάδας από την εποχή της οικονομικής καχεξίας στην εποχή της ανάκαμψης και το άλλο αυτό που σφραγίζει -αν θέλετε- το πέρασμα από μια εποχή στασιμότητας ενός προβλήματος στα σύνορά μας, στα βόρεια σύνορά μας, στην εποχή της ισχυροποίησης της διεθνούς θέσης της χώρας.

Τι συμπεράσματα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έβγαλε η Αξιωματική Αντιπολίτευση από αυτή την πύκνωση του χρόνου; Η Αξιωματική Αντιπολίτευση από αυτά τα δύο γεγονότα έβγαλε το συμπέρασμα ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή, να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας εναντίον της Κυβέρνησης, πράγμα που δεν έχει κάνει εδώ και τρία χρόνια.

Ειλικρινά, δυσκολεύομαι να κατανοήσω αυτή τη σπουδή, όπως ενδεχομένως θα δυσκολευτεί να την κατανοήσει και ο ιστορικός του μέλλοντος. Θα δυσκολευτεί να κατανοήσει, γιατί σε μια θετική συγκυρία για τη χώρα η Νέα Δημοκρατία επιλέγει τώρα να εξαντλήσει ένα από τα ισχυρότερα θεσμικά της όπλα, το ισχυρότερο θεσμικό της όπλο, προκειμένου να ρίξει την Κυβέρνηση ή να απειλήσει ότι θα ρίξει την Κυβέρνηση.

Η αλήθεια όμως είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κανένας από τους ιστορικούς του μέλλοντος, όπως και κανείς άλλος νηφάλιος και αντικειμενικός παρατηρητής δεν θα μπορούσε να αντιληφθεί ούτε τα όρια των εσωκομματικών σας δυσκολιών και προβλημάτων ούτε όμως και τα όρια του πολιτικού σας κυνισμού.

Διότι ξέρετε, το τελευταίο που απασχολεί τον κ. Μητσοτάκη και την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, είναι αυτά εις τα οποία αναφέρεται, τα επιχειρήματα δηλαδή τα οποία αναπαράγει, αναγράφει στην πρόταση που κατέθεσε, στην πρόταση δυσπιστίας εναντίον της Κυβέρνησης.

Ούτε η ισχυροποίηση της διεθνούς θέσης της χώρας σάς ενδιαφέρει ιδιαίτερα ούτε η αποκατάσταση του ηγετικού ρόλου της Ελλάδας στα Βαλκάνια σάς ενδιαφέρει ιδιαίτερα ούτε η ανάκαμψη της οικονομίας σάς ενδιαφέρει ούτε η οριστική ρύθμιση του χρέους. Τίποτε από όλα αυτά δεν σας ενδιαφέρει.

Το μόνο που σας ενδιαφέρει και επιδιώκετε είναι η πτώση της Κυβέρνησης, πριν να οριστικοποιηθεί η έξοδος της χώρας από τα μνημόνια, στα οποία εσείς οδηγήσατε τη χώρα για οκτώ ολόκληρα χρόνια, φέρνοντάς τη σε θέση χρεοκοπίας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και αυτό γιατί γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η αφετηρία της νέας εποχής για τη χώρα, είναι ταυτόχρονα και η κίνηση της αντίστροφης μέτρησης για το όποιο πολιτικό σας αφήγημα.

Βεβαίως διέκρινα καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης και καθ' όλη τη διάρκεια της ομιλίας σας και τον εκνευρισμό σας για το διπλό γεγονός, πρώτον, ότι η διεθνής κοινή γνώμη και η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, αλλά, βεβαίως, και οι εταίροι μας αναγνωρίζουν ότι αυτή η Κυβέρνηση αποκαθιστά την αξιοπιστία της χώρας και δεύτερον -το διπλό σας πρόβλημα- ότι υπάρχει η διεθνής αναγνώριση και η ευρωπαϊκή αναγνώριση του γεγονότος ότι είστε, κύριε Μητσοτάκη, ένας πολιτικός ομοιοπαθητής και ότι συμπεριφέρεστε όχι με βάση πολιτικές αξίες και αρχές, αλλά με βάση τη συγκυρία. Διότι αναφερθήκατε σε κάποιο σημείο της

ομιλίας σας στο αν εγώ έχω ήσυχη τη συνειδησή μου και αν κοιμάμαι ήσυχα. Αυτός ο οποίος είναι σταθερός σ' αυτά που έλεγε δεν έχει κανένα θέμα.

Εσείς τι λέγατε για τη Μακεδονία και το μακεδονικό πρόβλημα, κύριε Μητσοτάκη; Ποια ήταν η θέση και η στάση σας; Ποια ήταν η θέση και η στάση η δική σας προσωπικά για το «μακεδονικό» όλα αυτά τα χρόνια;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Το σημαντικότερο, όμως, το οποίο άκουσα και χρήζει σχολιασμού και απορρέει απ' αυτόν τον εκνευρισμό σας για το πώς αναγιγνώσκει η διεθνής κοινή γνώμη τη συμπεριφορά σας, έχει να κάνει μ' αυτό το ευτράπελο το οποίο μας είπατε, ότι δήθεν είναι χαρούμενοι οι εταίροι μας διότι τους διευκολύνουμε, όπως ακριβώς -είπατε- είναι χαρούμενοι που εμείς θα πάμε στα ακριβά επιτόκια βγαίνοντας από τα μνημόνια και δεν θα μας πληρώνουν αυτοί και γι' αυτό, ενώ δεν είναι έτσι, παρουσιάζουν αυτήν την εξέλιξη ως καθαρή έξοδο.

Ακούστε τι είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι δηλαδή είναι μια αρνητική εξέλιξη αυτό, το ότι φεύγουμε μετά από οκτώ χρόνια από τα πράγματι χαμηλότερα επιτόκια των δανειστών για να πάμε στα λίγο υψηλότερα των αγορών και άρα τι να κάνουμε; Ας μείνουμε για καμμία δεκαριά χρόνια ακόμα στα μνημόνια, κύριε Μητσοτάκη! Αυτή είναι η δική σας αντίληψη!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Προφανώς, όμως, δεν καταλάβατε τι διαβάσατε από την ομιλία σας. Δεν καταλάβατε καν.

Προκαλέσατε, λοιπόν, αυτήν την πρόταση δυσπιστίας για λόγους που εξήγησα πιο πριν και που δεν έχουν να κάνουν με τη συμφωνία.

Όμως, μας και προκαλέσατε αυτήν τη συζήτηση, θα πάρετε απαντήσεις. Άλλωστε πήρατε επί σαράντα πέντε λεπτά απαντήσεις από τον Υπουργό Εξωτερικών αρκετές για να χορτάσει κανείς που δεν έχει πλήρη εικόνα των πραγμάτων. Θα προσπαθήσω να δώσω κι εγώ ορισμένες, κυρίως για να ξεκαθαρίσω στα μάτια του ελληνικού λαού τα πραγματικά κίνητρά σας.

Βγήκατε και μας είπατε, κύριε Μητσοτάκη, ότι μ' αυτήν τη συμφωνία επιχειρούμε να διχάσουμε τους Έλληνες για να ενώσουμε τους Σκοπιανούς. Για κακή σας τύχη, όμως, την ίδια ώρα στη γειτονική χώρα τόσο ο κ. Γκρουέφσκι όσο και ο κ. Ιβανόφ όσο και οι άλλοι συν αυτόν εθνικιστές λένε ακριβώς το ίδιο πράγμα στον κ. Ζάεφ, ότι δηλαδή διχάζει τον λαό του για να ενώσει τους Έλληνες. Μάλιστα, ο κ. Γκρουέφσκι είπε: «Δεν μπορούμε να δεχθούμε αυτήν τη συμφωνία, γιατί για εμάς είναι πολύ χειρότερη απ' αυτήν που συζητούσαμε το 2009». Αυτός τα είπε. Δεν τα λέμε εμείς.

Κύριε Μητσοτάκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς επειδή δεν γίνεται να ισχύουν και τα δύο ταυτόχρονα, δηλαδή και εμείς να διχάζουμε τους Έλληνες ενώνοντας τους Σκοπιανούς και ο Ζάεφ να διχάζει τους Σκοπιανούς ενώνοντας τους Έλληνες, η αλήθεια πρέπει να είναι κάπου αλλού, ότι δηλαδή δεν ισχύει τίποτε από τα δύο.

Ξέρετε τι ισχύει, κύριε Μητσοτάκη; Ισχύει ότι επιλέξατε μ' αυτήν την ανεύθυνη στάση σας στο «μακεδονικό» να ανοίξετε το κουτί της Πανδώρας εν γνώσει σας. Με τις πανομοιότυπες «καθρεπτικές» τοποθετήσεις σας με τους εθνικιστές του VMRO περί ανεπιτρεπτής εθνικής υποχώρησης και μειοδοσίας δεν κάνετε τίποτε άλλο από το να νομιμοποιείτε τον ακραίο, εμπρηστικό, εθνικιστικό λόγο και την ακραία εθνικιστική ορολογία. Το κάνετε αυτό προκειμένου να ψαρέψετε στα θολά νερά του εθνικιστικού ακροατηρίου.

Μάλιστα, λίγο πριν, μιλήσατε για ψευδεπίγραφο εθνικισμό στην ομιλία σας. Δεν καταγγέλλετε τον εθνικισμό. Τον ψευδεπίγραφο! Γιατί, προφανώς, τον original τον υιοθετείτε, τον έχετε στην παράξή σας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Διολισθήσατε, λοιπόν, αυτές τις δυο-τρεις μέρες που συζητάμε αυτό εδώ το θέμα σε αυτήν την Αίθουσα σε εκφράσεις -και αναφέρομαι στους Βουλευτές σας- που δεν έχουν ακουστεί στο Κοινοβούλιο για τον χειρισμό ενός εθνικού θέματος, από τη Μεταπολίτευση και μετά τουλάχιστον. Αφήσατε τους Βουλευτές σας, δεν ξέρω αν τους παρακινήσατε κιόλας, να ομιλούν για προ-

δότες, για προδοσίες, για μειοδοσίες, με αποτέλεσμα μέσα από αυτήν τη συμπεριφορά να αφήνεται ορθάνοιχτη την κερκόπορτα στον εθνικιστικό εσμό της Χρυσής Αυγής, στους υμνητές της χούντας και των ναζί να έρχονται στο Κοινοβούλιο, σε αυτό εδώ το βήμα και να παρακινούν σε κατάλυση του πολιτεύματος, σε κατάλυση της δημοκρατίας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχετε ακέραια την ευθύνη, κύριε Μητσοτάκη, για αυτό. Έχετε ακέραια την ευθύνη που ως όμηρος της ακροδεξιής πτέρυγας του κόμματός σας και του κ. Σαμαρά, δίνετε νομιμοποίηση στο φίδι να ξεμυτίσει από το αυγό του και μάλιστα μέσα στο άντρο της δημοκρατίας, στο Κοινοβούλιο.

Έχετε τεράστια την ευθύνη, γιατί είστε εσείς αυτός που επιλέγετε τελικά να διχάσετε τους Έλληνες στην απέλπιδα προσπάθειά σας να ενώσετε την τριχοτομημένη παράταξή σας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Σε αυτή σας την προσπάθεια δεν διατάσατε μάλιστα να εμπλέξετε με ιταμό τρόπο και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, στην απόπειρα αποσταθεροποίησης που προσπαθήσατε να στήσετε. Όμως, κύριε Μητσοτάκη, θα σας το πω ειλικρινά ότι παρά την κακοστημένη παράσταση θεσμικού εκτροχιασμού που επιχειρήσατε να στήσετε με αφορμή τη συμφωνία για το «μακεδονικό», το μεγάλο σας πρόβλημα -και ξέρετε, αυτό δεν είναι εύκολο να το κρύψετε- είναι ότι υποκρίνεστε, ότι δεν τα πιστεύετε αυτά που λέτε. Κι αυτό δεν μπορεί να κρυφτεί. Δεν σας είναι εύκολο να ισχυριστείτε και να αρθρώσετε σοβαρά επιχειρήματα αποδόμησης μιας συμφωνίας που περιλαμβάνει -και με το παραπάνω- όσα υπερασπίστηκε πρώτος ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και στη συνέχεια φυσικά -πολύ αργότερα βέβαια- αποτέλεσαν τον κορμό μιας γραμμής που ονομάστηκε και εθνική γραμμή.

Διότι αυτή που έχουμε τώρα στο τραπέζι και που σας παρουσίασε αναλυτικά ο Υπουργός των Εξωτερικών, είναι μια συμφωνία που κάθε Έλληνας Πρωθυπουργός, ομολογώ, από το '95 και μετά τουλάχιστον, από την ενδιάμεση συμφωνία και μετά, θα ήθελε να έχει στο τραπέζι. Διότι δεν περιλαμβάνει μόνο τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*, αλλά περιλαμβάνει και ως προϋπόθεση τη συνταγματική αλλαγή της μέχρι σήμερα συνταγματικής ονομασίας της γείτονης, η οποία είναι αναγνωρισμένη από εκατόν σαράντα χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο και όχι από τη Ζιμπάμπουε και τη Μπουρκίνα Φάσο, όπως ακούστηκε από αυτό εδώ το βήμα, αλλά από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής μεταξύ αυτών, τη Ρωσία, την Κίνα, τις μεγαλύτερες χώρες του κόσμου. Περιλαμβάνει, λοιπόν, ως προϋπόθεση τη συνταγματική αλλαγή της συνταγματικής ονομασίας, αλλά και τη συνταγματική αλλαγή για την απαλοιφή κάθε όρου αλутρωτισμού που εμπεριέχεται στο Σύνταγμα των γειτόνων μας.

Με κάνετε και γέλασα γιατί διαβάσατε το διάγγελμα μου. Και διαβάσατε αυτό που σωστά είπα. Διαβάσατε δηλαδή ότι είπα ότι αποφάσισαν οι γείτονες να αλλάξουν το όνομά τους, από εδώ και στο εξής θα λέγονται «*Severna Macedonia*» που στα ελληνικά -το είπα και τουλάχιστον έπρεπε να είχατε την ευφυΐα να το κόψετε εκεί, μπας και γίνει πιστευτό το επιχειρήμά σας, το είπατε όμως-, είναι «Βόρεια Μακεδονία».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Τους ξέφυγε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν ξέφυγε.

Ψάχνουν να βρουν διαρκώς να πουν ότι κάπου κοροϊδέψαμε, κάπου είπαμε ψέματα. Τι απάντησε, λοιπόν, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος των Σκοπίων την επόμενη ημέρα; Ερωτήθηκε από το *real.gr* -διότι έγινε θέμα στα μέσα ενημέρωσης στο διαδίκτυο και στον φιλοαντιπολιτευτικό Τύπο ότι τάχαμου είπαμε ψέματα στο ζήτημα αυτό-: «Είναι αλήθεια ότι έχετε συμφωνήσει με την Ελλάδα ότι μπορεί να διαλέξει αν θα σας ονομάζει «Βόρεια Μακεδονία» ή «*Severna Macedonia*» στις διμερείς σας σχέσεις;» Και η απάντηση του κυβερνητικού εκπροσώπου ήταν η εξής, *mot a mot*: «Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων υπήρχαν πολλές συζητήσεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτόν το λόγο και ναι, η Ελλάδα έχει αυτήν την επιλογή».

Πάμε παρακάτω. Λέτε και ξαναλέτε, αναμασάτε στην προσπάθειά σας να βρείτε ψεγάδια, ότι δήθεν αυτή η συμφωνία αναγνω-

ρίζει μακεδονικό έθνος. Παρακαλώ δείξτε μου σε ποιο σημείο της συμφωνίας αναγνωρίζεται μακεδονικό έθνος. Εγώ, κύριε Μητσοτάκη, δεν βλέπω πουθενά στη συμφωνία να υπάρχει είτε στην ελληνική μετάφραση είτε στην αγγλική, η λέξη «Μακεδονικό έθνος», «Macedonian nation», η λέξη «εθνότητα», η λέξη «ethnicity».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τα συστατικά στοιχεία είναι δύο: η γλώσσα και η ιθαγένεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αφήστε τα συστατικά στοιχεία, κύριε Αθανασίου. Τα είπαμε αυτά τρεις μέρες τώρα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Αθανασίου, ξέρετε κάτι; Εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση να ακούσω τη σκέψη σας και είστε ένας ήπιος άνθρωπος και ευγενής. Αλλά παρατήρησα ότι καθ' όλη τη διάρκεια της ομιλίας του Αρχηγού σας δεν διεκόπη από κανέναν. Μη με διακόπτετε.

Εγώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό το οποίο βλέπω στη συμφωνία αυτή, στο άρθρο 7 παράγραφος 5, είναι να διαφυλάσσεται απόλυτα το δικαίωμα σε εμάς να συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε τους όρους που χρησιμοποιούσαμε μέχρι σήμερα για τον χαρακτηρισμό των γειτόνων μας. Θέλετε «Σλαβομακεδόνες»; Θέλετε «Σκοπιανοί»; Δεν μας εμποδίζει κανένας, με βάση αυτήν τη συμφωνία, σε ό,τι αφορά την εθνότητά τους. Και ασφαλώς σε κανένα σημείο του κειμένου δεν υπάρχει αναγνώριση έθνους, αναγνώριση μακεδονικού έθνους.

Βλέπω, επίσης σε αυτήν τη συμφωνία, στο άρθρο 1 παράγραφος 3β, ότι διαφυλάσσουμε απόλυτα το δικαίωμα να χαρακτηρίζουμε εμείς την ιθαγένεια των γειτόνων μας. Ενώ μέχρι σήμερα τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια σε όλα τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα -και σας ενημέρωσε ο κύριος Υπουργός των Εξωτερικών- σε αυτά με τα οποία ταξιδεύουν στη χώρα μας ταξιδεύουν με ιθαγένεια «Macedonian», «Μακεδόνας», λες και ξαφνικά τώρα εμείς ανακαλύψαμε την Αμερική! Εν τούτοις εγώ βλέπω ότι στο άρθρο 1 παράγραφος 3β από εδώ και στο εξής θα αναγράφεται στα ταξιδιωτικά έγγραφα δίπλα στη λέξη «Macedonian» που ίσχυε μέχρι τώρα και έμπαιναν στην Ελλάδα και σε όλον τον κόσμο, η φράση «πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας».

Βλέπω, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με το άρθρο 7 γίνεται κάτι το οποίο δεν είχε συζητηθεί ουδέποτε και δεν είχε προφανώς κατακτηθεί ουδέποτε στα είκοσι έξι χρόνια που γίνονται διαπραγματεύσεις για το θέμα αυτό και κατά την προσωπική μου εκτίμηση, -μπορεί να έχετε άλλη άποψη- θεωρώ είναι ότι το πιο κρίσιμο θέμα. Θεωρώ ότι είναι το πιο κρίσιμο θέμα γιατί, κατά τη δική μου άποψη, αν θέλετε να κάνω μια παράφραση, η ψυχή μας δεν είναι ο γεωγραφικός προσδιορισμός μπροστά από τη λέξη «Μακεδονία», αλλά είναι η ιστορία μας, είναι η πολιτιστική μας κληρονομιά, είναι τα σύμβολά μας, είναι τα ιστορικά πρόσωπα τα οποία οικειοποιήθηκαν και σφετερίστηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Στο άρθρο 7 υπάρχει απόλυτη διαφοροποίηση μια για πάντα από την αρχαία ελληνική κληρονομιά της Μακεδονίας. Μπαίνει δηλαδή οριστικό τέλος στην απόπειρα οικειοποίησης και σφετερισμού της ιστορίας μας, μέσα από την πλήρη, σαφή και ρητή αναγνώριση της ελληνικότητας της αρχαίας μακεδονικής ιστορικής κληρονομιάς, των ιστορικών προσώπων και των ιστορικών συμβόλων της.

Δεσμεύονται, επίσης, οι γείτονές μας με το άρθρο 8 να προβούν σε αλλαγές σε όλα τα μνημεία, σε όλα τα κείμενα τα οποία και σε όλες τις επιγραφές όπου υπάρχει αναφορά στην αρχαία ελληνική ιστορία της Μακεδονίας. Ήδη πριν από τη συμφωνία άλλαξαν το όνομα του αεροδρομίου τους, της εθνικής τους οδού, του σταδίου τους και σύντομα -αυτό έχει αποφασιστεί- θα αλλάξουν και το όνομα του αγάλματος στην κεντρική πλατεία των Σκοπίων, όπου σκοπιάμε μέχρι σήμερα αναφέροντας ότι είναι το άγαλμα του έφιππου πολεμιστή.

Υποχρεούνται, λοιπόν, με βάση το άρθρο 8, να θέσουν σε όλα τα τυχόν αγάλματα όπου αναφέρονται σε ιστορικά πρόσωπα της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς την επιγραφή ότι πρόκειται, για παράδειγμα, για τον Μέγα Αλέξανδρο, ότι πρόκειται για τον Μακεδόνα πολεμιστή της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας, και είναι σύμβολο της φιλίας και της ενότητας των δύο λαών. Πότε

το κερδίσατε εσείς αυτό, που μας παριστάνετε τους μακεδονομάχους; Πότε;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Το ίδιο θα κάνουν και για την Ολυμπιάδα και για τον Φίλιππο και για όλα τα άλλα μνημεία της πολιτισμικής κληρονομιάς των ελληνιστικών χρόνων της Μακεδονίας, που βεβαίως ταυτόχρονα -και θα το αναφέρουν και είναι τιμή μας- είναι κομμάτι της παγκόσμιας πολιτισμικής κληρονομιάς.

Ταυτόχρονα, στο άρθρο 8 υποχρεούνται εντός έξι μηνών σε όποιον δημόσιο χώρο είναι ανατημένο το δεκαεξάκτινο αστέρι της Βεργίνας να το αποκαθλώσουν, διότι αυτό το σύμβολο είναι σύμβολο της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας. Πότε εσείς κερδίσατε κάτι τέτοιο, έμποροι του πατριωτισμού;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Όπως επίσης, βλέπω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή τη συμφωνία, -διότι υπενθυμίζω ότι ήτο μεζον θέμα την περίοδο 1992-1993- ότι απαλείφεται κάθε αλτρωτισμός από το Σύνταγμα -δεν είναι μια δέσμευση θεωρητική αυτή-, αφού με την Αναθεώρηση του Συντάγματός τους θα εξαλείψουν οποιαδήποτε αναφορά σε μειονότητες στις γειτονικές χώρες. Επαναλαμβάνω, είχε αναδειχθεί -και ορθά- ως το μεζον θέμα την περίοδο 1992-1993.

Βλέπω, τέλος, για την περιβόητη αυτή συζήτηση για τη μακεδονική γλώσσα, η οποία όμως, ειρήσθω εν παρόδω, ήταν αναγνωρισμένη διεθνώς ήδη από τη Συνδιάσκεψη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών το 1977, να υπάρχει σαφής αναφορά ότι αναγνωρίζεται ως νοτιοσλαβική, ως γλώσσα δηλαδή που δεν έχει καμμία σχέση με την ιστορική κληρονομιά της αρχαίας Μακεδονίας. Διότι ο Αριστοτέλης δεν εκπαιδεύει στα σλάβικα τον Μέγα Αλέξανδρο, αλλά χρησιμοποιούσε την αρχαία ελληνική γλώσσα. Αυτά βλέπω εγώ στη συμφωνία που δεν τα βλέπετε εσείς!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και σας ερωτώ: Έχουν όλα τα παραπάνω σημασία για εσάς ή δεν έχουν; Εσείς που για τόσα χρόνια διαπραγματεύεστε, καταφέρατε ποτέ να τα εξασφαλίσετε αυτά; Ο Νίκος ο Κοτζιάς σας είπε τι δίδαν στις διαπραγματεύσεις. Πείτε μας εσείς τι παίρνατε; Πήρατε τίποτα;

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, ανοικτά. Το πρόβλημά σας δεν είναι ότι η συμφωνία είναι κακή. Το πρόβλημά σας είναι ότι έχουμε συμφωνία και -ακόμη χειρότερο για εσάς- ότι αυτή η συμφωνία είναι καλή. Οι μισοί από εσάς δεν θέλανε καμμία συμφωνία. Ο Υπουργός Εξωτερικών αναφέρθηκε στα δύο στρατόπεδα, αυτών που αφήνουν τα ζητήματα ανοικτά και αυτών που λύνουν. Οι άλλοι μισοί, όμως -γιατί πράγματι δεν είναι όλοι σε αυτή τη γραμμή που δεν ήθελαν συμφωνία- δεν θέλετε ένα πράγμα: Να είναι αυτή η Κυβέρνηση που αποδεικνύει ότι μπορεί να πετυχαίνει εκεί όπου όλες οι δικές σας κυβερνήσεις αποπειράθηκαν και απέτυχαν.

Πριν πάω στα τετελεσμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω τα εξής: Άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών, τον τώως Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Βενιζέλο -ας άκουσα σε αυτό εδώ το βήμα- να λέει ότι υπερασπίστηκε ως Υπουργός Εξωτερικών το 2014, στη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τη δική σας άποψη και θέση...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ως θέση της χώρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ως θέση της χώρας, αλλά τη δική σας. Άκουσα και τον κ. Σαμαρά που το επιβεβαίωσε, ότι δεν ήταν η άποψή του.

Καλά, θα ξεπεράσω το γεγονός ότι είναι εξαιρετικά οξύμωρο να ασκείτε κριτική στον Καμμένο, που έχει άλλη άποψη, ενώ εσείς ως Υπουργός των Εξωτερικών λέγατε ότι είχατε άλλη άποψη, όχι ως Υπουργός Άμυνας. Το ξεπερνάω, όμως, αυτό. Για τον μεν Καμμένο είναι θεσμική εκτροπή, για εσάς, όμως, ήταν θεσμική ισορροπία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Διατύπωσα την πάγια θέση της χώρας από το 1993.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν θέλω, όμως, να ανοίξω συζήτηση σε αυτό. Δεν είναι αυτό το επιχείρημά μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Είναι πάγια η άποψή σας. Εντάξει. Το είπατε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Προφανώς

είναι πάγια άποψή σας, αλλά δεν είναι αυτό το επιχείρημά μου. Ακούστε με.

Το είπατε, λοιπόν, εσείς αυτό και το υπερασπίστηκε και ο κ. Σαμαράς.

Διαβάζω εγώ τώρα τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, τις πρώτες του κ. Σαμαρά του 2012, από τον Υπουργό Εξωτερικών τότε, τον κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο, ο οποίος λέει επί λέξει: «Σε ό,τι αφορά το θέμα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας η Ελλάδα επιδεικνύοντας το απαιτούμενο εποικοδομητικό πνεύμα, προέβη σε ένα μείζον συμβιβαστικό βήμα, αποδεχόμενη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και χρήση έναντι όλων «*erga omnes*»». Τι κάνει ο άνθρωπος; Διαβάζει την εθνική γραμμή. Και σε αυτό το θέμα ο κ. Σαμαράς δεν ήξερε; Και σε αυτό το θέμα ο κ. Αβραμόπουλος είχε άλλη άποψη από τον Πρωθυπουργό της Κυβέρνησης; Ποιον κοροϊδεύει;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Προφανώς, δεν αναφέρομαι σε εσάς, κύριε Βενιζέλο. Το κατ'αλάβατε το επιχείρημα.

Άρα, εδώ ή ήσασταν, όπως εσχάτως ομολόγησε ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, ο Αντιπρόεδρος, «μπλοφατζήδες και παπατζήδες» ή κοροϊδεύετε και τον ελληνικό λαό και τη διεθνή κοινότητα. Αποφασίστε τι από όλα αυτά κάνετε τόσα χρόνια!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα στο κρίσιμο ερώτημα, το οποίο θέλω να καταθέσω σε όσους διαχειρίστηκαν το «μακεδονικό» τόσα χρόνια και κυρίως, βεβαίως, στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το κρίσιμο ερώτημά μου είναι το εξής: Όταν δημιουργούνταν αυτά τα τετελεσμένα, για τα οποία, μάλιστα, σήμερα μας εγκαλείτε ότι δεν καταφέραμε να τα άρουμε, πού ήσασταν εσείς; Γιατί, προφανώς, εμείς δεν κυβερνάγαμε τη χώρα. Πού ήσασταν, λοιπόν, το 1977, όταν καμμία ένσταση δεν υποβλήθηκε για την υιοθέτηση της μακεδονικής γλώσσας στον ΟΗΕ στη Διάσκεψη εδώ στην Αθήνα; Πού ήσασταν όταν ο αείμνηστος Ευάγγελος Αβέρωφ στη Βουλή το 1959 ομίλησε για μακεδονική γλώσσα; Πού ήσασταν αργότερα όταν ο Ευάγγελος Αβέρωφ έλεγε στον Ποπόφ, τον Υπουργό Εξωτερικών της Γιουγκοσλαβίας την περίφημη φράση «Έχουμε φάκελο, τον κρατούμε, όμως, στο συρτάρι» και συμφωνούσαν μυστικά τη γραμμή της σιωπής, τη γραμμή της μη ανοιχτής αντιπαράθεσης για το ζήτημα της ταυτότητας;

Σε αυτή τη συζήτηση στην Αίθουσα υπήρξαν και ενδιαφέρουσες αναφορές από τα χρόνια της Πηνελόπης Δέλτα και του Στρατή Μυριβήλη. Ομολογώ δεν το ήξερα. Καταγράφηκε. Έψαξα. Είναι αληθές. Η Πηνελόπη Δέλτα και ο Στρατής Μυριβήλης έγραφαν για μακεδονική γλώσσα και εθνική συνείδηση. Και τώρα λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε και τα φόρτωσε στην πλάτη του ελληνικού λαού.

Όμως, ας μην πάμε τόσο μακριά. Όταν ανεξαρτητοποιήθηκε αυτό το κράτος τι κάνατε; Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης αποδεδειγμένα επιχείρησε, σε πολύ δύσκολες συνθήκες, να βρεθεί μια βιώσιμη λύση.

Ο κ. Σαμαράς, όμως, που σήμερα σας δίνει γραμμή, τι έκανε; Αφού έβαλε φαρδιά πλατιά την υπογραφή του στον Κοινοτικό Κανονισμό 3567- αναφέρθηκα και προχθές- στις 2 Δεκέμβρη του 1991, με τον οποίο για πρώτη φορά καταγράφηκε σε κοινοτικό έγγραφο ο όρος «Δημοκρατία της Μακεδονίας», αποφάσισε αργότερα να αντισταθεί επιχειρώντας να ρίξει την κυβέρνηση της οποίας ήταν μέλος και προσπαθούσε να βρει λύση. Όπως κάνετε τώρα κι εσείς! Και είναι ειρωνεία της τύχης αυτό, κύριε Μητσοτάκη. Δεν είστε μέλος, προφανώς, αλλά επιχειρείτε να ρίξετε με αυτή την πρόταση μομφής μια Κυβέρνηση που προσπαθεί να βρει λύση μετά από είκοσι έξι χρόνια. Κι εσείς, κυρία Μπακογιάννη.

Εμένα με ενδιαφέρει στις ιστορικές στιγμές να μαθαίνουν οι νεότεροι, να θυμούνται οι παλιότεροι. Δεν θα αναφερθώ σε αποχαρακτηρισμένα έγγραφα. Θα αναφερθώ, όμως, σε γεγονότα, τα οποία δεν είναι έντονα στη μνήμη των παλιότερων και φυσικά οι νεότεροι δεν τα γνωρίζουν καν.

Ο κ. Σαμαράς, λοιπόν, την 1^η Απριλίου του 1992 συναντά τον κ. Πινέρο, τον Υπουργό Εξωτερικών τότε της Πορτογαλίας, όταν η Πορτογαλία είχε την προεδρία της ΕΟΚ. Ο κ. Πινέρο του πα-

ρουσιάζει το πακέτο πρότασής του, το οποίο περιλαμβάνει τροποποίηση του συντάγματος της χώρας, απολύτως σύμφωνα με τις προτάσεις που έχει υποβάλει η ελληνική πλευρά στην πορτογαλική προεδρία, όπως λέει. Ο κ. Σαμαράς τότε απορρίπτει το όνομα «Νέα Μακεδονία» που επροτείνεται, αλλά καλωσορίζει την υιοθέτηση των ελληνικών προτάσεων για την Αναθεώρηση του Συντάγματος της γείτονος που περιλαμβάνονται στο πακέτο Πινέρο.

Ποιες ήταν αυτές οι προτάσεις; Θα τις καταθέσω, αλλά παρακαλώ μόνο για χρήση των Αρχηγών των κομμάτων γιατί δεν είναι ορθό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι στα Πρακτικά, κύριε Πρωθυπουργέ. Θα είναι στη διάθεση μόνο των πολιτικών Αρχηγών.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θα τα καταθέσω μόνο για χρήση των Αρχηγών των κομμάτων, γιατί, ξέρετε, δεν είναι ορθόν να μπορούμε και σε μια διελκυστίνδα τώρα με αυτά τα επιχειρήματα.

Έχω, λοιπόν, εδώ το *aide memoire* της πρότασης της ελληνικής πλευράς, όπου πουθενά δεν υπάρχει έστω μια λέξη για αλλαγή αναφορών σε έθνος, γλώσσα. Καμμία αναφορά! Για να θυμηθούμε τι διαπραγματευόσασταν.

Ο κ. Σαμαράς, λοιπόν, ουδέποτε ζήτησε αλλαγή σε εθνότητα και γλώσσα από τον κ. Πινέρο. Για του λόγου το αληθές θα καταθέσω και τα Πρακτικά από τη συνάντησή του με τον κ. Πινέρο τον Απρίλη του 1992.

Βεβαίως, αργότερα, στην ενδιάμεση συμφωνία, επίσης δεν αναφέρεται σε καμμία ρύθμιση που να αφορά το έθνος και τη γλώσσα ούτε καν της ιθαγένειας που ρυθμίζουμε τώρα εμείς με ευνοϊκότερο τρόπο για εμάς, με αποτέλεσμα να παγιωθεί ακόμα περισσότερο από τους γείτονές μας η χρήση του όρου «*Makedonski*», «Μακεδόνας», αλλά και η χρήση του όρου μακεδονική γλώσσα όλα αυτά τα χρόνια.

Όμως, και αργότερα, το 2001, όταν υπεγράφη η Συμφωνία της Αχρίδος και από εκπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναφέρεται ξεκάθαρα αυτή η Συμφωνία σε Μακεδόνες και σε μακεδονική γλώσσα, χωρίς ενστάσεις από την ελληνική πλευρά.

Και έχετε τώρα εσείς το θράσος -εσείς που όλα αυτά τα χρόνια διαπραγματευόσασταν και ουδέποτε είχατε θέσει αυτό το ζήτημα- να λέτε ότι είναι κακή η συμφωνία γιατί δεν πήραμε αυτά τα δύο πίσω.

Πρόκειται για θράσος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πρέπει ο ελληνικός λαός να καταλάβει ότι αυτό είναι θράσος κάποιων οι οποίοι απλά δεν θέλουν να δεχθούν τη μεγάλη επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Για να είμαι απολύτως σαφής για την υποκρισία του κ. Σαμαρά, θέλω να καταθέσω προς χρήση πάλι, των Αρχηγών των κομμάτων, τα επίσημα Πρακτικά των συνομιλιών που έγιναν στις 30 Γενάρη του 2013 υπό την πρωθυπουργία του, όσο και τις συνομιλίες στις 5 Μαΐου του 2014, όπου ο διαπραγματευτής μας λέει ρητά ότι, «Σύμφωνα με τις οδηγίες του, τα ζητήματα της ταυτότητας δεν εμπίπτουν στις συνομιλίες του ΟΗΕ, καθώς δεν αναφέρονται ούτε στις αποφάσεις του ΟΗΕ ούτε στην ενδιάμεση συμφωνία».

Είναι ένα πακέτο εγγράφων το οποίο θα το διαθέσω προς χρήση στους Αρχηγούς των κομμάτων.

Πού ήταν, λοιπόν, τότε ο πύρινος μαχητής και διεκδικητής των ιερών πεπρωμένων της χώρας και του ελληνισμού για να έρθει να πάρει πίσω την εθνότητα και τη γλώσσα και να κατοχυρώσει τη θέση της χώρας; Και σήμερα με διέψευσε από αυτό εδώ το βήμα και είπε: «Μα, πώς γίνεται να με κατηγορείτε ότι ήμουν ενδοτικός το 1991, στις δύο κρίσιμες συνόδους, αυτή που ήταν στο πόστο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη -Συμβούλιο Κορυφής- την άλλη εκεί όπου κατεγράφη για πρώτη φορά ο όρος «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σε κοινοτική οδηγία και την άλλη την κρίσιμη συνεδρίαση των Υπουργών Εξωτερικών όπου διελύθη η Γιουγκοσλαβία;» Αυτός, λοιπόν, ο πύρινος μαχητής, ενώ είχε απολύτως δική του την ευθύνη γιατί σε αυτές τις δύο κρίσιμες συνεδριάσεις δεν διεκδίκησε τα ελληνικά συμφέροντα όπως έπρεπε, ήρθε αργότερα να φορτώσει την ευθύνη αυτή στον Πρωθυ-

πουργό του. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Κάνω λάθος;

Και με κατηγορήσε ότι δεν μπορεί να λέω ότι είναι ταυτόχρονα και ενδοτικός, αλλά και αδιάλλακτος. Ακριβώς αυτό λέω, ότι εκεί που χρειαζόταν να είναι αδιάλλακτος, ήταν ενδοτικός και αργότερα εκεί που δεν χρειαζόταν, αλλά έπρεπε να προχωρήσει προς το εθνικό συμφέρον, έκανε τον αδιάλλακτο για να πουλήσει πατριωτισμό. Γι' αυτό τον κατηγορώ. Για εμπόριο πατριωτισμού, για να χτίσει πολιτική καριέρα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και αυτός σας δίνει γραμμή, σήμερα, κύριε Μητσοτάκη. Και μην παίζετε με το κινητό σας κι εσείς όταν ομιλώ, γιατί πριν κι εσείς μου κάνατε παρατήρηση. Αστειεύομαι. Δεν με πειράζει να κοιτάτε το κινητό σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Πρωθυπουργέ, πριν συνεχίσετε, να παραδώσετε παρακαλώ, αυτά τα έγγραφα -θα έρθει η προϊσταμένη της Νομοθετικής Υπηρεσίας- σε έναν φάκελο, για να ακολουθηθεί η διαδικασία κι εσείς προχωρήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, κύριε Πρόεδρε. Έπρεπε να τα δώσει πιο μπροστά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Τραγάκη.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θέλω, λοιπόν, σε αυτό εδώ το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω -και θα καταθέσω το σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά, διότι είναι και βίντεο που κυκλοφορεί και δίνω και τη διεύθυνση την ηλεκτρονική- ότι το 1992, όταν ο κ. Σαμαράς αποχώρησε από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, ενώ ήταν δική του η ευθύνη για το γεγονός ότι δεν είχαμε κατοχυρώσει πριν την ανεξαρτητοποίηση αυτής της χώρας ένα άλλο όνομα, βγήκε και είπε στις δηλώσεις του τα εξής: «Ζήτησα από τον κ. Μητσοτάκη να κάνει ξεκάθαρη δήλωση ότι η Ελλάδα δεν αναγνωρίζει στους Σκοπιανούς το δικαίωμα να αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες». Δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός δεν το δέχτηκε, διότι ήθελε να αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες». Γι' αυτό παραιτήθηκε από την κυβέρνηση. Αυτά για να θυμούνται οι παλαιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο πύρινος μαχητής, όμως, ήρθε σήμερα να πει ότι εγώ είμαι εθνομηδενιστής και ο κ. Κοτζιά μέγας εθνομηδενιστής. Είναι γνωστό αυτό άλλωστε! Όμως, αυτός είναι ο ακλόνητος κριτής του πατριωτισμού των Ελλήνων. Είναι τόσο ακλόνητος, που έχει το αναφαίρετο δικαίωμα όχι μονάχα να ασκεί δριμύεια κριτική σε εμένα και στον κ. Κοτζιά, αλλά βεβαίως να ελέγχει ακόμα και τις απόψεις του Προέδρου της Δημοκρατίας, ενός ανθρώπου που είναι γνωστή η πολιτική του διαδρομή και φυσικά το γεγονός του πόσο κοντά ήταν στον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Μας είπε, όμως, ότι δεν έχει καμμία ευθύνη για τη γέννηση του προβλήματος και πως εγώ τον συκοφαντώ.

Αντί, λοιπόν, δικής μου απάντησης, θα ήθελα να παραθέσω, επίσης προς κοινή χρήση, βίντεο -διεύθυνση, δηλαδή, που παραπέμπει σε βίντεο- για να μάθει και να θυμηθεί ο ελληνικός λαός πώς είχε αναφερθεί ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης στη Βουλή το 1993 σε αυτά τα οποία εγώ μίλησα προχθές για τις δύο κρίσιμες συνεδριάσεις. Είχε πει ότι στις 2 Δεκεμβρίου του 1991 ο κ. Σαμαράς είχε δεχτεί, κατά τη συζήτηση του Κανονισμού, να αναφερθεί η Δημοκρατία αυτή για πρώτη φορά με σκέτο το όνομα «Μακεδονία».

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Νομίζω, όμως, ότι το σημαντικότερο που θα έχει ενδιαφέρον να κατατεθεί στα Πρακτικά είναι το τι ακριβώς έλεγε τότε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, σε μια συνέντευξή του που περιλαμβάνεται στο βιβλίο του Σταύρου Τζίμα με τίτλο «Επίκεντρο», για αυτήν την κρίσιμη συνεδρίαση, όπου διαλύετο η Γιουγκοσλαβία. Ο κ. Μητσοτάκης είχε τηλεφωνήσει, διότι προφανώς ήταν σύνοδος των Υπουργών Εξωτερικών, και του είχε ζητήσει ουσιαστικά

να διεκδικήσει να λυθεί το θέμα, ακριβώς διότι είχε αναγνώσει ότι υπήρχε ένας διακαής πόθος από την πλευρά της Γερμανίας για την ανεξαρτητοποίηση της Κροατίας και της Σλοβενίας, οπότε ανέθετε ζήτημα και πίστευε ότι μπορούσαμε να το κερδίσουμε.

Λέει, λοιπόν, κατά γράμμα: «Τα έκανε μούσκεμα. Δεν φταίει αυτός, εγώ φταίω που έστειλα έναν άπειρο άνθρωπο. Υποχώρησε στην αφόρητη πίεση».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Προσέξτε! «Θα υποχωρούσε ούτως ή άλλως. Εγώ δεν διαφώνησα γιατί υποχώρησε. Του είπα, όμως, μετά: "Ανόητε. Εκείνη την ώρα θα μπορούσες να πάρεις ό,τι ήθελες, να πεις «υποχωρώ, αλλά θέλω να μου λύσετε το πρόβλημα των Σκοπιών». Οι Γερμανοί θα έλυναν τότε το πρόβλημα των Σκοπιών με αντάλλαγμα αυτό της Κροατίας"».

Καταθέτω και αυτό το έγγραφο για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα έρχεται, λοιπόν, μας κουνάει το δάχτυλο και σας δίνει και γραμμή, κύριε Μητσοτάκη.

Επειδή έχω ήδη υπερβεί κατά πολύ τον χρόνο, δεν θα συνεχίσω. Σας προειδοποίησα προχθές, κύριε Μητσοτάκη, ότι θα είναι λίγο επώδυνη για εσάς αυτή η συνεδρίαση, ακριβώς γιατί δεν θα μετρηθείτε μονάχα με τις ευθύνες σας απέναντι στην ιστορία, αλλά θα μετρηθείτε και με την οικογενειακή σας πολιτική ιστορία.

Έρχομαι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και σας ρωτώ ευθέως: Έχουμε μπροστά μας μια συμφωνία. Σας παρουσιάσαμε το γιατί θεωρούμε και εγώ και ο κ. Κοτζιάς ότι είναι η καλύτερη που είχε ποτέ η χώρα τα τελευταία χρόνια. Μπορεί να υπάρχουν αντιρρήσεις σε αυτό. Θέλω να σας ρωτήσω, όμως, ευθέως το εξής: Μετά από όλα αυτά τα χρόνια και όλα αυτά που έχουν γίνει, είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας να μην διαιωνίζεται αυτή η διαφορά με τους βόρειους γείτονές μας, όταν, μάλιστα, αυτοί αποδέχονται «erga omnes» γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από το όνομα «Μακεδονία», αποδέχονται να ξεκαθαρίσουν -το κρίσιμότερο!- ότι δεν έχουν καμμία σχέση με την κληρονομιά, τη γλώσσα, την παράδοση, τα σύμβολα της αρχαίας Μακεδονίας. Είναι προς το συμφέρον μας να διαιωνίζεται, να ή όχι;

Είναι προς το συμφέρον μας να διαιωνίζεται; Ναι ή όχι; Είναι προς το συμφέρον του τόπου να διαιωνίζεται; Είναι στάση εθνική, πατριωτική σε μια περίοδο μάλιστα που οι προκλήσεις στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια και στο Αιγαίο είναι τεράστιες για τη χώρα; Σε μια περίοδο που αναπαύσασα η έγνοια μας, το διπλωματικό μας κεφάλαιο πρέπει να στοχοποιηθεί στην Κύπρο και στο Αιγαίο.

Είναι προς το συμφέρον μας να κρατάμε με δική μας ευθύνη πια ανοιχτό ένα αχρείαστο μέτωπο στην εξωτερική μας πολιτική; Είναι πατριωτισμός αυτό; Αν το πιστεύετε, πείτε το στον ελληνικό λαό. Θεωρείτε, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η μικρή χώρα, η Πρώτη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας συνιστά απειλή για την Ελλάδα; Αυτή είναι η εθνική μας αυτοπεποίθηση; Μια χώρα του ενάμισι εκατομμυρίου συνιστά απειλή; Ή μήπως θεωρείτε επωφελές για τη χώρα το κράτος αυτό να μείνει έρμαιο στις ορέξεις τρίτων δυνάμεων που επενδύουν δισεκατομμύρια στην περιοχή, μεταξύ των οποίων και η Τουρκία; Αν το πιστεύετε, πείτε το.

Ή μήπως πιστεύετε ότι θα ήταν καλό για τη χώρα αυτό το κράτος να μην υπάρχει καν και ότι είναι προς όφελός μας να διαλυθεί; Να διαλυθεί προς όφελος ποίου; Προφανώς, προς όφελος μιας μεγάλης Αλβανίας και μιας μεγαλύτερης Βουλγαρίας. Διότι περί αυτού πρόκειται. Εάν θεωρείτε ότι αυτό είναι εθνικό και πατριωτικό συμφέρον, πείτε το. Εξηγήστε μας ποιο ακριβώς εθνικό συμφέρον εξυπηρετεί αυτή η εξέλιξη.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας όχι την ευθύνη της διαχείρισης του πολιτικού κόστους, αλλά την πλήρη συναίσθηση της ευθύνης της διαχείρισης ενός κρίσιμου για τη χώρα εθνικού θέματος, δηλαδή την πλήρη συναίσθηση της ιστορικής και πατριωτικής ευθύνης, αρνούμαι να δεχθώ αυτή τη φοβική και

μίζερα αντίληψη για την πατρίδα μου. Αρνούμαι!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Αρνούμαι να αποδεχθώ αυτό το μίζερο και φοβικό ορισμό του πατριωτισμού που έδωσαν από αυτό εδώ το Βήμα δεκάδες έμποροι του πατριωτισμού.

Διότι δεν είναι πατριωτισμός το μίσος προς τις πατρίδες των άλλων. Δεν είναι πατριωτισμός, όπως είπε και ο Υπουργός των Εξωτερικών, να επιμένεις στη διατήρηση των εκκρεμοτήτων και στις μεγαλοστομίες. Θυμηθείτε, οι μεγαλοστομίες ήταν αυτές που οδήγησαν τον τόπο σε εθνικές τραγωδίες, όπως στην περίπτωση της Κύπρου.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλαμβάνω την ευθύνη, την ιστορική και την πολιτική και η Κυβέρνησή μου, γιατί πιστεύω ότι πατριωτισμός είναι να προστατεύουμε την ιστορική και πολιτισμική μας κληρονομιά και ταυτόχρονα, να κάνουμε την Ελλάδα πρωταγωνίστρια δύναμη συνεργασίας και συνανάπτυξης στα Βαλκάνια, ηγέτιδα δύναμη σταθερότητας και συνεργασίας στα ανατολικά σύνορα της Ευρώπης. Αυτό είναι πατριωτισμός. Αυτό είναι πατριωτικό όραμα και αίσθηση εθνικής αυτοπεποίθησης.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Γι' αυτό, φίλες και φίλοι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πιστεύω ότι πρέπει να προχωρήσουμε. Πιστεύω ότι η Ελλάδα δεν είναι μια αδύναμη, μικρή και φοβική χώρα. Δεν μπορεί να παραμείνει δέσμια συμπλεγμάτων κατωτερότητας και μανίας καταδίκης από αόρατους εχθρούς και δεν μπορεί να είναι κομπάρσος σε γεωπολιτικά παιχνίδια άλλων. Είναι μια χώρα που ανακτά τη χαμένη της αυτοπεποίθηση, που κινείται στο διεθνές πεδίο ενεργά, διερευνώντας συμμαχίες και συνεργασίες, μια χώρα με στόχους, ιεραρχήσεις στην εξωτερική της πολιτική, που ξέρει να διαβλέπει κινδύνους και να τους προλαβαίνει, που αναγνωρίζει την ιστορική βαρύτητα του ρόλου της στα Βαλκάνια και στη Μεσόγειο, ενός ρόλου ηγετικού στη βάση όμως της φιλίας και της ανάπτυξης των χωρών της περιοχής.

Σας καλώ όλοι μαζί να αναλογιστούμε τι είναι αυτό που έκανε την Ελλάδα σπουδαία ανά τους αιώνες.

Είναι η ιστορία της, είναι ο πολιτισμός της, είναι οι αξίες της. Είναι η Ελλάδα της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ειρήνης και της συνεργασίας. Γι' αυτή, λοιπόν, την Ελλάδα εγώ αισθάνομαι ότι έχει ιστορική ευθύνη η Εθνική Αντιπροσωπεία να εργαστεί, αυτή την Ελλάδα του αύριο να οικοδομήσει.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Με αυτές, λοιπόν, τις σκέψεις καλώ να απορρίψετε την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας και να προχωρήσουμε μαζί, να γυρίσουμε σελίδα για την Ελλάδα του αύριο, όχι την Ελλάδα του χθες, της μίζερας και της χρεοκοπίας. Για την Ελλάδα που μας αξίζει, να πάμε μπροστά.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ χειροκροτούν ζωντανά και παραπεταμένα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν είναι προ ημερησίας συζήτησης. Δεν είναι η ανακοίνωση του Πρωθυπουργού, όπως θα γινόταν η διαδικασία. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ρωτήστε τον Πρωθυπουργό αν έχει αντίρρηση να δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Δεν είναι να ρωτήσω τον Πρωθυπουργό. Η διαδικασία είναι ότι εσείς ζητήσατε να υπάρξει δυσπιστία και να πέσει η Κυβέρνηση και ο κύριος Πρωθυπουργός, ως τελευταίος ομιλών, υποστήριξε απολύτως το γιατί η Κυβέρνηση πρέπει να υπερψηφιστεί. Έτσι κλείνει η διαδικασία.

Δεν γίνεται μια συζήτηση που θα ήταν απόλυτα εύλογα αν είχαμε, σας είπα, είτε τη διαδικασία που απορρίψατε, δηλαδή τις ανακοινώσεις του Πρωθυπουργού είτε την προ ημερησίας συζήτηση. Δεν μπορεί τώρα να γίνει ένα πινγκ-πονγκ δηλώσεων και διευκρινίσεων. Το αναγνωρίζετε. Είναι μια κορυφαία διαδικασία η οποία δεν επιδέχεται ούτε παρεμπόδιση ζήτημα ούτε τίποτα. Παρακαλώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία αυτή...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ρωτήστε τον Πρωθυπουργό αν έχει αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι θέλετε, κύριε Μητσοτάκη; Σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Είστε πολύ επιλεκτικός, κύριε Πρόεδρε, όταν αναφέρεστε στη διαδικασία. Διότι γνωρίζετε πολύ καλά ότι σε καμία συζήτηση πρότασης δυσπιστίας ή πρότασης παροχής ψήφου εμπιστοσύνης δεν έχει μεσολαβήσει Υπουργός μετά την αγοράση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σε καμμία!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μόλις σας είπα και το 2007 και το 2009 στις κυβερνήσεις Καραμανλή και οι δύο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κανονίζετε τη διαδικασία όπως σας βολεύει.

Καταλαβαίνω -και κλείνω με αυτό- τον φόβο του Πρωθυπουργού και την αδυναμία του να αναφερθεί στον κ. Καμμένο. Δεν πειράζει. Νομίζω ότι όλοι έχουν καταλάβει τι ακριβώς έγινε σήμερα σε αυτή την Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία αυτή κράτησε τριάντα οκτώ ώρες μέσα σε πενήντα μία ώρες, δηλαδή μέσα σε δύο μισές μέρες και λιγότερο, μετά τη συνέχεια κιόλας που υπήρξε από την προηγούμενη διαδικασία για την παροχή των προαπαιτούμενων. Πιστεύω πως δόθηκε πλήρης άνεση. Μίλησαν εκατόν ενενήντα τρεις συνάδελφοι. Μίλησαν όλοι όσοι ζήτησαν και νομίζω ότι πραγματικά άξιζε τον κόπο επί της ουσίας να διεξαχθεί αυτή η συζήτηση.

Τώρα πλέον θα αποφασίσει η Εθνική Αντιπροσωπεία επί της αίτησης δυσπιστίας προς της Κυβέρνηση.

Παρακαλώ πολύ, τα κείμενα τα οποία έχουν κατατεθεί θα είναι στη φύλαξη της προϊσταμένης της Νομοθετικής Υπηρεσίας, στο θησαυροφυλάκιο της Βουλής, με πρόσβαση σε όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων της Βουλής και στους συνεργάτες τους. Αύριο να δείτε πώς θα έχετε πρόσβαση, κατά τη διαδικασία που ακολουθήσαμε και σε άλλα έγγραφα προηγούμενων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και εβδομήντα πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με το άρθρο 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας, η οποία θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 142 παράγραφος 4 και 5, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 141 παράγραφος 5 και 72 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση δυσπιστίας απαντούν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση δυσπιστίας απαντούν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο απαντούν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου η κ. Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ και ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες (φαξ) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της προτάσεως δυσπιστίας. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιστολή η οποία απεστάλη στο Προεδρείο από τον συνάδελφο Βουλευτή κ. Χρήστο Καρα-

γιαννίδη, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, θα καταχωριστεί στα Πρακτικά.

(Η προαναφερθείσα επιστολή καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

16 Ιουνίου 2018

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2887
Ημερομ. 16/06/2018

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και 75 Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω **ΟΧΙ**.

Με τιμή,

Καραγιαννίδης Χρήστος

Βουλευτής Δράμας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι έχει έρθει στο Προεδρείο επιστολή του συναδέλφου κ. Ιωάννη Σαχινίδη, ο οποίος μας γνωρίζει ότι απουσιάζει από την ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης που κατέθεσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και ότι αν

ήταν παρών θα ψήφιζε «ΝΑΙ».

Η επιστολή αυτή, η οποία εκφράζει πρόθεση ψήφου, θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, αλλά δεν συνυπολογίζεται στην καταμέτρηση των ψήφων.

(Η προαναφερθείσα επιστολή καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Βουλή των Ελλήνων | Τηλ. Επικοινωνίας: 210 3707963 - 60

Προς τον
Κύριο Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 216
Ημερομηνία: 16/6/2018
Τηλ. Επικοινωνίας: 210 370 7960

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2479
Ημερομ. 16/06/2018

Αθήνα, 16 Ιουνίου 2018

Κύριε Πρόεδρε,

Δια της παρούσης σας γνωστοποιώ πως αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την 16η Ιουνίου 2018, στην συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και 75 Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας. **Επί της προτάσεως, αν ήμουν παρών, θα ψήφιζα ΝΑΙ.**

Μετά τιμής,

Ιωάννης Σαχινίδης
Βουλευτής Πέλλας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, η οποία υπεβλήθη από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μη-

τσοτάκη και εβδομήντα πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με το άρθρο 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Ψήφισαν συνολικά 280 Βουλευτές.

Υπέρ της πρότασης δυσπιστίας, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 127 Βουλευτές.

Κατά της πρότασης δυσπιστίας, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 153 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο

ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Επανεκτίπωση 29/9/2017

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Σάββατο 16 Ιουνίου 2018

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ Β'
(ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ

Ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και 75 Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (Έδρες 12)		N	O		N	O
1. Δραγασάκης Ιωάννης				21. Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις	✓	
2. Φωτίου Θεανώ			✓	22. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	✓	
3. Κοτζιάς Νικόλαος			✓	23. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	✓	
4. Χριστοδουλοπούλου Αναστασία			✓	24. Κουμουτσάκος Γεώργιος	✓	
5. Γαβρόγλου Κωνσταντίνος			✓	25. Καραμανλή Άννα	✓	
6. Φορτσάκης Θεόδωρος	✓		✓	26. Βούλτεψη Σοφία	✓	
7. Σταμάτης Δημήτριος	✓		✓	27. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ	✓	
8. Κεραμέως Νίκη	✓		✓	28. Γιακουμάτος Γεράσιμος	✓	
9. Οικονόμου Βασίλειος	✓		✓	29. Παπακάστα-Σιδηροπούλου Αικατερίνη	✓	✓
10. Παππάς Χρήστος	✓		✓	30. Γερμενής Γεώργιος	✓	
11. Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος	✓		✓	31. Παναγιώταρος Ηλίας	✓	
12. Παπαρήγα Αλεξάνδρα	✓		✓	32. Ζαρούλια Ελένη	✓	
Α' ΑΘΗΝΩΝ				33. Γεννηματά Φωτεινή (Φώφη)	✓	
(Δήμος Αθηναίων)				34. Λοβέρδος Ανδρέας	✓	
(Έδρες 14)				35. Κουτσούμπας Δημήτριος	✓	✓
1. Φλαμπουράρης Αλέξανδρος			✓	36. Παφίλης Αθανάσιος	✓	✓
2. Βούτσας Νικόλαος			✓	37. Κάτωτης Χρήστος	✓	✓
3. Φίλης Νικόλαος			✓	38. Ψαριανός Γρηγόριος	✓	
4. Βερναρδάκης Χριστόφορος			✓	39. Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης)	✓	✓
5. Κεφαλογιάννη Όλγα			✓	40. Αμυράς Γεώργιος	✓	
6. Κικίλιας Βασίλειος			✓	41. Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	✓	✓
7. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)			✓	42. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος	✓	
8. Κακλαμάνης Νικήτας			✓	43. Λεβέντης Βασίλης	✓	
9. Μιχαολιάκος Νικόλαος			✓	44. Καρράς Γεώργιος-Δημήτριος	✓	
10. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	✓		✓	ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
11. Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	✓		✓	(Έδρες 7)		
12. Λυκούδης Σπυρίδων	✓		✓	1. Βαρεμένος Γεώργιος	✓	✓
13. Κουντουρά Έλενα	✓		✓	2. Τριανταφύλλου Μαρία	✓	✓
14. Γεωργιάδης Μάριος	✓		✓	3. Σαλμάς Μάριος	✓	
Β' ΑΘΗΝΩΝ				4. Καραγκούνης Κωνσταντίνος	✓	✓
(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Αθηναίων)				5. Μπαρμπαρούσης Κωνσταντίνος	✓	✓
(Έδρες 44)				6. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος	✓	✓
1. Τσακαλώτος Ευκλείδης			✓	7. Μωραϊτης Νικόλαος	✓	✓
2. Κουρουμπλής Παναγιώτης			✓	ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
3. Παππάς Νικόλαος			✓	(Έδρες 3)		
4. Μπαλάφας Ιωάννης			✓	1. Γκιόλας Ιωάννης	✓	✓
5. Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)			✓	2. Ανδριανός Ιωάννης	✓	
6. Ξυδάκης Νικόλαος			✓	3. Μανιάτης Ιωάννης	✓	
7. Τόσκας Νικόλαος			✓	ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
8. Παπαδόπουλος Χριστόφορος			✓	(Έδρες 3)		
9. Δημαράς Γεώργιος			✓	1. Παπαηλιού Γεώργιος	✓	✓
10. Θεωνάς Ιωάννης			✓	2. Βλάχης Κωνσταντίνος	✓	
11. Σπίρτζης Χρήστος			✓	3. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας	✓	
12. Καφαντάρη Χαρούλα			✓	ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
13. Τσιρώνης Ιωάννης			✓	(Έδρες 3)		
14. Αυλωνίτου Ελένη			✓	1. Γεροβασιλή Όλγα	✓	✓
15. Καββαδία Ιωαννέτα (Αννέτα)			✓	2. Τσίρκας Βασίλειος	✓	
16. Παναγιούλης Ευστάθιος (Στάθης)	✓		✓	3. Στύλιος Γεώργιος	✓	
17. Κυρίτης Γεώργιος	✓		✓	ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
18. Μειμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	✓		✓	(Πρώην υπόλοιπο Αττικής)		
19. Δένδιας Νικόλαος - Γεώργιος	✓		✓	(Έδρες 15)		
20. Μητσοτάκης Κυριάκος	✓		✓	1. Μπαλτάς Αριστείδης-Νικόλαος-Δημήτριος	✓	✓
				2. Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)	✓	✓
				3. Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)	✓	✓
Σύνολο		18	26	Σύνολο	25	14

2. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

	N	O
4. Πάντζας Γεώργιος		✓
5. Δέδες Ιωάννης		✓
6. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	✓	
7. Μαρτίνου Γεωργία	✓	
8. Βλάχος Γεώργιος	✓	
9. Μπούρας Αθανάσιος	✓	
10. Κασσιδιάρης Ηλίας	✓	
11. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	✓	
12. Γκιόκας Ιωάννης	✓	
13. Μαυρωτάς Γεώργιος	✓	
14. Κατσίκης Κωνσταντίνος	✓	
15. Καβαδέλλας Δημήτριος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ
(Έδρες 8)

1. Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)		✓
2. Σπαρτινός Κωνσταντίνος		✓
3. Ριζούλης Ανδρέας	✓	
4. Κατσανιώτης Ανδρέας	✓	
5. Παπαθεοδώρου Θεόδωρος	✓	
6. Καραθανασόπουλος Νικόλαος	✓	
7. Φωτήλας Ιάσωνας	✓	
8. Νικολόπουλος Νικόλαος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
(Έδρες 3)

1. Θηβαίος Νικόλαος	✓	
2. Κουτσούμπας Ανδρέας	✓	
3. Καρακώστας Ευάγγελος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ
(Έδρα 1)

1. Μπιγιάλας Χρήστος		✓
----------------------	--	---

ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ
(Έδρες 3)

1. Καραγιαννίδης Χρήστος	✓	
2. Κυριαζίδης Δημήτριος	✓	
3. Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	✓	

ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
(Έδρες 5)

1. Σαντορινιός Νεκτάριος		✓
2. Γάκης Δημήτριος		✓
3. Καματερός Ηλίας		✓
4. Κόνσολας Εμμανουήλ (Μάνος)	✓	
5. Κρεμαστινός Δημήτριος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ
(Έδρες 4)

1. Καΐσας Γεώργιος		✓
2. Γκαρά Αναστασία		✓
3. Ρίζος Δημήτριος	✓	
4. Δημοσχάκης Αναστάσιος (Τάσος)	✓	

ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
(Έδρες 6)

1. Αποστόλου Ευάγγελος		✓
2. Ακριώτης Γεώργιος		✓
3. Πρατσόλης Αναστάσιος (Τάσος)		✓
4. Λιβανίου Ζωή	✓	
5. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	✓	
6. Μίχος Νικόλαος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
(Έδρα 1)

1. Κοντογεώργος Κωνσταντίνος	✓	
------------------------------	---	--

Σύνολο

21 19

ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
(Έδρα 1)

	N	O
1. Κοντονής Χαράλαμπος - Σταύρος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
(Έδρες 5)

1. Γεωργοπούλου - Σαλτάρη Ευσταθία (Εφη)		✓
2. Μπαξεβανάκης Δημήτριος		✓
3. Μπαλαούρας Γεράσιμος (Μάκης)		✓
4. Τζαβάρας Κωνσταντίνος	✓	
5. Κουτσούκος Γιάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
(Έδρες 4)

1. Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)		✓
2. Ουρσουζίδης Γεώργιος		✓
3. Αντωνίου Χρήστος	✓	
4. Βεσυρόπουλος Απόστολος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(Έδρες 8)

1. Τσίπρας Αλέξιος		✓
2. Μιχελογιαννάκης Ιωάννης		✓
3. Βαρδάκης Σωκράτης		✓
4. Ηγουμενίδης Νικόλαος	✓	
5. Αυγενάκης Ελευθέριος	✓	
6. Κεγκέρογλου Βασίλειος	✓	
7. Συντυχάκης Εμμανουήλ	✓	
8. Δανέλλης Σπυρίδων	✓	

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
(Έδρες 2)

1. Κάτσης Μάριος	✓	
2. Γιόγιακας Βασίλειος	✓	

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Πρώην Δήμος Θεσσαλονίκης)
(Έδρες 16)

1. Παρασκευόπουλος Νικόλαος		✓
2. Αμανατίδης Ιωάννης		✓
3. Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)		✓
4. Μπόλαρης Μάρκος		✓
5. Μηταφίδης Τριαντάφυλλος		✓
6. Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος		✓
7. Καραμανλής Κωνσταντίνος	✓	
8. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	✓	
9. Καλαφάτης Σταύρος	✓	
10. Ράπτη Ελένη	✓	
11. Γρέγος Αντώνιος	✓	
12. Βενιζέλος Ευάγγελος	✓	
13. Δελής Ιωάννης	✓	
14. Θεοδωράκης Σταύρος	✓	
15. Ζουράρης Κωνσταντίνος	✓	
16. Σαρίδης Ιωάννης	✓	

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Υπόλοιπο Ν. Θεσσαλονίκης)
(Έδρες 9)

1. Φάμελλος Σωκράτης		✓
2. Μάρδας Δημήτριος		✓
3. Καραόγλου Θεόδωρος	✓	
4. Αναστασιάδης Σάββας	✓	
5. Αρβανιτίδης Γεώργιος	✓	
6. Βαρδαλής Αθανάσιος	✓	
7. Μάρκου Αικατερίνη	✓	
8. Λαζαρίδης Γεώργιος	✓	
9. Φωκάς Αριστείδης	✓	

Σύνολο

20 16

3. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
(Έδρες 5)

	N	O
1. Μαντάς Χρήστος		✓
2. Στέφος Ιωάννης		✓
3. Τζούφη Μερóπη		✓
4. Καραγιάννης Ιωάννης	✓	✓
5. Τασούλας Κωνσταντίνος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Εμμανουηλίδης Δημήτριος		✓
2. Μορφίδης Κωνσταντίνος		✓
3. Παπαφιλίππου Γεώργιος	✓	✓
4. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Λάππας Σπυρίδωνας		✓
2. Κατσαβριά-Σιωροπούλου Χρυσούλα		✓
3. Βράντζα Παναγιώτα		✓
4. Τσιάρας Κωνσταντίνος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
(Έδρες 2)

	N	O
1. Τελγιονίδου Ολυμπία		✓
2. Αντωνίου Μαρία	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Βάκη Φωτεινή		✓
2. Παυλίδης Κωνσταντίνος	✓	✓
3. Αϊβατίδης Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
(Έδρα 1)

	N	O
1. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Παραστατίδης Θεόδωρος	✓	✓
2. Γεωργαντάς Γεώργιος	✓	
3. Χατζησάββας Χρήστος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ
(Έδρες 5)

	N	O
1. Δημητριάδης Δημήτριος		✓
2. Μουμουλίδης Θεμιστοκλής		✓
3. Θεοφύλακτος Ιωάννης		✓
4. Ντζιμάνης Γεώργιος	✓	✓
5. Κασαπίδης Γεώργιος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Θελερίτη Μαρία		✓
2. Ψυχογιός Γεώργιος		✓
3. Τσόγκας Γεώργιος		✓
4. Δήμας Χρήστος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Συρμαλένιος Νικόλαος		✓
2. Συρίγος Αντώνιος		✓
3. Μανιός Νικόλαος		✓
4. Βρούτσης Ιωάννης	✓	

Σύνολο 10 25

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Αραχωβίτης Σταύρος		✓
2. Δαβάκης Αθανάσιος	✓	
3. Γρηγοράκος Λεωνίδας	✓	

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ
(Έδρες 8)

	N	O
1. Βαγενά Άννα		✓
2. Παπαδόπουλος Νικόλαος		✓
3. Χαρακόπουλος Μάξιμος	✓	
4. Κέλλας Χρήστος	✓	
5. Λαμπρούλης Γεώργιος	✓	✓
6. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος	✓	
7. Κόκκαλης Βασίλειος	✓	✓
8. Κατσιαντώνης Γεώργιος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
(Έδρες 2)

	N	O
1. Θραψανιώτης Εμμανουήλ		✓
2. Πλακιωτάκης Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Πάλλης Γεώργιος		✓
2. Αθανασίου Χαράλαμπος	✓	
3. Τάσος Σταύρος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
(Έδρα 1)

	N	O
1. Καββαδάς Αθανάσιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
(Έδρες 6)

	N	O
1. Μεικόπουλος Αλέξανδρος		✓
2. Παπανάτσιου Αικατερίνη		✓
3. Μπαλλής Συμεών (Μάκης)		✓
4. Μπουκώρος Χρήστος	✓	
5. Ηλιόπουλος Παναγιώτης	✓	
6. Στεργίου Κωνσταντίνος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
(Έδρες 5)

	N	O
1. Κατρούγκαλος Γεώργιος		✓
2. Κοζομπόλη - Αμανατίδη Παναγιώτα		✓
3. Κωνσταντίνεας Πέτρος		✓
4. Σαμαράς Αντώνιος	✓	
5. Κουκούτσης Δημήτριος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Ζειμπέκ Χουσεϊν		✓
2. Γιαννακίδης Ευστάθιος		✓
3. Στογιαννίδης Γρηγόριος		✓

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Δήμος Πειραιώς, μετά των Δήμων Αιγίνης, Κυθήρων, Μεθάνων, Πόρου, Σπετσών, Τροιζήνος, Ύδρας και των Κοινοτήτων Αγκιστρίου και Αντικυθήρων)

(Έδρες 6)

	N	O
1. Δρίτσας Θεόδωρος		✓
2. Σταματάκη Ελένη		✓
3. Δουζίνας Κωνσταντίνος		✓
4. Γενιά Γεωργία		✓
5. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος	✓	
6. Κούζηλος Νικόλαος	✓	

Σύνολο 15 19

4. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Πειραιώς μετά της νήσου Σαλαμίνας)
(Έδρες 8)

	N	O
1. Βίτσας Δημήτριος		✓
2. Κασσιμάτη Ειρήνη (Νίνα)		✓
3. Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)	✓	
4. Τραγάκης Ιωάννης	✓	
5. Λαγός Ιωάννης	✓	
6. Μανωλάκου Διαμάντω	✓	
7. Καμμένος Δημήτριος	✓	
8. Μεγαλοοικονόμου Θεοδώρα		✓

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

(Έδρες 4)

1. Τζάκρη Θεοδώρα		✓
2. Σηφάκης Ιωάννης		✓
3. Καρασμάνης Γεώργιος	✓	
4. Σαχινίδης Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

(Έδρες 4)

1. Σκούφα Ελισσάβετ		✓
2. Τζαμακλής Χαρίλαος		✓
3. Καστόρης Αστέριος	✓	
4. Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

(Έδρες 2)

1. Μπάρκας Κωνσταντίνος		✓
2. Γιαννάκης Στέργιος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

(Έδρες 2)

1. Ξανθός Ανδρέας	✓	✓
2. Κεφαλογιάννης Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

(Έδρες 3)

1. Μουσταφά Μουσταφά		✓
2. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν	✓	✓
3. Αχμέτ Ιλχάν	✓	

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

(Έδρα 1)

1. Σεβαστάκης Δημήτριος		✓
-------------------------	--	---

Σύνολο

8 14

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

» »

» »

» »

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ

.....ΝΑΙ.....127

.....ΟΧΙ.....153

.....ΛΕΥΚΩΝ.....

.....Παρόντων.....

.....280

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

(Έδρες 6)

	N	O
1. Σταμπούλη Αφροδίτη	✓	
2. Καραμανλής Κωνσταντίνος	✓	
3. Αραμπατζή Φωτεινή	✓	
4. Τζελέπης Μιχαήλ	✓	✓
5. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	✓	
6. Μεγαλομύστακας Αναστάσιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

(Έδρες 4)

1. Παπαδόπουλος Αθανάσιος		✓
2. Δρπσέλη Παναγιώτα		✓
3. Σιμορέλης Χρήστος	✓	
4. Σκρέκας Κωνσταντίνος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

(Έδρες 5)

1. Καραναστάσης Απόστολος		✓
2. Βέττας Δημήτριος		✓
3. Μιχελής Αθανάσιος		✓
4. Σαρακιώτης Ιωάννης	✓	✓
5. Σταϊκούρας Χρήστος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(Έδρες 2)

1. Σέλτσας Κωνσταντίνος		✓
2. Αντωνιάδης Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

(Έδρα 1)

1. Κωστοπαναγιώτου Ηλίας		✓
--------------------------	--	---

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

(Έδρες 3)

1. Ιγγλέζη Αικατερίνη		✓
2. Βαγιωνάς Γεώργιος	✓	✓
3. Βλάχου Σωτηρία	✓	

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

(Έδρες 4)

1. Σταθάκης Γεώργιος		✓
2. Πολάκης Παύλος		✓
3. Βαγιωνάκη Ευαγγελία (Βάλια)	✓	✓
4. Μπαλωμενάκης Αντώνης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

(Έδρες 2)

1. Μιχαηλίδης Ανδρέας	✓	✓
2. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)	✓	

Σύνολο

10 17

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Βεατρίκη Αρσένου
Γιαρά Αναστασία

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η πρόταση δυσπιστίας των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας κατά της Κυβέρνησης απορρίπτεται.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελ-

λήνων κ. Πάνος Καμμένος με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής γνωστοποιεί ότι ο Βουλευτής Καμμένος Δημήτριος από σήμερα 16 Ιουνίου 2018 δεν ανήκει στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

(Η προαναφερθείσα επιστολή καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Κ.Ο. «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ»
ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Κ.Ο. «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»

16/6/2018

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2781
Ημερομ. 26/06/2018

Κύριε Πρόεδρε,

Σας δηλώνω ότι ο βουλευτής Καμμένος Δημήτριος του Κωνσταντίνου από σήμερα 16 Ιουνίου 2018 δεν ανήκει στην Κοινοβουλευτική Ομάδα «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία».

Με εκτίμηση,

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύ-

σουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.08' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 18 Ιουνίου 2018 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ